

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙ'

Παρασκευή 21 Μαρτίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 6875
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το ΤΕΕ Ειδικής Αγωγής Λάρισας, το Α' Γυμνάσιο Λαυρίου, το Ειδικό Γυμνάσιο Κωφών και Βαρήκων Θεσσαλονίκης, τα Δημοτικά Σχολεία Βελιτσών, Μιχέου και Κανταδίου Αχαΐας, το 5ο Δημοτικό Σχολείο Αγρινίου, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Κομοτηνής, το 6ο Δημοτικό Σχολείο Σερρών και αθλητές από τον Γυμναστικό Σύλλογο Χανίων «Ελευθέριος Βενιζέλος», σελ. 6880, 6888, 6893, 6896, 6903, 6905, 6920
3. Ειδική Ημερήσια Διάταξη
Συζήτηση προ Ημερησίας Διατάξεως με πρωτοβουλία της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Α. Παπαρήγα, σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων με θέμα: «Τα δικαιώματα της νεολαίας στη μόρφωση και τον πολιτισμό.» σελ. 6881, 6914
4. Επί Διαδικαστικού Θέματος. σελ. 6914, 6915, 6916, 6917, 6920

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 6875
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 6876

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις». σελ. 6914

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερησίας Διάταξης:

ΑΛΑΒΑΝΟΣ Α.	σελ. 6893, 6895, 6910
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ Κ.	σελ. 6881, 6903
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ.	σελ. 6896, 6897, 6898, 6912, 6913, 6914
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ.	σελ. 6888, 6906, 6913
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α.	σελ. 6884, 6885, 6905
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Ε.	σελ. 6900

Β. Επί Διαδικαστικού θέματος:

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε.	σελ. 6915, 6916
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ.,	σελ. 6920
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α.	σελ. 6920
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ.	σελ. 6915
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.	σελ. 6915
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.	σελ. 6914
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.	σελ. 6917
ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ Φ.	σελ. 6917
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.	σελ. 6916
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ.,	σελ. 6916, 6917, 6920
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.	σελ. 6915

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας:

ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 6917
ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ Φ.,	σελ. 6917

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙ'

Παρασκευή 21 Μαρτίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 21 Μαρτίου 2008, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.38' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΙΟΥΦΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση, με ολιγόλεπτη καθυστέρηση λόγω της γιορτής που είχαν οι εργαζόμενοι στη Βουλή για την επέτειο της 25ης Μαρτίου.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 20 Μαρτίου 2008 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΘ' συνεδριάσεώς του, της Πέμπτης 20 Μαρτίου 2008, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής: «Κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) και Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ. Α.Ε.), ρυθμίσεις για το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις»)

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Αστέριο Ροντούλη, Βουλευτή Λαρίσης, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Ζάρου Νομού Ηρακλείου ζητεί χρηματοδότηση για την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν από έντονα καιρικά φαινόμενα στο δήμο του.

2) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Θεσπιών Βοιωτίας ζητεί τη μετατροπή του Μονοθέσιου Περιφερειακού Ιατρείου Θεσπιών σε Πολυδύναμο.

3) Οι Βουλευτές Κερκύρας κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ** και Ιωαννίνων κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία γονείς και κηδεμόνες Αθλητών-Αθλητριών του Κλειστού Κολυμβητηρίου Κέρκυρας διαμαρτύρονται για την κακή λειτουργία του εν λόγω κολυμβητηρίου.

4) Οι Βουλευτές Κερκύρας κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ** και Ιωαννίνων κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι κύριοι Ιωάννης Πάτρας και Σπύρος

Κούστας διαμαρτύρονται για λάθη και παραλείψεις του Εθνικού Κτηματολογίου.

5) Οι Βουλευτές Λαρίσης κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ**, Τρικάλων κ. **ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ** και Μαγνησίας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Ολύμπου και ο Πρόεδρος της Κοινότητας Καρυάς Λάρισας ζητούν την ένταξη της περιοχής τους στο Αναπτυξιακό Πρόγραμμα «ΠΙΝΔΟΣ».

6) Οι Βουλευτές Ηρακλείου κ. **ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ** και Β' Πειραιώς κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Παγκρήτια Συντονιστική Επιτροπή των Κτηνοτροφικών Συλλόγων διαμαρτύρεται για νοθείες στα παραδοσιακά γαλακτοκομικά και τυροκομικά προϊόντα της κρητικής κτηνοτροφίας.

7) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Συνταξιούχων Η.Σ.Α.Π. ζητεί την άμεση συγκρότηση νέου Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Η.Σ.Α.Π..

8) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Εφημεριδοπωλών Αθηνών ζητεί να παραμείνει αυτόνομο το Ταμείο της και να μην ενοποιηθεί στο ενιαίο ταμείο ασφάλισης προσωπικού (Ε.Τ.Α.Π. – Μ.Μ.Ε.).

9) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων Υγειονομικών υποβάλλει προτάσεις της για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

10) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Συντονιστική Επιτροπή Ανθρώπων Δικαιωμάτων των ανασφάλιστων μηχανικών Τ.Ε. ελευθέρων επαγγελματιών ζητεί την εγγραφή των μελών του στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε..

11) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου υποβάλλει προτάσεις της για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

12) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Πρόεδροι και οι Διευθυντές των Αγροτικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων ζητούν την ανάκληση της διάταξης του άρθρου 2 του ασφαλιστικού νομοσχεδίου.

13) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία δημότες του Δήμου Ερινεού Αχαΐας διαμαρτύρονται για την απομάκρυνση νοσηλεύτριας από το Αγροτικό Ιατρείο Καμαρών Αιγίου.

14) Ο Βουλευτής Ευβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Πολυτέκνων Χαλκίδος και Περιχώρων ζητεί τη μισθοδότηση της πολύτεκνης μητέρας με το μισθό του ανειδίκευτου εργάτη και την ταυτόχρονη απαγόρευση εργασίας της.

15) Ο Βουλευτής Ευβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων 2ου Δημοτικού Σχολείου και 1ου Νηπιαγωγείου Ερέτριας ζητεί την επίλυση του κτηριακού προβλήματος του Σχολείου και του Νηπιαγωγείου.

16) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Ζωή Σίσκου ζητεί την πρόσληψή της στην Αγροτική Τράπεζα μέσω της συμμετοχής της σε διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π..

17) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Νικόδημος Αλεκτορίδης ζητεί να γίνουν δωρεάν οι απαραίτητες έρευνες από την αρχαιολογία στο κτήμα του.

18) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων, η Πανελλήνια Ομοσπονδία Δασοφυλάκων και ο Πανελλήνιος Σύλλογος Τεχνικών Δομικών Έργων Δασικών Υπηρεσιών ζητούν την αναδιοργάνωση της Δασικής Υπηρεσίας, με σύγχρονη και αποτελεσματική διάρθρωση, αρμοδιότητες και ρόλο.

19) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μόβρης Αχαΐας ζητεί τη σύνταξη μελέτης για την κατασκευή πεζοδρομίων και ηλεκτροφωτισμού στα διοικητικά του όρια.

20) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η έλλειψη νοσηλευτών στην Εντατική Μονάδα Παίδων του Περιφερειακού Γενικού Νοσοκομείου Πατρών Αχαΐας.

21) Ο Βουλευτής Ζακύνθου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Φορείς νήσου Ζακύνθου ζητούν την αναδιάρθρωση και στελέχωση της Αστυνομικής Δ/σης Ζακύνθου.

22) Ο Βουλευτής Ζακύνθου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας - Κεφαλληνίας - Ζακύνθου ζητεί την αναβάθμιση και στελέχωση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Ζακύνθου.

23) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Τεχνολόγων Ιατρικών Εργαστηρίων ζητεί την ένταξη του κλάδου της στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

24) Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνσπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων 52ου Δημοτικού Σχολείου και 61ου Νηπιαγωγείου Ηρακλείου ζητεί την επίλυση του στεγαστικού προβλήματος του Σχολείου και του Νηπιαγωγείου.

25) Οι Βουλευτές Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ και Καβάλας κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο κ. Σάββας Νικολάου, εργαζόμενος στο Ε.Κ.Α.Β. Καβάλας ζητεί τη μετάταξή του σε θέση Π.Ε. Διοικητικού - Λογιστι-

κού στο Γενικό Νοσοκομείο Καβάλας.

26) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Μορφωτική Στέγη Ιεράπετρας ζητεί την επανέγκριση της έκδοσης και διάθεσης των βιβλίων της.

27) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η ΟΜ.Υ.Λ.Ε. καταγγέλλει την προσπάθεια ιδιωτικοποίησης των Σταθμών Εμπορευματοκιβωτίων.

28) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Τεχνικών Πολεμικού Ναυτικού ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικού προβλήματος μελών της.

29) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Συνεταιρισμοί Ανατολικής Φθιώτιδας ζητούν την αποζημίωση των ελαιοκαλλιεργητών της περιοχής τους, που επλήγησαν από παγοπληξία.

30) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Τεχνολόγων Ιατρικών Εργαστηρίων ζητεί την ένταξη του κλάδου της στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

31) Ο Βουλευτής Ευβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Νομού Εύβοιας «Η ΔΗΜΗΤΡΑ» ζητεί την ανάκληση του προεδρικού διατάγματος που αφορά στην αντικατάσταση των προέδρων ή εκπροσώπων των αγροτικών συλλόγων.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 4234/10.1.08 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ροδούλας Ζήση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 911Β/30.1.08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Αναφορικά με την ως άνω σχετική ερώτηση, από πλευράς ΥΠΕΧΩΔΕ, σας ενημερώνουμε τα ακόλουθα:

Στην αρμόδια Δ/ση ΕΑΡΘ/ΥΠΕΧΩΔΕ δεν έχει κατατεθεί φάκελος - αίτηση για την περιβαλλοντική αδειοδότηση κατασκευής λιθανθρακικής μονάδας ηλεκτροπαραγωγής στον Αλμυρό Μαγνησίας.

Κατά την παρούσα φάση έχει δοθεί προτεραιότητα στην ενσωμάτωση στο εθνικό μας δίκαιο της οδηγίας 2002/91/ΕΚ για την ενεργειακή απόδοση των κτηρίων με επισπεύδον το Υπουργείο Ανάπτυξης. Το σχετικό σχέδιο νόμου βρίσκεται στο στάδιο συνυπογραφής από τους Υπουργούς και κατατίθεται στη Βουλή. Με την επικείμενη εφαρμογή της οδηγίας 2002/91/ΕΚ για την ενεργειακή απόδοση των κτηρίων αναμένεται να προκύψουν πολλαπλά οφέλη σε κάθε επίπεδο (οικονομικό, κοινωνικό, περιβαλλοντικό) μέσω και της ανάπτυξης και χρήσης καινοτόμων καθαρών περιβαλλοντικών τεχνολογιών (τεχνικών και συστημάτων εξοικονόμησης ενέργειας, ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, κ.λ.π.) που θα συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων του Πρωτοκόλλου του Κιότο, καθώς και στην κατασκευή νέων, ενεργειακά αποδοτικών κτηρίων αλλά και στη βελτίωση των υφιστάμενων.

Με το Νόμο 3522/2006 (ΦΕΚ 276 Α'/22-12-2006) «Μεταβολές στη Φορολογία Εισοδήματος, απλουστεύσεις στον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και άλλες διατάξεις» του Υπουργείου Οικονομικών έχει εισαχθεί το κίνητρο της φοροελάφρυνσης για εγκαταστάσεις φυσικού αερίου και ΑΠΕ στον οικιακό και τριτογενή τομέα, το οποίο επεκτάθηκε και σε άλλους βασικούς τομείς που συμβάλλουν στη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης των κτηρίων, όπως η θερμομόνωση, με έμφαση στα υφιστάμενα κτήρια.

Τέλος, προχωράει από το ΥΠΕΧΩΔΕ η διαδικασία για την θεσμοθέτηση του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου για τις ΑΠΕ με το οποίο θα δοθεί μεγάλη ώθηση στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές.

Ο Υφυπουργός
ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

2. Στην με αριθμό 1467/2-11-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Σκουλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 244/20-11-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής Κ. Μ. Σκουλάκης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Οι ζημιές που προξενήθηκαν από τις πυρκαγιές που έπληξαν γεωργοκτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις των Δ.Δ. Σκάφης, Καμπανού και Λάκκων των Δήμων Αν. Σελίνου και Μουσούρων Νομού Χανίων κατά την διάρκεια της καλοκαιρινής περιόδου 2007 εντάχθηκαν στο νέο πρόγραμμα χορήγησης Κρατικών ενισχύσεων, για ζημιές από πυρκαγιές, το οποίο υποβλήθηκε προς έγκριση στην Ε.Ε..

Από τις παραπάνω πυρκαγιές προξενήθηκαν ζημιές σε φυτικό (ελαιόδενδρα) και ζωικό κεφάλαιο. Ειδικότερα, όσον αφορά το ζωικό κεφάλαιο υποβλήθηκαν 28 αιτήσεις που αφορούν σε 521 αιγοπρόβατα και 59 μελισσοσμήνη, των οποίων η καταγραφή έχει ήδη ολοκληρωθεί, ενώ στο φυτικό κεφάλαιο ήδη υποβάλλονται αιτήσεις και η εκτίμηση των ζημιών θα αρχίσει αμέσως μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων (20/11/07).

Σημειώνεται ότι για την απώλεια της παραγωγής και το ζωικό κεφάλαιο, εφόσον αυτό αποκατασταθεί, οι ενισχύσεις, εφόσον το πρόγραμμα εγκριθεί, θα καταβληθούν μέχρι το τέλος του 2007.

Η Κυβέρνηση λόγω των έκτακτων περιστάσεων που αντιμετώπισε η χώρα μας λόγω των πυρκαγιών, που δημιούργησαν εξαιρετικά επείγουσες και απρόβλεπτες ανάγκες και στον αγροτικό κόσμο, κατέβαλε προπληρωμή με ταμειακή διευκόλυνση των πυρόπληκτων αγροτών για την άμεση και μη επιδεχόμενη καμία αναβολή επίλυση σοβαρών προβλημάτων διαβίωσής τους, που δεν μπορούσαν να αναμείνουν τη βραδεία διαδικασία, την προβλεπόμενη από την κοινοτική κυρίως νομοθεσία. Το ποσό που καταβλήθηκε ως ταμειακή διευκόλυνση στο Νομό Χανίων ανέρχεται σε περίπου 240.000 ευρώ.

Συμπληρωματικά των ανωτέρω διαβιβάζεται το με αριθμ. πρωτ. 5906/7-11-07 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Κρήτης με συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 10210/7-11-07 έγγραφο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Χανίων και το με αριθμ. πρωτ. 7650/7-11-07 έγγραφο της Δ/σης Δασών Χανίων Περιφέρειας Κρήτης.

Ο Υφυπουργός
Κ. ΚΙΑΤΙΔΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στην με αριθμό 1617/7-11-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Πλεύρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 83/26-11-07 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης, και κατά το μέρος που εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, παρακαλώ να ενημερώσετε τον αξιότιμο κύριο συνάδελφο για τα εξής:

Είναι αυτονόητο ότι κάθε απώλεια ανθρώπινης ζωής στις φυλακές, ιδίως όταν προέρχεται από χρήση ναρκωτικών ουσιών, προβληματίζει έντονα το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Για τον λόγο αυτόν, καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια σε συνεργασία με τους Διευθυντές και το Προσωπικό (Διοικητικό-Φυλακτικό) των Φυλακών για την απαρέγκλιτη τήρηση των διατάξεων που αφορούν στις τακτικές και έκτακτες έρευνες όλων των χώρων της Φυλακής, των επισκεπτών, των νεοεισερχομένων κρατουμένων και των αποσκευών (ΥΑ 58819/03 «Εσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας Καταστημάτων Κράτησης» και Π.Δ. 215/06 «Κανονισμός Οργάνωσης και Λειτουργίας της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης»). Η πιστή εφαρμογή των προβλεπόμενων από τις ανωτέρω διατάξεις μέτρων, ελέγχεται αυστηρά από τους Εισαγγελείς - Επόπτες των Καταστημάτων Κράτησης.

Επισημαίνεται ότι ο έλεγχος για τον εντοπισμό ναρκωτικών ουσιών που γίνεται στους κρατούμενους, όταν επιστρέφουν από άδειες ή από τα δικαστήρια, είναι εξαιρετικά δυσχερές λόγω του ότι οι κρατούμενοι εισάγουν τις ουσίες ακόμη και σε κοιλότητες του σώματός τους κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην ανιχνεύονται από τις συσκευές εντοπισμού. Ήδη το Υπουργείο Δικαιοσύνης έχει προγραμματίσει την προμήθεια νέων υπερσύγχρονων συσκευών ανίχνευσης ουσιών για όλα τα Καταστήματα Κράτησης. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η συσκευή ανίχνευσης των Δικαστικών Φυλακών Κορυδαλλού, η οποία παρελήφθη το έτος 2002, ουδέποτε λειτουργήσε επαρκώς και το θέμα έχει αναφερθεί από τη Διεύθυνση της Δ.Φ. Κορυδαλλού στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Πειραιώς, η οποία ήδη διενεργεί προκαταρκτική εξέταση. Σε κάθε περίπτωση, όταν υπάρχουν υπόνοιες ή πληροφορίες ή ύποπτα συμπτώματα οι κρατούμενοι μεταφέρονται στο Νοσοκομείο Κρατουμένων για ιατρικό έλεγχο και παρακολούθηση.

Επιπλέον, σε όλες τις περιπτώσεις ύποπτων θανάτων κρατουμένων, δηλαδή θανάτων που δεν έχουν προκύψει -σύμφωνα με τη γνωμάτευση ιατρού- από παθολογικά αίτια, διατάσσεται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης Ένορκη Διοικητική Εξέταση. Παράλληλα, η οικεία Διεύθυνση του Υπουργείου Δικαιοσύνης αποστέλλει πάντοτε αμέσως μετά από κάθε σχετικό συμβάν έγγραφο στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών της περιοχής στην οποία υπάγεται το εκάστοτε Κατάστημα Κράτησης, προκειμένου να διερευνά τις συνθήκες θανάτου του κρατουμένου.

Ακόμη, για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση του φαινομένου της χρήσης ναρκωτικών ουσιών από κρατούμενους, το Υπουργείο Δικαιοσύνης προωθεί μια δέσμη μέτρων, η οποία ήδη υλοποιείται και, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνει:

α. Την ενίσχυση του Κέντρου Απεξάρτησης Τοξικομανών Κρατουμένων (Κ.Α.Τ.Κ.) στον Ελαιώνα Θηβών, ώστε πέραν της συμπλήρωσης του αριθμού των δυναμένων να νοσηλευθούν εκεί ουσιοεξαρτημένων κρατουμένων ανδρών να λειτουργήσει για πρώτη φορά και μονάδα απεξάρτησης γυναικών κρατουμένων με την λειτουργία σε λίγες εβδομάδες του νέου Καταστήματος Κράτησης Γυναικών.

Υπενθυμίζεται ότι το Κ.Α.Τ.Κ. φιλοξενεί περί τους 60 κρατούμενους, οι οποίοι παρακολουθούν την Β' και Γ' φάση του θεραπευτικού προγράμματος. Η Γ' φάση έγκειται στην επαγγελματική αποκατάσταση.

β. Τη λειτουργία Προγράμματος Συμβουλευτικής σταδιακά σε όλα τα Καταστήματα Κράτησης της χώρας για ουσιοεξαρτημένους. Ήδη λειτουργούν σε 14 Καταστήματα Κράτησης ανάλογα Προγράμματα, στα οποία συμμετέχουν εκάστοτε περί τους 430 υπό απεξάρτηση κρατουμένους.

γ. Την καθιέρωση της λειτουργίας προγραμμάτων απεξάρτησης 50 τοξικομανών κρατουμένων στο Κατάστημα Κράτησης Ανδρών και 20 στο Κατάστημα Κράτησης Γυναικών Κορυδαλλού.

δ. Τη δημιουργία ειδικού θεραπευτικού προγράμματος στο Κατάστημα Κράτησης Τρικάλων. Ειδικότερα, θα μετατραπεί μερικός το Κατάστημα Κράτησης Τρικάλων από Κατάστημα τύπου Β' και σε θεραπευτικό Κατάστημα με ειδικό τμήμα για ξεχωριστό κοιτώνισμο και προαυλισμό των συμμετεχόντων στο πρόγραμμα κρατουμένων.

ε. Τη δημιουργία σε όλα τα νέα υπό κατασκευή Καταστήματα Κράτησης των κατάλληλων υποδομών για τη λειτουργία ειδικών θεραπευτικών τμημάτων για τους τοξικομανείς κρατουμένους.

Ο Υπουργός
ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ»

4. Στην με αριθμό 1508/5-11-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κων/νου Αϊβαλιώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ. 400/490/3401/Σ304/26-11-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σας γνωρίζουμε σε απάντηση της υπ' αριθμ. 1508/5-11-2007 ερώτησης, του βουλευτού κ. Κ. Αϊβαλιώτη με θέμα αιτήματα των αγωνιστών της Κύπρου, τα ακόλουθα:

Με το άρθρο 21 του ν. 2641/98 «Παλαιά και άλλα

διατάξεις» η χώρα μας αναγνώρισε επίσημα τη χρονική περίοδο από 20-7-74 έως 20-8-74 ως πολεμική. Η ρύθμιση αυτή ίσχυσε και για τα γεγονότα που έλαβαν χώρα το 1964 στην Τυλληρία και Λευκωσία και το 1967 στην Κοφίνου και στους Αγίους Θεοδώρους. Κατ' αυτόν τον τρόπο επιλύθηκε μία εκκρεμότητα που αποτελούσε ιστορική αναγκαιότητα, με την ηθική και υλική αποκατάσταση όλων των αγωνιστών των παραπάνω περιόδων. Σε εκτέλεση της διάταξης αυτής, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. Φ. 002/180006/Σ.3113/2-8-2000 κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Οικονομικών, αναφορικά με τον καθορισμό, ανά πολεμική περίοδο, Ζωνών Πρόσω ή επιχειρήσεων νήσου Κύπρου.

Σύμφωνα με την υφιστάμενη νομοθεσία όσοι κατέστησαν ανάπηροι (καθώς και τα θύματα αυτών) ένεκα της συμμετοχής τους στα πολεμικά γεγονότα της Κύπρου λαμβάνουν πολεμική σύνταξη και απολαμβάνουν όλα τα ευεργετήματα που προβλέπονται για τους ανάπηρους πολέμου 40-41.

Τα ευεργετήματα που ίσχυαν για τους παλαιούς πολεμιστές (διορισμός σε έμμισθες θέσεις βάσει των ν. 751/48 και 1836/51, προαγωγή ή προσαύξηση 15% εάν ήταν υπάλληλοι την 28-10-1940, γεωργοκτηνοτροφική και στεγαστική αποκατάσταση, καθώς και προσαύξηση της βαθμολογίας των τέκνων τους κατά 10% σε περιπτώσεις διαγωνισμών), έχουν όλα καταργηθεί με διάφορες διατάξεις νόμων και δεν προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία.

Σε ότι αφορά το πολεμικό επίδομα (15%) που είχε χορηγηθεί στους πολεμιστές (ΝΔ. 1799/42), έχει καταργηθεί με τις διατάξεις του ν. 1976/91 και δεν αντιμετωπίζεται το ενδεχόμενο επαναφοράς διατεταγμένων που καταργήθηκαν με διάφορες διατάξεις.

Πέραν των παραπάνω σημειώνεται ότι με τις διατάξεις του άρθρου 12 του ν. 2109/92 υπήχθησαν στις προστατευτικές διατάξεις των του άρθρου 1 του ν. 1648/86, που αναφέρονται στην προστασία πολεμιστών αναπήρων και θυμάτων πολέμου και μειονεκτούντων προσώπων και:

Όσοι έλαβαν μέρος στα πολεμικά γεγονότα της Κύπρου το 1974, εφόσον κατέστησαν ανάπηροι ή κατέστησαν ανίκανοι από τις κακουχίες της στρατεύσεως και τραυματίστηκαν, ανεξάρτητα από τη διάρκεια της υπηρεσίας τους.

Τα τέκνα ή η σύζυγος ή η χήρα μητέρα προσώπων που εφονεύθησαν ή εξαφανίστηκαν στα πολεμικά γεγονότα της ίδιας περιόδου στην Κύπρο.

Επιπλέον το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας προέβη στις παρακάτω, κατά θεματικές ενότητες, ενέργειες:

Απονομή ηθικών αμοιβών (Έκδοση του ΠΔ 237/06).

Καταχώρηση στρατολογικών μεταβολών στα Μητρώα.

Χαρακτηρισμός όλων των συντάξεων και των ταυτοτήτων ως «Πολεμικών».

Αντικατάσταση των ουδέτερων όρων με κυριολεκτικούς στις διαφορές κανονιστικές πράξεις.

Προσμέτρηση του χρόνου υπηρεσίας που διανύθηκε στην Κύπρο στο διπλάσιο (Έκδοση Φ.002/180006/Σ.3113/02-08-2000 ΚΥΑ).

Αναγραφή των ονομάτων των πεσόντων στο πάρκο του Ελληνικού Στρατού.

Καθιέρωση Ετήσιας Ημέρας Εθνικής Μνήμης προς τιμήν των θυμάτων και πολεμιστών της Κύπρου.

Συμμετοχή των τραυματιών στις εθνικές παρελάσεις.

Έκδοση Υπουργικής Απόφασης, που αφορά στην παροχή νοσηλείας σε μέλη οικογενειών στρατιωτικών πεσόντων σε διατεταγμένη υπηρεσία, η οποία συμπεριλαμβάνει και τους πεσόντες - αγνοουμένους στην Κύπρο.

Τέλος το ΥΠΕΘΑ έχει επεξεργαστεί σχέδιο νόμου, που πρόκειται να κατατεθεί σύντομα στη Βουλή, το οποίο μεταξύ άλλων προβλέπει:

α. Τη χορήγηση άδειας εκμετάλλευσης περιπτέρων σε όσους δόκιμους ή έφεδρους αξιωματικούς και οπλίτες συμμετείχαν με οποιονδήποτε τρόπο στα πολεμικά γεγονότα της χρονικής περιόδου από 20-7-74 έως 20-8-74 στην Κύπρο, καθώς και στα γεγονότα που έλαβαν χώρα το 1964 στην Τυλληρία και Λευκωσία και το 1967 στην Κοφίνου και Αγ. Θεοδώρους της Κύπρου και σήμερα

αντιμετωπίζουν έντονο βιοποριστικό πρόβλημα ή είναι μακροχρόνια άνεργοι ή αντιμετωπίζουν λόγω της συμμετοχής τους στα παραπάνω γεγονότα προβλήματα λειτουργικότητας, για τα οποία αποφαίνεται η ΑΣΥΕ, σύμφωνα με τις διατάξεις του ΠΔ 133/2002 και στα τέκνα τους, εφόσον αυτά έχουν αναπηρία άνω του 60%.

β. Την ένταξή τους στις ειδικές κατηγορίες του ΝΔ 582/70 για εισαγωγή των τέκνων τους στις στρατιωτικές παραγωγικές σχολές.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι όχι μόνο έχει εφαρμοστεί η νομοθεσία για τους αναπήρους πολέμου και τα θύματα αυτών, όπως και στους αναπήρους άλλων πολεμικών περιόδων αλλά επιπλέον το ΥΠΕΘΑ έχει προβεί μέχρι σήμερα στη θέσπιση βασικών μέτρων για την ηθική και υλική υποστήριξη των οικογενειών των αγωνιστών της Κύπρου, με την υλοποίηση δε των προωθούμενων νομοθετικών ρυθμίσεων θεωρούμε ότι θα αποδοθεί στο μέτρο του δυνατού η προσήκουσα τιμή προς εκείνους που αγωνίστηκαν για την εθνική υπόθεση της Κύπρου.

Ο Υφυπουργός
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΑΝ. ΤΑΣΟΥΛΑΣ»

5. Στην με αριθμό 3489/19-12-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Λεβέντη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1850/9-1-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ανωτέρω ερώτηση αναφορικά με το αντικείμενο που θίγεται στο θέμα σας πληροφορούμε τα εξής:

Με το νέο Αναπτυξιακό Πρόγραμμα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης «ΘΗΣΕΑΣ» (2005-2009), ύψους 3,5 δις ευρώ, χρηματοδοτούνται, μεταξύ άλλων, δράσεις ανάπτυξης και βελτίωσης των υποδομών οργάνωσης και λειτουργίας των Ο.Τ.Α., των τεχνικών τους υποδομών καθώς και των κοινωνικών και πολιτιστικών τους υποδομών οι οποίες θεσμοθετήθηκαν το 2004. Βασικός στόχος του προγράμματος «ΘΗΣΕΑΣ» είναι η αρμονική, ισόροπη και βιώσιμη ανάπτυξη των Ο.Τ.Α. α' βαθμού, σύμφωνα με τις φυσικές, οικονομικές και κοινωνικές ιδιαιτερότητές τους.

Ειδικότερα όσον αφορά τον τομέα των υποδομών του αναπτυξιακού αυτού προγράμματος για την υποστήριξη των ΑμεΑ περιλαμβάνει τις κάτωθι επιλέξιμες ενέργειες, όπου οι Δήμοι μπορούν να προτείνουν ανάλογα έργα και κυρίως:

Στο πλαίσιο του Υποπρογράμματος 1: «Οργάνωση και ανάπτυξη των υπηρεσιών των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο μέτρο 1.3: «Έργα οργάνωσης και ανάπτυξης των υπηρεσιών των ΟΤΑ» είναι επιλέξιμες οι ενέργειες βελτίωσης του τρόπου πληροφόρησης και εξυπηρέτησης των ΑμεΑ με τη χρήση των νέων τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών.

Στο πλαίσιο του Υποπρογράμματος 3: «Κοινωνικές και πολιτιστικές υποδομές και δραστηριότητες» το μέτρο 3.2: «Υποδομές και έργα διοικητικής υποστήριξης» περιλαμβάνει την εκτέλεση έργων διευκόλυνσης και εξυπηρέτησης των ΑμεΑ (π.χ. εκτέλεση έργων για την εξασφάλιση της προσβασιμότητας των κτηρίων που στεγάζονται οι υπηρεσίες των ΟΤΑ, και κοινόχρηστων χώρων), το μέτρο 3.3: «Υγεία - Πρόνοια - Αντιμετώπιση κοινωνικού αποκλεισμού» περιλαμβάνει την κατασκευή έργων και ανάπτυξη δραστηριοτήτων στους τομείς της υγείας και πρόνοιας, όπως κέντρα ενημέρωσης, πληροφόρησης κ.λπ. ευπαθών κοινωνικών ομάδων καθώς και την επίσκεψη κα επέκταση της υπάρχουσας κτηριακής υποδομής, με προτεραιότητα στην βελτίωση της πρόσβασης των ατόμων με αναπηρίες, το μέτρο 3.4: «Αθλητισμός» περιλαμβάνει έργα συντήρησης αθλητικών εγκαταστάσεων με προτεραιότητα στην βελτίωση της πρόσβασης των ατόμων με αναπηρίες, το μέτρο 3.5: «Πολιτισμός», περιλαμβάνει έργα βελτίωσης της πολιτιστικής υποδομής και της βελτίωσης της προσβασιμότητας αυτών για άτομα με αναπηρίες τέλος στο μέτρο 3.6 «Εκπαίδευση - κατάρτιση», είναι επιλέξιμα έργα βελτίωσης της πρόσβασης των ατόμων με αναπηρίες στα υφιστάμενα σχολικά κτήρια.

Όσον αφορά στις άδειες ανάπτυξης τραπεζοκαθισμάτων αυτές χορηγούνται σύμφωνα με την κείμενη Νομοθεσία και εφόσον πληρούνται οι όροι χωροθέτησης και χρήσεων γης της κάθε περιοχής. Το βασικό στοιχείο που διέπει την άσκηση της

αρμοδιότητας αυτής από τους ΟΤΑ είναι ότι με την άδεια αποκλειστικής χρήσης κοινόχρηστου πράγματος (πεζοδρόμοι, πεζοδρόμια, πλατείες,) δεν πρέπει να βλάπτεται ή γενικώς να παρακωλύεται η κοινή χρήση σε τέτοιο βαθμό ώστε να βλάπτεται ο κοινόχρηστος χαρακτήρας του πράγματος. Συνεπώς το ζήτημα της παρακώλυσης της κοινής χρήσης δεν αντιμετωπίζεται γενικά αλλά κρίνεται κάθε φορά στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Σχετικά με την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση του απαράδεκτου φαινομένου, που κυρίως παρατηρείται στις μεγάλες πόλεις, της παράνομης στάθμευσης οχημάτων σε χώρους που προορίζονται για χρήση από τους πεζούς και κυρίως από άτομα με αναπηρίες, κατ' εφαρμογή των αναθεωρημένων διατάξεων του νέου Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (Κ.Ο.Κ. Ν. 3542/2007), έχουν δοθεί προς τις αρμόδιες Υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Τάξης συγκεκριμένες εντολές και οδηγίες, ώστε να δραστηριοποιηθούν και ευαισθητοποιήσουν περαιτέρω το προσωπικό τους, λαμβάνοντας εντονότερα μέτρα αστυνόμευσης, σε συνεργασία με τις συναρμόδιες Υπηρεσίες (Δημοτική Αστυνομία κ.λπ.).

Στα πλαίσια αυτά οι ανωτέρω Υπηρεσίες διενεργούν συστηματική και βάσει σχεδίου αστυνόμευση για την τήρηση της προτεραιότητας των ΑμεΑ και γενικότερα των πεζών στις κρίσιμες για την ασφάλειά τους περιπτώσεις, ενώ επισημάνθηκε σε αυτές ότι πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη βαρύτητα στη βεβαίωση των παραβάσεων στάθμευσης, κυρίως στις περιπτώσεις που τίθεται σε κίνδυνο η σωματική ακεραιότητα των ατόμων αυτών (στάθμευση μέσα σε διαβάσεις πεζών, σε πεζοδρόμια, σε ράμπες που χρησιμοποιούν ΑμεΑ, προ των εισόδων σχολείων κ.λπ.), στην αποτροπή της στάσης των οχημάτων στους σηματοδοτούμενους κόμβους, προ των διαβάσεων των πεζών (STOP line) και μη είσοδος σε αυτές, ιδιαίτερα από τους οδηγούς δικύκλων, καθώς και στην πάταξη της απαράδεκτης συνήθειας των δικυκλιστών να κινούνται σε χώρους αποκλειστικής χρήσης πεζών (πεζοδρόμια, πεζοδρόμους, πάρκα, ράμπες ακόμη και παιδικές χαρές). Επίσης, δόθηκαν εντολές για πραγματοποίηση από τις αρμόδιες Υπηρεσίες μας εκστρατειών ενημέρωσης του κοινού, για την προτεραιότητα των πεζών και ειδικότερα των ΑμεΑ, ενώ, όταν λαμβάνουν γνώση με οποιονδήποτε τρόπο για φθορές σε πεζοδρόμια ή πεζοδρόμους, ενημερώνουν με έγγραφα τους τις αρμόδιες υπηρεσίες για την αποκατάστασή τους.

Πέραν αυτών οι αστυνομικές Υπηρεσίες καταβάλλουν ιδιαίτερες προσπάθειες και για τον περιορισμό του υπαίθριου εμπορίου, αφενός με την διενέργεια αμιγών αστυνομικών ελέγχων και αφετέρου με τη συμμετοχή αστυνομικών στα μεικτά κλιμάκια ελέγχου, καθώς και με την παροχή συνδρομής στις συναρμόδιες Υπηρεσίες.

Ειδικότερα για την αντιμετώπιση του φαινομένου αυτού κυρίως στην περιοχή της πρωτεύουσας, την 13-12-2007 πραγματοποιήθηκε στο Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας σύσκεψη με τη συμμετοχή υπηρεσιακών παραγόντων και εκπροσώπων συναρμοδίων φορέων και Υπηρεσιών. Με βάση τα συμπεράσματα αυτής διατάχθηκε η Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής να συμπληρώσει -ενισχύσει το εφαρμοζόμενο Σχέδιο Μικτών Κλιμακίων Ελέγχων, σε συνεργασία με τη Δημοτική Αστυνομία του Δήμου Αθηναίων, τη Γενική Γραμματεία Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης και την Υπηρεσία Ειδικών Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών. Το Αρχηγείο της Αστυνομίας παρακολουθεί την υλοποίηση του εν λόγω σχεδίου και στο τέλος του τρέχοντος μηνός θα προβεί στην αξιολόγηση των αποτελεσμάτων αυτού και στην τυχόν τροποποίηση -επαναπροσδιορισμό του.

Ενδεικτικά σημειώνεται ότι, κατά το χρονικό διάστημα από 1/1 έως 30/11/2007 μόνο από τις Υπηρεσίες Τροχαίας βεβαιώθηκαν 179.038 παραβάσεις παράνομης στάθμευσης οχημάτων σε πλατείες, πεζοδρόμους, πεζοδρόμια, διαβάσεις πεζών και θέσεις ΑμεΑ.

Η προσπάθεια των αστυνομικών Υπηρεσιών, για τη ριζική αντιμετώπιση του απαράδεκτου αυτού φαινομένου και αναβάθμιση της ποιότητας ζωής των πολιτών και ειδικότερα των ΑμεΑ,

στον τομέα αυτόν, θα συνεχιστεί με αμείωτη ένταση.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το Υπουργείο έχει φροντίσει να παρέμβει αποτελεσματικά στην ανεμπόδιση πρόσβαση των ΑμεΑ με ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο δράσης και επιπλέον με εγκυκλίους φροντίζει και πρακτικά να υλοποιήσει τους ανωτέρω στόχους.

Η από 17 Μαΐου 2006 πρόταση της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων για τη θεσμοθέτηση ενιαίου οργάνου που θα στηρίζει, ως επιστημονικός σύμβουλος στα θέματα ΑμεΑ, την Πολιτεία και θα συμμετέχει στο σχεδιασμό και την παρακολούθηση των δράσεων και των μέτρων στη προσπάθεια κατοχύρωσης ίσων ευκαιριών πρόσβασης για τα ΑμεΑ σε όλα τα αγαθά της κοινωνίας, της οικονομίας, του πολιτισμού, της ζωής, δεν έχει υλοποιηθεί μέχρι σήμερα.

Τα λοιπά θέματα είναι αρμοδιότητας του συνεργωμένου Υπουργείου Π.Ε.ΧΩ.ΔΕ.

Ο Υφυπουργός
ΑΘ. ΝΑΚΟΣ

6. Στην με αριθμό 2005/16.11.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ντίνου Ρόβλια δόθηκε με το υπ' αριθμ. 277/5.12.07 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. πρωτ. 2005/16-11-2007 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ντ. Ρόβλια, σχετικά με το ανωτέρω θέμα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Α. Κατά τη διάρκεια των ετών 2006-2007 ενσωματώθηκαν στο εσωτερικό δίκαιο της χώρας μας οι εξής οδηγίες:

2001/86/ΕΚ για τη συμπλήρωση του Καταστατικού της Ευρωπαϊκής Εταιρίας όσον αφορά στον ρόλο των εργαζομένων

2003/10/ΕΚ περί των ελάχιστων προδιαγραφών υγείας και ασφάλειας για την έκθεση των εργαζομένων σε κινδύνους προερχόμενους από φυσικούς παραγόντες (θόρυβος)

2002/15/ΕΚ για την οργάνωση του χρόνου εργασίας των εκτελούντων κινητές δραστηριότητες οδικών μεταφορών

2002/73/ΕΚ για την τροποποίηση της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ περί εφαρμογής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών όσον αφορά στην πρόσβαση στην απασχόληση, επαγγελματική εκπαίδευση και συνθήκες εργασίας

98/59/ΕΚ για προσέγγιση των νομοθεσιών των κ-μ που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις

2003/18/ΕΚ προστασία των εργαζομένων που εκτίθενται σε αμianto κατά την εργασία, σε συμμόρφωση με την οδηγία 83/477/ΕΟΚ όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/382/ΕΟΚ του Συμβουλίου και την οδηγία 2003/18/ΕΚ

2002/14/ΕΚ περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημέρωσης και διαβούλευσης των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα

2002/74/ΕΚ για την τροποποίηση της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κ-μ σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφεργυγότητας του εργοδότη

2006/15/ΕΚ για τη θέσπιση δεύτερου καταλόγου ενδεικτικών οριακών τιμών επαγγελματικής έκθεσης κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 98/24/ΕΚ του Συμβουλίου και για την τροποποίηση των οδηγιών 91/332/ΕΟΚ και 2000/39/ΕΚ.

Β. Εκκρεμεί η ενσωμάτωση των παρακάτω οδηγιών:

2003/41/ΕΚ για τις δραστηριότητες και την εποπτεία των ιδρυμάτων που προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών. Προθεσμία εναρμόνισης στο εθνικό δίκαιο ήταν η 23-9-2005. Προβλέπεται η εναρμόνιση με το νέο νομοσχέδιο που θα κατατεθεί, το οποίο αφορά ασφαλιστικά θέματα.

2003/72/ΕΚ για τη συμπλήρωση του Καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συνεταιρισμού όσον αφορά στον ρόλο των εργαζομένων. Προθεσμία εναρμόνισης στο εθνικό δίκαιο ήταν η 18-8-2006. Το σχέδιο Π.Δ. βρίσκεται στη διαδικασία των υπογραφών από τους συναρμόδιους Υπουργούς.

2006/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ης Νοεμβρίου 2006, για την προσαρμογή της οδηγίας 94/45/ΕΚ για τη θέσπιση μιας

ευρωπαϊκής επιτροπής επιχείρησης ή μιας διαδικασίας σε επιχειρήσεις και ομίλους επιχειρήσεων κοινοτικής κλίμακας με σκοπό να ενημερώνονται οι εργαζόμενοι και να ζητείται η γνώμη τους, λόγω της προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας. Προθεσμία εναρμόνισης στο εθνικό δίκαιο ήταν η 1-1-2007. Βρίσκεται στο στάδιο υπογραφής του παπύρου.

Ο Υπουργός
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΜΑΓΓΙΝΑΣ

7. Στην με αριθμό 1815/13.11.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ευάγγελου Παπαχρήστου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5.12.07 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 1815/13-11-2007 ερώτησης της Βουλής των Ελλήνων, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Βαγγέλης Παπαχρήστος, με θέμα τα σωματομετρικά στοιχεία των υποψηφίων των Στρατιωτικών Σχολών των Ε.Δ., σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η σωματική διαδικασία των στρατιωτικών αξιολογείται ετησίως, μέσα από συγκεκριμένες διαδικασίες, εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Αποτελεί, πιστεύουμε, κοινή αντίληψη ότι στις Ένοπλες Δυνάμεις και ιδιαίτερα στις Παραγωγικές Σχολές πρέπει να υπηρετούν άτομα με άριστη σωματική-ψυχική υγεία και με αρτιμέλεια και σωματική διάπλαση μέσα στα φυσιολογικά όρια, όπως προβλέπεται από το ΠΔ133/2002 «Περί Κρίσεως Σωματικής Ικανότητας Στρατιωτικών».

Με αυτό το σκεπτικό το ΓΕΕΘΑ, λαμβάνοντας υπ' όψιν τα νέα στατιστικά δεδομένα της ιατρικής επιστήμης αναφορικά με τα σωματομετρικά δεδομένα του πληθυσμού, είχε κινήσει από το 2005 διαδικασία μεταβολής του ύψους ανδρών-γυναικών και του Δείκτη Μάζας Σώματος (ΔΜΣ) που πρέπει να έχουν τα στελέχη προκειμένου να μπορούν να αντεπεξέλθουν στο δύσκολο έργο τους, είτε υπηρετούν σε μάχιμη θέση είτε όχι. Η διαδικασία αυτή ολοκληρώθηκε στις

17/08/2007 με την υπογραφή από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας τροποποιητικού διατάγματος, πλην όμως, λόγω της προκήρυξης εθνικών εκλογών αριθμοδοτήθηκε στις 2/10/2007 (αριθμός φύλλου 233/2-10-2007). Το ΓΕΕΘΑ/ ΔΕΚΠ αναδημοσίευσε το Προεδρικό Διάταγμα στο Διαδίκτυο και το κοινοποίησε στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων προκειμένου να ενημερωθούν όσο το δυνατό πιο έγκαιρα τα σχολεία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Τέλος, το ΥΠ.ΕΘ.Α., σεβόμενο τον προγραμματισμό και την προετοιμασία των μαθητών, έχει προτείνει να ισχύσει η εν λόγω τροποποίηση από 1ης Ιανουαρίου 2009.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ »

8. Στην με αριθμό 2477/27.11.2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Χρήστου Χαΐδου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΤΚΕ/Φ2/33980/13.12.2007 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης, με αριθμό πρωτ. 2477/27-11-2007, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Χρήστος Χαΐδος, με θέμα «Η αναγκαιότητα στήριξης των οικογενειών που έχουν παιδιά με Αναπηρία», σας πληροφορούμε τα εξής:

Στις προστατευτικές διατάξεις του ν.2643/1998 «Μέριμνα για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ220/Α'/28-9-98), όπως ισχύει, υπάγονται, μεταξύ άλλων, και τα άτομα με ποσοστό αναπηρίας 50% τουλάχιστον, που έχουν περιορισμένες δυνατότητες για επαγγελματική απασχόληση εξαιτίας οποιασδήποτε χρόνιας σωματικής ή πνευματικής ή ψυχικής πάθησης ή βλάβης (άτομα με ειδικές ανάγκες), εφόσον είναι γραμμένα στα μητρώα ανέργων αναπήρων του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) καθώς και όσοι έχουν τέκνο ή αδελφό ή σύζυγο με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω εξαιτίας βαριών ψυχικών και σωματικών προβλημάτων (άρθρο 1 παρ. 1 περ. β' του ως άνω νόμου). Σύμφωνα, δε, με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2643/98, όπως αντικαταστάθηκαν με την παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 3051/2002 (ΦΕΚ 220/Α'/20-9-2002) «οι δημόσιες υπηρεσίες, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) και των δύο βαθμών υποχρεούνται να διορίζουν ή να προσλαμβάνουν πρόσωπα προστατευόμενα από το άρθρο 1, χωρίς διαγωνισμό ή επιλογή, σε συγκεκριμένες θέσεις που αντιστοιχούν στο πέντε τοις εκατό (5%) του συνόλου των προς προκήρυξη θέσεων του οικείου φορέα».

Κατά τα λοιπά αρμόδια να απαντήσουν είναι τα συνενωμένα Υπουργεία Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Οικονομίας και Οικονομικών, και το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων προς το οποίο διαβιβάζουμε αντίγραφο της Ερώτησης.

Ο Υφυπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι εννέα μαθητές και μαθήτριες και δώδεκα συνοδοί-καθηγητές από το Τ.Ε.Ε. Ειδικής Αγωγής Λάρισας.

Η Βουλή των Ελλήνων τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκας Παπαρήγγα, σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων με θέμα τα δικαιώματα της νεολαίας στη μόρφωση και τον πολιτισμό.

Σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής, η διάρκεια αγόρευσης του Πρωθυπουργού είναι τριάντα λεπτά της ώρας, της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, με πρωτοβουλία της οποίας πραγματοποιείται η σημερινή συζήτηση, είναι επίσης τριάντα λεπτά της ώρας, των Προέδρων των τριών άλλων Κοινοβουλευτικών Ομάδων είκοσι πέντε λεπτά της ώρας και των Υπουργών δεκαπέντε λεπτά της ώρας.

Δικαίωμα δευτερολογίας έχουν για δεκαπέντε λεπτά της ώρας ο Πρωθυπουργός και για δέκα λεπτά της ώρας οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και οι Υπουργοί. Στη συζήτηση συμμετέχουν έως δύο Υπουργοί.

Ο Πρωθυπουργός μπορεί να τριτολογήσει για πέντε λεπτά της ώρας.

Ο χρόνος ομιλίας του Υπουργού που παρεμβαίνει στο στάδιο των κυρίων αγορεύσεων ή των δευτερολογιών, πριν ολοκληρωθούν οι αγορεύσεις ή οι δευτερολογίες των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, περιορίζεται στο ήμισυ του χρόνου που δικαιούται.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ**)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας αναγνώσω το κείμενο της επιστολής που απηύθυνε στον Πρόεδρο του Σώματος, η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγγα.

«Κύριε Πρόεδρε, τα δικαιώματα της νεολαίας στη μόρφωση, στον πολιτισμό, στον ελεύθερο χρόνο πλήττονται όλο και περισσότερο από τις πολιτικές που εφαρμόζονται.

Χρόνο με το χρόνο, τα προβλήματα που αφορούν τη νεολαία οξύνονται. Η ανεργία μεγαλώνει. Οι εργασιακές σχέσεις χειροτερεύουν. Οι ταξικοί φραγμοί στη μόρφωση ενισχύονται. Η παιδεία, ο πολιτισμός, ο αθλητισμός από κοινωνικό αγαθό μετατρέπονται όλο και περισσότερο σε εμπόρευμα.

Το πρόβλημα των ναρκωτικών έχει φτάσει στο αποκορύφωμά του. Οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις της νεολαίας συκοφαντούνται και συχνά αντιμετωπίζονται με αυταρχικές πρακτικές. Είναι πια κοινή πεποίθηση ότι για τη νέα γενιά επιφυλάσσεται ένα ζοφερό και πολύ χειρότερο μέλλον.

Για όλα τα παραπάνω ζητήματα, ζητάμε να πραγματοποιηθεί, σύμφωνα με το άρθρο 143, παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής προ ημερησίας διάταξης συζήτηση σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατόπιν αυτού, καλώ τον Πρωθυπουργό κ. Κώστα Καραμανλή να λάβει το λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κόσμος διανύει σήμερα μια πολύπλοκη και δύσκολη εποχή. Διατρέχει περίοδο αβεβαιότητας, έντονων προκλήσεων, αυξημένων αναγκών. Η παγκοσμιότητα των αγορών και η ραγδαία οικονομική επέκταση μεγάλων χωρών προκαλούν πρωτόγνωρη έκρηξη στις διεθνείς τιμές του πετρελαίου, των πρώτων υλών, των τροφίμων.

Η καταστροφή του περιβάλλοντος και η κλιματική αλλαγή υπαγορεύουν παγκόσμια κινητοποίηση. Η διπλή ενεργειακή και περιβαλλοντική πρόκληση επιβάλλει νέες προτεραιότητες για την ανάπτυξη και την ποιότητα ζωής. Η Νέα Γνώση και η Ψηφιακή Επανάσταση αλλάζουν τα πάντα γύρω μας.

Όλα αυτά -οι πολύπλευρες επιπτώσεις της παγκοσμιότητας,

οι συνέπειες από την καταστροφή του περιβάλλοντος, οι δυσμενείς δημογραφικές εξελίξεις, που οδηγούν σε έντονη δυσαναλογία νέων και ηλικιωμένων- προκαλούν, σ' ολόκληρο τον κόσμο, ανασφάλεια για το μέλλον.

Οι προκλήσεις είναι κοινές για όλους καθορίζουν, ωστόσο, ακόμη πιο έντονα τη ζωή των νέων ανθρώπων, αυτών που καλούνται να ανταποκριθούν πρώτοι στις αλλαγές της εποχής, αυτών που καλούνται να χτίσουν το αύριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι νέες και οι νέοι της Ελλάδας δεν είναι μακριά από τις αγωνίες και τους προβληματισμούς αυτούς. Έχουν να αντιμετωπίσουν τις αβεβαιότητες, τις εξελίξεις, τις απαιτήσεις της νέας εποχής. Παλεύουν για τις ιδέες και τις προσδοκίες τους σε ζητήματα πρώτης προτεραιότητας, όπως η νέα γνώση, το περιβάλλον, η κοινωνική δικαιοσύνη. Αγωνιούν για τα υψηλά ποσοστά ανεργίας, την έκταση της παραπαιδείας, το πρόβλημα των ναρκωτικών.

Σε όλα αυτά, συμφωνούμε με την αναφορά που κάνει η Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος στην επιστολή με την οποία ζήτησε τη σημερινή συνεδρίαση.

Δεν συμφωνούμε, όμως, με τις αιτιάσεις για τις πολιτικές που ακολουθούνται.

Οι μεταρρυθμίσεις που προωθούμε παράγουν απτά αποτελέσματα απέναντι σε χρόνια προβλήματα και διεθνείς επιπτώσεις: ανοίγουν καινούργιους δρόμους στο μέλλον δίνουν επιδοφόρες προοπτικές απέναντι στις σύγχρονες προκλήσεις. Δεν υποτασσόμαστε στην αφοριστική, την απαισιόδοξη άποψη ότι η νέα γενιά της πατρίδας μας πορεύεται σ' ένα χειρότερο μέλλον. Το μέλλον θα ήταν ζοφερό, εάν δεν τολμούσαμε τις μεταρρυθμίσεις που χρειάζονται.

Δεν αποδεχόμαστε τον ισχυρισμό ότι μεγαλώνει η ανεργία. Και αυτό το υπογραμμίζω, όχι για να ωραιοποιήσω οποιεσδήποτε καταστάσεις. Δεν αποπειράθηκα ποτέ κάτι τέτοιο, και δεν πρόκειται να το κάνω ούτε τώρα ούτε σε καμιά άλλη περίπτωση. Δεν κινούμαστε σ' αυτή τη λογική. Αντιθέτως, μάλιστα, αντιμετωπίζουμε ως τεράστιο λάθος την απόκρυψη προβλημάτων, την αδράνεια μπροστά στα αδιέξοδα, που συσσωρεύουν τη φοβία μπροστά στις λύσεις που υπάρχουν.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμη μεγαλύτερο λάθος είναι η απόπειρα διαστρέβλωσης των πραγμάτων, η απόπειρα αμφισβήτησης των πολιτικών που παράγουν μετρήσιμα αποτελέσματα, η απόπειρα αντίδρασης στις μεταρρυθμίσεις που δίνουν στέρεες λύσεις.

Δεν προσθέτουν αυτές οι πρακτικές, δεν προσφέρουν, δεν συμβάλλουν ώστε να πάει ο Τόπος μπροστά! Το μέλλον απαιτεί ανάληψη ευθύνης από όλους απαιτεί όραμα και ρεαλισμό απαιτεί τολμηρές αποφάσεις, μακριά από δόγματα, αγκυλώσεις και ιδεοληψίες.

Δεν επιδιώκουμε, λοιπόν, εφήμερες εντυπώσεις. Δεν μας φοβίζει το πρόσκαιρο πολιτικό κόστος, όταν είμαστε σίγουροι πως παράγουμε μόνιμο κοινωνικό όφελος. Δεν υποτασσόμαστε στο λαϊκισμό, όταν οι πολίτες -όπως πάντα- χρειάζονται σχέσεις εμπιστοσύνης, σχέσεις που να δικαιώνονται στο πέρασμα του χρόνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρεται στην επιστολή για τη σημερινή συζήτηση -όπως αναφέρεται γενικά, αόριστα, μονότονα από την Αντιπολίτευση και ορισμένα συνδικάτα- ότι δήθεν «η ανεργία μεγαλώνει»! Κανένας, ωστόσο, δεν λέει ούτε πόσο ήταν το 2004, ούτε πόσο έχει πέσει σήμερα. Και δεν το λέει, γιατί δεν ισχύει, είναι ανακριβεία! Είναι σε πλήρη αντίθεση με την πραγματικότητα. Η πραγματικότητα διαψεύδει την ισοπεδωτική κριτική.

Όλοι γνωρίζουμε ότι, το πρώτο τρίμηνο του 2004, η ανεργία ήταν στο 11,3% του ενεργού πληθυσμού. Από τότε, ως το τέλος του 2007, δημιουργήθηκαν πάνω από 270 χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Το ποσοστό της απασχόλησης πρώτη φορά έφτασε στο 61,5%. Η ανεργία, σε ετήσια βάση, περιορίστηκε στο 8,3%: είναι το χαμηλότερο ετήσιο ποσοστό των τελευταίων δεκαπέντε ετών.

Η ανεργία στους νέους μειώθηκε ακόμη περισσότερο: από 21,3% το πρώτο τρίμηνο του 2004, στο 17,2% το τελευταίο τρίμηνο του 2007. Αυτή είναι η αλήθεια! Και η αλήθεια αυτή απο-

δεικνύει ότι η ανεργία δεν αυξάνεται. Η ανεργία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μειώνεται.

Και ερωτώ: Γιατί, την ώρα που υπάρχει μείωση, να διαδίδεται ότι υπάρχει αύξηση; Γιατί -με ανυπόστατους ισχυρισμούς- επιδιώκεται αντίθεση στις πολιτικές, τις αλλαγές, τις μεταρρυθμίσεις που μειώνουν την ανεργία; Είναι ή δεν είναι αβάσιμη δημαγωγία, απέναντι σε πολιτικές που δίνουν λύσεις;

Επιτέλους, όμως, όποιος νοιάζεται πραγματικά για την ανεργία, συγκρούεται με κατεστημένες λογικές, συμμετέχει στις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, καταθέτει συγκεκριμένες ρεαλιστικές προτάσεις. Τα κόμματα δεν είναι σχολιαστές των εξελίξεων. Η αύξηση της απασχόλησης δεν γίνεται με ευχές προϋποθέτει ανταγωνιστικότητα και εξωστρέφεια, που διασφαλίζει ισχυρή οικονομία ευκαιριών απαιτεί δυναμική και βιώσιμη ανάπτυξη παντού χρειάζεται νέες επενδύσεις, νέες επιχειρήσεις, νέες ευκαιρίες αυτοαπασχόλησης.

Αυτή είναι η στρατηγική μας, και με αυτή τη στρατηγική πετύχαμε έως τώρα σημαντικά αποτελέσματα. Οφείλουμε, λοιπόν, να συνεχίσουμε στον ίδιο δρόμο, να συνεχίσουμε με εντεινόμενους ρυθμούς. Αυτό είπαμε και αυτό κάνουμε!

Παράλληλα και συμπληρωματικά προς τη νέα οικονομική πολιτική, εφαρμόζουμε ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης, με επίκεντρο τις ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού, τις γυναίκες, τις νέες και τους νέους μας.

Για τους σκοπούς αυτούς, αναπτύχθηκαν, στα τέσσερα χρόνια που πέρασαν, στοχευμένες δράσεις στο πλαίσιο του προγράμματος «Ανταγωνιστικότητα» και σχεδιάστηκε δυναμική συνέχεια με το πρόγραμμα «Επιχειρηματικότητα-Ανταγωνιστικότητα» της νέας προγραμματικής περιόδου. Εφαρμόστηκαν και εφαρμόζονται από τον ΟΑΕΔ προγράμματα που επιχορηγούν επιχειρήσεις, με αυξημένες επιδοτήσεις, για την πρόσληψη άνεργων νέων, που κινητροδοτούν την απασχόληση ατόμων με αναπηρία, που διευκολύνουν τις γυναίκες να συνδυάζουν τις οικογενειακές με τις επαγγελματικές τους υποχρεώσεις.

Από το 2006, εφαρμόζονται προγράμματα επιχορήγησης νέων επιστημόνων, έτσι ώστε να κάνουν το δικό τους ξεκίνημα. Μέσα στο επόμενο διάστημα, μπαίνει σε εφαρμογή πρόγραμμα αυξημένης επιχορήγησης (18.000 ευρώ) σε νέους που θέλουν να δημιουργήσουν τη δική τους επιχείρηση αξιοποιώντας καινοτόμες ιδέες ή και νέες τεχνολογίες.

Μέσα στο 2008, ξεκινά η πρωτοποριακή δράση «Μια ευκαιρία για όλους», μέσα από την οποία θα προσφέρεται σε κάθε νέο που εγκαταλείπει το σχολείο τουλάχιστον μια ευκαιρία απασχόλησης, επαγγελματικής μαθητείας ή συμπληρωματικής επιμόρφωσης.

Επιπλέον, με την ηλεκτρονική διακυβέρνηση του ΟΑΕΔ κάθε νέος θα έχει, μέσω του νέου δικτυακού τόπου, απευθείας πρόσβαση σε όλες τις νέες θέσεις εργασίας, σε όλη την Ελλάδα. Θα μπορεί, επίσης, να συμμετέχει σε προγράμματα επιχορήγησης για το ξεκίνημα μιας δικής του επιχείρησης, υποβάλλοντας ηλεκτρονικά τη σχετική αίτηση από το σπίτι του. Ανάλογα προγράμματα προωθεί και η Γραμματεία Νέας Γενιάς, με τις «θυρίδες επιχειρηματικότητας» που δημιουργούνται σ' όλη τη Χώρα.

Καταλήγω: Η ανεργία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα στον τόπο μας. Και το πρόβλημα αυτό ήταν, είναι και παραμένει στο στόχαστρο της πολιτικής μας. Τα αποτελέσματα που είχαμε στα τελευταία τέσσερα χρόνια δείχνουν ότι είμαστε στο σωστό δρόμο. Δεν μας αρκούν, βέβαια. Δεν είμαστε και δεν πρόκειται να πούμε ποτέ ότι είμαστε ικανοποιημένοι, όσο υπάρχουν νέοι, νέες που αργούν να αυτονομηθούν και δυσκολεύονται να μπουν στην αγορά εργασίας.

Η μείωση της ανεργίας είναι κεντρικός σκοπός της οικονομικής, εκπαιδευτικής και κοινωνικής πολιτικής μας. Η αύξηση της απασχόλησης είναι ο βασικός στόχος του Εθνικού Προγράμματος Μεταρρυθμίσεων. Εντάξαμε στο Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς, για τη νέα προγραμματική περίοδο, ευέλικτο επιχειρησιακό πρόγραμμα για την «Ανάπτυξη του Ανθρώπινου Δυναμικού», που φτάνει τα 3 δισεκατομμύρια ευρώ.

Σχεδιάζεται η εφαρμογή ολοκληρωμένου συστήματος για τον καθορισμό των αναγκών στην αγορά εργασίας. Συνεχίζεται

η ανάπτυξη δράσεων για τη στήριξη της επιχειρηματικότητας των νέων. Προωθούνται «Προγραμματικές Συμβάσεις Εγγυημένης Απασχόλησης» για τη σύνδεση της επαγγελματικής εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας. Δίνουμε έμφαση στο τρίπτυχο «Εκπαίδευση-Ανάπτυξη-Απασχόληση». Δίνουμε έμφαση στην εκπαίδευση που απαιτεί η νέα εποχή, η Κοινωνία της Γνώσης, η Ψηφιακή Επανάσταση.

Καλούμε την Αντιπολίτευση να πάρει θέση: Κινούνται -ναι ή όχι- αυτές οι πολιτικές στη σωστή κατεύθυνση; Και επιτέλους, ποιες άλλες πολιτικές προτείνει για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας; Συγκεκριμένα, όχι αοριστολογίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρουμε όλοι -και το ξέρουμε πολύ καλά- ότι ο 21ος αιώνας βρήκε το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα να λειτουργεί με χρόνιες αδυναμίες: καθηλωμένο και στάσιμο αρκετά πιο πίσω από τα ευρωπαϊκά πρότυπα κατώτερο των δυνατοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού μας.

Η δήθεν δωρεάν παιδεία είχε γίνει, εδώ και πολλά χρόνια, το πιο βαρύ φορτίο για κάθε ελληνική οικογένεια. Η Χώρα έφτασε στο σημείο να κατέχει -κατ' αναλογία, βέβαια, του πληθυσμού- παγκόσμιο ρεκόρ στην εξαγωγή φοιτητών να πνίγεται από τη μια από την ανεργία, αλλά να χρηματοδοτεί με τους φοιτητές της τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης στο εξωτερικό (και θα πω και κάτι ακόμα: αυτή η κατάσταση, αν διαιωνιστεί, θα έχει υπεύθυνους πλέον με ονοματεπώνυμο, όλους εκείνους που πεισματικά αρνούνται και χωρίς λογική την αναθεώρηση του άρθρου 16) να παράγει, εξαιτίας της απόστασης εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και εργασίας, ομάδες άνεργων πτυχιούχων.

Συμβιβασμός με όλα αυτά δεν γίνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αδράνεια απέναντι στις προκλήσεις και τις ευκαιρίες που έρχονται, συνεπάγεται βαρύτατο κοινωνικό κόστος. Ξέρουμε όλοι ότι, μέσα από την Επανάσταση της Γνώσης, δημιουργούνται νέοι επαγγελματικοί κλάδοι και νέες θέσεις εργασίας, που απαιτούν εξειδίκευση, αλλά και συνεχή επιμόρφωση. Βλέπουμε καθαρά ότι, μέσα από την περιβαλλοντική πρόκληση, δημιουργούνται και αναπτύσσονται με επιταχυνόμενους ρυθμούς νέες «πράσινες» ειδικότητες, ιδίως μάλιστα σε ό,τι αφορά τις ανανεώσιμες πηγές, την εξοικονόμηση ενέργειας, την ανακύκλωση, τα βιολογικά προϊόντα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**).

Το χρέος της σύγχρονης πολιτικής είναι ξεκάθαρο: Υποχρεούται να προβλέπει το αυριανό κοινωνικοοικονομικό περιβάλλον και να προωθεί τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις. Υποχρεούται να διασφαλίζει στη νέα γενιά τα εφόδια που χρειάζεται, για να σταθεί δυναμικά στην Κοινωνία της Γνώσης, για να δημιουργεί και να προσοδεύει στο νέο οικονομικό περιβάλλον, για να κερδίσει, τελικά, ένα καλύτερο μέλλον.

Απέναντι σ' όλα αυτά, επιλέξαμε συγκροτημένη μεταρρυθμιστική στρατηγική για την Εκπαίδευση και τη Διά Βίου Μάθηση. Επιλέγουμε δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα με αυξημένες δυνατότητες, υψηλό ποιοτικό επίπεδο, εύστοχο προσανατολισμό στις ανάγκες του αύριο. Επιλέγουμε στρατηγική μεταρρυθμίσεων για ένα μέλλον ευκαιριών και ασφάλειας στρατηγική με όραμα για την πατρίδα μας, με όραμα για τις νέες και τους νέους μας.

Στο διάστημα που πέρασε, κάναμε σημαντικά βήματα. Θυμίζω την κατάργηση των εξετάσεων της Β' Λυκείου, τη θέσπιση πλαισίου αξιολόγησης για την ποιότητα των σπουδών, τη θεσμοθέτηση αντικειμενικών κοινωνικών κριτηρίων στις μετεγγραφές φοιτητών. Θυμίζω ακόμη την προώθηση κοινών Προγραμμάτων Μεταπτυχιακών Σπουδών ανάμεσα σε ελληνικά και ξένα Πανεπιστήμια, την αναδιοργάνωση στο σύστημα αναγνώρισης πανεπιστημιακών τίτλων, τη θεσμοθέτηση ολοκληρωμένου πλαισίου για τη Διά Βίου Εκπαίδευση, το νόμο που δίνει στα Τεχνολογικά Ιδρύματα της Χώρας τη δυνατότητα να αναπτύξουν νέα δυναμική, την ίδρυση του Διεθνούς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Στα πεπραγμένα των τελευταίων χρόνων είναι, επίσης, ο νόμος για την έρευνα και την τεχνολογία, που ψηφίστηκε πρόσφατα -ύστερα από μακρά διαβούλευση- και ικανοποιεί όλα τα αιτήματα της ακαδημαϊκής κοινότητας.

Είναι, επιπλέον, το νομοσχέδιο για τις μεταπτυχιακές σπουδές, που ήδη δόθηκε για διαβούλευση στην πανεπιστημιακή κοινότητα και σύντομα έρχεται στη Βουλή.

Είναι, προπάντων, ο νόμος-πλαίσιο -που δρομολόγησε τη μεγάλη μεταρρύθμιση- για την αναβάθμιση του Δημόσιου Πανεπιστημίου. Η εφαρμογή του ξεκίνησε και συνεχίζεται, με απόλυτο σεβασμό στην αυτονομία των Πανεπιστημίων.

Η προτεραιότητα δίδεται στην εφαρμογή διατάξεων που αφορούν στα πολλαπλά συγγράμματα, την επιλογή του διδακτικού προσωπικού, τον τετραετή οικονομικό προγραμματισμό, τους εσωτερικούς κανονισμούς.

Είναι, ήδη, σε πλήρη εξέλιξη η εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση των Πανεπιστημίων, ως κίνητρο και προϋπόθεση για τη διαβάθμιση της προτεραιότητας στη χρηματοδότησή τους.

Δόθηκε στα Ιδρύματα ένας πρότυπος Εσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας, που τα διευκολύνει να διαμορφώσουν τον δικό τους Κανονισμό, ανάλογα με τις ιδιαιτερότητές τους.

Είναι, επίσης, στη διάθεσή τους και ένα πρότυπο μεθοδολογίας, που τα βοηθά να συντάξουν και να υποβάλουν τετραετή αναπτυξιακά προγράμματα. Προσθέτω ότι, από την επόμενη σχολική χρονιά, αυξάνεται σημαντικά ο αριθμός των φοιτητών και των σπουδαστών στα Ιδρύματα της Περιφέρειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κεντρικός στόχος της μεταρρυθμιστικής στρατηγικής που εφαρμόζουμε είναι να ανακτήσει η Τριτοβάθμια Εκπαίδευση τη δυναμική της ως μοχλός ανάπτυξης και κοινωνικής κινητικότητας να γίνει το Δημόσιο Πανεπιστήμιο πραγματικά αυτοδιοικούμενο να συνδέει πιο αποτελεσματικά τη λειτουργία του με την κοινωνική και επαγγελματική κατάρτιση των αποφοίτων του.

Σε ό,τι αφορά την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, πρώτη προτεραιότητα είναι να βάλουμε –οριστικά– τέλος στις προβληματικές καταστάσεις του χτες και να δημιουργήσουμε σήμερα το «σχολείο του μέλλοντος».

Δέσμευσή μας είναι να ολοκληρώνονται, μέσα στο καλοκαίρι, οι μεταθέσεις, οι αποσπάσεις και οι διορισμοί των εκπαιδευτικών, και να βρίσκονται όλα τα βιβλία στις τάξεις πριν από την έναρξη της σχολικής χρονιάς.

Κεντρική ιδέα της μεταρρυθμιστικής στρατηγικής στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση είναι το «έξυπνο σχολείο», που μπορεί να διασφαλίζει σε κάθε παιδί όλα τα εφόδια που χρειάζεται για την πρόοδό του, σε περιβάλλον ποιότητας και εμπιστοσύνης.

Πρωθούμε, για το σκοπό αυτό, καινοτόμα αναλυτικά προγράμματα, ποιοτικά βιβλία, αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών. Ξεκινούμε συγκροτημένο σχέδιο εκσυγχρονισμού των αναλυτικών προγραμμάτων, διότι πιστεύουμε ότι η νέα πραγματικότητα δεν είναι η εντατικοποίηση και το άγχος του μαθητή, αλλά η παιδαγωγική και διδακτική βελτίωση της ποιότητας του μαθήματος.

Δημιουργούμε σύγχρονα κτήρια, με οικολογικά υλικά, ήπιες μορφές ενέργειας, προγράμματα ανακύκλωσης.

Πάνω απ' όλα, επενδύουμε στον ανθρώπινο παράγοντα: στο δάσκαλο, στον καθηγητή, αλλά και στα διοικητικά στελέχη της εκπαίδευσης. Για το σκοπό αυτό, συνεχίζεται και εντατικοποιείται –έχει ήδη καλυφθεί το 75%- η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, και ξεκινά αντίστοιχο πρωτοποριακό πρόγραμμα για τα διοικητικά στελέχη.

Δίνουμε έμφαση: πρώτον, στην ανθρωποκεντρική εκπαίδευση, με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη στήριξη των παιδιών με αναπηρία, καθώς και των παιδιών από κοινωνικά ευαίσθητες ομάδες

δεύτερον, στην περιβαλλοντική εκπαίδευση, που επικεντρώνεται στην αειφόρο ανάπτυξη και την ποιότητα ζωής

τρίτον, στην ψηφιακή σύγκλιση, με έμφαση στην ισότητα της πρόσβασης

τέταρτον, στη γλωσσομάθεια και τη στήριξη της ελληνικής γλώσσας

πέμπτον, στη σύνδεση Παιδείας, Πολιτισμού και Αθλητισμού, με την ανάπτυξη κατάλληλων υποδομών και προγραμμάτων.

Υπογραμμίζω, στο σημείο αυτό, ότι από το 2004 μέχρι σήμερα δαπανήθηκαν 250 εκατομμύρια ευρώ για τον εκσυγχρονισμό

σχολικών εργαστηρίων κατασκευάστηκαν περίπου 4.400 νέες σχολικές αίθουσες, 34 κλειστά γυμναστήρια και γύρω στις 290 βιβλιοθήκες αναβαθμίστηκαν 183 παλαιότερα σχολεία δημιουργούνται 56 ειδικά σχολεία και εργαστήρια για άτομα με αναπηρία. Σημειώνω, ακόμη, ότι για την πενταετία 2008-2012 προγραμματίζεται η κατασκευή 833 Νηπιαγωγείων και 400 Δημοτικών, Γυμνασίων και Λυκείων προωθούνται σημαντικές βελτιώσεις σε άλλα 500 δημιουργούνται 100 σχολικά κλειστά γυμναστήρια κατασκευάζονται 50 σχολικά θέατρα βελτιώνονται οι προαύλιοι χώροι σε 500 σχολεία.

Σημειώνω ότι επεκτείνουμε το θεσμό του Ολοήμερου Σχολείου στα περισσότερα σχολεία Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και ότι στις επιπλέον ώρες προστίθενται μαθήματα εξοικείωσης στις νέες τεχνολογίες, καθώς και η διδασκαλία δεύτερης ξένης γλώσσας.

Υπογραμμίζω, ακόμη, ότι καίριας σημασίας κεφάλαιο στη μεταρρυθμιστική στρατηγική για την παιδεία του μέλλοντος είναι η πρόσβαση στην Ανώτατη και Ανώτερη Εκπαίδευση. Ετοιμάζουμε την έναρξη εκτενούς δημόσιου διαλόγου, ώστε όλοι μαζί να διαμορφώσουμε, σε βάθος χρόνου, ένα νέο σύστημα εισαγωγής στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, που, εκτός απ' όλα τ' άλλα, να συμβάλλει στην ενδυνάμωση της αυτοτέλειας του Λυκείου.

Πέρα από αυτά, δίνουμε ιδιαίτερο βάρος στις δομές της Διά Βίου Μάθησης, στον εμπλουτισμό τους με νέες δραστηριότητες, στη δραστητική αντιμετώπιση του κοινωνικού αποκλεισμού. Προχωρούμε στην επέκταση των Σχολείων Δεύτερης Ευκαιρίας, στην κάλυψη των αναγκών ειδικών ομάδων του πληθυσμού, στην περαιτέρω ανάπτυξη του Ανοικτού Πανεπιστημίου. Υπογραμμίζω: Σε κάθε Περιφέρεια –σχεδόν σε κάθε νομό– λειτουργούν Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας, εφτά από τα οποία είναι σε Σωφρονιστικά Ιδρύματα. Λειτουργούν πάνω από 110 Κέντρα Εκπαίδευσης Ενηλίκων και Σχολές Γονέων. Δημιουργείται Κέντρο Μελετών Διά Βίου Μάθησης. Νοικοκυρεύεται το σύστημα των ΙΕΚ και εμπλουτίζεται με σύγχρονες ειδικότητες. Αναπτύσσονται, σε όλη την Επικράτεια, αυτόνομα προγράμματα Διά Βίου Εκπαίδευσης στις τεχνολογίες της πληροφορικής, για την εκπαίδευση μεταναστών στην ελληνική γλώσσα, για τη στήριξη κοινωνικών ομάδων όπως οι παλιννοστούντες, οι Ρομά, οι μουσουλμάνοι, οι μετανάστες.

Πάνω από 250.000 πολίτες αντλούν, σήμερα, υπηρεσίες από το σύστημα της Διά Βίου Εκπαίδευσης των ενηλίκων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεταρρυθμιστική στρατηγική στο χώρο της εκπαίδευσης προσλαμβάνει νέα δυναμική στην περίοδο που ακολουθεί. Το 14% των κοινοτικών πόρων της νέας προγραμματικής περιόδου –με άλλα λόγια, πάνω από 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ– κατευθύνεται στο νέο επιχειρησιακό πρόγραμμα για την Εκπαίδευση και τη Διά Βίου Μάθηση.

Πρώτη προτεραιότητα είναι η συνέχιση των δράσεων για την ποιοτική αναβάθμιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες της. Το σχέδιο που εφαρμόζουμε αφορά στην ανάπτυξη συστήματος αξιολόγησης για το σύνολο του εκπαιδευτικού έργου αφορά στην ενδυνάμωση της ανθρωποκεντρικής αποστολής της Παιδείας και στην ανάπτυξη κριτικής σκέψης αφορά, πάνω απ' όλα, στην αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών και της πληροφορικής.

Θυμίζω, στο σημείο αυτό, ότι από το 2006 θέσαμε σε εφαρμογή ολοκληρωμένη Ψηφιακή Στρατηγική, και έχουμε ήδη σημαντικά αποτελέσματα. Η Ελλάδα κατεγράφη ως η ταχύτερα αναπτυσσόμενη χώρα στη διεύθυνση της ευρωζωνικότητας. Από το 0,1%, που την παραλάβαμε το 2004, την πήγαμε στο 10% του πληθυσμού τον περασμένο Φεβρουάριο, και συνεχίζουμε με ακόμα πιο γρήγορους ρυθμούς. Οι τιμές σύνδεσης μειώθηκαν περισσότερο από 80%. Η πρόσβαση των πολιτών στο Διαδίκτυο αυξήθηκε κατά 70% και ξεπέρασε το 1/3 του πληθυσμού. Η πρόσβαση των νέων ξεπερνά το 85%.

Στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης αυτής Στρατηγικής, προωθείται ειδικό πρόγραμμα, έτσι ώστε μέσα στο 2009 κάθε μαθητής να έχει το δικό του υπολογιστή. Είναι συνέχεια στα προγράμματα που, ήδη, υλοποιούνται με την παροχή χιλιάδων υπολογιστών στους πρωτεύσαντες μαθητές των Γυμνασίων της

Χώρας, αλλά και με την επιχορήγηση -στο ύψος του 80%- που δίδεται για τον ίδιο σκοπό στους πρωτεύσαντες πρωτοετείς φοιτητές και σπουδαστές, καθώς και σε φοιτητές και σπουδαστές που αντιμετωπίζουν σοβαρά ζητήματα υγείας.

Άμεσα συνδεδεμένος στόχος είναι η στήριξη της Έρευνας και της Καινοτομίας. Βασικοί άξονες είναι η ενίσχυση των σχετικών μεταπτυχιακών προγραμμάτων, η ανταπόκρισή τους στις ανάγκες που υπαγορεύονται από την Ψηφιακή Επανάσταση, η ανάπτυξη συνεργειών ανάμεσα στην Ανώτατη Εκπαίδευση και την παραγωγική διαδικασία.

Και αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να το υπογραμμίσω: Η σύνδεση της Εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας και ο προσανατολισμός της στα επαγγέλματα του μέλλοντος, στη νέα οικονομία, στις νέες τεχνολογίες, στις «πράσινες» ειδικότητες είναι βασικές κατευθύνσεις για τη νέα προγραμματική περίοδο. Είναι στόχοι που ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τα ζητούμενα της νέας γενιάς. Και τους στόχους αυτούς μπορούμε να τους πετύχουμε.

Συνοψίζω:

- Διαρκής ποιοτική αναβάθμιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης.
- Αποδοτική σύνδεσή της με την αγορά εργασίας.
- Εξοικείωση των νέων μας με τις νέες τεχνολογίες.
- Στήριξη της έρευνας και της καινοτομίας. Σ' αυτούς τους

άξονες πορεύεται σήμερα ολόκληρη η Ευρώπη, ακολουθώντας τη Στρατηγική της Λισαβόνας. Σ' αυτούς τους άξονες πορεύεται και η σύγχρονη Ελλάδα.

Θυμίζω ότι στην πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής στις Βρυξέλλες συμφωνήσαμε να δημιουργήσουμε μια «πέμπτη ελευθερία», την ελευθερία στην κυκλοφορία της γνώσης. Και αυτό σημαίνει: ενίσχυση της διασυνοριακής κινητικότητας επιστημόνων και φοιτητών αμοιβαία αναγνώριση προσόντων μεταρρυθμίσεις στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση νέα γενιά ερευνητικών υποδομών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτός είναι ο δρόμος του μέλλοντος! Και στο δρόμο αυτό η νέα γενιά μπορεί να έχει ένα καλύτερο αύριο, φτάνει να συνεχίσουμε με τόλμη τις αλλαγές που χρειάζονται, φτάνει να της δώσουμε τα μέσα που χρειάζεται, να της δώσουμε τη δυνατότητα να βγει πιο μπροστά, πιο δυνατά, πιο ανταγωνιστικά! Αυτή είναι η βούλησή μας. Αυτό είναι το Σχέδιο που εφαρμόζουμε.

Καταλήγοντας, θέλω να υπογραμμίσω ότι τις ημέρες αυτές μπαίνει σε εφαρμογή ο θεσμός των Τοπικών Συμβουλίων Νέων στους δήμους και τις κοινότητες της Χώρας. Νέες και νέοι, από 15 έως 28 χρονών, προσέρχονται σε τοπικές εκλογές, για να εκλέξουν το δικό τους Τοπικό Σύμβουλο. Αποκτούν, έτσι, τη δυνατότητα να συμμετέχουν πιο ενεργά στα κοινά και να αναλαμβάνουν ουσιαστικές πρωτοβουλίες, τόσο σε θέματα που τους αφορούν άμεσα όσο και σε θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος. Είναι το πρώτο βήμα άμεσης και ουσιαστικής συμμετοχής των νέων στα τοπικά, τα καθημερινά αλλά και τα γενικότερα ζητήματα της κοινωνίας. Είναι θεσμός Δημοκρατίας, θεσμός προόδου, θεσμός που δίνει δύναμη στα νιάτα της πατρίδας μας.

Θέλω, με την ευκαιρία αυτή, να υπογραμμίσω τον καθοριστικό ρόλο που ασκεί η Τοπική Αυτοδιοίκηση στα ζητήματα που αφορούν τη νέα γενιά. Σημειώνω ξεχωριστά: τη δημιουργία Δημοτικών και Κοινοτικών Γραφείων Ενημέρωσης για την Απασχόληση τη λειτουργία Κέντρων Επαγγελματικού Προσανατολισμού και Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης, προσαρμοσμένων στις τοπικές ανάγκες και ιδιαιτερότητες τη δημιουργία χώρων άθλησης και πολιτισμού, με χρηματοδότηση από το πρόγραμμα «Θεσάς».

Σημειώνω ότι στους τομείς αυτούς έχουν, ήδη, προενταχθεί πάνω από 1.000 έργα, που ξεπερνούν τα 200 εκατομμύρια ευρώ.

Σημειώνω, ακόμη, ότι αναπτύσσονται πάνω από 10 χιλιάδες προγράμματα «Άθλησης για όλους», σε 580 δήμους, από τα οποία επωφελούνται περίπου 200 χιλιάδες συμπολίτες μας.

Υπογραμμίζω, όμως, και το ξεκίνημα μιας οργανωμένης αντεπίθεσης απέναντι στο μεγάλο πρόβλημα των ναρκωτικών. Μέσα στις επόμενες ημέρες, κατατίθεται στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων το εθνικό σχέδιο για την αντιμετώπισή του. Η έμφα-

ση δίδεται στην πρόληψη, στην ανάπτυξη νέων θεραπευτικών δομών, στην προώθηση νέων ρυθμίσεων για την επανένταξη πρώην χρηστών στον κοινωνικό και παραγωγικό ιστό της Χώρας. Σχεδιάζεται η οργανωτική μετεξέλιξη του ΟΚΑΝΑ και η ένταξη όλων των μονάδων μεθαδόνης σε δημόσια νοσοκομεία.

Σε ό,τι αφορά την καταστολή οργανωμένων κυκλωμάτων, η Ελληνική Αστυνομία καταγράφει σημαντικές επιτυχίες και έχει σαφείς οδηγίες για περαιτέρω ένταση των προσπάθειών της.

Ο χρήστης είναι ασθενής που χρειάζεται τη βοήθειά μας, και οφείλουμε να κάνουμε ακόμη περισσότερα, πολύ περισσότερα. Όμως, ο έμπορος είναι εγκληματίας, απέναντι στον οποίο δεν επιτρέπεται καμιά ανοχή, καμιά επιείκεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πραγματικότητα που διαμορφώνεται από τις κοσμογονικές εξελίξεις του 21ου αιώνα δεν επιτρέπει αυταπάτες. Δεν γνωρίζω να υπάρχουν νέοι με όνειρα και στόχους, που θα εύχονταν, μέσα σ' έναν κόσμο που αλλάζει, να μένουν στάσιμες οι δυνατότητές τους, να μένουν περιορισμένες οι ευκαιρίες μπροστά τους.

Δεν συμμερίζομαι καμιά πρακτική απόκρυψης των προβλημάτων. Κρύβουν τα προβλήματα εκείνοι που δεν τολμούν να πάρουν θέση απέναντί τους, εκείνοι που φοβούνται τη σύγκρουση με κατεστημένα συμφέροντα, εκείνοι που αρνούνται τη συμμετοχή στην επίτευξη λύσεων.

Δεν συμμερίζομαι καμιά πολιτική στασιμότητας και αδράνειας. Η νέα εποχή απαιτεί στοχευμένες μεταρρυθμίσεις, προσανατολισμένες σε κοινά οράματα. Απαιτεί από όλες τις πολιτικές δυνάμεις να συμμετέχουν σε ρεαλιστικές και εφαρμόσιμες λύσεις. Απαιτεί από την πολιτική να μη βαφτίζει τη συντήρηση «πρόοδο», αλλά να κάνει πράξη τις αναγκαίες αλλαγές, να μην αιχμαλωτίζεται στο παρελθόν, αλλά να διεκδικεί το μέλλον με τόλμη, με αυτοπεποίθηση, με αισιοδοξία. Σε μια εποχή όπου τα πάντα, σ' ολόκληρο τον κόσμο, αλλάζουν με πρωτόγνωρη ταχύτητα, η πολιτική στη χώρα μας δεν μπορεί να αρκείται σε σχολιασμό των εξελίξεων. Δεν μπορεί να επενδύει στη διαστρέβλωση, στην ισοπέδωση, στην καθήλωση. Δεν μπορεί να εξαντλείται σε στεία αντιδραστικότητα. Απέναντι στη διαιώνιση προβλημάτων, επιλέγουμε αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Επιλέγουμε πολιτικές που προσεγγίζουν τις ανάγκες των νέων, που ανοίγουν καινούργιους δρόμους σ' αυτά που ονειρεύονται, δρόμους ευκαιριών και ασφάλειας.

Η σύγχρονη πολιτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλει να επιλέγει με γνώμονα το μέλλον. Οφείλει να υπηρετεί στην πράξη τις αξίες της αλληλεγγύης και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Οφείλει να εφαρμόζει πολιτικές που αποδίδουν χειροπιαστά αποτελέσματα, πολιτικές που παράγουν όφελος για τους πολλούς, για το σήμερα και για το αύριο. Αυτό είπαμε και αυτό κάνουμε. Οι επιλογές και οι θέσεις μας το αποδεικνύουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας):

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Πρωθυπουργός χρησιμοποίησε μια λέξη σαν μαγικό κλειδί πολλές φορές στην ομιλία του. Δεν είναι η πρώτη φορά. Και στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας υπάρχει και γενικότερα σε διεθνές επίπεδο η νεολαία συνδέεται με μια πολιτική που δημιουργεί ευκαιρίες. Να δώσουμε στη νεολαία ευκαιρίες.

Εμείς διαφωνούμε μ' αυτήν τη λογική. Η νεολαία έχει δικαιώματα. Άλλο ευκαιρίες και άλλο δικαιώματα. Μάλιστα στις σημερινές συνθήκες η έννοια των ευκαιριών συνδέεται με τη δημιουργία ενός κλίματος ανάπτυξης ανταγωνισμού και ανάμεσα στους νέους. Δεν έχει να κάνει, βεβαίως, με την «ευγενική άμιλλα» που λέμε ποιος θα γράψει την καλύτερη έκθεση, ποιος θα ετοιμάσει την καλύτερη παράσταση.

Ο όρος «ευκαιρίες» σημαίνει ότι η μεγάλη πλειοψηφία της νεολαίας θα κυνηγάει είτε τη χίμαρα είτε το μεροκάματο και όποιος τα κατάφερε τα κατάφερε. Οι άλλοι «στην απ' όξω» που λέμε.

Με αυτήν την έννοια εμείς μιλάμε για δικαιώματα, για κοινωνική ισότητα και, βεβαίως, από εκεί και περά, οπωσδήποτε, κάθε νέος, κάθε νέα μπορεί να αδράξει την ευκαιρία για την προσωπική ανέλιξη, μέσα στα πλαίσια, όμως, κατάκτησης των συλλογικών δικαιωμάτων.

Θα ήθελα να κάνω μια παρένθεση στο θέμα που συζητάμε. Αφορά, όμως, τη νεολαία. Χθες το δικαστήριο στην Πράγα έθεσε εκτός νόμου την κομμουνιστική νεολαία της Τσεχίας. Για ποιο λόγο; Γιατί στο πρόγραμμά της γράφει για την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής. Βεβαίως, αν στο πρόγραμμά της έλεγε ότι είμαστε υπέρ των ιδιωτικοποιήσεων, δεν θα υπήρχε κανένα πρόβλημα.

Η κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής εξοβελίζεται από την Τσεχία. Και εδώ υπάρχει ένα ζήτημα: τι θα κάνουν οι πολιτικές δυνάμεις στην Τσεχία και σε όλη την Ευρώπη και στην Ελλάδα; Το θέμα δεν αφορά μία κομμουνιστική νεολαία, ένα Κομμουνιστικό Κόμμα. Και η απαγόρευση αυτή έρχεται δεκαπέντε μέρες πριν το συνέδριο του Κομμουνιστικού Κόμματος Τσεχίας, ακριβώς σαν ένα μέσο πίεσης «βγάλτε και σεις από το πρόγραμμά σας, στο βαθμό που έχετε την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής». Δεν σταματά όμως το πρόβλημα εδώ. Υπάρχουν ανησυχητικά φαινόμενα. Και σ' αυτή την ατμόσφαιρα ζει και αναπτύσσεται η νεολαία, η οποία, αν θέλετε, φυσιολογικά σκέφτεται το σήμερα, το αύριο, δεν μπορεί να ζήσει το χθες, το οποίο όταν της εμφανίζεται, με όποιο τρόπο της εμφανίζεται, είναι μεγάλο πρόβλημα.

Τι θέλω να πω: Η σοσιαλιστική ομάδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έθεσε ζήτημα –και έγινε αποδεκτό από τις συντηρητικές δυνάμεις του Προεδρείου– να συζητηθεί, στα πλαίσια της Κομισιόν, το εξής ζήτημα: η καταδίκη των εγκλημάτων που έγιναν σε ολοκληρωτικά καθεστώτα, ταυτίζοντας, βεβαίως, το φασισμό με τον κομμουνισμό και λέει τι μέτρα πρέπει να παρθούν γι' αυτό το ζήτημα, για την καταδίκη των εγκλημάτων και των εγκληματιών το 2008. Είναι άλλο πράγμα η ιστορική συζήτηση και η ιστορική διαπάλη. Μάλιστα, η σοσιαλιστική ομάδα ζητάει να γίνει και επιστημονική τεκμηρίωση αυτών των εγκλημάτων. Μήπως μ' αυτό τον τρόπο πάνε να καλυφθούν τα εγκλήματα που γίνονται σήμερα και που τα ζουν η νεολαία και όλες οι ηλικίες; Γιατί δεν παίρνουμε μία πρωτοβουλία να μιλήσουμε για τα σύγχρονα εγκλήματα από τη σκοπιά που ο καθένας, ενδεχομένως, βλέπει αυτά τα θέματα; Είναι πάρα πολύ σοβαρά αυτά τα ζητήματα και δεν ξέρω αν ο κ. Παπανδρέου έχει υπ' όψιν του αυτή την πρωτοβουλία.

Πάντως, κύριε Παπανδρέου, αν υπάρχει επιστημονική συζήτηση σ' αυτά τα θέματα, εμείς μπορούμε να πάρουμε μέρος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Βεβαίως.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας του Κομмуνοιστικού Κόμματος Ελλάδας): Δεν είναι η υπογραφή σας. Δεν υπάρχει υπογραφή. Είναι πάρα πολύ σοβαρό ζήτημα και είναι και μία ευκαιρία, εν πάση περιπτώσει, επειδή θα συζητηθούν τα θέματα της προπολεμικής περιόδου και της πρώτης μεταπολεμικής, να συζητήσουμε πολλά θέματα, που έχουν ενδιαφέρον, όπως και για τον ισπανικό εμφύλιο πόλεμο και για το ρόλο του λαϊκού μετώπου και για τη Συμφωνία του Μονάχου και για τη Συμφωνία του Βισύ, για το βομβαρδισμό της Δρέσδης και της Λειψίας –γιατί είναι και αυτά θέματα μετά τη λήξη του πολέμου– να θέσουμε και το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων. Εδώ, αν θέλετε, αρχίζει και διαμορφώνεται το κλίμα της Ευρωσυνθήκης, η οποία με το νέο αντιτρομοκρατικό πακέτο στρέφεται στην καταπολέμηση της βίαιης ριζοσπαστικοποίησης, με αιχμή τις ριζοσπαστικές ιδεολογίες. Αφορά τη νεολαία, γιατί πολύ πιο εύκολα μπορεί να ενταχθεί η νεολαία, οι νέοι άνθρωποι με τον αυθορμητισμό που έχουν σ' αυτό που λέμε βίαιη ριζοσπαστικοποίηση. Και γιατί να μας κάνει εντύπωση; Στη χώρα μας το τελευταίο διάστημα έχουμε δείγματα ενός εξτρεμιστικού συντηρητισμού, παραδείγματος χάριν. Θα μου πείτε «είναι μεμονωμένος» και αντέδρασε το Υπουργείο Παιδείας. Είναι κλίμα. Εκπαιδευτικοί που θεωρούν ότι είναι άσεμνος ο Τένεσι Ουίλιαμς και ο Πικάσο, τα μεγάλα εγκλήματα τα κάνουν αυτοί που ντύνονται πάρα πολύ σεμνά, φορούν γραβάτα, παπι-

γιόν, δεν αφήνουν εκτεθειμένα κάποια μέρη του σώματος, να τα βλέπουμε. Τι είναι το σεμνό και τι είναι το άσεμνο; Ή να οργανώνονται εκδρομές στα σύνορα, μαθητών σύγχρονων Μακεδονομάχων. Δεν λέω ότι αυτά είναι κατεύθυνση από κάποιο κόμμα ή από την Κυβέρνηση, αλλά αυτά εμφανίζονται και μέσα σ' ένα τέτοιο κλίμα που διαμορφώνεται στην Ευρώπη και στην Ελλάδα, θα δούμε πάρα πολλά πράγματα.

Όταν λέμε νεολαία, εμείς βεβαίως δεν εννοούμε μόνο αυτό, τα νιάτα, τα οποία, αν θέλετε, έχουν τα δικά τους χαρακτηριστικά και τα χαϊρόμαστε μπορώ να σας πω ότι ίσως και σε σχέση με το παρελθόν, φαινομενικά δεν υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στα παιδιά της Αθήνας και στα παιδιά των άλλων αστικών κέντρων, ακόμη και στα παιδιά της υπαίθρου. Ντύνονται με τον ίδιο τρόπο, τραγουδούν τα ίδια τραγούδια, χορεύουν, πάνε στα ίδια μέρη, αλλά υπάρχουν και άλλα χαρακτηριστικά.

Αυτό δεν είναι και άσχημο. Υπάρχει και ένας τρόπος επικοινωνίας. Αρκεί να μην υπάρχει μία ισοπεδωτική ομοιομορφία.

Παρ' όλα αυτά όμως, πέρα απ' αυτά τα κοινά ηλικιακά χαρακτηριστικά –τα νιάτα που εμείς, οι μεγαλύτεροι τα ζηλεύουμε κιόλας– υπάρχουν και άλλα κοινωνικά χαρακτηριστικά, τα οποία δείχνουν σοβαρές ιδιαιτερότητες και επομένως η νεολαία δεν μπορεί να προσεγγίζεται γενικά ως «τα νιάτα».

Με βάση τα στοιχεία της στατιστικής, η νεολαία συμμετέχει, με μεγάλο ειδικό βάρος 40,5% στο σύνολο των εργαζομένων. Μιλάω με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής. Δεν είναι σύγχρονα, αλλά δείχνουν τις τάσεις των εργαζομένων σε τομείς της μεταποιητικής βιομηχανίας, το 42,7% των εργαζομένων στις κατασκευές, το 47,7% των εργαζομένων στο χονδρικό και λιανικό εμπόριο, το 49,1% στα ξενοδοχεία και τα εστιατόρια, το 44% στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, το 48,1% στην παροχή υπηρεσιών. Βεβαίως, με την ελαστικοποίηση, με τις απολύσεις, με την ανεργία μπορεί αυτά τα νούμερα να αυξομειώνονται. Εμφανίζεται όμως η τάση, σ' ένα σημαντικό μέρος κλάδων και τομέων να υπάρχει αυξανόμενος αριθμός απασχόλησης νέων ανθρώπων. Αυτό δεν έχει καμμία σχέση με το ζήτημα που έθεσε ο Πρωθυπουργός ότι δεν υπάρχει μεγάλη ανεργία στους νέους και ότι η ανεργία μειώνεται. Σε λίγα χρόνια δεν θα μπορούμε ούτε στατιστικά να εντοπίσουμε την ανεργία, όχι γιατί η Στατιστική Υπηρεσία δεν κάνει καλά τη δουλειά της, αλλά γιατί υπάρχουν ελαστικές μορφές απασχόλησης και η μερική μορφή απασχόλησης. Εδώ και χρόνια, ακόμα και λίγους μήνες ή λίγες μέρες το χρόνο αν υπάρξει απασχόληση, αυτή θεωρείται κανονική απασχόληση. Αυτό το έχει καθιερώσει και η EUROSTAT.

Εμείς, όταν λέμε απασχόληση, μιλάμε για το νέο που αφού τελειώσει είτε το λύκειο είτε το πανεπιστήμιο και ολοκληρώσει τον κύκλο των σπουδών και των μεταπτυχιακών του, αναζητά δουλειά. Μιλάμε για μόνιμη δουλειά. Είναι άλλο πράγμα η εναλλαγή απασχόλησης με βάση τα ενδιαφέροντα και την επαγγελματική εξέλιξη. Αυτό είναι άλλο. Επομένως, η ανεργία είναι μεγάλη, παρά το δημογραφικό πρόβλημα και το γεγονός ότι γερνάει ο πληθυσμός.

Υπάρχουν όμως και ορισμένα άλλα επίσημα στατιστικά στοιχεία, όχι ερασιτεχνικά. Οι νέοι που εγκαταλείπουν το σχολείο για να εργαστούν σήμερα φθάνουν το 16,10% του συνόλου της νεολαίας. Αυτά τα ποσοστά μπορεί τα τελευταία χρόνια να είναι και μεγαλύτερα. Δουλεύουν στις πιο πρόχειρες και δύσκολες δουλειές, ενώ οι περισσότεροι είναι ανασφάλιστοι και με ελάχιστες αμοιβές. Τα παιδιά αυτά εκτοπίζονται πιο εύκολα από την παραγωγική διαδικασία, γιατί δεν έχουν εφόδια, αφού εγκαταλείπουν και το σχολείο. Τα πιο «κουτσουρεμένα» δικαιώματα τα έχουν τα παιδιά της εργατικής οικογένειας και των άλλων φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Οι νέοι που σπουδάζουν και εργάζονται ταυτόχρονα, δηλαδή που παρακολουθούν λύκειο ή ιδιωτικές σχολές ή πανεπιστήμιο –υπάρχει αυτό– και εργάζονται ορισμένες ώρες την ημέρα σε συνθήκες «μαύρης» εργασίας και αυτοί είναι ανασφάλιστοι, αλλά αν ο εργοδότης δεν τους δηλώνει, ποια υπηρεσία; Εδώ οι υπηρεσίες έχουν αποψιλωθεί, δεν είναι στελεχωμένες. Να σας πω και κάτι; Θα τον κρύψει ο εργοδότης στο υπόγειο. Δεν θα τον βρεις τον εργαζόμενο. Το 50% των νέων κάτω των τριάντα χρονών έχει δουλέψει σε «μαύρη» εργασία. Στο ποσοστό αυτό περιλαμβάνονται νέοι που φοιτούν

σε τεχνικές σχολές και εργάζονται σε εργοστάσια, εργαστήρια, ξενοδοχεία και εστιατόρια -λέμε για τους κλάδους που υπάρχει το μεγάλο πρόβλημα- και βεβαίως, είναι εκτεθειμένοι σε λειψά μέτρα.

Τελευταία, δημοσιεύτηκε έρευνα που λέει ότι το 30% των φοιτούντων στα πανεπιστήμια δουλεύουν και το 60% στα Τ.Ε.Ι.. Λέει ο κ. Πρωθυπουργός: «Πείτε μου συγκεκριμένη πρόταση για την καταπολέμηση της ανεργίας». Δεν είναι οργανωτικό το ζήτημα. Κατ'αρχήν, πρέπει να υπάρχει αυτό που λέμε σχέδιο από πάνω κατανομή όλου του εργατικού δυναμικού, πού, τι και πώς. Να το πω και πιο πρακτικά, πριν τελειώσει το παιδί το πανεπιστήμιο. Σπουδάζει, ας πούμε, οδοντιατρική. Θα ξέρει πού θα πάει να δουλέψει, σε ποιο νοσοκομείο ή σε ποιο κέντρο υγείας. Βεβαίως μπορεί να γίνει αυτό. Θέλει σχεδιασμό. Αυτός ο σχεδιασμός δεν υπάρχει και είναι αδύνατο να υπάρξει. Δεν υπάρχει κεντρικός σχεδιασμός, υπάρχουν αυτό που λέμε ευκαιρίες.

Δεύτερον, για να μπορεί να γίνει κατανομή του εργατικού δυναμικού -να το πούμε καθαρά- εδώ αρχίζει ο άλλος δρόμος όπου κινούμαστε εμείς.

Σημαίνει ότι η οικονομία -τι θα αναπτυχθεί, πού θα αναπτυχθεί και πώς- δεν καθορίζεται από το κεφάλαιο, δεν καθορίζεται από τη μονοπωλιακή ιδιοκτησία. Τι προγραμματισμό να κάνει τώρα η Κυβέρνηση; Μπορεί να κάνει προγραμματισμό για τα ξενοδοχεία; Όχι.

Τί είπε ο Πρωθυπουργός; Αυτό που είναι αλήθεια. Δηλαδή, ότι το νέο που προσφέρεται σήμερα στον Έλληνα, είναι να μπει στο διαδίκτυο και να ψάχνει που ζητάνε δουλειά.

Εμείς υποστηρίζουμε μια πολιτική -βεβαίως αυτή θέλει πραγματικά, όχι αλλαγή του πολιτικού σκηνικού, αλλά πολιτική ανατροπή- όπου ο νέος θα έχει κατευθυνθεί προς τα που θα βρει δουλειά. Χαίρω πολύ! Μπράβο στην Κυβέρνηση που τα βλέπεις και ηλεκτρονικά. Αλλά αυτό σημαίνει ότι βρίσκω δουλειά; Αντί να παίρνω τις μικρές αγγελίες, να κοιτάζω και να σημειώνω, τα βρίσκω έτσι; Αυτό δεν σημαίνει πολιτική απασχόλησης. Εμείς, βεβαίως, διεκδικούμε σταθερή δουλειά για όλους, αλλά στις συνθήκες που ζούμε δεν μπορούμε να συμβιβαστούμε, επειδή δεν μπορεί να λυθεί το ζήτημα εντελώς με καταστρατήγηση συλλογικών συμβάσεων, ωράρια, απλήρωτη δουλειά, έλλειψη μέτρων υγιεινής και ασφάλειας.

Με την ευκαιρία, κύριε Πρωθυπουργέ -βεβαίως, αυτό είναι ένα αντικειμενικό γεγονός- η τεχνολογία, η επιστήμη, οδηγεί στη μείωση της ζωντανής ανθρώπινης εργασίας στον παραγωγικό τομέα, στο εμπόριο και στις υπηρεσίες. Χρειάζεται λιγότερα χέρια. Αυτό πώς θα λυθεί; Λιγότερη δουλειά, λιγότερο ωράριο. Αυτό όμως δεν γίνεται. Και τις τεχνολογίες αλίμονο εάν τις βλέπει κάποιος εχθρικά - έλεος!- και αυτές λειτουργούν, αλλά από τη στιγμή που λειτουργούν στα χέρια της καπιταλιστικής οικονομίας, γίνονται όπλο σε βάρος των εργαζόμενων.

Γι αυτό εμείς υποστηρίζουμε: Άνεργος ο νέος; Το 80% του βασικού μισθού, από την πρώτη ημέρα της ανεργίας. Δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Επιδότηση του ενοικίου. Πάγωμα δανείων. Οι ημέρες ανεργίας να ασφαρίζονται. Γιατί τα προτείνουμε αυτά; Διότι, με τις σημερινές συνθήκες η ανεργία θα αυξάνεται.

Εδώ υπάρχει το εξής ζήτημα: Κανένας νέος μέχρι τα δεκαοκτώ δεν πρέπει να δουλεύει, αλλά και μετά, εφόσον πάει στο πανεπιστήμιο ή στα Τ.Ε.Ι.. Το καθήκον του, η υποχρέωσή του είναι η μόρφωση. Επομένως, χρειάζονται μέτρα. Πώς θα καταργηθεί το 30% στα πανεπιστήμια που δουλεύουν και το 60% στα Τ.Ε.Ι. και που κανονικά δεν παρακολουθούν τις σπουδές; Εδώ δεν υπάρχουν μέτρα. Είναι ζήτημα οικονομικό; Πρέπει να στηριχθεί. Και δεν λέω να του δοθεί ατομικό επίδομα, αλλά να στηριχθεί η οικογένεια, να στηριχθεί με πραγματικά δωρεάν σπουδές.

Αλλά και αυτοί που δουλεύουν έχουν καμμία εύνοια; Εμείς ζητάμε μαθητές, φοιτητές, σπουδαστές που δουλεύουν, να έχουν εξάωρη εργασία με αποδοχές οκτώωρου. Άδεια με αποδοχές την περίοδο των εξετάσεων. Ή θα τους βοηθήσετε να μην δουλεύουν ή από τη στιγμή που δουλεύουν, δεν μπορεί να

το κάνουν αυτό με τις ίδιες συνθήκες που δουλεύουν οι άλλοι εργαζόμενοι και να πρέπει να πηγαίνουν επίσης στο πανεπιστήμιο. Υπάρχουν σχολές που στέλνουν τους νέους στην πρακτική. Χρειάζεται να γίνει πρακτική. Και εκεί γίνεται αντικείμενο της πιο συνηγής εκμετάλλευσης. Δεν μαθαίνουν, χάνουν την δουλειά του απλού εργαζόμενου και ότι πιάσει το μάτι του πρακτικά. Δεν είμαστε στην εποχή της μαστοράντζας, όπου τα παιδιά που πρέπει να κάνουν πρακτική άσκηση θα είναι με τους όρους της μαστοράντζας. Έτσι πάει σήμερα.

Έρχομαι τώρα στους χώρους κατάρτισης. Εμείς απορρίπτουμε αυτούς τους χώρους, τις σχολές κατάρτισης, Ι.Ε.Κ., Τ.Ε.Κ., DEREΕ κ.λπ.. Γιατί; Διότι υποκαθιστούν την αναγκαιότητα μιας αναβαθμισμένης τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης. Το γεγονός, ας πούμε, ότι η επιστήμη βρίσκει όλο και πιο πλατιά εφαρμογή παντού και στην καθημερινότητά μας, το γεγονός ότι έχει πολύ μεγάλη σημασία η επιστήμη να γίνει εφαρμογή, δεν σημαίνει ότι η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση δεν πρέπει να βασίζεται σ' ένα πολύ υψηλό επίπεδο γενικής μόρφωσης.

Υπάρχουν επαγγέλματα που δεν χρειάζονται ιδιαίτερη εκπαίδευση μέσα από σχολές. Υπάρχει η λογική της μαθητείας. Οι νέοι μαθητεύοντες είναι εργαζόμενοι και πρέπει να αμείβονται και να ασφαρίζονται κανονικά. Εμείς αυτά τα λέμε συγκεκριμένα. Πρόκειται για συγκεκριμένες κατηγορίες νέων και είναι στο έλεος των επιχειρήσεων. Αυτούς, κατά κανόνα, τους χρησιμοποιούν μεγάλες επιχειρήσεις και υπάρχει σήμερα αυτή η δραματική εξέλιξη με τα Σ.Δ.Ι.Τ. και τα έξυπνα σχολεία, αλλά και άλλες κατασκευές των εργολάβων. Η «μαύρη εργασία» είναι ακόμα πιο αυξημένη στους εργολάβους και δεν μπορείς να πάρεις και καμμία καταγγελία. Είναι δεμένος και εξαρτημένος από τον εργολάβο.

Να σας πω και το άλλο. Τα σωματεία, που είναι στον κλάδο, δεν ενδιαφέρονται γι' αυτά τα παιδιά. Σε άλλα σωματεία είναι αυτοί που είναι στην κανονική δουλειά, σε ξεχωριστά σωματεία αυτοί που είναι στους εργολάβους. Είναι ένα άλλο πρόβλημα, που αφορά βεβαίως την κατάσταση που επικρατεί στο συνδικαλιστικό κίνημα, ξεκινώντας από τις κορυφές.

Κύριε Πρωθυπουργέ, είπατε ότι ενισχύετε τους νέους αγρότες και τους νέους των πόλεων που θέλουν να γίνουν επιχειρηματίες. Υπάρχει πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους αγρότες στις νέες ηλικίες, για επιδότηση επιχειρήσεων, γιατί τη συμφέρει την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τι θα επιδοτήσει; Το γέροντα που θα πεθάνει και δεν θα προλάβει να επιστρέψει και το δάνειο;

Όμως, εδώ μπαίνει και ένα κριτήριο. Πρέπει να έχεις μεγάλη περιουσία, μεγάλη αγροτική εκμετάλλευση, για να πάρεις το δάνειο. Σε αυτούς που έχουν μικρή αγροτική εκμετάλλευση και δεν μπορούν να έχουν μία αναπαραγωγή με κέρδος, δεν προσφέρεται δάνειο. Έχουμε τέτοια στοιχεία. Για να μην πω ότι, ακόμη και αυτοί οι νέοι αγρότες που είχαν μια μεγαλούτσικη εκμετάλλευση και πήραν δάνειο έχουν πρόβλημα, διότι η γεωργική πολιτική, οι συνέπειες της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, η συγκέντρωση της γης σε λίγα χέρια δεν αντισταθμίζει τα όποια οφέλη δίνει στο νέο αγρότη το δάνειο.

Εν πάση περιπτώσει, εδώ υπάρχουν και άλλα θέματα. Δωρεάν εκπαίδευση και επιστημονικοτεχνική στήριξη από δημόσιους οργανισμούς και ιδρύματα έρευνας για ορθολογική χρήση των γεωργικών εφοδίων και εφαρμογή των νέων τεχνολογιών. Δεν είναι πάω και παίρνω το δάνειο.

Ας δούμε τους νέους επιχειρηματίες στα αστικά κέντρα. Προβλέπετε κάποια δάνεια και γι' αυτούς. Και πάλι, όμως, τα προγράμματα απευθύνονται σε λίγους. Άμα δεν έχεις περιουσία για να την υποθηκεύσεις, τι να δώσει το δάνειο; Σε ένα νέο άνθρωπο, που οι περισσότεροι χρεοκοπούν; Να ανοίξεις ένα μαγαζάκι και τι να πουλάς; Μπλούζες, φούστες κ.λπ.; Έχει γεμίσει ο τόπος. Τώρα και στα σούπερ μάρκετ παίρνεις και ψωμί και ό,τι άλλο.

Τι μπορεί να ζητήσει κανείς σήμερα γι' αυτούς τους νέους; Φορολογικές ελαφρύνσεις. Πέντε χρόνια, επτά χρόνια, δέκα χρόνια; Πόσο διάστημα δοκιμάζεται, εάν θα κρατηθεί η επιχείρηση;

Επίσης, μπορεί να δοθεί χρηματοδότηση με χαμηλό επιτόκιο. Ακόμη και οι υποδομές από το κράτος σ' αυτές τις μικρές επιχειρήσεις δεν έχουν εξασφαλιστεί.

Νέα ζευγάρια. Δεν υπάρχει πολιτική. Για παράδειγμα, το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, που δυστυχώς απ' ό,τι φαίνεται θα ψηφισθεί, ακριβώς έχει στο στόχο τις νεώτερες ηλικίες. Οι νέοι ξεκινούν τα πρώτα βήματα της ζωής τους, τη χειραφέτηση από την οικογένειά τους και να κάνουν τη δική τους οικογένεια, εφόσον το θελήσουν, κάτω από πολύ χειρότερες συνθήκες απ' ό,τι ήταν πριν είκοσι, τριάντα και πενήντα χρόνια. Δυστυχώς, είναι εμφανές αυτό: κάτω από πολύ χειρότερες συνθήκες. Υπάρχει ανασφάλεια. Ακόμη και αν έχεις δουλειά, είσαι ανασφαλής. Δεν μπορείς να προγραμματίσεις τη ζωή σου. Δεν είναι μόνο ότι έχεις λίγα, αλλά δεν μπορείς να προγραμματίσεις. Και μετά λέμε για καμπάνια κατά της υπογεννητικότητας! Είναι πραγματικά αξιοθαύμαστο που νέα ζευγάρια προχωρούν και κάνουν δεύτερο παιδί. Δεν ξέρεις, δεν μπορείς να προγραμματίσεις. Εμείς επιφυλασσόμαστε, γιατί από την 1η του Απριλίου ξεκινάμε μια ειδική δραστηριότητα, για να μιλήσουμε για το κατοπιμένο παιδί, τα άτομα με ειδικές ανάγκες κ.λπ.

Όμως, ας δούμε αυτό το ζήτημα της παιδείας που έθιξε και ο Πρωθυπουργός. Κατ' αρχήν, να το ξεκαθαρίσουμε. Εμείς δεν περιοριζόμαστε να λέμε «όχι» στο άρθρο 16. Βεβαίως και χρειάζεται ξεσηκωμός, εάν προχωρήσει αυτή η διαδικασία. Όμως, αυτό είναι η μισή δουλειά. Είναι «για τα μάτια του κόσμου», για να το πω καθαρά για μερικούς.

Αυτή τη στιγμή ήδη οι ιδιώτες, οι επιχειρηματίες έχουν μπει βαθιά μέσα στον τομέα της παιδείας και είτε γίνει το άρθρο 16 είτε δεν γίνει, με κοινοτικές κατευθύνσεις θα περάσουν. Δεν είναι μόνο ότι υπάρχουν τα ιδιωτικά συγκροτήματα, είναι ότι ιδιωτικοποιείται η λειτουργία των πανεπιστημίων. Για εμάς κρίσιμο και σοβαρότατο ζήτημα είναι η εφαρμογή του νόμου-πλαισίου.

Πριν μπω σ' αυτό, θέλω να προσθέσω και κάτι άλλο. Διαφωνούμε ριζικά –και θα ήθελα να με ακούσει και ο Υπουργός Παιδείας, δεν ξέρω εάν μπορούμε εδώ να πείσουμε- για το πώς οργανώνεται η προσχολική αγωγή. Κατ' αρχήν, εμείς λέμε δύο χρόνια. Έχει σχολιοποιηθεί. Από τα σπάργανα το παιδί, δηλαδή και στο νηπιαγωγείο που είναι ένα χρόνο και πρέπει να γίνει δύο, μπαίνει σε σχολείο. Ο βασικός ρόλος του νηπιαγωγείου δεν είναι να είναι προθάλαμος για να προετοιμαστεί να πάει στο σχολείο. Άλλα πράγματα πρέπει να κάνει στο νηπιαγωγείο.

Δεν είναι προγράμματα αυτά. Γίνεται σχολείο το νηπιαγωγείο. Για να το πω καθαρά, είναι ωμή παραβίαση των ορίων του παιδικού ψυχισμού και των αναγκών της νηπιακής ηλικίας. Ξέρω ότι έχετε παιδιά σ' αυτήν την ηλικία. Τα προγράμματα αυτά να καταργηθούν, να βγουν καινούρια προγράμματα. Δεν μπορεί να είναι προθάλαμος σχολείου, να μαθαίνει να γράφει, να διαβάζει στο νηπιαγωγείο. Είναι άλλο πράγμα. Αρκούν αυτά που τραβάει δώδεκα χρόνια και στο πανεπιστήμιο, ένα άγχος. Είναι απαράδεκτο αυτό που έχει γίνει με το νηπιαγωγείο. Είναι δοκιμαστικό. Καταργείστε το. Κάντε καινούρια προγράμματα. Πιστεύω ότι είναι ένα θέμα στο οποίο μπορούμε να συμφωνήσουμε όλα τα κόμματα. Είναι παράλογο αυτό που γίνεται στα νηπιαγωγεία.

Στο χρόνο που μου απομένει, θέλω να σταθώ σε ορισμένα ζητήματα της εκπαίδευσης. Δεν θα μπω αναλυτικά βέβαια σε αυτά. Εμείς υποστηρίζουμε την ενιαία δωδεκάχρονη εκπαίδευση. Με ποια έννοια; Είναι γενική, είναι αυτό που λέμε ενιαίο γενικό λύκειο. Επιτέλους, τόσα χρόνια έχουν εφαρμοστεί αυτά τα πράγματα, το λύκειο όπου από τα δεκαπέντε χρόνια έχουμε τις δύο κατευθύνσεις, την τεχνική και τη γενική. Αυτό πραγματικά είναι ξεπερασμένο. Πριν είκοσι, τριάντα, σαράντα, πενήντα χρόνια μπορεί να ήταν ένα μέσο. Είναι εντελώς ξεπερασμένο. Σήμερα η επαγγελματική εκπαίδευση πρέπει να είναι μετά τα δεκαοχτώ. Μέχρι τα δεκαοχτώ να υπάρχει ένα υψηλό επίπεδο γενικής μόρφωσης. Δεν σημαίνει ότι δεν θα καλλιεργούνται οι τάσεις, οι κλίσεις κ.λπ., αλλά αυτά τα ΕΠΑ.Σ. και τα ΕΠΑ.Λ. θα αναπαράγουν όλες τις προηγούμενες ρυθμίσεις που είχαμε. Πρέπει να καταργηθούν. Το θεωρούμε αντιεπιστημονικό και ανορθολογικό. Βεβαίως, υπάρχει στόχος, το φτηνό εργατικό δυναμικό. Υπάρχει η τάση, το παιδί από τα δεκαπέντε να μπορεί

να πηγαίνει να δουλεύει. Ή να σπουδάζει και να δουλεύει ή να δουλεύει αποκλειστικά.

Εν πάση περιπτώσει, για όσο διάστημα υπάρχει αυτή η εργασία και υπάρχει και η νυκτερινή εκπαίδευση, θέλει ουσιαστική βελτίωση. Εάν εφαρμοστεί το εξάωρο στη δουλειά των εργαζομένων μαθητών, μπορεί να διαρκεί η φοίτησή τους στα νυκτερινά σχολεία, όσο διαρκεί και των υπολοίπων. Έχουν ένα χρόνο παραπάνω. Και δουλεύουν περισσότερο και έχουν ένα χρόνο παραπάνω και η μόρφωση δεν είναι αυτή που πρέπει. Ούτε μπορεί τα σχολεία της δεύτερης ευκαιρίας να υποκαταστήσουν την υποχρέωση για μια βελτίωση της νυκτερινής εκπαίδευσης.

Μιλήσατε για τα μεταπτυχιακά. Εγώ τα έχω χάσει στις περιόδους, αλλά δεν είναι μόνο δική μου γνώμη, είναι συλλογική του κόμματος. Έχει αυξηθεί αποφασιστικά, μαζικά ο αριθμός των παιδιών που κάνουν μεταπτυχιακά. Έκρηξη. Αυτό θα μου πείτε δεν είναι θετικό; Βεβαίως. Τι μεταπτυχιακά κάνουν; Καμμία σχέση με επιστημονικό αντικείμενο δεν έχουν της μεγάλης πλειοψηφίας. Αυτά δεν είναι μεταπτυχιακά. Δεν παρακολουθεί το Υπουργείο Παιδείας; Αυτά τα καθορίζουν οι καθηγητές. Δεν είναι ότι τα παιδιά ζητούν αυτό. Δεν είναι μεταπτυχιακά.

Μου ζητήθηκε, μάλιστα, και ζητήθηκε σ' εμένα που είμαι η πιο ακατάλληλη για να βοηθήσω σ' αυτό το ζήτημα, να πω το μυστικό της γυναικείας επιτυχίας στην πολιτική. Το μεταπτυχιακό είναι το μυστικό της γυναικείας επιτυχίας στην πολιτική.

Ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών και κάτι τέτοια είναι μεταπτυχιακά; Είχαμε δηλώσει απ' αυτό το βήμα ότι εμείς θα αντιπαλέψουμε το νόμο-πλαίσιο και ό,τι άλλο έλθει, όπως και το άρθρο 16. Ιδιαίτερα πρέπει να φωτιστεί ο χαρακτήρας του καινούργιου νόμου, που ήδη μπαίνει στην εφαρμογή και δυστυχώς εδώ, δεν υπάρχει η αντίσταση της μεγάλης πλειοψηφίας των πανεπιστημιακών. Πάρα πολλοί πανεπιστημιακοί διαφωνούν με το νόμο-πλαίσιο. Το παίρνουν όμως ότι είναι δεδομένο. Πρόκειται κυριολεκτικά για τραγωδία. Μακάρι, πανεπιστημιακοί που υπάρχουν και αντιστέκονται, φοιτητές, σπουδαστές, να βοηθήσουν να μην εφαρμοστεί αυτός ο νόμος βεβαίως με μαζικές διαδικασίες και με ουσιαστική αντιπαράθεση σ' αυτό και όχι με στεγνά συνθήματα.

Θα πω ορισμένα παραδείγματα. Παραδείγματος χάριν το Υπουργείο Παιδείας έχει στείλει ένα σχέδιο, το λεγόμενο business plan, πώς θα πρέπει να λειτουργούν τα πανεπιστήμια και με βάση αυτά θα αξιολογούνται. Η αξιολόγηση είναι η προσαρμογή του πανεπιστημίου και του Τ.Ε.Ι. στους όρους της αγοράς. Πάντα, βεβαίως, η εκπαίδευση ήταν δεμένη με την αγορά. Δεν είναι καινούργιο. Και είναι αδύνατο να μην είναι δεμένη με την οικονομία. Σε όλα τα κοινωνικά συστήματα έτσι είναι. Απλώς τώρα φεύγει από τη μέση ό,τι αυθόρμητο υπήρχε, ό,τι θετικό και προοδευτικό μπορούσε να υπάρχει μέσα σ' αυτά τα πλαίσια είτε αυθόρμητο είτε συνειδητά από μια προοδευτική ριζοσπαστική τάση, αυτά όλα φεύγουν και υπάρχει μια ισοπεδωτική κατάσταση, που όλα ρυθμίζονται με βάση την αγορά. Μ' αυτήν την έννοια εμείς την αξιολόγηση την απορρίπτουμε. Είναι αξιολόγηση που οι στόχοι της είναι αντιδραστικοί, όχι συντηρητικοί.

Τι λέει παραδείγματος χάριν ένα από τα κριτήρια; Συμμετοχή στις διαδικασίες διασφάλισης της ποιότητας. Η διασφάλιση της ποιότητας είναι οι νόμοι της αγοράς. Χρηματοδότηση από άλλες πηγές. Τι θα πει αυτό; Η παιδεία, τα πανεπιστήμια πρέπει να χρηματοδοτούνται μόνο από το κράτος. Υπάρχει και η ευρωπαϊκή χρηματοδότηση. Αυτή όχι να πηγαίνει στο μαγαζάκι του κάθε καθηγητή και με την παρέα τους φοιτητές και με τις συνδικαλιστικές φοιτητικές και σπουδαστικές παρατάξεις που ρυθμίζουν αυτά τα πράγματα. Θα καθορίζει το Υπουργείο, θα καθορίζει το πανεπιστήμιο πού θα γίνει έρευνα. Και να μπαίνουν μέσα στον κρατικό κορβανά. Και όχι στα μαγαζάκια. Διότι δεν ήταν μόνο το Πάντειο. Υπάρχουν πολύ χειρότερα. Όταν το πανεπιστήμιο ψάχνει για χρήματα, οι καθηγητές πρέπει να αφήσουν το διδακτικό και επιστημονικό τους έργο και να πάνε να βρουν τους επιχειρηματίες, να τους χρηματοδοτούν, με τα γνωστά ανταλλάγματα.

Προσέξτε ένα άλλο στοιχείο που μπαίνει τώρα στην αξιολόγηση. Διασφάλιση ακαδημαϊκών και επαγγελματικών προοπτι-

κών διδασκόντων και φοιτητών. Θα ελέγχεται δηλαδή το πανεπιστήμιο εάν οι φοιτητές, οι σπουδαστές βρίσκουν δουλειά. Καλά, το πανεπιστήμιο θα βρίσκει δουλειά στους φοιτητές και στους σπουδαστές; Δηλαδή πού το πάνε; Δεν βγάζεις καλά μορφωμένους και γι' αυτό δεν βρίσκουν δουλειά. Ε, δεν είναι έτσι. Εκεί πάει. Και μέσα απ' αυτή την αξιολόγηση θα έχουμε ταξική κατηγοριοποίηση των πανεπιστημίων. Βεβαίως, απλώθηκαν τα πανεπιστήμια παντού. Κάθε χωριό και Τ.Ε.Ι. θα έχουμε σε λίγο. Όσο όμως μεγαλώνει η αποκέντρωση, τόσο πέφτει η ποιότητα και τόσο υποβαθμίζεται και ταξικοποιείται και η σύνθεση αυτών των χώρων. Εμείς είμαστε κάθετοι σ' αυτό που λέγεται οικονομική αυτοτέλεια των πανεπιστημίων, γιατί είναι παγίδα για τους επιχειρηματίες, σ' αυτό που λέγεται αποκέντρωση που είναι υποβάθμιση, κατηγοριοποίηση και ταξικοποίηση.

Τέλος, θέλω να θέσω άλλα δύο ζητήματα συνοπτικά. Φυσική αγωγή και αθλητισμός. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες ούτε αυτό δεν άφησαν, τη στιγμή που έλεγαν ότι θα στελεχωθούν τα σχολεία και ότι η φυσική αγωγή θα εδραιωθεί μέσα στα σχολεία. Τέτοιο πράγμα δεν υπάρχει. Η κατάσταση είναι τραγική. Με τα 5Χ5 θα αναπτυχθεί ο αθλητισμός; Με τα γυμναστήρια θα αναπτυχθεί ο αθλητισμός και την παθητική γυμναστική;

Δεν υπάρχει καμμία πρόοδος, για να μην πω ότι υπάρχει πίσωγύρισμα. Και εν πάση περιπτώσει, θα έρθει η ώρα να γίνει μία συζήτηση, να ξεκινήσουμε από το ν. 879/1979 της Νέας Δημοκρατίας όπου παραδόθηκε, παραδείγματος χάριν, το ποδόσφαιρο στους επιχειρηματίες; Θα γίνει μία συζήτηση; Ποιος είναι ο απολογισμός; Να κάνουμε έναν απολογισμό. Ποια είναι η βάση του αθλητισμού; Η Π.Α.Ε. ή το αθλητικό σωματείο με τον κοινωνικό του ρόλο; Ποια είναι η βάση του αθλητισμού; Το σχολείο και η γειτονιά ή οι φιέστες και οι τσακωμοί των μεγαλοεπιχειρηματιών μεταξύ τους;

Και ένα άλλο ζήτημα, η καλλιτεχνική παιδεία. Τι έχει γίνει; Δεν θα πιάσω τις μεγάλες ελλείψεις που έχουν τα μουσικά σχολεία. Υπάρχει καλλιτεχνική παιδεία; Βγήκαν συμπεράσματα; Και μετά θα μου πεις: «Ποιος θα την κάνει την καλλιτεχνική παιδεία; Ο καθηγητής που απαγορεύει τον Τένεσι Ουίλιαμς και τον Πικάσο;». Κάτι πρέπει να γίνει. Η καλλιτεχνική παιδεία υπάρχει μέσα στα σχολεία; Δηλαδή πρέπει τα παιδιά να πηγαίνουν στο ωδείο από εδώ και από εκεί; Δεν είμαστε αντίθετοι. Οι δήμοι μπορούν να έχουν χώρους για να έρχεται κανείς σε επαφή με τη μουσική ή με άλλες μορφές τέχνης. Στο σχολείο, όμως, τι γίνεται;

Ανώτατη παιδεία καλλιτεχνική δεν έχουμε. Η Σχολή Θεατρολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών; Τι συμπεράσματα έχουν βγει από τη λειτουργία της Σχολής; Δεν έχει σχέση με την αξιολόγηση. Να γίνει ουσιαστική συζήτηση. Έχουμε μουσικά πανεπιστήμια. Τι κάνουν; Έχει εξετάσει κανείς αυτά τα παιδιά που βγαίνουν από τα μουσικά πανεπιστήμια τι κάνουν; Σε λίγο θα τα βλέπουμε στις ταβέρνες να παίζουν ένα όργανο για να μαζεύουν λεφτά τραγουδώντας. Άλλες σχολές βγάζουν, λέει, συνθέτες και διευθυντές ορχήστρας. Πού πάνε αυτοί οι άνθρωποι; Δεν πρέπει να υπάρχει μία μελέτη, μία συζήτηση; Όχι αξιολόγηση, αυτή που συζητιέται.

Είστε νέος στην ηλικία Υπουργός και έχετε παιδιά. Δεν προσωποποιώ τα πράγματα. Εμείς ποτέ δεν προσωποποιήσαμε ούτε με την προηγούμενη Υπουργό, και το ξέρετε πολύ καλά, γιατί είναι κυβερνητική πολιτική. Αλλά υποτίθεται, ας πούμε, ότι ορισμένα πράγματα μπορεί να είναι αντικείμενο ευαισθησίας σε όλα τα κόμματα. Μπορεί να διαφωνούμε στο ιδεολογικό περιεχόμενο της καλλιτεχνικής παιδείας, εκεί θα διαφωνήσουμε, αλλά καλλιτεχνική παιδεία δεν θα πρέπει να γίνει αναπόσπαστο στοιχείο από το νηπιαγωγείο μέχρι και το πανεπιστήμιο;

Θα επαναλάβω ότι θεωρούμε πως η νεολαία ξεκινάει από πολύ χειρότερες συνθήκες, από πολύ κατώτερα скалоπάτια, σε μία περίοδο που οι ανάγκες είναι τεράστιες, που οι δυνατότητες επίσης είναι τεράστιες. Δεν αρκεί να της πεις: «Πάρε τον υπολογιστή και δες τους πράσινους δείκτες, δηλαδή δεν μπορεί να αντικαταστήσουμε τη ζωή που πρέπει να ζήσει η νεολαία απλώς μ' ένα ποντίκι του υπολογιστή. Ναι, χρειάζεται ο υπολογιστής, ναι, χρειάζεται η τεχνολογία, είναι θαυμάσιο και μεγάλο πράγμα, αλλά από μόνη της μπορεί να οδηγήσει σε μία τερά-

στια απομόνωση, σε τεράστια προβλήματα και στην ανεργία και σε όλα αυτά που γνωρίζουμε. Επομένως, για εμάς το θέμα είναι: μόρφωση, δουλειά, κοινωνική και πολιτική ατμόσφαιρα.

Τελειώνω ξεκινώντας από αυτό που είπα στην αρχή. Ο αντικομμουνισμός έπαιρνε εκρηκτικές διαστάσεις, όχι όταν ανέβαινε το κίνημα, και πριν ανέβει, όταν επρόκειτο να έρθουν πολύ χειρότερα μέτρα. Και το τελευταίο διάστημα, τα τελευταία χρόνια υπάρχουν σημάδια και στην Ευρώπη και στην Ελλάδα - ίσως στην Ελλάδα να είναι λιγότερα, αλλά υπάρχουν σημάδια στην Ευρώπη - που λένε ότι: «Το γνωστό παραμύθι του αντικομμουνισμού, το γνωστό όπλο, για να ισοπεδώσουμε τα πάντα και να έρθουν τα καινούργια μέτρα για να περάσουν χωρίς αντίσταση». Είμαστε αισιόδοξοι, αλλά έχουμε επαγρύπνηση και η επαγρύπνηση πρέπει να συμβαδίζει με την πάλη και με την αισιοδοξία, αλλά δεν είναι καλά μηνύματα αυτά που έρχονται το τελευταίο διάστημα.

Κύριε Παπανδρέου, κύριε Πρόεδρε του Π.Α.Σ.Ο.Κ., θα σας παρακαλέσω για το εξής: Καταλαβαίνω, ανάμεσα στα κόμματα και εμείς δεν παρεμβαίνουμε «γιατί το έκανε εκείνο», αλλά για δείτε αυτήν τη σοσιαλιστική ομάδα, τι θέλει να κάνει στο Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ.)

Εμείς θα αντιμετωπίσουμε το ζήτημα, όπως και το μνημόνιο. Θα κάνουμε κινητοποίηση εκείνη την ημέρα έξω από το Κοινοβούλιο. Να συζητήσουμε τα πάντα, ναι. Συζητήσεις. Δεν μπορεί να υπάρχουν ψηφίσματα Κοινοβουλίων. Το Αλβανικό Κοινοβούλιο ξέρετε τι ψήφισε. Αυτό μας αρέσει; Όχι. Με τους τσάμηδες. Μέρα εθνική. Να μιλήσουμε για την ιστορία. Αλλά να μιλήσουμε και να καταγγείλουμε τα σύγχρονα εγκλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων σαράντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το Α' Γυμνάσιο Λαυρίου.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως και Πρόεδρος του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτα από όλα μια απάντηση στην κυρία Παπαρήγα. Θέλω να τονίσω ότι αν, όπως είπατε, πράγματι έχουν τα γεγονότα όπως τα περιγράψατε στην Τσεχία, για τη διάλυση της κομμουνιστικής νεολαίας συμπαραστεκόμαστε, διότι οπωσδήποτε είναι μια αντιδημοκρατική πράξη. Και βεβαίως, τα αρμόδια ευρωπαϊκά όργανα μπορούν να αντιμετωπίσουν παρόμοιες περιπτώσεις, σύμφωνα και με τις συνθήκες. Εμείς θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να συμβάλουμε στην απόσυρση αυτής της απόφασης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

Σε ό,τι αφορά στο ψήφισμα για το οποίο μιλήσατε εμείς δεν δεχθήκαμε να μιλήσουν πολλά από τα σοσιαλιστικά κόμματα και πρώην κομμουνιστικά που βρίσκονται στην οικογένειά μας, δεν δεχθήκαμε τη λογική κάποιου μακαρθισμού ή κάποιων ειδικών μέτρων έναντι αυτών των χωρών των πρώην κομμουνιστικών. Δεν πέρασε αυτό το κομμάτι. Από εκεί και πέρα, η συζήτηση της ιστορίας είναι μια συζήτηση που μπορούμε να κάνουμε όπως είπατε και εσείς και στην οποία ο καθένας, ελεύθερα μπορεί να εντυφώσει, να μιλήσει και να αξιολογήσει. Νομίζω ότι αυτό είναι κάτι που δεν μπορούμε εμείς να το εμποδίσουμε. Και μάλιστα το χαιρετίσουμε, ως μία δυνατότητα μέσα στο Κοινοβούλιο, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να συζητηθούν και να μελετηθούν αυτές οι ιστορικές πτυχές.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Λέει, τι μέτρα θα παρθούν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Ακριβώς αυτό το κομμάτι, το οποίο είπατε για τα μέτρα, αυτό δεν αφήσαμε να περάσει στο ψήφι-

σμα και με δική μας αντίσταση και, βεβαίως, και κάποιων άλλων κομμάτων των σοσιαλιστών. Και μάλιστα, καταδικάσαμε αυτή την προσπάθεια που έγινε ιδιαίτερα σε μία, δύο από τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης.

Κύριοι συνάδελφοι, ποιο είναι το μεγάλο δίλημμα που έχουμε μπροστά μας όταν μιλάμε για τη νέα γενιά, για την πολιτική μας, για τις αποφάσεις μας, για τις μεταρρυθμίσεις μας, όταν μιλάμε για το νέο άνθρωπο; Το δίλημμα είναι αν θα μπορέσουμε να τον εξοπλίσουμε με τα πνευματικά, ψυχικά, υλικά αλλά και σωματικά εργαλεία, ώστε με αξιοπρέπεια, αποτελεσματικότητα, σιγουριά και υπερηφάνεια να αντιμετωπίσει το δικό του μέλλον, το μέλλον του Έθνους μας, που έχει σχέση με την πορεία της νέας γενιάς, το μέλλον του πολιτισμού μας, αλλά και βεβαίως των δικών μας παιδιών, το μέλλον των παιδιών όλων μας. Ή από την άλλη μεριά εάν με την πολιτική μας θα αισθανθεί η νέα γενιά φοβισμένη, ευνουχισμένη, περιθωριοποιημένη και ανασφαλής μπροστά στις εξελίξεις.

Στην πρώτη περίπτωση, μιλάμε για την Ελλάδα των αξιών, της ανθρωπιάς, της αλληλεγγύης, μιας κουλτούρας βαθιάς δημοκρατικής, πολιτικά φιλελεύθερης, οικονομικά κοινωνικής και ανθρωπίνης, πολιτιστικά καινοτόμας και δημιουργικής. Ένας πολιτισμός δημοκρατίας και αλληλεγγύης.

Στην άλλη περίπτωση, μιας φοβικής Ελλάδας και μιας φοβικής νέας γενιάς, μιλάμε για την Ελλάδα της «ζούγκλας» των εξουσιαστών, των πελατειακών σχέσεων, των κοινωνικών ρωγμών, της διαίρεσης, του αυταρχισμού και της πόλωσης, της αδυναμίας οποιασδήποτε προοδευτικής εξέλιξης λόγω και του φόβου, του «ευνουχισμού» των δυνατοτήτων της νέας γενιάς. Και δυστυχώς, αυτό που ζούμε αυτά τα χρόνια είναι η δεύτερη περίπτωση. Είναι η περίπτωση μιας νέας γενιάς που «βομβαρδίζεται» με φόβους και ανασφάλεια.

Είναι ακόμη πιο επιτακτική η δημιουργία μιας κουλτούρας, ενός πολιτισμού δημιουργικής δημοκρατίας, αξιών και ανθρωπιάς τη σημερινή ημέρα. Διότι η νέα γενιά σήμερα, πρώτον, έχει τα μεγαλύτερα διλήμματα, –το τονίζω αυτό– τις μεγαλύτερες προκλήσεις που είχε ποτέ η ανθρωπότητα. Θα ζησει προκλήσεις και ζει προκλήσεις που καμμία άλλη γενιά της ανθρωπότητας δεν αντιμετώπισε είτε είναι θέματα όπως των βιολογικών εξελίξεων και των βιοηθικών ζητημάτων, είτε είναι θέματα υποβάθμισης και τελικά καταστροφής του φυσικού μας περιβάλλοντος και των ζωτικών μας αναγκών από το περιβάλλον είτε είναι οι νέες πανδημίες που σαρώνουν και μπορούν να δημιουργηθούν αστραπιαία σ' όλη τη γη είτε είναι ο «ωκεανός» πληροφορίας, αλλά και η δυνατότητα ελέγχου των πολιτών μέσω των συστημάτων πληροφορίας, που είναι ένα μείζον θέμα δημοκρατίας είτε είναι οι νέοι πόλεμοι που μπορούν να ξεσπάσουν λόγω των περιβαλλοντικών συνθηκών, όπως είναι οι πόλεμοι για το νερό, που γίνεται σπάνιο είδος ή, βεβαίως, πόλεμοι που ήδη υπάρχουν για την ενέργεια είτε είναι η μεγάλη προσφυγιά κι η μετανάστευση που θα αλλάξει πολλές από τις κοινωνίες μας. Ήδη, εμείς το έχουμε ζήσει σε μικρή κλίμακα, τη μετανάστευση και την προσφυγιά πάρα πολλών, που έχουν έρθει κι έχουν βρει στέγη και θαλπωρή στην Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Το δεύτερο μεγάλο στοιχείο που έχει αλλάξει γι' αυτή τη γενιά είναι ότι γραμμική πρόοδος δεν υπάρχει πια. Ούτε η δογματική μαρξιστική αντίληψη μιας γραμμικής προόδου της κοινωνίας υπάρχει ούτε και η δογματική νεοφιλελεύθερη αντίληψη μιας γραμμικής προόδου, της συνεχούς, δηλαδή, προόδου για κάθε γενιά. Ζούμε πολύ πιο χαοτικές, πολύ πιο απρόβλεπτες εξελίξεις.

Και τρίτον, το μέλλον δεν είναι όπως των δικών μας γενιών σε μια βιομηχανική κοινωνία, που ουσιαστικά ήταν προδιαγεγραμμένη η πορεία μας, χαρτογραφημένος ο δρόμος μας. Ο δρόμος σήμερα ενός νέου είναι πολύ περισσότερο ενός εξερευνητή σε τόπους καινούργιους, ανεξερεύνητους, χωρίς ουσιαστική χαρτογράφηση, με πολλές νέες δυνατότητες και ευκαιρίες, βεβαίως. Ουσιαστικά, καμμία πολιτεία, κανένας γονιός δεν μπορεί να είναι σίγουρος για το τι θα συναντήσει το παιδί του σ' αυτό το δρόμο για τη δικιά του Ιθάκη, για τη δικιά του πορεία. Όμως,

αυτό που μπορούμε να εγγυηθούμε και απαιτείται να εγγυηθούμε και να εξασφαλίσουμε, είναι να έχει η νέα γενιά, ο νέος άνθρωπος, όλα τα κατάλληλα εφόδια για την πορεία αυτή: υλικά, αλλά ακόμη περισσότερο πνευματικά, ψυχικά και σωματικά, ώστε να αντιμετωπίσει όσο γίνεται πιο καλά, πιο αποτελεσματικά, τους Κύκλωπες, τις Σειρήνες ή τους Λαιστρυγόνες που θα συναντήσει, στη μεγάλη περιπέτεια που λέγεται «ζωή».

Τι σημαίνει αυτό πρακτικά; Όχι μια πολιτεία, που του προδιαγράφει κρατικιστικά ή πελατειακά ή αυταρχικά το μέλλον του –διότι αυτό απλώς θα οδηγήσει σε τυφλό αδιέξοδο– ούτε όμως και μια πολιτεία, που τον αφήνει απροστάτευτο στους άγριους ανέμους του σκληρού ανταγωνισμού της αγοράς και της παγκοσμιοποίησης, που αυτό θα τον περιθωριοποιήσει. Και στις δύο περιπτώσεις, η νέα γενιά γεμίζει ανασφάλειες, φοβίες, ουσιαστικά ευνουχίζεται.

Χρειάζεται να δώσουμε εμείς την απαραίτητη στήριξη, την απαραίτητη –αν θέλετε– προίκα για τη διαδρομή της νέας γενιάς, για τη διαδρομή κάθε νέου ανθρώπου, ώστε στο δρόμο να σιγουρέψουμε, ότι στις δύσκολες επιλογές και στις δύσκολες μεταβάσεις, θα υπάρχουν γέφυρες στήριξης, από τη γέννα στο νηπιαγωγείο, από το νηπιαγωγείο στο σχολείο, από το σχολείο στο πανεπιστήμιο ή το Τ.Ε.Ι., από το πανεπιστήμιο και Τ.Ε.Ι. στην αγορά εργασίας, από την αγορά εργασίας στην οικογένεια, από την οικογένεια στη σύνταξη, αναβαθμίζοντας, ουσιαστικά, με αυτά τα εργαλεία ολόκληρη την κοινωνία, αλλά και βεβαίως δημιουργώντας σταθμούς επαναστροφής –αν θέλετε– σ' αυτή την πορεία, σε πολλά σημεία της ζωής του. Ουσιαστικά, αυτός είναι και ο νέος ρόλος του εκπαιδευτικού συστήματος, της διά βίου εκπαίδευσης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, με μια ματιά στη σημερινή νεολαία, είναι πολύ εύκολο να δούμε ότι, αυτό το δρόμο, δεν τον έχει επιλέξει η Νέα Δημοκρατία. Μίλησε ο Πρωθυπουργός και όλο και περισσότερο, όταν ακούω τον Πρωθυπουργό –και στεναχωριέμαι γι' αυτό– αισθάνομαι ότι ζει σε κάποιον άλλον πλανήτη. Είναι πολύ ωραία τα μεγάλα λόγια, είναι πολύ ωραίες οι μεγάλες σε ενεστώτα περιγραφές του τεράστιου έργου της Νέας Δημοκρατίας, στην πράξη όμως δεν ισχύει τίποτα από αυτά, τα οποία δυστυχώς ακούσαμε από εσάς, κύριε Πρωθυπουργέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και λέω στεναχωριέμαι, διότι μιλάμε για τη νέα γενιά, την οποία όλοι μας, πιστεύω, πέρα από τις κομματικές μας διαφορές, έχουμε και λόγο και στόχο να υπηρετήσουμε.

Ας ξεκινήσουμε με την οικογένεια. Μπορεί, σήμερα, ένα νέο ζευγάρι να φτιάξει μια οικογένεια; Εγώ περπατώ στους δρόμους, πηγαίνω στα μαγαζιά, πηγαίνω στους χώρους δουλειάς, πηγαίνω στους χώρους διασκέδασης με τη νεολαία, ακούω τη νεολαία.

Ξέρετε τι μου λένε; «Πώς να φτιάξω οικογένεια; Δουλεύω. Είναι ανασφάλιστη η εργασία μου, είναι μαύρη.» Η μία περίπτωση είναι αυτή. Μου λένε επίσης: «Πώς να φτιάξω οικογένεια; Δεν έχω λεφτά για να πάω το παιδί στο νηπιαγωγείο. Πού θα αφήσω το παιδί, όταν εγώ έχω δύο δουλειές και ο σύζυγος ή η σύζυγός μου δουλεύει; Πώς θα πληρώσω τα φροντιστήρια;»

Ξέρετε το 2005 τι ποσό δαπανήθηκε στα φροντιστήρια, στην ιδιωτική εκπαίδευση στη χώρα μας; Οι Έλληνες πλήρωσαν 4.500.000.000 ευρώ, περισσότερα από κάθε άλλη χώρα στην Ευρώπη, για ιδιωτική εκπαίδευση. Και ουσιαστικά, το μεγαλύτερο μέρος αυτών των χρημάτων πηγαίνει στα φροντιστήρια και στα ιδιωτικά μαθήματα.

Ουσιαστικά, μιλάμε πια όχι για δωρεάν παιδεία, αλλά για μια άκρως ταξική παιδεία. Όταν το 1964 θεσμοθετήθηκε από το Γεώργιο Παπανδρέου η δωρεάν παιδεία, πράγματι, υπήρξε μια ταξική επανάσταση στη χώρα μας, αναδεικνύοντας νέους ανθρώπους –από την επαρχία ιδιαίτερα– που μπήκαν σε νέες καριέρες και ανέβηκαν τις κοινωνικές, –αν θέλετε– τις οικονομικές σκάλες της κοινωνίας.

Σήμερα, αυτό δεν λειτουργεί. Αντιθέτως, καταπιέζεται και πιέζεται η μεσαία και η κατώτερη τάξη όλο και περισσότερο. Και σ' ένα παγκόσμιο οικονομικό σύστημα, αυτό γίνεται ακόμα πιο δύσκολο και επικίνδυνο για την οικονομία και την κοινωνία της χώρας μας.

Ένα άλλο πρόβλημα είναι η καθυστερημένη ένταξη στην αγορά εργασίας. Οι νέοι φτάνουν τριάντα χρονών και μένουν με τις οικογένειές τους, τους συντηρούν οι γονείς τους, ζουν μαζί τους, δεν έχουν χρήματα –το πολύ ένα χαρτζιλίκι- και δεν έχουν μπει στην αγορά εργασίας.

Ένα ακόμη πρόβλημα είναι τα πτυχία χωρίς αντίκρισμα. Δίνονται συνεχώς πτυχία που δεν έχουν σχέση με την αγορά εργασίας, δεν έχουν σχέση με τις ανάγκες. Και δεν το θεωρώ μη σοσιαλιστικό, το ότι πρέπει να υπάρξει επιτέλους σύνδεση της παραγωγής με την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δηλαδή, τι θα βγούνε και θα μείνουν άνεργοι; Να μην έχουν τις δυνατότητες να μπει στην αγορά εργασίας;

Κύριοι, εγώ κάνω την κριτική μου. Εγώ ήμουν Υπουργός Παιδείας. Μη φωνάζετε. Εγώ κάνω την κριτική μου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Διότι, εμείς, αυτό το οποίο παραλάβαμε, το προχωρήσαμε σε μεγάλο βαθμό, στα όρια του υπάρχοντος συστήματος. Είκοσι χρόνια παλέψαμε και αναβαθμίσαμε το σύστημα παιδείας, επενδύσαμε στο σύστημα παιδείας.

Όμως, σήμερα, υπάρχουν, λόγω και των εξελίξεων, μεγάλες τομές, τις οποίες εμείς πρέπει να κάνουμε και αυτό πρεσβεύει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Πρεσβεύει ένα νέο άλμα για την παιδεία, ένα νέο άλμα για τη νέα γενιά. Κάτι που δεν μπορείτε να κάνετε εσείς, δεν το καταλαβαίνετε εσείς και μιλάτε πάλι για το παρελθόν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Όμως, σας μιλάω για τα προβλήματα, –δεν σας μιλάω για το παρελθόν– τα υπάρχοντα προβλήματα, τα οποία δεν αντιμετωπίζετε. Τέσσερα χρόνια τα χειροτερεύετε.

Συνταξιοδότηση. Υπάρχει ο φόβος, τώρα πια με το νομοσχέδιό σας, ότι δεν θα υπάρχει δυνατότητα σοβαρής συνταξιοδότησης. Τι κάνει αυτό για το φρόνημα της νεολαίας;

Υπερωρίες χωρίς πληρωμή. Πάω στα μαγαζιά, τους λέω: «Πόσο δουλεύετε;» και μου απαντούν: «Πληρωνώμαστε οκτώ ώρες, αλλά δουλεύουμε...». Τους λέω: «Δώδεκα ώρες; Πόσο;» και μου απαντούν: «Και παραπάνω». Τους ρωτώ: «Τα πληρώνετε;» και μου απαντούν: «Όχι». Και εδώ μαύρη εργασία, ανασφάλιστη εργασία.

Γι' αυτό και εμείς έχουμε πει ότι θα αλλάξουμε το νόμο, τον οποίο εσείς φέρατε, για τις υπερωρίες, που δημιουργεί ξανά έναν εργασιακό μεσαίωνα στους νέους ανθρώπους.

Το θέμα των ναρκωτικών. Έχω δει πάρα πολλά νέα παιδιά που περιμένουν στις λίστες για τη μεθαδόνη. Και έχει μεγαλώσει αυτή η λίστα επί των ημερών σας. Θα σας πω και τα στοιχεία.

Δημόσιοι χώροι, πράσινο, περιβάλλον. Όλα τα μεγάλα έργα των Ολυμπιακών Αγώνων, δεν θα μπορούσε να είναι χώροι πανεπιστημίων, πολιτισμού, αθλητισμού; Εσείς τα κρατάτε τέσσερα χρόνια κλειστά και τα δίνετε για «MALL» και εμπορικά κέντρα.

Αυτός είναι ο πολιτισμός, για τον οποίο εσείς μιλάτε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Η έκφραση των νέων. Είναι πολύ βασικό να ακουστεί η φωνή των νέων. Μιλήσατε για τα Τοπικά Συμβούλια Νέων. Γιατί τους βάζετε να εγγραφούν, σα να είναι κάποιο κόμμα; Κάθε νέος κάθε δήμου θα έπρεπε δικαιοδικά, μόνο με την ταυτότητά του, όταν θα γίνουν αυτές οι εκλογές γι' αυτά τα όργανα, να μπορεί να πάει εκεί και να ψηφίσει. Προφανώς, όμως, θεωρείτε ότι με αυτόν τον τρόπο, μπορείτε να περιορίσετε τη συμμετοχή σε εκείνους, τους οποίους εσείς, από το κράτος ή το δικό σας κόμμα, θα κινητοποιήσετε εκείνες τις μέρες.

Δεν είναι η λογική της ουσιαστικής ακομμάτιστης έκφρασης της νεολαίας μέσα στους δήμους, αυτή η λογική την οποία ακολουθείτε.

Σε ό,τι αφορά δε την αντιμετώπιση των νέων από την πολιτεία, η λέξη «κονέ» είναι το κυρίαρχο στους νέους, η αναξιοκρατία, η λέξη «STAGE», που είναι ανασφάλιστη εργασία και πρέπει αυτό να σταματήσει επιτέλους. Άλλο το να αποκτήσει εμπειρία, άλλο η ανασφάλιστη εργασία, που εσείς από την πίσω πόρτα φέρατε με τα «STAGE». Αυτό πρέπει να σταματήσει.

Και βεβαίως, υπάρχει πια και πολύ μεγάλο μέρος των νέων,

άλλοι μπορούν, άλλοι δεν μπορούν, που σκέφτονται πια να μεταναστεύσουν σε κάποια άλλη ευρωπαϊκή χώρα, είτε για να βρουν δουλειά, είτε βεβαίως, για άλλου είδους σπουδές.

Εμείς, γι' αυτό έχουμε πολύ συγκεκριμένες προτάσεις, οι οποίες ξεκινούν από τη γέννα, μέχρι και τα εικοσιοκτώ έτη των νέων, με γέφυρες υποστήριξης, σε αυτήν την πορεία κοινωνικοποίησης, ένταξης των νέων, ανάδειξης των νέων, δημιουργίας εφοδίων για να μπορούν να αντιμετωπίσουν τις εξελίξεις.

Απασχόληση των νέων, πρώτα απ' όλα, σημαίνει μια πιο γρήγορη ένταξή τους στην αγορά εργασίας. Εδώ, δίνει απάντηση η πρότασή μας, που έχει κατοχυρωθεί ένθεν και ένθεν, για τετραετή κρατική χρηματοδότηση των εργοδοτικών εισφορών των νέων, με πλήρη κοινωνική τους ασφάλιση και με την προϋπόθεση ότι δεν θα συνοδεύεται από απολύσεις παλαιότερων εργαζομένων.

Δηλαδή, εγγυόμαστε, όχι ανασφάλιστη εργασία, αλλά ασφαλίστη, με κρατική χρηματοδότηση, για να μπορέσουμε να τον εντάξουμε γρήγορα στην αγορά εργασίας, ώστε να μη φτάσει στα τριάντα του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Επίσης, για ένα δίκαιο ισολογισμό μεταξύ των γενεών, έχουμε μιλήσει για το Εθνικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης των Γενεών, σε μια τελειώς άλλη βάση απ' αυτήν την οποία σεις νομοθετήσατε, μια την πρότασή σας για το Φ.Π.Α. και από τους κοινωνικούς πόρους.

Για την παιδεία, έχουμε μιλήσει για έναν ποιοτικό μετασχηματισμό του σχολείου, με την ολόπλευρη στήριξη των μαθητών και σπουδαστών με οικονομικές δυσκολίες. Μόνο έτσι θα πετύχουμε τη μείωση των εκπαιδευτικών ανισοτήτων.

Θα σας πω ένα παράδειγμα. Υπάρχουν μεταγραφές. Ξέρετε γιατί γίνονται οι περισσότερες μεταγραφές; Βεβαίως γίνονται, γιατί πολλοί θέλουν να είναι σε κάποια ξεχωριστή σχολή, αλλά οι περισσότερες γίνονται για οικονομικούς λόγους. Θα πρέπει να μπορούν να γίνονται οι μεταγραφές για ακαδημαϊκούς και μόνο λόγους, δηλαδή, πράγματι κάποιος να μπορεί να πάει από ένα τμήμα σ' ένα άλλο τμήμα, σε άλλο πανεπιστήμιο, ακόμα και σε μια άλλη κατεύθυνση, για να υπάρχει μια ευελιξία στις δικές του επιλογές. Αλλά για να γίνει αυτό, σημαίνει ότι τα πανεπιστήμια θα δέχονται με ακαδημαϊκά κριτήρια τις μεταγραφές.

Αλλά αυτό σημαίνει επίσης, ότι όταν ο νέος θα πάει σε μια περιοχή εκτός από την περιοχή όπου ζουν οι γονείς του, θα πρέπει το κράτος να του παρέχει –εφόσον τη χρειάζεται, αν δικαιούται να μπορεί να την πάρει– όλη την απαραίτητη οικονομική βοήθεια, για να μπορεί να ζήσει σε αυτήν την περιοχή.

Αυτό είναι το πρόγραμμα μας. Είναι ένα πρόγραμμα, το οποίο έχουμε υιοθετήσει, σύμφωνα και με το σκανδιναβικό μοντέλο, με άτοκο δάνειο για το νέο, το οποίο αποπληρώνεται, εφόσον ξεκινήσει εργασία. Σταδιακά, μέσω του φορολογικού συστήματος, αποπληρώνεται αυτό το δάνειο. Δηλαδή, καλύπτει όλες τις ανάγκες διαβίωσής του στην περιοχή αυτή. Να μη χρειάζεται, ούτε να κάνει μεταγραφή, ούτε να δουλεύει, καθώς πάρα πολλά παιδιά δουλεύουν στην επαρχία, σε διάφορες περιοχές, για να μπορούν να ζήσουν και να σπουδάζουν παράλληλα.

Πιστοποίηση στην ξένη γλώσσα και την πληροφορική. Πρέπει να αντικαταστήσουμε το ασφυκτικό αναλυτικό πρόγραμμα του σχολείου και να πάμε σε εθνικούς στόχους. Θα μιλήσω λίγο γι' αυτό αργότερα.

Κλειδί, βεβαίως, για όλες αυτές τις αλλαγές, θα είναι και η αναβάθμιση του εκπαιδευτικού, που βεβαίως σημαίνει και την οικονομική του αναβάθμιση, αλλά και την επιμόρφωσή του.

Σε ό,τι αφορά το ολόημερο σχολείο, θα πω ότι το ολόημερο σχολείο δεν μπορεί να είναι «πάρκινγκ». Εσείς μας κατηγορούσατε γι' αυτό, αλλά εσείς το κάνατε «πάρκινγκ». Το ολόημερο σχολείο, είναι το σχολείο το οποίο βοηθά, υποστηρίζει, ενισχύει, διευρύνει τους ορίζοντες στο νέο παιδί. Δηλαδή, τελειώνοντας τα κανονικά του μαθήματα, να μπορεί να έχει μετά ουσιαστική υποστήριξη –αν χρειάζεται– ή διευρύνση των οριζόντων του σε νέα μαθήματα, που σημαίνει, όμως, όχι απλώς κάποιος επιμελητής να κάθεται δίπλα και να το κρατάει, να το νταντεύει, αλλά να του δίνουν, ουσιαστικά, οι καθηγητές ή οι δάσκαλοι, νέες γνώσεις και νέες δυνατότητες, που σημαίνει βεβαίως και

ουσιαστική χρηματοδότηση αυτού του προγράμματος.

Βεβαίως, χρειάζεται –και έχουμε μιλήσει γι' αυτό– ένα άλλο εξεταστικό σύστημα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Έχουμε μιλήσει, επίσης, για την απόλυτη αποκέντρωση και αυτονομία των πανεπιστημίων και των Τ.Ε.Ι., με ευελιξία. Θα σας πω και γι' αυτό δυο λόγια.

Σε ό,τι αφορά δε το άρθρο 16, το ξανατονίζω. Θεωρώ, βεβαίως, λάθος τη θέση της παραδοσιακής Αριστεράς. Πρέπει να βάλουμε τάξη στο χάος που υπάρχει σήμερα. Βοηθάμε, με τη μη επίλυση του θέματος του άρθρου 16, να έχουμε δυστυχώς στη χώρα μας τα περισσότερα ιδιωτικά ιδρύματα, τα χειρότερα ιδιωτικά ιδρύματα και βεβαίως και κερδοσκοπικά ιδιωτικά ιδρύματα. Και αναγνωρισμένα όχι από εμάς, αλλά από κάποιους τρίτους. Αυτό έχουμε πετύχει.

Αλλά δεν είναι αυτό το βασικό πρόβλημα. Το βασικό πρόβλημα, όπως σας είπα, δεν είναι το δάκτυλο, αλλά ο ήλιος που δείχνει το δάκτυλο, που είναι το δημόσιο πανεπιστήμιο. Εκεί μπορούμε να συμφωνήσουμε; Διότι η Νέα Δημοκρατία έχει υποβαθμίσει το δημόσιο πανεπιστήμιο. Ας δουλέψουμε όλοι μαζί, για την αναβάθμιση και την αλλαγή του δημοσίου πανεπιστημίου. Εκεί είναι το βασικό πρόβλημα.

Θέλω, όμως, να δώσω και μερικά στοιχεία στον κύριο Πρωθυπουργό για τη νέα γενιά και για την πολιτική που έχει ακολουθήσει.

Ναρκωτικά. Υποχρηματοδότηση όλων των φορέων που υλοποιούν προγράμματα πρόληψης, θεραπείας και επανένταξης. Το αποτέλεσμα είναι η υποστελέχωση όλων των μονάδων και η υπολειτουργία αυτών.

Συγκεκριμένα, στους εργαζόμενους των κέντρων πρόληψης, δηλαδή στον Ο.Κ.Α.Ν.Α., οφείλονται 6.000.000 ευρώ από δεδουλευμένα του 2007. Δεύτερον, υπάρχει λίστα αναμονής χρηστών στα Προγράμματα Υποκατάστατων. Κάθονται στα Εξάρχεια τα παιδιά και περιμένουν στις λίστες. Τους έχω δει, έχω μιλήσει μαζί τους. Οι χρήστες, από δυο χιλιάδες πεντακόσιους που ήταν το 2004, ξεπερνούν σήμερα τους τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιους. Εκκρεμούν στο ΚΕ.Θ.Ε.Α. αιτήματα για τη δημιουργία «Στεγνών» Προγραμμάτων, από δεκαπέντε και πλέον δήμους, από τετραετίας.

Και τέταρτον, το Εθνικό Παρατηρητήριο, το Ε.Κ.ΤΕ.Π.Ν., σύνδεσμος της χώρας μας δηλαδή με το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο, δεν λειτουργεί από τις 31.12.2007, λόγω διακοπής της χρηματοδότησής του.

Οι ωρομίσθιοι στα ολοήμερα σχολεία, τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιοι, και πέντε χιλιάδες στην πρόσθετη ενισχυτική διδασκαλία, όλοι νέοι καθηγητές, δεν έχουν πληρωθεί. Και βεβαίως, πολύ μεγάλος αριθμός απ' αυτούς δεν έχει πληρωθεί από την περσινή χρονιά.

Τα «STAGE». Νέοι που είναι σαράντα μήνες σ' αυτό το πρόγραμμα –που υποτίθεται ότι είναι ένα μικρό εκπαιδευτικό πρόγραμμα– για επαγγελματική εμπειρία, υποτίθεται ότι είναι στο Ι.Κ.Α. και είναι ανασφάλιστα αυτά τα παιδιά. Αυτή είναι η λογική και η παιδαγωγική, την οποία εσείς προωθείτε.

Νέα ζευγάρια. Εμείς, έχουμε προτείνει επίδομα 2.000 ευρώ για κάθε παιδί όταν γεννιέται, νέο Εθνικό Σύστημα Βρεφονηπιακής Υποστήριξης για τους νέους γονείς, με διπλασιασμό των βρεφονηπιακών σταθμών σε τέσσερα χρόνια και επενδυτικό λογαριασμό για κάθε παιδί, που θα είναι στη διάθεσή του στην ηλικία των δεκαοχτώ ετών.

Σε ό,τι αφορά δε το μεγάλο κατόρθωμα, για την ψηφιακή άνοδο της χώρας μας, για το οποίο μιλήσατε εσείς, έχω τους τρεις βασικούς δείκτες, δυστυχώς, που έχουν σχέση με τα κομπιούτερ στα σχολεία, με το ποσοστό της πρόσβασης στα ευρυζωνικά δίκτυα και, βεβαίως, με το ποσοστό των καθηγητών που εκπαιδεύουν τους νέους στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, τους τελευταίους δώδεκα μήνες.

Είμαστε, αντίστοιχα, στην εικοστή δεύτερη χαμηλότερη θέση, στην εικοστή έβδομη και εικοστή έκτη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κύριε Καραμανλή.

Σε ό,τι αφορά δε τον τρόπο που αντιμετωπίζετε τη νεολαία, απλώς θα σας πω, ότι τους αντιμετωπίζετε, όπως αντιμετωπίζετε το φοιτητή που γνωρίσαμε όλοι πρόσφατα, που φορούσε τα

πράσινα παπούτσια, που ακόμα σέρνεται στα δικαστήρια, δηλαδή, με αυταρχισμό και βεβαίως με αναληγσία.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ο χρόνος είναι μικρός για να μιλήσει κάποιος για ένα τόσο μεγάλο ζήτημα. Θέλω, όμως, κλείνοντας, να πω δυο λόγια μόνο, για το πανεπιστήμιο και για τον πολιτισμό. Είναι απόλυτη προτεραιότητα να επιλύσουμε την αυτοδιοικητική και αποκεντρωμένη λειτουργία, δηλαδή, την ακαδημαϊκή, τη διοικητική και τη χρηματοοικονομική αυτοτέλεια, την πλήρη αυτοδιαχείριση –αν θέλετε– των ιδρυμάτων, με τον τρόπο που εμείς προτείνουμε και που καταθέσαμε ως νομοσχέδιο και, βεβαίως, αρνηθήκατε να το ψηφίσετε, διότι δεν θέλετε αυτήν την αυτονομία και την αυτοτέλεια, για την οποία μιλάτε.

Αντιθέτως το νομοσχέδιό σας δημιουργεί μεγαλύτερα προβλήματα στη λειτουργία των πανεπιστημίων. Αυτοδιαχείριση των ιδρυμάτων με πολυτελείς, αμοιβαία δεσμευτικές προγραμματικές συμφωνίες με την πολιτεία, για την ισχυρή τους χρηματοδότηση. Εμείς, έχουμε μιλήσει για το 5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος για την παιδεία. Η προσιθέμενη γνώση που θα παρέχουν, η ποιότητα της διδασκαλίας και της έρευνας, το κύρος τους στη διεθνή κατάταξη, οι επιστημονικές και επαγγελματικές προοπτικές των αποφοίτων, το ποσοστό των αποφοίτων που βρίσκει εργασία στο διάστημα ενός έτους, η συμβολή τους στην ανέλιξη από τα κατώτερα στρώματα, όλα αυτά, πρέπει να αποτελέσουν κριτήρια αξιολόγησης.

Δεν βλέπω γιατί το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι αντίθετο σε μια τέτοια λογική, όπου θα πρέπει να υπάρχει η κοινωνική λογοδοσία των πανεπιστημίων. Να τους δώσουμε την αυτοδιοίκηση, την αυτοτέλεια, αλλά και παράλληλα να τους αξιολογήσουμε με εθνικούς στόχους, στόχους που περιλαμβάνουν τη σωστή εκπαίδευση και προετοιμασία των νέων ανθρώπων, της νέας γενιάς, για την οικονομία, για την κοινωνία, για τις διεθνείς εξελίξεις. Είναι κάτι απολύτως αναγκαίο. Αυτό, βεβαίως, σημαίνει και τη χρηματοδότηση, αλλά και μια γενναία μεταρρύθμιση, η οποία θα δώσει μεγαλύτερες ελευθερίες στα πανεπιστήμια. Από εκεί και πέρα, τα ίδια τα πανεπιστήμια θα πρέπει να έχουν και μία ουσιαστική ευελιξία σε ό,τι αφορά και την εσωτερική τους λειτουργία.

Κλείνοντας, θέλω απλώς να πω δυο λόγια για το σημερινό εξεταστικό σύστημα. Θα σας πω, λοιπόν, μια ιστορία, για κάτι που μου είπε ένας Εγγλέζος καθηγητής, από την εποχή που ήμουν Υπουργός Παιδείας.

Όταν, λοιπόν, ήμουν Υπουργός Παιδείας, είχα πάρει την απόφαση να εγγραφώ στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο της Αγγλίας, για Master στο μάθημα «Διαχείριση της Παιδείας». Αυτό το έκανα για δύο λόγους. Πρώτον, γιατί ήταν η δουλειά που μου είχε αναθέσει τότε ο Πρωθυπουργός, κ. Σμιθς, και δεύτερον, επειδή θέλαμε να υλοποιήσουμε το Ανοικτό Πανεπιστήμιο, το οποίο ευτυχώς σήμερα έχει υλοποιηθεί και λειτουργεί και μάλιστα, είναι από τα μεγαλύτερα πανεπιστήμια της χώρας μας από πλευράς φοιτητών. Αυτό είναι κάτι που έχει σημασία, διότι πάρα πολλά πτυχία πια θα παίρνονται μέσω διαδικτύου. Και δεν θα έχει καμμία σημασία, κύριε Αλαβάνο, κυρία Παπαρήγα, το αν αυτό θα γίνεται στην Ελλάδα, στην Αμερική, στην Αγγλία ή σε κάποια άλλη χώρα, γιατί θα παίρνονται μέσω διαδικτύου. Άρα, λοιπόν, όλη αυτή η λογική, τού να μπορούμε να ελέγξουμε τα πανεπιστήμια, με νομικούς τρόπους, νομίζω ότι είναι απλώς μία σκιαμαχία.

Όμως, η ουσία είναι ότι, όταν ρώτησα τον καθηγητή μου να μου πει τη γνώμη του για τους Έλληνες φοιτητές, μου είπε ότι όταν τους έθετε ένα θέμα για να γράψουν, πήγαιναν μετά ένας-ένας κρυφά και τον ρώταγαν τι θα ήθελε να του γράψουν. Και εκείνος τους απαντούσε ότι θα ήθελε να του γράψουν αυτά που νομίζουν. Θα έπρεπε να κάνουν έρευνα και να γράψουν την άποψή τους τεκμηριωμένα και στοιχειοθετημένα. Και τα παιδιά απαντούσαν: «ναι, κύριε καθηγητά, αυτό το καταλαβαίνουμε, αλλά πραγματικά θέλουμε τη δική σας άποψη, διότι αυτή θέλουμε να γράψουμε». Αυταρχισμός, πελατειακή σχέση, ευνοχησμός, έλλειψη κριτικής σκέψης, αποστήθιση του ενός και μοναδικού συγγράμματος, συγκεντρωτισμός. Είναι ένα μέρος πια της κουλτούρας μας, της παιδείας μας και μιας αντί-

ληψης για τη γνώση. Η κωδικοποιημένη γνώση, το 1930 διπλασιαζόταν κάθε τριάντα χρόνια. Ξέρετε τώρα πόσο γρήγορα διπλασιάζεται η κωδικοποιημένη γνώση της ανθρωπότητας; Κάθε έντεκα ώρες! Και εμείς, λέμε στο μαθητή να αποστηθίσει συγκεκριμένα κεφάλαια, συγκεκριμένες λέξεις και συγκεκριμένα βιβλία, για τα οποία θα πρέπει να νομίζει ότι θα είναι το εργαλείο του στην πραγματική ζωή, από την επόμενη μέρα, ενώ θα έπρεπε να του δώσουμε τη δυνατότητα μιας ουσιαστικής κριτικής σκέψης, μιας ουσιαστικής συνθετικής σκέψης, μιας αναλυτικής σκέψης.

Και ξέρετε τι κάναμε στον τρόπο, που τον βάζουμε να εξετάζεται, για να μπει στα πανεπιστήμια; Θα σας πω ένα πολύ απλό παράδειγμα. Σκεφτείτε έναν μαραθώνιο, ο οποίος έχει πολύ συγκεκριμένα κριτήρια, για το πότε ξεκινάς, πότε τελειώνεις, αν φτάσεις στο τέλος.

Το δικό μας σύστημα λέει το εξής: Εμείς, παίρνουμε συνήθως τους πρώτους διακόσιους. Άρα, λοιπόν, αυτό που γίνεται είναι ότι ο κάθε φοιτητής ανταγωνίζεται τον άλλον, για να μπει στους πρώτους διακόσιους. Άρα, αγωνίζεται όχι για το αν θα μπορεί να φτάσει στο μαραθώνιο -αυτό θα το κάνει- αλλά για το αν θα είναι στους πρώτους διακόσιους.

Το σύστημα, που εμείς προτείνουμε, είναι το Εθνικό Απολυτήριο, που λέει το εξής: Εμείς, θα ορίσουμε τους εθνικούς στόχους και, αν τους φθάσεις -είτε είναι διακόσιοι, είτε είναι τριακόσιοι, είτε είναι τετρακόσιοι- τους έχεις φθάσει. Έχεις όλες τις βάσεις, για να μπορέσεις να πας στο επόμενο στάδιο. Αυτή είναι η διαφορά μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Τι σημαίνει αυτό; Ότι θα πλήξει καίρια τα φροντιστήρια. Σήμερα, ο μαθητής δεν πάει στα φροντιστήρια, για να μάθει καλά το μάθημα, αλλά για να το μάθει καλύτερα από το διπλανό του. Ανταγωνίζεται το διπλανό του. Δεν αγωνίζεται να πάρει γνώσεις. Αγωνίζεται, για να κερδίσει το διπλανό του.

Δεν είναι αυτή η λογική. Η λογική είναι να πάρει σωστές βάσεις, με τις οποίες θα μπορέσει να προχωρήσει στη ζωή του και να μαθαίνει, δηλαδή η χαρά της εκμάθησης. Αυτή είναι η διαφορά. Βεβαίως, αυτό σημαίνει ευέλικτο πανεπιστήμιο, άλλη χρηματοδότηση, άλλο τρόπο εισαγωγής. Δεν είναι ώρα για να δούμε τις λεπτομέρειες.

Κλείνω, με μια ακόμη μικρή ιστορία. Έχω υπερβεί αρκετά το χρόνο μου, αλλά νομίζω ότι είναι σημαντικό. Γιατί αν μιλάμε για την ανάγκη της παιδείας σήμερα, μιλάμε ουσιαστικά για μια άλλη αντίληψη εκπαίδευσης: Μόνιμη, δια βίου εκπαίδευση. Αυτό, πέρα από την κριτική σκέψη και την ευελιξία σε τοπικό επίπεδο, πέρα από τη λειτουργία των πανεπιστημίων, σημαίνει και τη χαρά της μάθησης.

Θυμάμαι, λοιπόν, που σ' ένα μάθημα, ένας καθηγητής μου λέει: «Παπανδρέου, σήκω πάνω. Σήκω και εσύ, Ρουχωτά.» Ήταν ένας άλλος συμμαθητής μου. «Όλους τους άλλους τους έχω δείρει. Εσάς τους δύο δεν σας έχω δείρει.» Μας έκανε τουλούμι στο ξύλο! Δεν είχαμε κάνει κάτι.

Ποια ήταν η λογική; Η λογική ήταν ότι ουσιαστικά μαθαίνεις με το ξύλο, με τον αυταρχισμό. Ξέρετε, όμως, ποια είναι η διαφορά; Ο μαθητής, ο φοιτητής, όταν φεύγει από το σχολείο ή από το πανεπιστήμιο, πετάει τα βιβλία. Σε άλλα συστήματα, όταν δεν υπάρχει αυτό το κίνητρο του αυταρχισμού, υπάρχει, βεβαίως, ένα χάος. Πρέπει να δημιουργήσουμε το κίνητρο της χαράς.

Θυμάμαι που την επόμενη χρονιά -διότι έφυγα στη Σουηδία λόγω εξορίας- σ' ένα μάθημα, μέσα σ' ένα χρόνο, διάβασα ολόκληρα βιβλία: Τολστόι, Κάφκα, Ντοστογιέφσκι, Σάλιντζερ, Σταινάλ και Καζαντζάκη. Στην Ελλάδα δεν είχα ποτέ διαβάσει Καζαντζάκη. Στην χώρα μας δεν μας επέτρεπαν να διαβάσουμε ολόκληρο βιβλίο!

Όταν, ως Υπουργός Παιδείας, πήγα να πω να διαβάζουν τα παιδιά ολόκληρα βιβλία, για να τα χαρούν, να ξέρουν από αρχή μέχρι τέλος μια ιστορία, ένα μύθο και να αποκτήσουν αγάπη για το βιβλίο, το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο μου είπε: «Μα, δεν γίνεται αυτό! Είναι παράνομο!»

Όταν τους είπα να βάλουμε τοπική ιστορία, για να μαθαίνουν τα παιδιά την τοπική ιστορία -την ιστορία της Κρήτης, της Θεσ-

σαλονίκης, της Μακεδονίας, της Θράκης, της Ηπείρου- μου είπαν «όχι». Διότι το προσπάθησε παλαιότερα ο Ελευθέριος Βενιζέλος και φοβηθήκαμε για αυτονομιστικά κινήματα. Και στα δύο, φόβος και αυταρχισμός!

Άρα, πρέπει να πάμε σε μια κουλτούρα δημοκρατίας και ανοικτών οριζόντων, σε ένα ανοικτό δημοκρατικό σχολείο, ώστε να αγαπήσει ο νέος το σχολείο. Αυτό σημαίνει ένας άλλος καθηγητής, ένας άλλος δάσκαλος. Σημαίνει να είμαστε κοντά στο δάσκαλο και στον καθηγητή. Σημαίνει, επίσης, γενναία αύξηση του μισθού του δασκάλου και του καθηγητή, που θα είναι εκ των πραγμάτων ο βασικός πυρήνας αυτής της αλλαγής, αλλά βεβαίως και επιμόρφωση και αξιολόγηση των προσώπων και της ουσίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Θα κλείσω, λέγοντας μια λέξη για τον πολιτισμό. Ποιο είναι το σημερινό ζωντανό μουσείο για όλο τον πολιτισμό; Είναι το διαδίκτυο. Αν ο πολιτισμός μας δεν μπει στο διαδίκτυο, με ψηφιοποίηση των αρχείων του αρχαίου, του νεότερου και του σύγχρονου πολιτισμού μας, θα είμαστε έξω από τους χάρτες του πολιτισμού. Άρα, θα έλεγα ότι εκεί πρέπει να δώσουμε μεγάλο βάρος.

Θέλω, επίσης, να πω κάτι άλλο και να με ακούσετε, κύριε Πρωθυπουργέ. Τελικά, για τη νέα γενιά ο πολιτισμός δεν είναι τι προγράμματα θα του παρουσιάσουμε ή ποια συγκροτήματα θα του δώσουμε να καταναλώσει. Ο πολιτισμός είναι και εδώ, σε αυτήν την Αίθουσα, δηλαδή τι πρότυπα θα του δώσουμε, με τις αντιπαραθέσεις, τις διαφορές και τις κομματικές διαφοροποιήσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

Και θέλω τρία πράγματα να πω.

Πρώτον, είναι απαράδεκτο, τη σήμερον ημέρα, να υπάρχει ακόμα η λογική της αναξιοκρατίας στις επιλογές των νέων παιδιών. Ούτε εσάς σας βοηθάει. Μπορεί να σας βοηθάει μεσοπρόθεσμα ή βραχυπρόθεσμα στις εκλογικές σας, τοπικές αναμετρήσεις. Όμως, αυτή η αναξιοκρατία, ότι ο νέος πρέπει να σκύψει το κεφάλι του και να νομίζει ότι με αυτόν τον τρόπο, κάποια προστασία ουσιαστική βρίσκει, όταν ο κόσμος έξω ζητάει ποιότητα, οι αγορές, οι οικονομίες, οι αλλαγές ζητούν ποιότητα και αξίες, είναι καταστροφικό. Είναι μία διαπαιδαγώγηση, η οποία κάθε άλλο παρά βοηθάει τον Ελληνισμό και τη νέα γενιά.

Δεύτερον, για την υπόθεση Ζαχόπουλου, δύο πράγματα. Είναι απαράδεκτο επί μήνες οι τηλεοράσεις να ασχολούνται με το λεγόμενο «ροζ σκάνδαλο». Θα έπρεπε όλοι μας να προστατεύσουμε, όχι μόνο το θεσμό, αλλά και το πρόσωπο «Πρωθυπουργός» για την ιδιωτική του ζωή. Θα ξέρετε ότι, εμείς, είμαστε κοντά σας, κύριε Καραμανλή, γιατί δεν δεχόμαστε το διασυρμό κανενός για την ιδιωτική του ζωή. Κανενός! Εάν σε σας το κάνουν, σκεφθείτε πόσο ανασφαλής αισθάνεται ο πολίτης. Από την άλλη, όμως, μεριά, θα ήταν δημοκρατικός πολιτισμός, εάν εσείς δεχόσασταν να έρθετε να καταθέσετε στην αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή, για να μπορέσετε να μας φωτίσετε για τη λειτουργία της εξουσίας, το πώς λειτουργεί πραγματικά στον τόπο αυτή η εξουσία, είτε λέγεται Μαξίμου, είτε λέγεται Υπουργείο Πολιτισμού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και τρίτον, υπόθεση «SIEMENS». Έχετε δει ότι, ουσιαστικά, ο εισαγγελέας της Γερμανίας, εμάς τους δύο κατηγορεί, κύριε Καραμανλή. Εσάς και εμένα, ότι τα δικά μας κόμματα, τα δύο κόμματα της εξουσίας, πήραν λεφτά για να συνεχίσουν τις προμήθειές τους σε επόμενη φάση. Εγώ δεν πιστεύω, ούτε εσείς πιστεύετε, να πήραμε λεφτά. Δεν είναι, όμως, προς όφελος του πολιτικού συστήματος, δεν είναι προς όφελος της δημοκρατίας, οι δυο μας να το ξεκαθαρίσουμε αυτό, κάνοντας μία εξεταστική επιτροπή και να τελειώσει αυτό το πράγμα;

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Δεν είναι πολιτισμός αυτό; Αυτός δεν είναι πολιτισμός; Και μετά αναρωτιόμαστε, όταν τα άλλα κόμματα μας μιλούν για δικομματισμό. Αναρωτιόμαστε γιατί βυθίζομαστε στα γκάλωπ

κ.λπ.. Δεν έχετε ευθύνη; Πρέπει να προστατεύσουμε τον δημοκρατικό πολιτισμό μας.

Κλείνοντας, λέω ότι εμείς έχουμε πρόταση για μία ουσιαστική κοινωνία αξιών, από το νεογέννητο μέχρι τα είκοσι οχτώ έτη ζωής, με γέφυρες ζωής. Μία κοινωνία αξιών και όχι μία κοινωνία φόβου. Μία κοινωνία δύναμης, θάρρους, τόλμης και ανοιχτών οριζόντων. Και γι' αυτό παλεύουμε.

Ευχαριστώ.

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και επτά συνοδοί-καθηγητές από το Ειδικό Γυμνάσιο Κωφών και Βαρήκων Θεσσαλονίκης.

Τους καλωσορίζουμε στη Βουλή των Ελλήνων.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλώς στο Βήμα τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς τον κ. Αλέκο Αλαβάνο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):

Κύριε Πρωθυπουργέ, χαίρομαι που αναρρώσατε! Πιστεύω ότι μόνο λόγοι ανωτέρας βίας, προφανώς υγείας, σας εμπόδιζαν επί τρεις μέρες, όπου συζητούσαμε το σοβαρό μεταρρυθμιστικό σας έργο, το επίκεντρο, το νόμο, σχέδιο για το ασφαλιστικό, να έρχεστε εδώ τακτικά και να ψηφίζετε -ήταν και οριακή η πλειοψηφία της μειοψηφικής κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας- και να μην ανοίγετε το στόμα. Χαίρομαι, λοιπόν, που είστε εδώ σήμερα, που δεν έχετε πρόβλημα και μιλήσατε για τη νέα γενιά.

Ο λόγος που αναγνώσατε είχε ενδιαφέρον, είχε καλές προθέσεις κ.λπ., αλλά δεν είπατε τίποτα για το ασφαλιστικό. Όχι για να καπελώσουμε αυτήν τη συζήτηση -δεν έχουμε δικαίωμα, αν θέλετε, στη νέα γενιά, όσο σημαντικό και να είναι το επόμενο θέμα που συζητάμε- αλλά εσείς οι ίδιοι -οι Υπουργοί σας, που παρήλαυναν, η κ. Πετραλιά, που από το πρωί μέχρι τη νύχτα ήταν εδώ παρούσα και συνεχώς μιλούσε, οι άλλοι Υπουργοί σας- λέγατε ότι «εμείς το κάνουμε για τους νέους, το κάνουμε για το 2025 και το 2035, που οι σημερινοί νέοι θα συνταξιοδοτούνται, ώστε να υπάρχει ένα υγιές ασφαλιστικό σύστημα» και δεν είπατε κουβέντα γι' αυτό. Και απορεί κάποιος τελικά τι γίνεται με τη Νέα Δημοκρατία. Τη Δευτέρα, τη Τρίτη, την Τετάρτη και την Πέμπτη θεωρεί ότι το ασφαλιστικό είναι το σημαντικό ζήτημα, οι μεταρρυθμίσεις για τη νεολαία είναι σημαντικές, και την Παρασκευή, όπως σήμερα, πιστεύει ότι δεν είναι άξιο λόγου, ώστε καν να αναφερθεί, δεν περιλαμβάνονταν καν στην κουβέντα σας.

Ακριβώς απ' αυτό το σημείο θα ήθελα να αρχίσω, για να δεθούμε με την επικαιρότητα -και να δεθούμε με τους χιλιάδες δασοφυροσβέστες, ανθρώπους τριάντα, τριάντα πέντε και είκοσι οκτώ ετών, που είναι έξω από τη Βουλή τώρα και ζητούν κάτι πολύ απλό ως νέοι εργαζόμενοι: να έχουν σταθερές εργασιακές σχέσεις- και να πούμε ότι πίσω από τα λόγια των κυβερνητικών στελεχών και πίσω από τη σιωπή του Πρωθυπουργού, η οποία επαναλήφθηκε και σήμερα, στην πραγματικότητα υπάρχει μία σειρά επιθέσεων στην καρδιά, αν θέλετε, των προβλημάτων του μέλλοντος της νεολαίας.

Στη συζήτηση για το ασφαλιστικό αναφέρθηκαν πολλά ζητήματα, όπως για παράδειγμα το θέμα της εισφοροδιαφυγής, μία παθολογία καλλιεργημένη, η οποία πλήττει ιδιαίτερα τους νέους και τις νέες με μία τρομακτική εφευρετικότητα του συστήματος -λυπάμαι που έφυγε και ο κ. Σημίτης που είχε δώσει τόσους αγώνες, για να μην αναγνωριστεί ούτε ένας συμβασιούχος στη χώρα μας- την οποία εφευρετικότητα συνεχίσατε εσείς με εξαιρετικές δυνατότητες, δημιουργικές δυνατότητες, διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου, συμβάσεις έργου ανεξάρτητης υπηρεσίας, συμβάσεις μερικής απασχόλησης, συμφωνίες με το κομμάτι, συμβάσεις μιας μέρας, εταιρεί-

ες προσωρινής απασχόλησης, εταιρείες εργολάβοι, ενοικιαζόμενοι, «STAGE». Αυτή είναι η κατάσταση. Έχουμε μία εισφοροδιαφυγή και μία άρνηση στα βασικά δικαιώματα των νέων απέναντι στους εργοδότες τους και στο κράτος να πληρώνουν για την εργασία τους -δεν υπάρχει τίποτα στο ασφαλιστικό σύστημα, το διαιωνίζει- και στην πραγματικότητα αυτά τα χρήματα, τα ελάχιστα, τα οποία δίνει το κράτος καλύπτουν τα κενά όσων εισφοροδιαφεύγουν και έχουμε φθάσει σε ακραίες καταστάσεις. Απορώ, δηλαδή, πώς αισθάνεστε καλά που είστε Κυβέρνηση της χώρας, πώς αισθάνεστε καλά με τη συνειδήσή σας, τι λέτε το βράδυ στην προσευχή σας!

Θέλω να πω για μία ακραία περίπτωση, τους ενοικιαζόμενους εργαζόμενους, ένας θεσμός, ο οποίος έχει αναπτυχθεί ιδιαίτερα στον πιο κερδοφόρο τομέα της ελληνικής οικονομίας, στις τράπεζες, που δυναστεύουν, που έχουν 60%, 70%, 140% αύξηση των κερδών τους, στις διάφορες MARFIN που μαζεύουν τον Ο.Τ.Ε., τη μία ή την άλλη δημόσια επιχείρηση, νοσοκομεία, κλινικές κ.λπ., που δεν έχουν τι να κάνουν τα κέρδη τους.

Έχουμε σε μία σειρά από τράπεζες εκτεταμένο το θεσμό των «ενοικιαζόμενων» εργαζομένων. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι ενώ ο κανονικός εργαζόμενος παίρνει βασικό μισθό 875 ευρώ, ο «ενοικιαζόμενος» από εταιρεία στην τράπεζα παίρνει 720 ευρώ. Ενώ ο εργαζόμενος κανονικά στην τράπεζα έχει επίδομα τέκνων που φθάνει στο 15% για το τέταρτο και άνω, ο «ενοικιαζόμενος» δεν έχει κανένα επίδομα τέκνων. Ενώ ο εργαζόμενος κανονικά στην τράπεζα έχει επίδομα μεταπτυχιακού 10% επί του βασικού, ο «ενοικιαζόμενος» δεν έχει κανένα. Ενώ οι κανονικοί υπάλληλοι που δουλεύουν σε ηλεκτρονικό υπολογιστή έχουν ανθυγιεινό επίδομα 12% επί του βασικού, για τον «ενοικιαζόμενο» δεν υπάρχει τίποτα.

Πώς το ανέχεστε αυτό; Πώς εφαρμόζετε ένα νόμο τον οποίο κληρονομήσατε και με ρυθμίσεις που επιδεινώσατε φτάνει να «ενοικιάζονται» νέοι εργαζόμενοι; Πού γυρνάμε; Πίσω από το Λίνκολν, στο ότι η εργασία διαφεύγει από τις κατακτήσεις που είχαμε και αντιμετωπίζεται σαν κάτι που πουλιέται ή αγοράζεται από τον έναν και από τον άλλον;

Γι' αυτό εγώ με μεγάλη χαρά εδώ πέρα χαϊρετίζω συμβολικά τους εκπροσώπους των εργαζομένων που έχουμε καλέσει και που είναι στα θεωρεία, τον Βαγγέλη Κουτσόμπελα στα κούριερ, αυτούς που γυρνάμε με τις μοτοσυκλέτες και κάθε τόσο έχουμε τραυματισμούς και κηδεία και παίρνουν τρία και τριάμισι ευρώ την ώρα για να ζήσουν οικογένεια, για να ζήσουν μάνα, πατέρα, πιθανόν και παιδιά, τη Χριστίνα Θεοδωροπούλου, έκτακτη αρχαιολόγο και τον Κώστα Θεοδωρίδη, συμβασιούχο αρχαιολόγο και άνεργο, όλους αυτούς που έχουν μαζέψει τα πτυχία που ούτε για κάδρο δεν κάνουν, την Ειρήνη Κιακιοπούλου, υπάλληλο γραφείου, τη Μυρτώ Μουμουρή, φοιτήτρια που δουλεύει part time αντί να έχει επίδομα, να έχει ενίσχυση, να έχει φοιτητική εστία, να έχει συγγράμματα, να έχει δυνατότητες εκπαίδευσης και τη Λία Φράγκου, τη γραμματέα οργανωτικών της ομοσπονδίας των ιδιωτικών υπαλλήλων όπου εκεί γίνεται το μεγάλο «πάρτι», στα σούπερ μάρκετ και στα εμπορικά καταστήματα τα οποία τους έχουν και δουλεύουν υπερωρίες και δεν τις πληρώνουν, οι οποίοι παίρνουν αμοιβές κάτω από τις συλλογικές συμβάσεις, των οποίων καταργούνται τα ασφαλιστικά δικαιώματα.

Αυτή είναι η κατάσταση με το ασφαλιστικό σας, ένα μεγάλο πλήγμα στη νέα γενιά. Και όχι μόνο αυτό. Είναι ακραία τα φαινόμενα. Μέσα στο ασφαλιστικό σύστημα ένας από τους πυρήνες του ασφαλιστικού συστήματος είναι ότι για να έχει υγειονομική περίθαλψη και βιβλιάριο υγείας, δεν αρκούν τα πενήντα έτη τα οποία ίσχυαν μέχρι τώρα, αλλά χρειάζονται εκατό έτη.

Κύριε Στυλιανίδη, είστε Υπουργός Παιδείας. Ρωτήστε τους φοιτητές σας πού δουλεύουν. Ρωτήστε τόσο νέο κόσμο και μεγαλύτερους ανθρώπους τι θα κάνουν, που δουλεύουν part time, που δεν τους κολλάνε τα έτη, που δουλεύουν στα ξενοδοχεία. Τι θα γίνει αν έχουν ένα ατύχημα, αν έχουν ένα πρόβλημα, αν έχουν οικογένεια με μικρό παιδί; Τι θα κάνουν χωρίς βιβλιάριο υγείας; Αυτή είναι η μεταρρύθμισή σας; Γι' αυτό δεν τόλμησε ο Πρωθυπουργός να πει κουβέντα για το

ασφαλιστικό; Πείτε τα στους νέους εργαζόμενους, στους νεοπροσλαμβανόμενους με το νόμο σας για τα ειδικά ταμεία, τους οποίους ετοιμάζετε για το Ι.Κ.Α.. Θα έπρεπε να ήταν περηφάνια για κάθε νέο εργαζόμενο να μπει στο Ι.Κ.Α., στο μεγάλο Ταμείο των εργαζομένων, χωρίς όμως να χάσει τα προηγούμενα που είχε, χωρίς να χάσουν οι προηγούμενες γενιές και οι εργαζόμενοι σε τράπεζες, σε δημόσιες επιχειρήσεις. Τους λέτε: «Σας τα κόβουμε αυτά, τελείωσαν». Ακόμα και οι εργαζόμενοι στο δημόσιο πηγαίνουν πια με όρους της γενικής συλλογικής σύμβασης και όχι με τους όρους με τους οποίους ήταν μέχρι τώρα εδώ και γενιές.

Στην πραγματικότητα δημιουργείτε και νομιμοποιείτε και ενισχύετε ένα καθεστώς φτώχειας και ανέχειας για τους νέους. Γι' αυτό δεν τολμάτε, κύριε Πρωθυπουργέ, να πείτε τίποτε σήμερα για το ασφαλιστικό. Τίποτε! Σε σχέση με τους νέους δεν είπατε μια κουβέντα. Μας μιλήσατε για τις τεχνολογίες και για τη «Microsoft». Σοβαρά θέματα όλα αυτά, δεν είπατε τίποτε, όμως, για τη δική σας Κυβέρνηση και για τον δικό σας νόμο, για τον οποίο γίνεται τόση πάλη και έχει κινητοποιηθεί τόση νεολαία. Δώστε μια φωνή στη νεολαία.

Εμείς ζητήσαμε εδώ και θέλουμε μια απάντηση και από εσάς ως Πρωθυπουργό, με βάση το άρθρο 44 του Συντάγματος να γίνει δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό. Να μιλήσει ο λαός, να μιλήσουν οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι και, αν θέλετε, πρώτα από όλα να μιλήσουν όσοι θα αντιμετωπίσουν σε όλη τους τη ζωή τις ρυθμίσεις σας, με τις οποίες πολλοί δεν θα πάρουν σύνταξη, όταν ξεκινούν στα τριάντα και στα τριάντα δύο χρόνια τους, μετά από τα part time και μετά από την «μαύρη» απασχόληση, να μαζεύουν χρόνο συνταξιοδότησης. Ένα εκατομμύριο και πάνω είναι οι ανασφάλιστοι. Από αυτούς η πλειονότητα είναι νέοι. Σε όλους αυτούς δώστε τη δυνατότητα να μιλήσουν.

Υπάρχει αίτημα πλέον, το οποίο κατέθεσε ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς και το στηρίζουν και όλα τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Ελάτε, δοκιμάστε αυτά που λέτε. Όχι εκθέσεις ιδεών, όχι αναγνώσεις εγγράφων. Ας δοκιμάσουμε. Τι λέει η ελληνική νεολαία; Τι λέει ο ελληνικός λαός για όλα αυτά τα ζητήματα;

Απλώς έχετε μια κατάσταση η οποία δεν είναι καθόλου ρόδινη, σαν και αυτή που εφαρμόζετε. Είναι χαρακτηριστικό ότι η Ελλάδα μπορεί να είναι υπερήφανη. Έχει από τις περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης την περιφέρεια με τη μεγαλύτερη ανεργία των νέων. Και αυτή είναι από τη Μακεδονία. Ναι, να δούμε τα θέματα που έχουν σχέση με τη Μακεδονία, τα εξωτερικά ζητήματα κ.λπ., να βρούμε λύσεις, να δούμε, όμως, και τους ανθρώπους που θα ζήσουν εκεί. Έχουμε τη δυτική Μακεδονία, την πατρίδα σας, κύριε Πρωθυπουργέ, με ποσοστό ανεργίας το οποίο για τους νέους και τις νέες είναι το υψηλότερο από κάθε άλλη περιφέρεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προσγγίζει το 50%.

Πώς απαντάτε σε όλα αυτά τα ζητήματα; Απαντάτε σε όλα αυτά τα ζητήματα με το φόβο. Με φόβο, τρομοκρατία, ασυδοσία της εργοδοσίας. Για δείτε πόσο εύκολο είναι να δημιουργηθεί ένα συνδικάτο μέσα σε ένα χώρο εργασίας.

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά ένα παράδειγμα, γιατί έχω πάει σε πολλές επιχειρήσεις. Πήγα στις αισθητικούς. Μόλις τα παιδιά αυτά, νέες κοπέλες που χαϊρόσουν να τις βλέπεις, είκοσι οκτώ χρονών και τριάντα χρονών, στο «Notos Galleries» έκαναν σωματείο, απολύθηκαν. Και δεν υπάρχει Κυβέρνηση, ενώ θα έπρεπε να μπαίνει φυλακή όποιος εργοδότης δεν επιτρέπει στους εργαζόμενους να ασκήσουν το συνταγματικό τους δικαίωμα. Να μπει φυλακή, να είναι ποινικό αδίκημα, το ίδιο, παντού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**.)

Αυτό είναι ένα θέμα το οποίο πρέπει να δει το συνδικαλιστικό κίνημα, που πρέπει να κατέβει από τους ψηλούς ορόφους της Γ.Σ.Ε.Ε. και να μπει εκεί που βρίσκεται η νεολαία, η οποία δυναστεύεται.

Καταθέτω την καταγγελία που απευθύνεται στην κ. Πετραλιά -αυτά έπρεπε να μας πει, όταν συζητιόταν το νομοσχέδιο- του Σωματείου Πωλητών, Οδηγών Αυτοκινήτων Τροφίμων και Ποτών του Νομού Αττικής για την επιχείρηση «ΟΛΥΜΠΟΣ» -την

ξέρουμε πολύ καλά, είναι μια από τις μεγαλύτερες γαλακτοβιομηχανίες- που σε όλα τα υποκαταστήματά της στους βοηθούς, στους οδηγούς αυτοκινήτων δεν το επέτρεψε και απέλυσε, όταν πήγαν να δημιουργήσουν σωματείο.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής.)

Γιατί; Για να κάνουν παρανομία; Να κάνουν επανάσταση; Να φέρουν το σοσιαλισμό, ή γιατί ήθελαν να εφαρμόζονται οι δικοί σας νόμοι και οι νόμοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ.; Αυτό ήταν το μάξιμουμ που ζητούσαν. Στα Τρίκαλα δεν τους επέτρεψαν καν να το κάνουν. Στη Λάρισα διαλύθηκε το επιχειρηματικό σωματείο αμέσως μόλις δημιουργήθηκε από νέα παιδιά που οδηγούν μέσα στους δρόμους για να βγάλουν το ψωμί τους. Στην Αθήνα πήραν την πρωτοβουλία και τους ανάγκασε να διαλυθεί το σωματείο, πριν καν πάει στο Πρωτοδικείο.

Αυτή είναι η κατάσταση. Και αυτή είναι η ελπίδα. Και αυτή η ψυχή της νεολαίας και αυτά είναι τα συναισθήματά της και αυτές είναι η προσδοκίες της. σας διαβάζω ένα κείμενο.

Σας διαβάζω ένα κείμενο που μου στείλανε μία ομάδα μαθητών του Πειραιά, «Εργασία και Παιδεία». Δεν μπορώ να το διαβάσω όλο. Νομίζω όμως ότι περιγράφουν γλαφυρά αυτά που βιώνουν σε σχέση με την παιδεία και σε σχέση με τις προοπτικές εργασίας.

Γράφουν: «Στο σχολείο αυτές τις μέρες συζητάμε για το πότε και αν θα πάρουμε σύνταξη! Μας λένε πως πρέπει να επιλέξουμε μια σχολή που θα οδηγεί σε σίγουρη δουλειά. Μας λένε να κάτσουμε να διαβάσουμε, να μη μας απασχολεί τίποτε άλλο. Αυτή είναι η δουλειά μας τώρα. Εμείς όμως δεν τους ακούμε, διεκδικούμε μια καλύτερη ζωή. Κάπως έτσι γίναμε μια γενιά κατηγορουμένων. Οι πολιτικοί μας λένε ταραξίες. Οι καθηγητές μας λένε ανώριμους. Οι γονείς μας λένε τεμπέληδες. Μέχρι και συνομήλικοί μας μας λένε πως ξέρουν ποιοι είναι το σωστό για μας, να «κοιτάμε την πάρτη μας».

Είμαστε η γενιά του άγχους, της ανασφάλειας, της κατάθλιψης, της αποξένωσης. Μέσα στις δυσκολίες της εφηβείας καλούμαστε κάθε βδομάδα να δουλεύουμε έως και ογδόντα ώρες μέσα στο σχολείο, με σκοπό φυσικά να μπούμε εμείς στο πανεπιστήμιο, να μπούμε εμείς, όχι ο διπλανός μας. Κάποιοι το δέχονται και στρώνονται στο διάβαση. Άλλοι το βάζουν κάτω. Κάποιοι άλλοι δεν αντέχουν. Λυγίζουν. Πέφτουν στα ναρκωτικά, καταλήγουν στη φυλακή, αν δεν χαθούν σε κάποιο μικρό σοκάκι τα ξημερώματα.

Έτσι πιεζόμαστε. Έτσι έχουμε γίνει μια επιπόλαιη, επιφανειακή γενιά. Καταλήγουμε να ακούμε ό,τι παίζει το ραδιόφωνο και τη τηλεόραση. Να διασκεδάζουμε σε κλαμπ με εκκωφαντική μουσική, να περνάμε το λιγοστό ελεύθερο χρόνο μας σε καφετέριες. Οι σχέσεις μας γίνονται επιφανειακές. Οι πραγματικοί φίλοι μας λίγοι. Γινόμαστε όλο και πιο ξένοι μεταξύ μας. Πολλές φορές δεν αναγνωρίζουμε ούτε τον ίδιο μας τον εαυτό».

Και αυτό, το δίνω για τα Πρακτικά. Δεν ψηφίζουν καν τα παιδιά, αλλά μπορεί να μπει στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής.)

Εργασία και παιδεία. Πιστεύατε ότι είχατε κυριαρχήσει. Πιστεύατε ότι η νέα γενιά ήταν απολύτικη. Πιστεύατε ότι η νέα γενιά είναι συντηρητική. Πιστεύατε ότι είναι «φυτά». Πιστεύατε ότι όποιος σηκώσει το κεφάλι και αμφισβητήσει με το να φύγει από το σχολείο, με το να σπρωχθεί στις ουσίες και στην παραβατικότητα, θα βρει τη θέση που του αξίζει.

Κάνατε μεγάλο λάθος. Κάνατε πολύ μεγάλο λάθος. Γιατί χάρη μας σήμερα, σ' αυτήν τη συζήτηση για τη νέα γενιά, να πω ότι η νέα γενιά σήμερα δεν είναι ίδια με τη νέα γενιά όσον αφορά το τι αισθάνεται, το τι πιστεύει και το τι κάνει, που θα ήταν αν κάναμε αυτή τη συζήτηση πριν από τέσσερα χρόνια.

Και σε αυτό συνέβαλαν πολλά. Και συνέβαλε πρώτα απ' όλα η μαθητική και η φοιτητική νεολαία. Και συνέβαλε το άρθρο 16, κύριε Παπανδρέου. Το άρθρο 16. Γιατί εκεί υποστήριξαν μια μεγάλη αξία, μέσα σε μια κοινωνία που όλα πουλιούνται, όλα αγοράζονται, η συνειδησή σου, η τιμή σου. Τα πάντα αγοράζονται.

Είπαν οι φοιτητές και οι φοιτήτριες και μαζί τους οι μαθητές και οι μαθήτριες και μαζί τους οι καθηγητές και οι καθηγήτριες και μαζί τους οι νηπιαγωγοί και μαζί τους οι γονείς, είπαν όχι, φτάνει πια στον καπιταλισμό σας. Φτάνει πια στην ιδιωτικοποίηση και στην εμπορευματοποίηση των πάντων.

Το Πανεπιστήμιο γεννήθηκε από την εποχή της Μπολόνια, τον 11^ο αιώνα, ως μία εστία, στην οποία ούτε ο Πάπας ούτε ο Βασιλιάς ούτε κανένας δεν θα μπορεί να βάλει το χέρι, μια εστία γνώσης, μια εστία έρευνας, μια εστία ελευθερίας. Και δώσαμε αυτήν τη μεγάλη μάχη.

Και ήταν πρωτοπόρα η Ελληνική νεολαία σε μια μάχη που έχει σχέση με την Ευρώπη και με όλο τον κόσμο, κύριε Καραμανλή και κύριε Παπανδρέου, που συμμερίζεστε τις ίδιες θέσεις –και το ακούσαμε και σήμερα- σχετικά με την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Πανεπιστημίου.

Γι' αυτό θέλω να πω στους φίλους και συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Είμαστε στην άλλη όχθη. Θέλουμε κοινές δράσεις, όπως το θέμα του δημοψηφίσματος, που ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., το Κ.Κ.Ε., το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από κοινού προωθούμε, ο καθένας με τις δικές του υπογραφές αυτό το αίτημα. Αλλά είμαστε σε άλλη όχθη.

Είμαστε σε άλλη όχθη, γιατί δεν μπορούμε εμείς να δεχτούμε αυτές τις λογικές ότι η εμπορευματοποίηση και τα αμερικανικά μοντέλα θα περάσουν μέσα στο πανεπιστήμιο, όπως και για το ασφαλιστικό, ενώ προσπαθήσαμε όντας εδώ από το πρώιμο μέχρι το βράδυ να καυτηριάσουμε τα μέσα της Νέας Δημοκρατίας και τις νέες ρυθμίσεις.

Δεν μπορούμε να κλείσουμε το στόμα μας για το νόμο του 2002, του κ. Ρέππα, ο οποίος για τις Δ.Ε.Κ.Ο., για τις τράπεζες κάνει τις συντάξεις από 80% μέσα σε μια μεταβατική περίοδο 70%, ή φέρνει την επαγγελματική ασφάλιση και ουσιαστικά φέρνει την ιδιωτικοποίηση, ή νομιμοποιεί την επιδείνωση. Αυτό έχει σχέση με την ομιλία των όρων για την νεολαία.

Είναι ένα μεγάλο κίνημα, κύριε Πρωθυπουργέ. Θέλω να σας δω εδώ τη μέρα που θα ψηφίζετε την Αναθεώρηση του Συντάγματος, που θα είναι μια μέρα νίκης, πανηγυρίου, για μια νεολαία, η οποία έχει την αίσθηση της συλλογικότητας.

Και πρέπει να ξέρετε, συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι το πιο σημαντικό απ' όλα, πιο σημαντικό ίσως και από το δημόσιο πανεπιστήμιο, είναι ότι ενώ είχαν χαθεί δεκαετίες, ενώ είχαν θριαμβεύσει, ενώ νόμιζαν ότι ελέγχουν τη νεολαία, έχουμε μια νέα γενιά, η οποία έχει συνειδηση, η οποία έχει ονομασία, η οποία είναι η «γενιά του άρθρου 16» και θα είναι πολλά χρόνια παρούσα σε αγώνες αντίστασης και σε αγώνες αμφισβήτησης μέσα εδώ πέρα.

Και εμείς όλοι, οι Βουλευτές του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς σήμερα, ο' αυτήν τη συζήτηση για τη νεολαία θέλουμε να ευχαριστήσουμε αυτούς τους ανθρώπους, θέλουμε να ευχαριστήσουμε αυτά τα νέα παιδιά, τα οποία σφράγισαν τις πολιτικές εξελίξεις. Κάνουν αυτό που δεν μπορούσαμε να κάνουμε εμείς μόνοι μας εδώ πέρα, να ανατραπεί η Συνταγματική Αναθεώρηση της Νέας Δημοκρατίας.

Έσπασαν, έστω και κάτω από προσχήματα, τη σύγκλιση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ανοίγουν καινούργιες δυνατότητες για τον τόπο. Και πρέπει να έχουν αυτοπεποίθηση και να μην χάνονται στο δρόμο με τη μοναξιά τους, ότι μέσα από την αλληλεγγύη και τη συλλογική δράση, την ενσυναίσθηση αυτού που γίνεται στην κοινωνία πάρα πολλά μπορούν να γίνουν στη χώρα μας.

Και, κύριε Στυλιανίδη, μην έχετε αυταπάτες. Μην έχετε αυταπάτες! Τα κόλπα με τα Κ.Ε.Σ. –και σας τα λέω εγώ που ήμουν είκοσι τρία χρόνια στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο- δεν θα περάσουν. Δεν μπορείτε πρόσωπο με πρόσωπο να αντιμετωπίσετε αυτή τη νέα γενιά και προσπαθείτε να την αντιμετωπίσετε μέσα από ρυθμίσεις για τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, να ανοίξουν πανεπιστήμια στη Ζήνωνος και στη Μενάνδρου, στην Κηφισιά,

στη Φιλοθέη.

Και ξέρετε –και οφείλατε να το δηλώσετε- ότι με βάση και την παλιά συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την καινούργια, η οποία τώρα ψηφίστηκε, και με βάση την αρχή της επικουρικότητας ένας μόνο –ένας μόνο!- έχει δικαιώματα να αποφασίζει ποια ιδρύματα θα λειτουργούν και ποια θα κλείνουν σε μία χώρα, είτε είναι δημόσια είτε είναι ιδιωτικά είτε είναι οτιδήποτε άλλο. Και αυτός είναι η Ενική Κυβέρνηση.

Ούτε ένα δικαίωμα δεν έχει η Ευρωπαϊκή Ένωση να μας επιβάλει ποια ιδρύματα θα λειτουργούν στη χώρα μας και αν πιστεύετε στο Σύνταγμα, αν ήσασταν μια Κυβέρνηση συνταγματική και αν δεν ήσασταν μια Κυβέρνηση που είναι ενάντια στο Σύνταγμα, οφείλατε και εσείς και προηγουμένως, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να έχετε προχωρήσει στην προετοιμασία στα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών ότι είτε θα διακοπεί αυτή η σχέση τους η παράνομη με τα πανεπιστήμια του εξωτερικού είτε θα κλείσουν.

Αυτά για την παιδεία. Και θέλω να πω ότι δεν θα σας περάσει αυτός ο φόβος που φέρνετε, αυτή η αποφυγή κάθε εξέλιξης, κάθε καινούργιου, κάθε ωραίου, κάθε συλλογικού που γίνεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κ. Αλαβάνου)

Κυρία Πρόεδρε, θα ακολουθήσω τη σημερινή παράδοση. Λίγα λεπτά –αρκετά- θέλω ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Λίγα ή αρκετά τι θα πει, κύριε Πρόεδρε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):

Θα σας διαβάσω ένα μικρό ποιηματάκι του Γιάννη Ρίτσου, μικρό ποιηματάκι. Μάλιστα είναι και για παιδιά. Το ποιηματάκι αυτό λέει – κύριε Πρωθυπουργέ, ακούστε το, μπορεί να το λέτε το βράδυ ίσως κι εσείς.

«Καλέ Θεούλη/ εμείς είμαστε καλά/ Κάνε καλέ Θεούλη/ να έχουν όλα τα παιδάκια/ ένα ποταμάκι γάλα/ μπόλικο αστεράκια/ μπόλικο τραγούδια./ Κάνε καλέ Θεούλη/ να είναι όλοι καλά/ έτσι που και εμείς/ να μην ντρεπόμαστε/ για τη χαρά μας».

Γιατί το διαβάζω αυτό; Το καταθέτω και στα Πρακτικά. Βάλτε το. Ρίτσος στα Πρακτικά της ελληνικής Βουλής, με το παιδικό ποίημα.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γιατί αυτό το ποίημα σ' ένα σχολείο, στο 132ο Δημοτικό Σχολείο της Αθήνας, στο συγκρότημα της Γκράβας, που έχει 72% αλλόγλωσσους μαθητές, σε ένα συγκρότημα με τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιοι μαθητές, εκ των οποίων οι περισσότεροι είναι Αλβανοί και Αραβες και οι οποίοι δεν είναι χριστιανοί Ορθόδοξοι, η διευθύντρια, η Στέλλα Πρωτονοταρίου, το είχε ως πρωινή προσευχή. Σ' ένα δημοτικό σχολείο, που ίσως ήταν το πιο πρότυπο σχολείο σε όλη την Αθήνα και την Ελλάδα, το οποίο είχε ανοιχθεί στην τοπική κοινωνία, στο οποίο τα παιδάκια, τα οποία έχουν γεννηθεί στη χώρα μας είχαν την δυνατότητα να μάθουν καλά ελληνικά, είχαν όμως και τη δυνατότητα να μάθουν κάπως τη μητρική τους γλώσσα, στο οποίο οι γονείς τους έρχονταν σε μαθήματα, για να μάθουν ελληνικά, προκειμένου να ενσωματωθούν εύκολα στην ελληνική κοινωνία, το οποίο έχει βραβευθεί από πανεπιστήμια, από την ΟΥΝΕΣΚΟ, από διάφορους άλλους οργανισμούς, το οποίο είχε την πλήρη στήριξη των Γονέων και Κηδεμόνων. Και πώς αντιμετώπισε αυτό το σχολείο η Νέα Δημοκρατία; Διώχνοντας τη διευθύντρια, γιατί υπήρχε η προσευχή του Ρίτσου, γιατί είχε βγει εκτός κατεύθυνσης!

Και αυτό το βλέπουμε παντού. Η στελέχωση που κάνετε στα σχολεία, στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, είναι τέτοια η οποία οδηγεί σε καταστάσεις ακραίου σκοταδισμού και ακραίου συντηρητισμού. Μπορούμε να μπούμε στο βιβλίο Γκίνες, διότι μόνο στην Ελλάδα μπορούσε να βγει επιθεωρητής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ο οποίος να απαγορεύσει στους μαθητές να βλέπουν τους πίνακες του Πικάσο. Απαγορεύεται, να κάψουμε τα βιβλία μας!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ**)

Αυτό το δρόμο εσείς ετοιμάζετε για τη νεολαία και φθάνουμε σε μία νεολαία, η οποία δεν είναι νεολαία. Φθάνουμε σ' αυτό το πέραςμα από το σκληρό τούνελ της εργασίας και της παιδείας να γίνονται οικογένειες, να μη μπορούν να παντρευτούν πια νέοι άνθρωποι, να ανεβαίνει η μέση ηλικία των γυναικών που πάνε σε πρώτο γάμο από είκοσι τεσσάρων χρονών που ήταν το 1991 σε είκοσι οκτώ χρονών το 2005, να γεννάνε από την ηλικία των είκοσι με είκοσι τεσσάρων χρονών, που ήταν κατά κύριο λόγο το 1981, στην ηλικία των τριάντα με τριάντα τεσσάρων χρονών. Κάνετε νέους παππούδες και νέες γιαγιάδες. Κάνετε νέους τρομαγμένους ή προσπαθείτε να τους κάνετε, κύριε Πρωθυπουργέ, όπως και μονογονεϊκές οικογένειες, χωρίς στήριξη, χωρίς τίποτα.

Αντίστοιχα είναι τα προβλήματα στα θέματα του Πολιτισμού, όπου δεν έχουμε ανώτατες σχολές μουσικής, δεν έχουμε γυμνάσια και λύκεια. Έχω πάει στο Καλλιτεχνικό Σχολείο και στο Αθλητικό Σχολείο στο Ηράκλειο. Είναι ένας νομός που τον έχω αγαπήσει και καταλαβαίνω τώρα τους συναδέλφους που είναι από τις επαρχίες. Δεν τους καταλάβαινα με τον ίδιο τρόπο και πιστεύω ότι ισχύει για τους συναδέλφους όλων των κομμάτων. Καταλαβαίνω το πώς πασχίζουν για να λύσουν απλά προβλήματα, όπως το Καλλιτεχνικό Σχολείο να έχει αίθουσες, να έχει καθηγητές, οι οποίοι να μην είναι ωρομίσθιοι, να μην εμφανίζονται το Πάσχα, διότι δεν το έχει αποφασίσει το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων να έχουμε καθηγητές που να έχουν αυτοπεποίθηση. Εδώ πέρα χτυπάτε τη νέα γενιά, χτυπώντας τους διδάσκοντες. Πέρυσι έκαναν τις κινητοποιήσεις, ζητώντας μισθούς που είναι το όριο φτώχειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχετε τους ωρομίσθιους, τους διαφόρους συμβασιούχους, έχετε τους καθηγητές της Τεχνικής Εκπαίδευσης, χωρίς να έχουν σήμερα καμμία κατοχύρωση ή μπροστά στον κίνδυνο της απόλυσης με όλες αυτές τις αλλαγές που κάνετε στα ΕΠΑ.Λ. κ.λπ.. Αυτή είναι η κατάσταση και λέμε πως όχι, μπορούμε να βγούμε έξω απ' αυτήν την κατάσταση.

Εμείς, ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς, θα καταθέσουμε με μεγάλη υπερηφάνεια ένα κείμενο, το οποίο διαμορφώθηκε μέσα από μήνες δουλειάς, όταν ακούγονταν οι πυροβολισμοί του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης εναντίον μας, ότι είμαστε έκνομοι, όταν γίνονταν τα μεγάλα κινήματα, ώρες δουλειάς, πρωινής, βραδινής, για την πλήρη ανατροπή του συστήματος πρόσβασης στα πανεπιστήμια.

Ζητάμε -και δεν μπορώ να τα πω παρά μόνο κωδικοποιημένα- πρώτον την κατάργηση των εξετάσεων στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Νόμιζα ότι είναι αναχρονισμός του συστήματος, «παράλυση» του συστήματος, καθυστέρηση. Όχι. Είναι προσπάθεια ελέγχου του πώς μαθαίνει η νεολαία, γιατί το σύστημα δεν αντέχει μια νεολαία που μαθαίνει. Και αν μαθαίνει σκέπτεται. Δεν αντέχει μια νεολαία που σκέπτεται και που διεκδικεί.

Επομένως, ζητάμε την πλήρη αλλαγή στο λύκειο, το οποίο, μέσα από την ελεύθερη πρόσβαση στα πανεπιστήμια, απαλλάσσεται από την φροντιστηριακή επιβάρυνση και μπορεί με συνεργατική μάθηση, με βιωματική μάθηση, με σχέση με την τοπική κοινωνία -με μαθήματα τα οποία δεν βαθμολογούνται- με μια σειρά προτάσεις, να πάρει άλλο χαρακτήρα.

Πριν τελειώσω, θέλω να πω ότι πιστεύουμε πως σε μια χώρα όπως η Ελλάδα, με το μικρό μέγεθος που έχει, με τις δυνατότητες της παράδοσης, αν θέλετε, στις βιομηχανικές ή άλλες δραστηριότητες που έχει, που είναι μικρές, ο μόνος τρόπος να ανθίσει, να επιβιώσει, να αναπτυχθεί μέσα στη σύγχρονη κοινωνία που τρέχει και που είναι μια σκληρή κοινωνία, παγκόσμια, είναι να επενδύσει στη νεολαία, να απελευθερώσει τη νεολαία.

Καταλήγοντας, κύριε Πρόεδρε -και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας- θέλω να πω ότι εμείς καταλαβαίνουμε τους νέους και καταλαβαίνουμε ότι θα δώσουμε μάχη έστω και για έναν καθηγητή σ' ένα σχολείο, αλλά για να αλλάξουν τα πράγματα πρέπει να υπάρξει αλλαγή σε βάθος.

Θα πω ένα στίχο του Γιάννη Αγγελάκα, που νομίζω ότι αποδίδει την ψυχή των νέων, τη ψυχή των παιδιών μας, των ανηψιών μας, των νέων στις φτωχογειτονιές και των νέων στις πλούσιες

γειτονιές.

«Μας περιμένουν άδειες μέρες, ραγισμένοι ουρανοί. Βάλε φωτιά σε ό,τι σε καίει, σε ό,τι σου τρώει τη ψυχή».

Πιστεύω ότι θέλει μια αλλαγή σε βάθος. Δεν μπορεί πια η εναλλαγή των κομμάτων μέσα σ' αυτό το σύστημα να δώσει απάντηση. Χρειάζεται μια ανατροπή των βασικών αρχών και των βασικών αξιών του συστήματος που έχουν συγκροτηθεί πάνω στην ιδέα «ο ένας τρώει τον άλλον», στον ατομικισμό, στην ιδιοτέλεια, και στο πώς θα συντρίψεις τον διπλανό σου.

Εμείς πιστεύουμε στο πώς θα συνεργαστείς με τον διπλανό σου, πώς θα είσαι συλλογικός, πώς θα ακολουθήσεις τις μεγάλες παραδόσεις της ΕΠΟΝ, των Λαμπράκηδων, της γενιάς του Πολυτεχνείου. Είμαστε χαρούμενοι που υπάρχει τέτοια γενιά και είμαστε επίσης χαρούμενοι, διότι σε όλο αυτό ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς έχει συμβάλει με κάθε τρόπο, με τη συμμετοχή του στη μάχη για το άρθρο 16, με τη συμμετοχή του και τα αποτελέσματα στις μάχες να ανοίξουν οι ακτές χωρίς λεφτά για τους νέους, με το ότι δεν διστάζουμε εμείς όχι να μονοπωλήσουμε, αλλά να δώσουμε ηγετικές θέσεις, μέσα στο χώρο μας, σε αυτήν τη γενιά την οποία εσείς φμώνετε, ποδοπατείτε, τρομοκρατείτε, φοβίζετε.

Τέλος, θα ήθελα να πω κλείνοντας, ότι θέλω να αφιερώσω στη μνήμη ενός παιδιού αυτήν την τοποθέτηση του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς στη Βουλή για τη νεολαία. Είναι ο δεκαπεντάχρονος Πολωνός Μακχέαρ, παιδί μεταναστών, το οποίο συνελήφθηκε επειδή είχε μια δόση χασις μαζί του, πήγε στη φυλακή της Αιτώνας με έντονα ψυχολογικά προβλήματα, στάλθηκε στον Κορυδαλλό, δεν τον είδε γιατρός και πριν να έχει τη δυνατότητα να τον δει γιατρός, αυτοκτόνησε.

Εμείς ούτε για τα μεταναστούποια, ούτε για τα Ελληνόποια δεν δεχόμαστε αυτήν την κατάσταση και θα αγωνιστούμε με κάθε τρόπο για την ανατροπή της.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέν δελτίο Τύπου, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα μαθητές και μαθήτριες και έξι συνοδοί-δασκαλοί των Δημοτικών Σχολείων Βελιτσών, Μιχέου και Κανταδίου Αχαΐας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με μία σοβαρή ανακοίνωση. Σήμερα, επισήμως, μπαίνει η άνοιξη. Είναι ισημερία και δεν το έχουμε πάρει χαμπάρι. Μέσα στο σκουπιδοφάγο της καθημερινότητας και την ατέρμονη λαϊκίστικη συζήτηση για εξυπηρέτηση ιδιοτελών πολιτικών σκοπών έχουμε ξεχάσει την ουσία. Έχω ένα προνόμιο από πολλούς από εσάς. Είδα τα πρώτα χελιδόνια. Είδα τις πρώτες μαργαρίτες. Είδα τις ανθισμένες τριανταφυλλίες. Είδα τις αμυγδαλιές, το χαμομήλι. Τα ξεχάσαμε όλα αυτά! Και είναι και πανσέληνος σήμερα, κύριε Αλαβάνε, και ξεχάσαμε λίγο τον ρομαντισμό μας. Ξεχάσαμε τα νιάτα μας, που παίρναμε το κορίτσι μας και πηγαίναμε βόλτα τέτοια ημέρα. Ήταν η άνοιξη. Ήταν η μέρα της ζωής και αυτά τα ξεχνάμε. Τα έχουμε ισοπεδώσει μέσα στην πολιτική σκοπιμότητα που ο καθένας από εμάς θέλει να εξυπηρετήσει με ένα ξύλινο λόγο, με πράγματα που κανένα παιδί δεν πρόκειται να ασχοληθεί.

Επιτέλους, αυτή η νεολαία, η νεολαία που ψάχνεται, τι θέλει; Σύγκρουση; Μονίμως σύγκρουση; Θα είμαστε σε σύγκρουση ή είμαστε σε ένα διάλογο; Να μιλήσουμε, να ανταλλάξουμε απόψεις. Περάσαμε από το «καμίνι» της εφηβείας και έχουμε κάποι-

ες εμπειρίες. Να μπορέσουμε να κάνουμε σχολείο, εφελτήριο αυτές τις εμπειρίες και να μεταδώσουμε στους νέους ανθρώπους μερικά πράγματα.

Ποια είναι τα ινδάλματα σήμερα; Ποια ινδάλματα έχει ένας νέος σήμερα; Πείτε μου. Εδώ έχω μία αφίστα, την οποία κυκλοφόρησα πέρυσι, του Τσε Γκεβάρα και γράφω μέσα ότι εξακολουθεί να εμπνέει την αντίσταση κατά του κατεστημένου και του ιμπεριαλισμού σε όλον τον κόσμο ανεξαρτήτως χρώματος, φυλής, θρησκευματος και ιδεολογίας. Υπολογίζεται ότι έχουν πουληθεί εκατό εκατομμύρια αφίσες του Τσε. Σύγχρονοί του ποιοι ήταν; Ο Ουίλσον της Αγγλίας. Ο Πομπιντού, Πρωθυπουργός της Γαλλίας. Ήταν ο Κρούτσεφ και μετά ο Μπρέζνιεφ. Ο Τζόνσον στην Αμερική. Πουλήθηκε έστω και μία αφίσα αυτών;

Ινδάλματα είναι εκείνοι οι οποίοι δεν συμβιβάζονται. Είναι αυτοί οι οποίοι δεν κάνουν εκπώσεις. Και σήμερα μόνο συμβιβασμό και εκπώσεις έχουμε. Συμβιβασμός στα εθνικά θέματα, συμβιβασμός με τη συνείδησή μας, συμβιβασμός με την προοπτική του αύριο. Ποια είναι τα ινδάλματα του σήμερα;

Όταν μπήκαμε στη Βουλή, τόλμησα να φέρω μία πρόταση για όσους είχαν ψυχή -και κάποιοι από εμάς προφανώς ενοχλούνται, που είχαν αυτή τη ψυχή και δεν τη διαθέτουμε εμείς- και είπα να ονομαστεί μία Αίθουσα για τον μεγάλο Γρηγόρη Λαμπράκη. Η Αίθουσα «150». Τι σημαίνει «150»; Είναι παιδιά εδώ μέσα. Κάθε ημέρα έρχονται σχολεία. Δεν θα ήταν ωραίο να υπάρχει μία προτομή έξω από την Αίθουσα του Γρηγορίου Λαμπράκη και να λέμε: «Αυτός ήταν, που περπάτησε το Μαραθώνα, όταν το κατεστημένο της εποχής το απαγόρευε;». Δεν διδαχθήκαμε από τη δολοφονία του Λαμπράκη; Δεν διδαχθήκαμε από τον Αλέκο Παναγούλη για τον οποίο ζήτησα επίσης να μπει το όνομά του; Όλοι μιλούσαμε για αντίσταση, όλοι κουβεντιάσαμε, αλλά ένας βρέθηκε να θυσιάσει τη ζωή του, να πάει κάτω από το τούνελ και να βάλει βόμβα για το δικτάτορα. Γιατί δεν το κάνουμε; Να λέμε «151», Αίθουσα Αλεξάνδρου Παναγούλη. Να υπάρχουν ινδάλματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Ο Παύλος ο Μπακογιάννης, ο οποίος ξεκίνησε από υπαρχηγός του Π.Α.Κ. στους αγώνες που ξεκίνησαν με το εν συνεχεία ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο οποίος είδε ότι αυτές οι ετικέτες, οι παρωπίδες και τα κλισέ δεν έχουν θέση, δολοφονήθηκε από τη «17 Νοέμβρη», διότι δεν ήθελε αυτά τα κλισέ, γιατί κάποιοι εξυπηρετούνται.

Για όλους αυτούς, όπως σας είπα, ελάτε να τους δώσουμε μία αίθουσα με το όνομά τους. Αντιστάθηκαν. Και μου έκανε εντύπωση. Δεν χρειάζονται λοιπόν οι νέοι ινδάλματα; Δεν είναι πρότυπα αυτά τα οποία σας είπα;

Θυμάμαι, όταν ήμουν παιδί, που πηγαίναμε μαζί με τον Σπύρο, που είναι μεγαλύτερος από εμένα, στο Λυκαβηττό για να ακούσουμε Παύλο Μπακογιάννη, από την Deutsche Welle. Αυτός δεν ήταν ένας αγώνας; Δεν είναι παράδειγμα για τους νέους ανθρώπους, για να τους μάθουμε να αντιπτεκτονικά σ' αυτά που γίνονται σήμερα;

Γιατί, λοιπόν, το αρνούμεθα; Ποια είναι σήμερα τα ινδάλματα της νεολαίας; Ποια είναι; Θα τολμήσω να πω ένα όνομα. Ο κ. Ψινάκης; Υπάρχει πάρτι της σημερινής καλής κοινωνίας, της κοινωνίας του χρήματος δηλαδή που να κάνει ένα πάρτι και να θεωρείται πετυχημένο χωρίς να είναι μέσα ο κ. Ψινάκης; Δεν υπάρχουν νέα παιδιά σήμερα -και σας ερωτώ κατά πρόσωπο- που λένε: «α, πάμε να κολλήσουμε δίπλα για να γίνουμε αστέρι»; Αυτά είναι τα ινδάλματα σήμερα. Αυτά πλασάρουν οι τηλεοράσεις σήμερα.

Θυμάμαι τότε που ήμασταν νέοι στον Ελληνικό Κινηματογράφο υπήρχαν δύο δρόμοι. Ο ένας δρόμος ήταν όποιος άρεσε στο κατεστημένο της εποχής, στον κ. Φίνο, τον έβγαζε, του έκανε μία ταινία. Οι δημοσκοπήσεις, που ήταν τα εισιτήρια του κινηματογράφου, πήγαιναν στα «ουράνια», αλλά η κάλπη του σανιδιού του θεάτρου δεν τράβαγε. Είχαμε πολλά τέτοια παιδιά, ωραία παιδιά, που έπαιξαν και με την Αλίκη και τους άλλους, αλλά ήρθε το τέλος εποχής και τέλειωσαν μαζί με τον παλιό ελληνικό Κινηματογράφο. Αλλά επέζησαν εκείνοι οι οποίοι είχαν ψυχή, είχαν καρδιά, είχαν ταλέντο και έμειναν όρθιοι και χιλιάδες κόσμος πηγαίνει να δει τον Κώστα Καζάκο. Καζάκου

θέλω εγώ, δεν θέλω σαν εκείνα τα παιδιά, τους ζεν πρεμιέ που χάθηκαν, στη δεύτερη, στην τρίτη ταινία! Και αυτή είναι η δική μας πρόταση, να δώσουμε ψυχή και καρδιά στους νέους. Και στη μόρφωση τι δίνουμε σήμερα, κύριε Υπουργέ; Μια παπαγαλία. Τους δίνουμε να μάθουν κάποια πράγματα, αναγκαστικά και μόνο για να πάρουν ένα πτυχίο, το οποίο δεν τους εξασφαλίζει. Ποια είναι τα εφόδια τα οποία δίνουμε στους νέους ανθρώπους;

Ευτύχησα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να έχω στο Γυμνάσιο του Παλαιού Φαλήρου έναν εξαίρετο φιλόλογο, κομμουνιστής, κύριε Χαλβατζή, ο Βαλέτας, ο μεγάλος Βαλέτας. Και αν κάποιοι με πιστώνουν ότι έχω μία δυνατότητα λόγου και κάπως γράφω είναι γιατί είχα δάσκαλο το Βαλέτα. Αλλά τρέχα να βρεις Βαλέτες!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Το Γεώργιο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Το Γεώργιο Βαλέτα, ο οποίος, όταν ήμασταν παιδιά δεκατριών ετών στην Α' Γυμνασίου και είχαμε ανησυχίες της εποχής τότε με τον Καβάφη, τι μας έλεγε; «Όχι. Θα περάσετε από το Δροσίνη για να φθάσετε στον Καβάφη, γιατί αν πάτε κατευθείαν στον Καβάφη, θα τον καταλάβετε λάθος».

Έτσι, λοιπόν, εμείς σήμερα στην εποχή που ζούμε έχουμε αφήσει σε ένα πέλαγο, σε έναν ωκεανό τρικυμώδη τη νεολαία, αυτό που λέγεται ιντερνέτ, χωρίς να τους έχουμε δομήσει μέσα έναν εσωτερικό κόσμο για να μπορέσουν να ανταπεξέλθουν σ' αυτόν τον κόσμο του ιντερνέτ. Και αν δεν μπορούμε να τους μάθουμε ιστορία για να μπορέσουν με τη βάρκα να διασχίσουν αυτόν τον «ωκεανό πληροφοριών», υποχρεούμεθα τουλάχιστον να τους μάθουμε κολύμπι για να μην πνιγούν. Το πράττουμε σήμερα; Το κάνουμε αυτό σήμερα στη νεολαία μας; Τι εφόδια τους δίνουμε; Ποια είναι η δικιά τους Ιθάκη; Ποια είναι η Ιθάκη σήμερα του ανθρώπου από το Κερατσίνι, του Θανάση, ο οποίος για να μπορέσει να επιβιώσει στο σημερινό κοινωνικό γίγνεσθαι πρέπει να γίνει Σάκης; Ή ο Αποστόλης κάτω από την Ιεράπετρα που πρέπει να γίνει Άκης; Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτά ζούμε. Έτσι δομούμε σήμερα την κοινωνία μας. Και ποιος το αρνείται ότι τα πράγματα είναι έτσι;

Θυμάμαι τότε, όταν έγινε το Πολυτεχνείο, και έλεγα στον Κώστα Καζάκο που μνημόνευσα πριν και τον είδα στο διάδρομο, του λέω. Βρε Κώστα, θυμάσαι το Σερίφη και τον Κένιχ. Τους θυμάσαι στην Ε.Α.Τ.-Ε.Σ.Α.; Τι φωνάζαμε τότε; Γιατί αγωνιζόμασταν τότε; Για Ψωμί-Παιδεία-Ελευθερία. Τι έχουμε εξασφαλίσει σήμερα μετά από τριάντα πέντε χρόνια στα παιδιά;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Ελάτε μαζί να δούμε. Ψωμί τους έχουμε; Αγωνιστήκαμε μια ολόκληρη γενιά. Ψωμί έχουμε στα παιδιά ή είναι στην ανεργία; Είναι ψέματα ότι στα γραφεία όλων των Βουλευτών, ιδιαιτέρως των Βουλευτών του κυβερνώντος κόμματος, σήμερα εσείς, εχθές οι άλλοι, συνωστίζονται οι νέοι κάτω απ' αυτό το πελατει-ακό πλαίσιο «βρείτε μου μία δουλειά;». Είναι ψέματα ή αλήθεια; Άκουγα τον κύριο Πρωθυπουργό να χρησιμοποιεί αριθμούς. Μα, αν είναι έτσι οι αριθμοί και δεν υπάρχει ανεργία, γιατί συνωθούνται κάθε μέρα όλο και περισσότερο οι νέοι στα γραφεία μας για δουλειά;

Παιδεία. Τους δίνουμε την κατάλληλη παιδεία; Άκουσα πριν από λίγο τον αξιότιμο Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. πάλι να φωνάζει για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Έτσι φωνάζε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., θυμάμαι τότε, με το Ε.Σ.Υ..

Θυμάμαι τότε, το μεγάλο Γιώργη Γεννηματά να είναι κόντρα στα ιδιωτικά νοσοκομεία. Και λέω, διάολε, αν είχε επιτευχθεί τότε και είχαν κλείσει τα ιδιωτικά νοσοκομεία που θα ήταν σήμερα τα πράγματα; Πολλοί από εμάς δεν καταφεύγουμε σε ιδιωτικό νοσοκομείο γιατί μετά από είκοσι πέντε χρόνια πράξης με σοσιαλιστική κυβέρνηση το Ε.Σ.Υ. δεν μας έδωσε αξιόπιστα νοσοκομεία και καταφεύγουμε στα ιδιωτικά; Είναι πρώτη ή δεύτερη φορά; Πολλοί εξ ημών. Δεν λέω όλοι. Και βεβαίως, τα δημόσια νοσοκομεία δεν έχασαν από τα ιδιωτικά γιατί τα ιδιωτικά επένδυσαν σε μηχανολογικό εξοπλισμό που ανάγκασαν και τα δημόσια να τρέχουν από πίσω. Γιατί τότε ήρθε, κύριε Γείτονα, που σας ακούω και διαμαρτύρεστε, ο αξονικός τομογράφος

128 που μπορεί να κάνει αναίμακτη στεφανιογραφία; Ήρθε στα ιδιωτικά νοσοκομεία και αναγκάστηκε στη συνέχεια να ακολουθήσει το πρώτο νοσοκομείο της χώρας, ο «Ευαγγελισμός».

Εν πάση περιπτώσει δεν έπαθε καμμία ανήκεστη βλάβη η υγεία από την ύπαρξη ιδιωτικών νοσοκομείων.

Λέω, λοιπόν, τώρα σε σχέση με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, να το δούμε. Χάνει η παιδεία από τα ιδιωτικά πανεπιστήμια; Γιατί να μη γίνουν ιδιωτικά πανεπιστήμια; Έχουμε ένα νέο παιδί. Όταν το παιδί δεν αντιλαμβάνεται, το βάζουμε ιδιωτικό νηπιαγωγείο, σε ιδιωτικό Δημοτικό, σε ιδιωτικό Γυμνάσιο και Λύκειο. Και όταν το παιδί ενηλικιώνεται και φτάνει στην ηλικία που η πολιτεία του εμπιστεύεται το εκλέγειν, του λέμε, όχι εκεί δεν έχεις δικαίωμα επιλογής. Θέλεις δεν θέλεις, θα πας μόνο σε δημόσιο πανεπιστήμιο. Και οι πρώην Ανατολικές Χώρες που βρήκαν τη δική τους περπατησιά στον ελεύθερο κόσμο –έχω βέβαια αρκετές ενστάσεις γι' αυτό και θα τις συζητήσουμε απαντώντας στην κ. Παπαρήγα– όπως η Βουδαπέστη, ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Όχι ένα, πολλά. Ένα δε εξ αυτών για να το ακούσει η Αίθουσα και ιδιαίτερα ο κύριος Πρωθυπουργός είναι ιδιοκτησία του Σόρος. Και στο τριμελές επιστημονικό συμβούλιο συμμετέχει ο κ. Νίμιτς, εάν αυτό σας λέει κάτι. Να σας θυμίσω ότι ο κ. Σόρος είναι κάπως ο άτυπος ιδιοκτήτης της FYROM, υπόλληλος δε αυτού είναι ο κ. Νίμιτς στον οποίον εμείς εμπιστευόμαστε τη διαδικασία για το όνομα της Μακεδονίας. Αν θέλετε. Συμπτωματικά ή όχι, εγώ το βάζω μες στη σκέψη.

Από εκεί και πέρα οι τρεις μεγάλοι που ασχολήθηκαν εκ μέρους των Αμερικανών ο κ. Βανς, ο κ. Χόντλ και ο κ. Νίμιτς έχουν και ένα άλλο κοινό στοιχείο που δεν θέλω να το αναδείξω στην Αίθουσα γιατί σήμερα είναι η Ημέρα Κατά του Ρατσισμού και δεν θα ήθελα να δώσω λαβή για οποιοδήποτε σχόλιο, παρά βεβαίως, να καταγγείλω τον οποιονδήποτε διατρίβει προς αυτή την κατεύθυνση με κάθε τρόπο, έστω και ακραίο. Γιατί βεβαίως, πολλοί καταγγέλλουν εδώ το ρατσισμό, αλλά εν πάση περιπτώσει, κάπου τον χρησιμοποιούν. Και να τον χρησιμοποιήσει ο αδαής, το αντιλαμβάνομαι αλλά να τον χρησιμοποιούν καθηγητές του πανεπιστημίου και ιδιαίτερα του Συνταγματικού Δικαίου είναι αδύνατον. Δεν υπάρχουν δημοκρατικά και λιγότερα δημοκρατικά κόμματα, κυρίες και κύριοι, και να το αντιληφθείτε. Μπορεί να υπάρχει μεγαλύτερο κόμμα, μπορεί να υπάρχει πλουσιότερο κόμμα, αλλά όλα τα κόμματα είμαστε εξίσου δημοκρατικά γιατί όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα γεννιόμαστε από την ίδια φύτρα που λέγεται «κάλη» και τροφός μας είναι το Κοινοβούλιο. Δεν υπάρχει περισσότερο δημοκρατικό κόμμα. Όλα τα κόμματα είμαστε δημοκρατικά. Έτσι τα σέβομαι εγώ τα κόμματα. Γιατί άκουσα αυτές τις ημέρες διάφορα περίεργα γιατί ο ΛΑ.Ο.Σ. ήρθε με το δημοψήφισμα και δεν ήρθε το Κ.Κ.Ε. ή γιατί άργησε να έρθει το Κ.Κ.Ε. Έχουμε μεγάλες ιδεολογικές διαφορές και με το Κ.Κ.Ε. και με το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. Είναι ευτύχημα στη δημοκρατία να έχουμε διαφορετική άποψη. Αλλά όμως ενώνομαι μπροστά στο ορθό και στο δίκιο με τον οποιονδήποτε. Και εδώ το δημοψήφισμα είναι ένα ορθό θέμα.

Το να φοβούμεθα, λοιπόν, να πούμε ότι υπάρχουν δημοκρατικά κόμματα αλλά είναι κάποια άλλα που είναι δημοκρατικότερα των άλλων, είναι λάθος. Και αύριο το πρωί αυτό το λάθος θα το πληρώσουμε. Και αυτά βλέπει η νεολαία και έρχεται και μας λέει, δεν εμπιστεύομαι τους πολιτικούς. Το 75% δεν εμπιστεύεται κόμματα, δεν εμπιστεύεται πολιτικούς, δεν εμπιστεύεται κυβέρνηση. Είναι η τελευταία δημόσια έρευνα και την έχετε στα χέρια σας. Εάν θέλετε, λοιπόν, να μας εμπιστευθεί η νεολαία να προσπαθήσουμε να ακούσουμε με τα δικά τους αυτιά και να βλέπουμε με τα δικά τους μάτια, πράγμα που δυστυχώς δεν κάνουμε.

Να απαντήσω τώρα στην αξιότιμη κ. Παπαρήγα, προς το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Όταν το ίδιο θέμα που ήρθε τώρα για την Τσεχία είχε έρθει για την Εσθονία, πήρα πρώτος το λόγο ως Αντιπρόεδρος της ΣΥΔΕΜ και είπα, είναι αδιανόητο να δεχθούμε την καταδίκη μιας ιδεολογίας και μάλιστα μιας ιδεολογίας που σήμερα με αυτήν κυβερνάται το 25% του πληθυσμού της γης. Τι υποχρεούμεθα όλοι μας; Να δούμε την ιστορία και να δούμε λάθη, ολιγωρίες, ενδεχομένως και εγκλήματα. Όμως, δεν μπορεί να καταδικαστεί μια ιδεολογία.

Καταδικάζω, λοιπόν, αυτήν τη στείρα απόφαση της αντιδραστικής ηγεσίας της Τσεχίας να θέσει εκτός νόμου τη νεολαία ενός κόμματος. Διαφωνώ μαζί σας. Βρίσκομαι στην αντίπερα όχθη. Αυτό, όμως, δεν πρέπει να μας τυφλώσει. Πρέπει να έχουμε τη δύναμη να υπερασπιζόμαστε την κάθε πλευρά, τον κάθε πυλώνα, το κάθε «τούβλο» της δημοκρατίας, γιατί αν ο καθένας από μας ξηλώνει ευκόλως και ένα «τούβλο» ή αποκηρύσσει ή φοβάται να πει μέσα στην Αίθουσα ότι εκτός από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και το Κ.Κ.Ε. και ο ΛΑ.Ο.Σ. ήταν αυτός ο οποίος συνέπραξε και έφερε το μαγικό αριθμό «120», για να μπορούμε σήμερα να «στριμώξουμε» την Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή, αυτό είναι αφαίρεση του «τούβλου» και κινδυνεύει να πέσει ο πυλώνας της δημοκρατίας.

Εγώ κτίζω, δεν γκρεμίζω, να το καταλάβετε καλά. Πρέπει κάποια στιγμή αυτό το «δήθεν» που υπάρχει, να το αλλάξουμε. Είχα πάει χθες σε μια πολύ μεγάλη εκπομπή, ίσως τη μεγαλύτερη σε τηλεθέαση, του κ. Θέμου Αναστασιάδη. Με ρώτησε «καλά, μιλάς με τον Καραμανλή;». Και εγώ είπα «και μόνο που θέτεις την ερώτηση, απορώ. Γιατί να μην του μιλάω; Είμαι τσακωμένος;». «Και μιλάς και στην Παπαρήγα και τον Αλαβάνο;». Ακούστε ποια εντύπωση έχουν. Μάλιστα και να μην την έχουν, την καλλιεργούν, ότι είμαστε τσακωμένοι, πλακωμένοι.

Έτσι, λοιπόν, θα φέρουμε το νέο άνθρωπο μέσα; Όταν είπα την πρότασή μου την πρώτη μέρα που μιλήσα σ' αυτήν τη Βουλή ως Αρχηγός κόμματος, κάποιοι γέλασαν, κάγχασαν. Τι είπα; Μπορούμε μία φορά το δίμηνο οι πέντε πολιτικοί Αρχηγοί να πηγαίνουμε να φάμε σε μία ταβέρνα και να συζητάμε τα θέματα που μας ενδιαφέρουν; Να κάτσουμε κάτω και να πούμε κάποια πράγματα. Γιατί πρέπει να είμαστε τσακωμένοι; Για ποιο λόγο να μη βρεθούμε να μιλάμε; Και να πληρώνουμε και ρεφε-νέ, άμα θέλετε, για να μην είμαστε υπό την κηδεμονία της Δεξιάς του κ. Καραμανλή, για να μη νομίζουν, κύριε Πρόεδρε, ότι πληρώνετε μόνο εσείς.

(Γέλια στην Αίθουσα)

Δηλαδή, αν είχε προηγηθεί ένα γεύμα εργασίας των πέντε πολιτικών Αρχηγών, δεν θα είχε βγει κάτι περισσότερο για το ασφαλιστικό; Θα είχαμε χάσει ή θα είχαμε κερδίσει; Γιατί, λοιπόν, φοβόμαστε να συνυπάρχουμε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Για φαί μιλάτε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Ναι, κύριε Πρόεδρε. Βεβαίως, εσείς είστε σε δίαιτα, όπως και εγώ, αλλά, εν πάση περιπτώσει, κάτι θα βρίσκαμε.

Το θέμα, λοιπόν, είναι ο διάλογος. Οι νέοι άνθρωποι έχουν αυτήν την προσέγγιση, την οποία, δυστυχώς, δεν την έχουν όλοι. Μιλάμε, λοιπόν, για τους νέους που επαναστατούν και ακούω πάρα πολλούς να πετροβολούν αυτούς τους νέους. Αυτό όμως είναι υγεία. Έχουμε μία καταπίεση.

Είπα για το ψωμί και την παιδεία. Θα πω δυο πράγματα ακόμα, γιατί εκεί είχα ξεκινήσει πριν την παρένθεση. Είναι απ' έξω τα παιδιά του Σχολείου των Κωφών της Θεσσαλονίκης, που τα είχα πάει στις Βρυξέλλες. Ξέρετε ποιο παράπονο είχαν; Ότι τους έχουν διορίσει καθηγητή μαθηματικών κάποιον που δεν ξέρει τη νοηματική.

Σκεφτείτε τώρα να είναι ένα κωφό παιδί και να προσπαθεί κάποιος να του μάθει μαθηματικά χωρίς να ξέρει τη νοηματική. Επίτευγμα της ελληνικής πολιτείας του 2008! Δεν λέω ευθύνη της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας ή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μόνο και μόνο που συμβαίνει αυτό το πράγμα, αντιλαμβάνεστε ότι είναι προσβλητικό.

Έκανε μία ερώτηση ο Ευρωβουλευτής μας κ. Γεώργιος Γεωργίου στην Κομισιόν, αν η Ευρώπη θέλει να θεσμοθετήσει το ιδίωμα των ελληνικών που μιλάει στην Κάτω Ιταλία. Η απάντηση που πήρε: «Ουδέποτε καμμία ελληνική κυβέρνηση μας έχει θέσει το θέμα της χρηματοδότησης αυτής της γλώσσας από την Ευρωπαϊκή Ένωση». Γιατί να το χάσουμε αυτό;

Και έρχομαι εδώ, στο ιστορικό της χώρας. Γιατί δεν επιμένουμε να διδάσκουμε τη γλώσσα των Πομάκων; Κύριε Υπουργέ, κατάγεστε από εκείνες τις ευαίσθητες περιοχές. Υπάρχει από το 1996 το λεξικό που βγήκε με χρήματα του Πρόδρομου

Εμφιετζόγλου. Να υπάρχει επίσημη γλώσσα των Πομάκων! Γιατί συγχωρούμε εύκολα τους Τούρκους; Γιατί όλα αυτά δεν τα πράττουμε; Γιατί δεν δίνουμε μια ευκαιρία σ' όλους αυτούς;

Τι σημαίνει νέος άνθρωπος; Ο νέος άνθρωπος έχει ανησυχίες και είναι ευτύχημα το να αντιδρά, όσο υπάρχει καταπίεση του τρίτου σκέλους, για το οποίο αγωνιστήκαμε κάποτε, δηλαδή της ελευθερίας. Σήμερα υπάρχει ελευθερία; Υπάρχει μία επίπλαστη ελευθερία. Δεν γίνεται σ' αυτόν τον τόπο ό,τι θέλουν άμεσα ή έμμεσα, πλαισίως ή ευθέως οι Αμερικάνοι; Κοροϊδεύομαστε;

Δεν έχουμε, λοιπόν, μία δυσλειτουργία της ελευθερίας έκφρασης; Είναι ελεύθερος ο νέος όταν καταπιέζεται από το μεγάλο αφεντικό, που λέγεται «PRAKTIKER» ή όπως αλλιώς λέγεται; Υπάρχει πραγματική ελευθερία; Έχει την ελευθερία της επιλογής ο νέος; Όταν, λοιπόν, ο νέος καταπιέζεται, θα ρίξει μολότοφ.

Υπάρχει, ξέρετε, μια αναρχική οργάνωση, η «Μαύρο - Κόκκινο», η οποία αποκηρύσσει τη βία και μου στέλνουν τις προκηρύξεις στο σπίτι μου. Έχω πάρει έξι-επτά προκηρύξεις. Κατ' αρχάς προβάλλω αμέσως από τα μέσα που διαθέτω τις προκηρύξεις της οργάνωσης αυτής. Συμφωνώ στο 80% μαζί τους. Αποκηρύσσουν τη βία.

Και λέω λοιπόν: Γιατί έφθασαν εκεί αυτά τα παιδιά; Εμείς γιατί δεν τα πλησιάσαμε, κάποια στιγμή να μιλήσουμε και να τους πούμε: «Ελάτε εδώ παιδιά. Τρελαθήκατε στα είκοσι, είκοσι πέντε χρόνια σας να φωνάζετε, να διαδηλώνετε, να πετάτε μολότοφ»; Γιατί έφθασαν εκεί; Έχουμε διερωτηθεί ποτέ; Γιατί υπάρχει ο Μπιν Λάντεν; Έχουμε διερωτηθεί ποτέ;

Έθεσα ένα θέμα στο Ευρωπαϊκό βούλιο, κύριε Πρωθυπουργέ, και το θέτω κι εδώ στην Αίθουσα και το έχω θέσει και σε νέους: «Ο καθένας από μας είναι ο μόνος άνθρωπος εις τον κόσμο –ο μόνος!- που ξέρει πού κρύβεται ο Μπιν Λάντεν. Δεν το ξέρει ούτε η CIA, δεν το ξέρουν ούτε οι σύντροφοι του Μπιν Λάντεν. Ο μόνος! Θα τον «καρφώνατε»; Ερώτημα. Το έθεσα στο Ευρωπαϊκό βούλιο. Ξέρετε τι μου είπαν: «Τι είναι τα θέματα αυτά που θέτεις;» Μα, τα θέτω γιατί ο Μπιν Λάντεν έχει τροφό το παγκόσμιο σύστημα της καταπίεσης, αυτήν την καταπίεση που εμείς τη δεχθήκαμε μέσα από το χρόνο με αυτόν το μιθριδατισμό. Όμως ο νέος δεν τη δέχεται αυτήν την καταπίεση. Γιατί είναι τρελός ο Μπιν Λάντεν κι όλοι οι άλλοι, που, εν πάση περιπτώσει, με τα λεφτά που έχει θα μπορούσε να έχει ολόκληρο το Λονδίνο και δεκαπέντε παλλακίδες δίπλα του; Και πάει και ζει τώρα σε υπόγειες σπηλιές διακόσια μέτρα κάτω από τη γη; Κάποιοι τον φθάσανε στο αδιέξοδο.

Θα μιλήσουμε, λοιπόν, γι' αυτά τα αδιέξοδα στους νέους; Θα καταλάβουμε το νέο που τον στριμώχνουμε στη γωνία; Ποια είναι η ελπίδα, η προσδοκία, το όνειρο του νέου ανθρώπου σήμερα; Ποιο είναι; Αυτός που ζει κάτω στη Δραπετσώνα ή αυτός που ζει στην άλλη άκρη της Ελλάδας τι έχει να κάνει; Πείτε μου. Να ενταχθεί σ' ένα κόμμα μ' αυτόν τον ξύλινο λόγο που έχουμε; Δεν βλέπετε ότι έχουν φύγει οι νέοι από τα κόμματα; Έχουν μείνει μερικοί οι οποίοι αισθάνονται ότι καλύπτονται από τις ομιλίες των κομμάτων. Πού είναι οι νεολαίες μιας άλλης εποχής που έκαναν για τον Ακίνο και για τον Ορτέγκα διαδηλώσεις; Πού είναι; Σήμερα δεν κάνουν για τη Μακεδονία. Πού είναι οι νέοι που κάποτε φώναζαν για κάθε θέμα που γινόταν οπουδήποτε στον πλανήτη; Σήμερα κωφεύουν.

Μιλήσαμε για δημοκρατία και φέραμε το δημοψήφισμα και θα έχουμε μια συζήτηση μετά. Στα καίρια θέματα δεν πρέπει να γίνονται δημοψηφίσματα; Στα θέματα που ενδιαφέρουν τον κόσμο, που ενδιαφέρουν τη νεολαία δεν πρέπει να γίνονται δημοψηφίσματα; Ελάτε, κύριε Πρωθυπουργέ. Έχετε τον απαιτούμενο αριθμό, να γίνει δημοψήφισμα αν πρέπει να γίνουν ιδιωτικά I.E.K. ή πανεπιστήμια. Και να έρθει ο λαός και να απαντήσει: θέλω ή δεν θέλω. Να ακούσει την κ. Παπαρήγα, τον κ. Αλαβάνο, τον κ. Παπανδρέου –δεν ξέρω ποια μέρα θα τον ακούσει, διότι Δευτέρα-Τετάρτη- Παρασκευή είναι υπέρ, Τρίτη-Πέμπτη-Σάββατο είναι κατά- και να πάμε σε δημοψήφισμα. Κι αν ο λαός μας πει «θέλω», να προχωρήσουμε. Εάν πει ο λαός ότι δεν θέλει ιδιωτικά πανεπιστήμια, να μείνουμε πίσω κι από τη Βουλγαρία και από την Ουγγαρία κι από τις άλλες χώρες που

έχουν ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Η δικιά μας πρόταση, για να καταλάβετε καλά ποια είναι, είναι η εξής. Εμείς λέμε «ναι» στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, αλλά όπως και στα ιδιωτικά νοσοκομεία, το 15% των κλινών και των θρανίων θα δίνεται στο κράτος για άπορα παιδιά. Και ποιος κερδίζει από το ιδιωτικό πανεπιστήμιο; Ο φτωχός κερδίζει από το ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Γιατί όσον αφορά τον άλλο, της Εκκλησίας, τον οικονομημένο, ο οποίος έχει τη δυνατότητα να έχει πέντε καθηγητές για το παιδί του και δέκα φροντιστήρια σε αντίθεση με εκείνον στην Κοκκινιά ή στο Κερατσίνι που δεν έχει καν τη δυνατότητα να το πάει σ' ένα φροντιστήριο, εκείνου το παιδί είναι πιο εύκολο να μπει στο πανεπιστήμιο. Αυτό, λοιπόν, θα πάει στο ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Και θα μείνει μια αίθουσα, μια τάξη, ένα θρανίο για το παιδί που βρίσκεται στο Πέραμα και το οποίο ενδεχομένως να είναι και καλύτερος μαθητής και καλύτερο μυαλό. Το 15% λοιπόν των αιθουσών και το 15% των κρεβατιών για τα νοσοκομεία θα δίνεται για τον φτωχό, τον μη προνομιούχο Έλληνα. Αυτή είναι η δικιά μας πρόταση.

Γιατί, λοιπόν, το φοβόμαστε τόσο πολύ; Τι μας φοβίζει; Κάτω από τον έλεγχο του κράτους και της πολιτείας θα είναι. Το κράτος θα αποφασίζει για τα προγράμματα, το κράτος θα παρακολουθεί, το κράτος θα ελέγχει. Τόσο πολύ φοβόμαστε επιτέλους το κράτος; Δεν του έχουμε εμπιστοσύνη ότι μπορεί να ελέγξει αυτόν το θεσμό; Και είναι δυνατόν να φεύγει το παιδί του μεροκαματιάρη, ο οποίος μπορεί να είναι Νεοδημοκράτης, μπορεί να είναι ΠΑ.ΣΟ.Κ., μπορεί να είναι Κ.Κ.Ε., μπορεί να είναι ΣΥ.ΡΙΖ.Α., μπορεί να είναι ΛΑ.Ο.Σ., για να πάει να σπουδάσει στο ιδιωτικό πανεπιστήμιο του κ. Σόρου στη Βουδαπέστη; Και πάει εκεί. Εκεί επιτρέπουμε να πάει στο ιδιωτικό πανεπιστήμιο να σπουδάσει, δικαιολογούμε το σιτιδήποτε αφορά την πολιτεία, αλλά βεβαίως από την άλλη πλευρά απαγορεύουμε να γίνει αυτό στην Αθήνα. Θα χάναμε, δηλαδή, αν γινόταν ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο εδώ;

Γιατί άκουσα και για την αυτοτέλεια, άκουσα για τις χορηγήσεις. Γιατί φοβάστε τόσο πολύ τις χορηγήσεις, κύριοι του Κ.Κ.Ε.; Δηλαδή έκανε άσχημα –εγώ με τον κ. Κόκκαλη, ξέρετε, έχω μεγάλη αντιπαλότητα στη Βουλή επί χρόνια, από τότε που ήμουν στη Νέα Δημοκρατία- που έκανε μια έδρα στο Χάρβαρντ «Πέτρου Κόκκαλη», του γιατρού των βουνών; Και υπάρχει έδρα του Πέτρου Κόκκαλη στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ! Δηλαδή, χάνει ή κερδίζει;

Δεν μπορώ να καταλάβω, δηλαδή, γιατί εδώ να μην μπορούσαν να γίνουν τρεις-τέσσερις πτέρυγες κάποιων μεγάλων, που για κάποιο λόγο δικό τους, εθνικό, ευεργετικό ή ιδιοτελή κάνουν μια έδρα πανεπιστημίου.

Είχα πάει το Σαββατοκύριακο στο Λονδίνο, όπου είδα και κοινοβουλευτικούς, φιλοσκοπιανούς, αλλά και κάποιο λόμπι καθηγητών. Και τους είπα: Κύριοι, θα χρηματοδοτήσω εγώ να γίνει ένα ινστιτούτο αποκατάστασης ιστορικής αλήθειας με εσάς καθηγητές –όλων των πανεπιστημίων του Λονδίνου- και θα σας καταθέσω 500.000 ευρώ, να υπάρξει μια έδρα, να ακουστεί επιτέλους η αλήθεια, να υπάρξει αποκατάσταση της αλήθειας για το θέμα που μας ενδιαφέρει, το Σκοπιανό. Μου είπαν: Γιατί τόσο καιρό, εσείς οι Έλληνες, δεν ερχόσασταν να μας τα πείτε; Θα μας ενοχλούσε, δηλαδή, σε ένα πανεπιστήμιο του Λονδίνου να υπάρχει μια έδρα Ελληνικών Σπουδών;

Έρχομαι στο θέμα των ανυπότακτων, κύριε Πρωθυπουργέ. Έχουμε έξω πολλά παιδιά, χιλιάδες παιδιά, δικά μας παιδιά, τα οποία μεγάλωσαν –είναι τριάντα πέντε, τριάντα έξι, τριάντα επτά ετών- και δεν έρχονται στην Ελλάδα για να μην έχουν τις ποινές.

Προτείνουμε θητεία εναλλακτική, δύο χρόνια να διδάσκουν την ελληνική γλώσσα όπου βρίσκονται. Θα με ενοχλούσαν δεκατέσσερις χιλιάδες νέοι που ζουν από τη Βοστώνη μέχρι τη Γαλλία ή τη Γερμανία, να διδάσκουν την ελληνική γλώσσα σε ξένους; Με ενοχλεί το να βγάζω κάθε χρόνο εκατό χιλιάδες ξένους που να μιλάνε την ελληνική γλώσσα;

Εναλλακτική θητεία! Πηγαίνετε να μου διδάξετε την ελληνική γλώσσα με την ευθύνη των οικειών προξενείων εις το εξωτερικό, να δώσουμε μια ευκαιρία στους δικούς μας νέους ανθρώπους που τους θέλουμε να έρχονται στην Ελλάδα –και που δεν έρχονται τώρα στην Ελλάδα- να διδάξουν την ελληνική γλώσσα.

Αυτές είναι οι σκέψεις, τις οποίες κάνουμε εμείς προς αυτήν την κατεύθυνση.

Άκουσα, τον κύριο Πρωθυπουργό, να μιλά για κτήρια στην παιδεία. Πολύ καλά είναι, κύριε Πρωθυπουργέ, όλα αυτά, δεν χωρά αμφιβολία. Ψυχή, όμως, στην παιδεία; Ψυχή! Ψυχή! Κτήρια δεν είχαν το 1821, κρυφά σχολεία είχαν, όμως είχαν ψυχή και έκαναν την Επανάσταση. Ποια ψυχή, ποιο φρόνημα δίνουμε σήμερα στα παιδιά, ποια παιδεία δίνουμε;

Και ρωτώ ευθέως, κύριε Πρωθυπουργέ, και ρωτώ κι εσάς, κύριοι συνάδελφοι, με το χέρι στην καρδιά, χωρίς ίχνος προβολής προς κανέναν: ποιοι από εσάς ξέρουν την ελληνική φιλοσοφία, τους Στωικούς, τους Επικούρειους, τον Αριστοτέλη, τον Πλάτωνα, τις διαφορές; Αν δεν οπλίσουμε τα παιδιά μας με αυτά, πού τα βγάζουμε σ' αυτόν τον ωκεανό έξω; Να τα οπλίσουμε με τη φιλοσοφία!

Ας πάμε, μία επιτροπή Βουλευτών, ή οι πολιτικοί Αρχηγοί, σε όποιο γυμνάσιο θέλετε και να μπούμε στην τελευταία τάξη του Γυμνασίου και να μιλήσουμε για τους Στωικούς. Ιδέα! Κανένας! Ούτε ο καθηγητής! Ιδέα! Και αυτά τα παιδιά έρχονται αύριο να βγουν στην κοινωνία, να μπορέσουν να έχουν επιχειρήματα, να νικήσουν, να μην τσουρουφλιστούν από όλα αυτά τα πράγματα!

Αρα, λοιπόν, δεν πράττουμε το καθήκον μας. Δεν δίνουμε τη σωστή τροφή στη νεολαία. Δεν δίνουμε τα όπλα. Πιστεύω, λοιπόν, ότι πρέπει 100% να αλλάξουμε ρότα, να σοβαρευτούμε.

Και επειδή άκουσα για μεταπτυχιακά, θα πω κάτι που είμαι σίγουρος ότι δεν το ξέρει ο Πρωθυπουργός της χώρας, αλλά δεν το ξέρει ούτε ο κύριος Υπουργός.

Ξέρετε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι στο Πανεπιστήμιο του Αιγαίου το Τμήμα Μηχανικών δίνει μεταπτυχιακό στην Ιατρική; Το Τμήμα Μηχανικών του Πανεπιστημίου Αιγαίου δίνει μεταπτυχιακό Ομοιοπαθητικής στην Ιατρική! Τώρα, πώς έγινε, πώς βολεύτηκε, ποιος είχε τον τρόπο και πώς έγινε, αυτό είναι μια πραγματικότητα.

Αρα, λοιπόν, η παιδεία είναι ένα θέμα, το οποίο πρέπει να μας απασχολήσει ιδιαίτερα πολύ και ιδιαίτερα το θέμα της νεολαίας και να συνδέσουμε τη νεολαία με την παιδεία. Όταν λέω παιδεία, δεν εννοώ αναγκαστικά τα πτυχία. Έχετε υπ' όψιν σας, το καλό κρασί δεν το κάνει η ετικέτα, το κάνει η γεύση. Δεν το κάνουν οι τίτλοι σπουδών, το κάνει αυτή η εσωτερική παιδεία, αυτή η ψυχή που σας είπα, αυτή η καρδιά, για την οποία κανείς δεν νοιάζεται. Νοιαζόμαστε για χαρτιά, τα οποία δεν έχουν καμία αξία και δεν νοιαζόμαστε για την ουσία.

Ελάτε, λοιπόν, να μιλήσουμε για τους νέους ανθρώπους. Ελάτε να συζητήσουμε με τους νέους ανθρώπους. Και δεν είναι ανάγκη να το κάνουμε με τις κάμερες, που ο καθένας από εδώ, προκειμένου να κερδίσει το δικό του κόσμο, φωνάζει, βγαίνει έξω από τα όρια, προκαλεί, συγκρούεται. Ελάτε ήρεμα να μιλήσουμε, τι θα προσφέρουμε, ποιο θα είναι το 2008 το όραμα, η ελπίδα και η προσδοκία μίας δυστυχώς νεκρής νεολαίας, μιας νεολαίας που θέλει όραμα.

Γιατί νεολαία δεν είναι μόνο η νεολαία η οποία υπάρχει μέσα στην καφετέρια. Η καφετέρια είναι ο αναγκαστικός χώρος που οδηγείται η νεολαία, μια και δεν έχει δουλειά. Είναι η νεολαία του αμφιθεάτρου, είναι η νεολαία που δουλεύει στο εργοστάσιο το βράδυ.

Ελάτε, λοιπόν, να προσεγγίσουμε τους νέους ανθρώπους. Γιατί αν δεν προσεγγίσουμε τους νέους ανθρώπους, είναι σίγουρο ότι το μέλλον αυτής της χώρας δεν θα είναι λαμπρό. Θα είναι σκοτεινό.

Φως, περισσότερο φως στους νέους ανθρώπους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλενα Παπαδημητρίου): Μετά τις πρωτολογίες των Αρχηγών, παρακαλώ τον Υπουργό Παιδείας κ. Στυλιανίδη να έλθει στο Βήμα.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα πρώτα απ' όλα να ευχαριστήσω την Πρόεδρο της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος κ. Αλέκα Παπαρήγα, γιατί με την πρότασή της για τη διεξαγωγή αυτής της συζήτησης μας δίνει τη δυνατότητα όχι μόνο να ανα-

δείξουμε τα ζητήματα που απασχολούν τη νεολαία αλλά και να προβάλουμε σωστά όλη την προσπάθεια που συντελείται ακόμα από την Κυβέρνησή μας τα τελευταία χρόνια, τα θετικά αποτελέσματα της πολιτικής μας που επιτυγχάνονται -και συνήθως δεν προβάλλονται- και τη στρατηγική μας, το όραμα στο οποίο πιστεύουμε και για το οποίο εργαζόμαστε.

Επιχειρήθηκε σήμερα από την Αντιπολίτευση να παρουσιαστεί στην Αίθουσα μια ζοφερή και απαισιόδοξη εικόνα για την εκπαίδευση στη χώρα μας και γενικότερα για τη νέα γενιά. Δεν ισχυριζόμαστε ότι λύθηκαν όλα τα προβλήματα. Πιστεύουμε, όμως, ακράδαντα -και μπορούμε να το αποδείξουμε αυτό- ότι έγιναν σημαντικά βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση. Αναπληρώνονται οι χαμένες ευκαιρίες του παρελθόντος, διορθώνονται τα λάθη και οι παραλείψεις και επιδεικνύεται η αποφασιστικότητα της Κυβέρνησης για αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Άλλωστε, όλα γύρω μας αλλάζουν με ραγδαίους ρυθμούς και για να τα παρακολουθήσουμε οφείλουμε να επιδεικνύουμε έμπρακτη ετοιμότητα και αποφασιστικότητα να συγκρουστούμε με την αδράνεια, αυξημένα αντανakλαστικά που να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των καιρών.

Αξίοτιμε, κύριε Αλαβάνο, σας παρακολούθησα με πολλή προσοχή στην τοποθέτησή σας. Επιτρέψτε μου, όμως, αν και νεότερος, να σας πω κάτι. Θεωρώ ότι για τους πολιτικούς και την πολιτική είναι ύβρη να προσπαθούν αυθαίρετα να εκφράσουν το σύνολο της ελληνικής νεολαίας μέσα σε αυτήν την Αίθουσα. Πρέπει να σεβόμαστε την ίδια τη νεολαία και να την αφήνουμε από μόνη της να εκφραστεί. Και αν εσείς νιώσατε την ανάγκη να ευχαριστήσετε την παραταξιακή σας μειοψηφία στο φοιτητικό κίνημα, νιώθω τότε και εγώ την ανάγκη, ως αρμόδιος Υπουργός, να ευχαριστήσω τη συντριπτική πλειοψηφία του φοιτητικού κινήματος που τοποθετείται υπέρ των αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είπατε ότι δεν αγγίξαμε το ασφαλιστικό ζήτημα. Θα σας πω ότι υπάρχουν δύο δρόμοι, δυο επιλογές. Είναι το κατεστημένο των βολεμένων προνομιούχων του σήμερα από τη μια και είναι από την άλλη μεριά, η νέα γενιά που προσδοκά από εμάς με ευθύνη να διαμορφώσουμε καλύτερες συνθήκες για το δικό της αύριο.

Εσείς χθες επιλέξατε το κατεστημένο των βολεμένων. Εμείς σήμερα επιλέγουμε τη νέα γενιά. Και το λέμε ξεκάθαρα. Δεν χωρούν δυο καρπούζια κάτω από την ίδια μασχάλη. Ή θα πάτε με το λαϊκισμό ή θα πάτε με την ειλικρινή ρεαλιστική προσέγγιση του αύριο. Η δική σας πολιτική βλέπει ίσως τις επόμενες εκλογές. Η δική μας, όμως, βλέπει κατάματα τις επόμενες γενιές. Και αυτή είναι η ποιοτική μας διαφορά.

Λυπάμαι, γιατί πιστεύω ότι σας παραπληροφόρησαν οι συνεργάτες σας για το Σχολείο 132. Η κ. Πρωτονοταρίου είναι διευθύντρια σε άλλο σχολείο και κρίθηκε με τις ίδιες αξιολογικές διαδικασίες που κρίθηκαν όλοι οι συνάδελφοί της.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Θα πάρετε απάντηση σ' αυτό.

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εμείς ενισχύουμε την εναλλακτικότητα στην εκπαίδευση. Εμείς έχουμε στήσει δομές σε όλη τη χώρα για να διδάσκεται η γλώσσα των μεταναστών και να εκπαιδεύονται γονείς και εκπαιδευτικοί. Εμείς είμαστε αυτοί οι οποίοι εγκατέστησαν τον εκπαιδευτικό, ο οποίος απαγόρευσε την επίσκεψη στην έκθεση του Πικάσο. Εμείς, όμως, είμαστε και αυτοί που δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι η προσευχή, όπως όλοι την αντιλαμβανόμαστε στο δικό μας πολιτισμό, μπορεί να αντικαθίσταται από ένα ποίημα. Υπάρχει σεβασμός στη διαφορετικότητα, αλλά υπάρχει και μία κεντρική κατεύθυνση ενός σύγχρονου εκπαιδευτικού συστήματος, το οποίο ουσιαστικά εκφράζει ένα διαχρονικό πολιτισμό.

Όποιοι υποτάσσουν το κοινωνικό συμφέρον στις μικροκομμάτικες λογικές, όποιοι δεν ανταποκρίνονται στην πρόσκλησή μας να αντιμετωπίσουμε το χώρο της εκπαίδευσης και της νέας γενιάς, ως ένα χώρο πολιτικής συνεννόησης και εθνικής συνεργασίας, αντιδρώντας στη λογική των αλλαγών και των μεταρ-

ρυθμίσεων, συμμαχούν στην πράξη με τις δυνάμεις της συντήρησης και της αδράνειας και αποξενώνονται από τις πραγματικές επιθυμίες και τα οράματα της συντριπτικής πλειοψηφίας της νεολαίας στην οποία οφείλουμε το μέλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δική μας Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση Καραμανλή, στις προκλήσεις απαντά με τόλμη, στα προβλήματα απαντά με συγκεκριμένα, συγκρίσιμα, μετρήσιμα αποτελέσματα στο χώρο της εκπαίδευσης, της αγοράς, της κοινωνίας.

Η παιδεία αποτελεί για μας αμετακίνητη προτεραιότητα και αυτό το έχουμε αποδείξει με πράξεις. Αυξήσαμε τις δαπάνες την περίοδο 2004-2007 κατά 2,2 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή διπλάσιο ποσό απ' αυτό που δόθηκε την περίοδο 2000-2004. Και συνεχίζουμε αμετακίνητα να επιδιώκουμε το στόχο του 5%.

Κινούμαστε προς τη σωστή κατεύθυνση με τόλμη και αποφασιστικότητα. Αυξήσαμε τους τελευταίους δύο μήνες κατά 10% την απορροφητικότητα του Υπουργείου Παιδείας από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και το καταστήσαμε πρώτο Υπουργείο σε απορροφητικότητα, με ποσοστό πάνω από 80%. Παράλληλα, ήμασταν έτοιμοι να καταθέσουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να πάρουμε πρώτοι την έγκριση του στρατηγικού μας σχεδίου για το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, διασφαλίζοντας 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ για την επόμενη περίοδο, δηλαδή το 14% του συνόλου των χρημάτων που θα εισρεύσουν στη χώρα.

Η χώρα μας δαπανά 1,3% του Α.Ε.Π. από κρατικούς πόρους για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Είναι ένα από τα υψηλότερα ποσοστά στην Ευρώπη. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να αυξηθεί κι άλλο. Σημαίνει, όμως, ότι το ζήτημα της εκπαίδευσης δεν είναι μόνο ζήτημα πόρων, αλλά και σωστή διαχείρισης των πόρων. Και εκεί έχουμε όλοι ευθύνη. Έχει βεβαίως και η πολιτεία και τα κόμματα. Έχουν όμως και τα ιδρύματα. Και έχουν βεβαίως και όλα τα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας που συμμετέχουν στις διαχειριστικές διαδικασίες.

Η Αξιοματική Αντιπολίτευση επί είκοσι χρόνια περίπου διαχειρίστηκε δυόμισι Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης, δηλαδή πολλά δισεκατομμύρια από πακέτα τα οποία προέβλεπαν δαπάνες για την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, κυρίως για κτηριακές υποδομές.

Σας πληροφορώ ότι το 2004 –για να μιλούμε με στοιχεία και όχι με λόγια– εμείς παραλάβαμε πέντε χιλιάδες σχολικές μονάδες στη χώρα, οι οποίες έχουν κτηριολογική ηλικία από σαράντα έως ογδόντα ετών. Χάθηκε η ευκαιρία. Και τώρα καλούμαστε μέσα από εθνικούς πόρους –διότι στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δεν επιτρέπεται να δοθούν χρήματα για κτήρια από το Υπουργείο Παιδείας– να προχωρήσουμε το φιλόδοξο πρόγραμμά μας, το οποίο έχει αρχίσει και υλοποιείται με την κατασκευή χιλίων διακοσίων τριάντα τριών σχολείων.

Είναι μια πραγματικότητα και σας προκαλώ να περιοδεύσετε μαζί μου την Ελλάδα, όπως το κάνω κάθε μήνα, για να δείτε τα καινούργια εργοτάξια και να διαπιστώσετε την ταχύτητα και την αποτελεσματικότητα αυτής της Κυβέρνησης.

Και μάλιστα, όλα αυτά τα σχολεία που αναπλάθονται και κατασκευάζονται, υπακούουν σε συγκεκριμένες μελέτες που εκπόνησαν τα παρηκμασμένα πια, όπως είπατε, ελληνικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Δώδεκα μελέτες από πέντε ιδρύματα και το Κ.Α.Π.Ε. που συμπεριλαμβάνουν βιοκλιματισμούς, οικολογικά στοιχεία, εξοικονόμηση ενέργειας, περιβαλλοντικούς αύλιους χώρους κ.λπ..

Η πολιτική μας για το «έξυπνο σχολείο» δεν περιορίζεται στα κτήρια, αλλά επεκτείνεται και στα σύγχρονα αναλυτικά προγράμματα που δεν θα συμβάλλουν στην εντατικοποίηση και στην αποστήθιση, αλλά στη βελτίωση της παιδαγωγικής και διδακτικής μεθόδου. Με έναν έξυπνο και ευχάριστο τρόπο θέλουμε να μεταλαμπαδεύεται στο μαθητή όχι απλά ξερή γνώση αλλά αξίες, ουσιαστικά εφόδια, πραγματική παιδεία.

Για μας, «έξυπνο σχολείο» σημαίνει βελτίωση της εκπαιδευτι-

κής καθημερινότητας που παραλάβαμε από εσάς, διασφάλιση των αυτονοήτων που, δυστυχώς, είναι ακόμα ζητούμενα. Και εννοώ ποιοτικά βιβλία που θα βρίσκονται στην ώρα τους στα σχολεία, εννοώ δασκάλους και καθηγητές χωρίς κενά στα σχολεία.

Εμείς δεν διστάζουμε να βάλουμε τον πήχη εκεί που πρέπει και να δράσουμε με αποφασιστικότητα. Επιβάλαμε αυστηρά πρόστιμα στους εκδότες που πέταξαν έξω τα βιβλία από τα τυπογραφεία τους για να βγάλουν προεκλογικά φυλλάδια στις τελευταίες εκλογές.

Συστήσαμε ειδική επιτροπή η οποία έχει επιτύχει νωρίτερα από κάθε άλλη φορά –τουλάχιστον δύο μήνες νωρίτερα– να καλύπτονται σήμερα οι ανάγκες σε μεταθέσεις, διορισμούς, αποσπάσεις, προσλήψεις και ό,τι άλλο. Στόχος μας είναι με την έναρξη της νέας χρονιάς, στην επόμενη σχολική χρονιά, να μην υπάρχει μαθητής χωρίς βιβλίο και αίθουσα χωρίς δάσκαλο.

Για μας, «έξυπνο σχολείο» σημαίνει πάνω από όλα επένδυση στον εκπαιδευτικό. Γι' αυτό ξεκινήσαμε δημόσια διαβούλευση με το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας και βεβαίως και με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, με θέμα την επιμόρφωση του καθηγητή και του δασκάλου. Πιστεύουμε ότι η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και των διοικητικών στελεχών –και γι' αυτήν έχουμε διασφαλίσει τους πόρους– μπορεί πραγματικά να αποτελέσει την ουσιαστικότερη επένδυση στο χώρο της εκπαίδευσης.

Επενδύουμε στον ανθρώπινο παράγοντα. Έχουμε ευαισθητοποιήσει το μηχανισμό μας και έχουμε κινητοποιήσει όλες μας τις δυνάμεις, για να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο της σχολικής διαρροής που εμφανίζεται ιδιαίτερα έντονο στις κοινωνικά ευαίσθητες ομάδες. Εφαρμόζουμε μία ολοκληρωμένη πολιτική στήριξης των μεταναστών, των Ρομ, των παλιννοστούντων και είναι ήδη σε εξέλιξη η υλοποίηση μιας σύγχρονης ευρωπαϊκής πολιτικής για τη μουσουλμανική μειονότητα στη Θράκη.

Ξεκινούμε δημόσια διαβούλευση για μία καινοτόμο, ολοκληρωμένη, καθετοποιημένη νομοθετική πρωτοβουλία που δεν έχει προηγούμενο, που προσπαθεί να διασφαλίσει ίσες ευκαιρίες στα άτομα με αναπηρία. Και ειλικρινά πιστεύουμε ότι μια κοινωνία που δεν ενδιαφέρεται γι' αυτά τα άτομα είναι η ίδια ανάπηρη κοινωνία.

Έχουμε προχωρήσει σε προγραμματικές συμφωνίες με τα συναρμόδια Υπουργεία για να αναπτύξουμε συμπληρωματικές δράσεις στο χώρο της φυσικής αγωγής και στο χώρο του πολιτισμού.

Και εδώ ενημερώνω, κύριε Πρόεδρε του Π.Α.Σ.Ο.Κ., ότι οι νέες τεχνολογίες είναι πια εφαρμοσμένες στο χώρο της παιδείας και του πολιτισμού. Ήδη έχει αρχίσει και ψηφιοποιείται ο πολιτισμός μας, τα αρχεία μας, η Εθνική Πινακοθήκη. Αυτό που εσείς εξαγγέλλετε, εμείς το έχουμε κάνει ήδη πράξη.

Εντός αυτής της κυβερνητικής περιόδου ξεκινούμε το δημόσιο διάλογο για την αποσύνδεση του λυκείου από τις εισαγωγικές εξετάσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και πάνω στα αποτελέσματα αυτού του διαλόγου, θα χτίσουμε τη μεταρρύθμιση την επόμενη θητεία.

Ολοκληρώσαμε ήδη τον πρώτο κύκλο θεσμικών μεταρρυθμίσεων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, παρακολουθώντας και το πλαίσιο της Μπολόνια, αλλά και εναρμονιζόμενοι με τη διαδικασία της Λισαβόνας.

Και επειδή έγινε αναφορά για ένα επίτευγμα αυτής της προσαρμογής, υπενθυμίζω στο Σώμα ότι δεν είναι η δική σας κυβέρνηση που θεσμοθέτησε το Ανοικτό Πανεπιστήμιο, αλλά η κυβέρνηση Σουφλιά το 1992 και καταθέτω το σχετικό Φ.Ε.Κ. στα Πρακτικά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν Φ.Ε.Κ., το οποίο έχει ως εξής:

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ο νόμος για την αξιολόγηση έχει ήδη αρχίσει να προχωρά. Εκατόν δεκατέσσερα τμήματα –διπλάσια, δηλαδή, από τον Οκτώβριο- έχουν μπει στη διαδικασία της εσωτερικής αξιολόγησης και θα πολλαπλασιαστούν το επόμενο διάστημα, διότι με ευθύτητα δηλώσαμε ότι η ίδρυση μεταπτυχιακών τμημάτων εξαρτάται στο κομμάτι της χρηματοδότησής τους από το πόσο βαθιά θα προχωρήσει η αξιολόγηση στα προπτυχιακά των ήδη υφισταμένων τμημάτων.

Ο νόμος-πλαίσιο για όσους παραποιούν την πραγματικότητα έχει αρχίσει ήδη να εφαρμόζεται. Και ενημερώνω ότι οι κρίσεις νέων μελών Δ.Ε.Π. γίνονται ήδη με το νέο σύστημα. Η εφαρμογή του πολλαπλού συγγραμματος προχωρεί. Ο έλεγχος νομιμότητας πέρασε ήδη στις πρυτανικές αρχές του ιδρύματος, κάτι που ενισχύει την αρχή αυτονομίας. Ο νέος γενικός εσωτερικός κανονισμός γίνεται προεδρικό διάταγμα, αφήνοντας το κάθε πανεπιστήμιο να προσθέσει τη δική του πινελιά, αντίστοιχα με τις ιδιαιτερότητες που έχει.

Το πρότυπο υποδείγματος τετραετούς οικονομικού προγραμματισμού έχει ήδη σταλεί στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Διακόσιες ενενήντα έξι νέες θέσεις Δ.Ε.Π. έχουν εγκριθεί βελτιώνοντας την αναλογία διδασκόντων-διδασκόμενων.

Ολοκληρώνεται η διαβούλευση και προχωρά για ψήφιση το νέο νομοσχέδιο για τα μεταπτυχιακά, δίνοντας μία νέα δυναμική εξωστρέφειας στα πανεπιστήμια και ικανοποιώντας ένα χρόνιο αίτημα των Τ.Ε.Ι..

Για πολλά χρόνια η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δημιουργούσε τμήματα πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι., χωρίς να τολμά να κατοχυρώσει στην πράξη, ως όφειλε, τα επαγγελματικά δικαιώματα χιλιάδων αποφοίτων τους με το ίδιο προεδρικό διάταγμα. Με τον τρόπο αυτόν, δημιούργησε στρατιές ανέργων επιστημόνων χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα.

Εμείς θεωρούμε υποκριτική τη σημερινή σας προσέγγιση, διότι είκοσι δύο πανεπιστήμια σήμερα και τριάντα τέσσερα Τ.Ε.Ι. δεν έχουν επαγγελματικά δικαιώματα, γιατί είχατε αποφασίσει σε κάθε χωριό και σε κάθε πόλη να δημιουργείτε ένα ίδρυμα. Και δεσμευόμαστε ότι εντός του έτους θα κατοχυρωθεί το σύνολο των επαγγελματικών δικαιωμάτων και κανένα τμήμα δεν θα δημιουργείται εάν προηγουμένως δεν κατοχυρώνονται στην πράξη τα συγκεκριμένα επαγγελματικά δικαιώματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και εσείς, κύριε Αλαβάνο, θα μπορούσατε εδώ να συμβάλετε σ' αυτό και να μιλήσετε στο Τ.Ε.Ε. για να προχωρήσει ανάλογα στο σεβασμό και την αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των Τ.Ε.Ι.. Έτσι αντιλαμβανόμαστε τη συνεργασία και έτσι αντιλαμβανόμαστε τα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα της νεολαίας. Με πράξεις και όχι με λόγια.

Ψηφίσαμε ήδη το νόμο για την έρευνα και τη τεχνολογία και αυτό αποτελεί μία νέα καινοτομία που καθιστά πρωταγωνιστές τα πανεπιστήμια. Η δήλωση του Πρωθυπουργού για τη δημιουργία μιας πέμπτης ευρωπαϊκής ελευθερίας στο χώρο της κυκλοφορίας της γνώσης είναι σημαντική δήλωση και προοιωνίζεται τις εξελίξεις της νέας εποχής.

Ο εθνικός στόχος που θέτουμε είναι η χώρα μας να γίνει πραγματικά διεθνές και περιφερειακό εκπαιδευτικό κέντρο. Όποιοι καιροσκοπούν, λαϊκίζουν και δημαγωγούν, όποιοι δραπέτουν από τις ίδιες τους τις θέσεις για το μη κρατικό, μη κερδοσκοπικό πανεπιστήμιο, γιατί θέτουν –νομίζω- τα εσωκομματικά ή μικροκομματικά τους συμφέροντα υψώνοντάς τα από το εθνικό συμφέρον, δεν προσφέρουν θετική υπηρεσία στη νέα γενιά. Δεν μπορούμε να κτίσουμε τον κόσμο του αύριο με υλικά του χτες και δεν μπορούμε να απελευθερώσουμε τις δυνάμεις του μέλλοντος, όταν τις φυλακίζουμε σε νοοτροπίες του παρελθόντος. Τον κόσμο αυτό, αυτήν την πατρίδα, αυτήν την κοινωνία τη δανειστήκαμε από τα παιδιά μας και θα πρέπει να την επιστρέψουμε ισχυρότερη και καλύτερη.

Ας αφήσουμε τη νέα γενιά ελεύθερα να διαμορφώσει τον κόσμο στον οποίο θα ζήσει. Το θέλει αυτό το δικαίωμα. Και αυτό φαίνεται από τους ενενήντα χιλιάδες περίπου νέους, οι οποίοι σε οκτακόσιους από τους χίλιους δήμους της χώρας γράφτηκαν στα μητρώα, για να ψηφίσουν τα νεοσύστατα συμβούλια,

παρά τις αντίθετες εκκλήσεις της Αριστεράς, του φίλου Αλέξη Τσίπρα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε. Με συγκεκριμένο στοχοδιάγραμμα προχωρούμε τις μεταρρυθμίσεις για τις αλλαγές. Πιστεύουμε ότι η σύγχρονη εκπαίδευση δεν πρέπει απλά να οδηγεί στην αγορά εργασίας. Να το κάνει και αυτό, αλλά να διασφαλίζει και μια ποιτική ελληνική παιδεία, η οποία θα είναι προσαρμοσμένη στα σύγχρονα δεδομένα.

Επενδύουμε στην εκπαίδευση, γιατί πιστεύουμε στη νέα γενιά και θεωρούμε ότι μόνο μια σύγχρονη παιδεία της δίνει τα φτερά, για να πετάξει ψηλά και να σηκώσει στην πλάτη της ολόκληρο τον ελληνικό λαό, τη μοίρα της πατρίδας μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι της συνεδρίασής μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων είκοσι τρεις μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-δάσκαλοι από το 5ο Δημοτικό Σχολείο Αγρινίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ξεκινήσω με κάποιες αναφορές στο Ασφαλιστικό, επειδή ετέθη.

Πρώτα απ' όλα, να θυμίσω την –επί μήνες- μακρά διαβούλευση με τους κοινωνικούς φορείς και την αναλυτική συζήτηση στην Επιτροπή και στην Ολομέλεια. Σας θυμίζω ότι προηγήθηκε μια μακρά και διεξοδική προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση, σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, πριν από δεκαπέντε – είκοσι μέρες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώ με μια φράση για τη στάση της Αντιπολίτευσης στο Ασφαλιστικό (και ας τη θυμούνται, να τη συζητήσουμε ξανά στο τέλος της τετραετίας):

ο λαϊκισμός έχει κοντά πόδια. Η Αντιπολίτευση έχασε, τις ημέρες αυτές, μια ακόμη ευκαιρία αξιοπιστίας. Έχασε μια ακόμη ευκαιρία στις λύσεις που χρειάζεται η κοινωνία. Εγκλωβίστηκε σ' ένα διαγκωνισμό λαϊκισμού. Απέδειξε, άλλη μία φορά, πολιτική αδυναμία. Ακολούθησε, άλλη μία φορά, πρακτικές πελατειακών σχέσεων.

Κάποιοι μιλούν για αλλαγές αλλά υπερασπίζονται τη στασιμότητα, να μην αλλάξει τίποτα. Κάποιοι μιλούν γενικά και αόριστα αλλά δεν τολμούν να προτείνουν τίποτε το συγκεκριμένο. Κάποιοι βολεύονται στο γκρίζο, στις γενικεύσεις, στην ισοπέδωση. Κάποιοι βολεύονται στο παρελθόν τους, που τη μια το καταδικάζουν και την άλλη το αντιγράφουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όποιος προσπαθεί να χαϊδέψει αφτιά το μόνο που πετυχαίνει λαϊκίζοντας είναι να γίνει πρόσκαιρα ευχάριστος και σε βάθος χρόνου υπεύθυνος για τη διάγκωση των προβλημάτων. Διακυβέρνηση σημαίνει ανάληψη ευθυνών, δύσκολες αποφάσεις για το καλό των πολλών. Τα ωραία λόγια περνούν. Τα προβλήματα μένουν, αν κάνεις πως δεν τα βλέπεις. Μείνουν λοιπόν, αφού το διαλέγετε, στο τέλος του χτες. Η κοινωνία σάς ξεπέρασε. Εμείς προχωρούμε μπροστά. Τολμάμε τις μεταρρυθμίσεις. Έχουμε το θάρρος να αντιμετωπίσουμε δύσκολα θέματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ακούσαμε για το Ασφαλιστικό γενικούς αφορισμούς, διαστρεβλώσεις, ανακρίβειες. Κάποιοι περιορίστηκαν σ' ένα μονότονο «όχι». Αυτό τι αποδεικνύει; Στείρα αντίδραση. Και ρωτώ: Υπάρχει κανείς που πιστεύει ότι το Ασφαλιστικό Σύστημα θα μπορούσε να επιβιώσει χωρίς καμιά μεταρρύθμιση;

Υπάρχει κανείς που πιστεύει ότι μπορεί να υπάρξει εξορθολογισμός, να υπάρξει περιορισμός της σπατάλης, να υπάρξει αντιμετώπιση της γραφειοκρατίας με 155 φορείς; Υπάρχει κανείς που πιστεύει ότι μπορεί να υπάρξει αποτελεσματική αντι-

μετώπιση της αδήλωτης εργασίας, της εισφοροδιαφυγής και της εισφοροαποφυγής, μέσ' από τον πολυκερματισμό του Συστήματος; Είναι εφικτό κάτι τέτοιο, όταν υπάρχουν Ταμεία που δεν διαθέτουν ακόμη μηχανοργάνωση; Είναι εφικτό, χωρίς ενιαίους μηχανισμούς ελέγχου;

Και επειδή η εισφοροδιαφυγή προβλήθηκε επίμονα από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, ρωτώ: Ένα τέταρτο του αιώνα στην εξουσία, γιατί δεν κατάφεραν τίποτα; Γιατί η εισφοροδιαφυγή αυξανόταν; Και έπειτα, είναι σε βάρος ή υπέρ της νέας γενιάς η δημιουργία Εθνικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενών; Είναι σε βάρος ή υπέρ της νέας γενιάς το γεγονός ότι η Κυβέρνηση αυτή -σε πλήρη αντίθεση με τις πρακτικές του παρελθόντος- όχι μόνο δεν καταναλώνει έσοδα από το μέλλον, αλλά δημιουργεί Κεφάλαιο Αλληλεγγύης για το μέλλον; Το κάνει αυτό η Κυβέρνηση για κομματικό συμφέρον ή για το συμφέρον της νέας γενιάς; Ας απαντήσει ο καθένας υπεύθυνα, ξεκάθαρα και με σαφήνεια.

Ισχυρίζεται η Αντιπολίτευση ότι η Κυβέρνηση δεν ανταποκρίνεται στις δεσμεύσεις της. Είναι προφανές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι κάποιοι μετρούν ανάποδα.

Πρώτ' απ' όλα, δεν υπάρχει στο νόμο κανένα άρθρο που να αναφέρεται σε εισφορές. Κανένα! Οι εισφορές, σε καμία περίπτωση, δεν αυξάνονται.

Δεύτερον, δεν αυξάνονται τα γενικά όρια ηλικίας. Ενθαρρύνεται η παραμονή στον εργασιακό βίο, αποθαρρύνονται οι πρόωρες συνταξιοδοτήσεις και αντιμετωπίζονται συγκεκριμένες υπερβολές, που προκαλούσαν στρεβλώσεις σε όλο το Σύστημα. Και αυτό μάλιστα με τρόπο ήπιο, σταδιακά και σε βάθος χρόνου. Δεν μπορεί να υπάρχουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνταξιούχοι στα 38, στα 45, στα 55 τους χρόνια. Δεν μπορεί ο συντάξιμος χρόνος να είναι μεγαλύτερος από το χρόνο εργασίας. Επιτέλους, να μιλήσουμε με απόλυτη ειλικρίνεια.

Τρίτον, σε ό,τι αφορά το ύψος των συντάξεων: Το 20% για τα επικουρικά Ταμεία είναι το κατώτατο όριο, και όχι το ανώτατο. Όποια Ταμεία -με βάση αναλογιστικές μελέτες- αποδεικνύουν ότι μπορούν περισσότερο, μπορούν να δίνουν μεγαλύτερες συντάξεις. Αυτή είναι η αλήθεια. Βάλαμε κανόνες που ανταποκρίνονται στο αίτημα κοινωνικής δικαιοσύνης ρυθμίσεις που εγγυώνται ότι θα έχουν συντάξεις και τα παιδιά μας ρυθμίσεις που κάνουν το Ασφαλιστικό Σύστημα βιώσιμο, ορθολογικό, δίκαιο.

Αναφερθήκατε, κύριε Πρόεδρε του Συνασπισμού, και σε προ-seυχές. Χαίρομαι γιατί, αν το κατάλαβα καλά, και εσείς προσ-σεύχεστε. Υπάρχει, βέβαια, μία διαφορά: Ως Πρωθυπουργός έχω αποστολή να εφαρμόζω τις πολιτικές που ενέκριναν οι Έλληνες πολίτες. Έχω χρέος να παίρνω αποφάσεις, ακόμα κι όταν γίνωμι δυσάρεστος. Δική μου επιλογή είναι να είμαι χρήσιμος και να παράγω έργο. Εσείς διαλέγετε το δρόμο του λαϊκισμού, να χαϊδεύετε αφτιά, να ακούγεστε ευχάριστα. Αυτή είναι η διαφορά μας: Εσείς λόγια, εμείς έργα -και μάλιστα έργα που έχουν αποτελέσματα για τους πολλούς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σε ό,τι αφορά τα θέματα της Παιδείας, παρακολουθήσαμε πάλι μια απόπειρα αμφισβήτησης των πάντων. Κάποιοι επενδύουν στη σύγχυση, αποφεύγοντας συγκεκριμένες προτάσεις. Κάποιοι αντιδρούν σε κάθε μεταρρύθμιση, υπηρετώντας τελικά τι; Τη συντήρηση. Να είμαστε σαφείς σε αυτό. Κάποιοι καταφεύγουν σε γενικότητες, αοριστολογίες, λαϊκισμούς. Και ρωτώ: Είναι η Αντιπολίτευση αντίθετη στη θεσμοθέτηση αξιολόγησης ως βασικού κριτηρίου για τις κρατικές επιχορηγήσεις; Είναι αντίθετη στην αξιοκρατική επιλογή του διδακτικού προσωπικού, ιδίως της Ανώτατης Εκπαίδευσης;

Οφείλω να πω ότι από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ακούστηκαν και κάποιες κοινές ευχές. Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τις ονόμασε «πρόγραμμα» για την Παιδεία θα έλεγα ότι είναι ευχολόγιο. Αλλά έστω και αυτό είναι θετικό, φτάνει να μην έχει αυτό το πρόγραμμα-ευχολόγιο την ίδια «συνέπεια» που είχαν οι διακηρύξεις για το άρθρο 16, φτάνει να είναι να συγκεκριμενοποιηθούν και να επικαιροποιηθούν βέβαια, διότι πολλά απ' όσα διακηρύσσονται είναι ήδη σε πλήρη εφαρμογή.

Πρώτ' λοιπόν: Είναι προγραμματική δέσμευση για το μέλλον οι αναφορές για ειδική εκπαίδευση των εκπαιδευτικών, όταν ήδη υλοποιούνται σχετικά προγράμματα από το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης και προωθούνται νέες δράσεις μέσα από το ΕΣΠΑ της νέας προγραμματικής περιόδου; Είναι σχέδιο για το μέλλον η πρόταση για διδασκαλία μίας ξένης γλώσσας, όταν υπάρχει, ήδη, η διδασκαλία δύο ξένων γλωσσών;

Είναι δυνατόν να εξαγγέλλεται υποχρεωτική προσχολική αγωγή για το απώτερο μέλλον, όταν αυτό ισχύει ήδη με απόφαση της Κυβέρνησης; Είναι στοιχείο πειστικού προγράμματος η εξαγγελία για αξιολόγηση, όταν προβάλλεται από εκείνους που επίμονα εναντιώνονται στην εφαρμογή της ισχύουσας σχετικής νομοθεσίας; Είναι πρόοδος η επαναφορά των εξετάσεων της Β' Λυκείου, την οποία εξαγγέλλουν κορυφαία στελέχη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Είναι στοιχείο συνέπειας, ευθύνης, αξιοπιστίας να διακηρύσσεται ως αναγκαία, επιτακτική και εκσυγχρονιστική η αναθεώρηση του άρθρου 16 και, την ίδια στιγμή, να επιχειρείται η υπονόμευση ολόκληρης της αναθεωρητικής διαδικασίας;

Σε ό,τι αφορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις δαπάνες για την Παιδεία:

Πρώτον, στην περίοδο 1999-2003 οι δημόσιες δαπάνες για την Παιδεία είχαν αυξηθεί μόνο κατά 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ στη συνέχεια και έως σήμερα αυξήθηκαν κατά 2,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Η αύξηση δηλαδή που γίνεται τώρα, είναι διπλάσια της αύξησης που γινόταν στο πρόσφατο παρελθόν.

Δεύτερον, οι πόροι που διατίθενται μέσω του Υπουργείου Παιδείας ξεπερνούν το 3% του ΑΕΠ όμως, οι συνολικοί πόροι που διατίθενται για την Παιδεία είναι πολύ περισσότεροι. Πέρα από τις δαπάνες που διαχειρίζεται το Υπουργείο Παιδείας, διατίθενται -και πρέπει να συνυπολογίζονται- σημαντικά κονδύλια και από άλλα υπουργεία. Ανάμεσα στ' άλλα -δίνω κάποια παραδείγματα- είναι: οι δαπάνες για τη μεταφορά μαθητών, τις οποίες διαχειρίζεται το Υπουργείο Εσωτερικών -οι δαπάνες για την έρευνα, μεγάλο ποσοστό των οποίων διαχειρίζεται το Υπουργείο Ανάπτυξης- οι δαπάνες για κτηριακές υποδομές, πολλές από τις οποίες είναι είτε στο ΥΠΕΧΩΔΕ είτε στο Υπουργείο Εσωτερικών -ακόμη, οι δαπάνες για τη δημιουργία σχολείων, με τη σύμπραξη Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα.

Τρίτον, προγραμματίζουμε και διαθέτουμε στην Παιδεία το 14% των πόρων του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς για την επόμενη προγραμματική περίοδο, που φτάνει τα 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ.

Τέταρτον, στο χώρο της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, για τον οποίο γίνεται και ο μεγαλύτερος θόρυβος, η Ελλάδα, σύμφωνα με στοιχεία του ΟΟΣΑ, διαθέτει το 1,3% του ΑΕΠ -ποσοστό που υπερβαίνει τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Πέμπτον, ο προγραμματικός στόχος για την αύξηση των δαπανών στο 5% του ΑΕΠ δεν εγκαταλείπεται. Δεν μπορεί, όμως, παρά να συμβαδίζει τόσο με την εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών, όσο και με την εφαρμογή συγκεκριμένων μεταρρυθμίσεων, που εγγυώνται, αφενός, την ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης και, αφετέρου, τη διασφάλιση ίσων ευκαιριών σ' όλους τους νέους μας.

Έκτον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι γενικά και αόριστα επιδιώκονται σε διακηρύξεις παροχών, δημόσιων δαπανών, διορισμών και προσλήψεων, οφείλουν να καταθέσουν πρόγραμμα προτεραιοτήτων: να πουν καθαρά τι θέλουν να αυξηθεί και τι να μειωθεί, να πουν ποιους παραπάνω πόρους θα επέβαλαν. Φωνές που συνιστούν αυξήσεις σε όλες τις δαπάνες, φωνές που συνιστούν διορισμούς παντού, είναι φωνές ανεύθυνες είναι λαϊκισμός είναι απόδειξη ότι δεν έχουν τίποτα συγκεκριμένο και, πάντως, τίποτα εποικοδομητικό να πουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαπίστωσα ότι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σήμερα, σε αντίθεση με άλλες φορές, κινήθηκε -τουλάχιστον στην πρωτολογία του, γιατί δεν ξέρω τι θα γίνει στη δευτερολογία του- σε ήπιους πολιτικούς τόνους, στο πλαίσιο ενός πολιτικού πολιτισμού, τον οποίο εμείς, ως παράταξη, υπηρετούμε χρόνια. Ως εκ τούτου, θα ήθελα να του πω ότι, αν πράγματι εννοεί τον πολιτικό πολιτισμό ως στοιχείο ενίσχυσης της ποιότητας της Δημοκρατίας, τώρα είναι η

χρυσή ευκαιρία να επιστρέψει το κόμμα του στη συζήτηση για το Σύνταγμα. Το άρθρο 16, η ενίσχυση τόσο του δημόσιου χαρακτήρα της Παιδείας, όσο και το άνοιγμα νέων οριζώντων για τα παιδιά που περιμένουν τόσο από μας, είναι μια ευκαιρία για τον Τόπο, που δεν πρέπει να την αφήσουμε να πάει χαμένη.

Και τέλος, έγινε αναφορά στο θέμα της «SIEMENS». Μπορεί, κύριε Παπανδρέου, κατά καιρούς να είχαμε έντονες αντιπαράθεσεις. Ουδέποτε όμως το έκανα -και ουδέποτε θα το διανοηθώ- να αμφισβητήσω την προσωπική σας εντιμότητα.

Να προσθέσω και κάτι ακόμη: Γνωρίζετε ότι, από το Δεκέμβριο του 2006, το Υπουργείο Δικαιοσύνης στάθηκε αρωγός στις έρευνες τόσο της γερμανικής, όσο και της ελληνικής Δικαιοσύνης. Εξαντλούμε όλες τις δυνατότητες που μας παρέχονται, για να μη μείνει κανένα κενό, να μη μείνει τίποτα στο σκοτάδι, να εξηγιαστεί κάθε λεπτομέρεια αυτής της υπόθεσης. Και, όπως είπα πάλι εδώ στη Βουλή, η σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής τώρα, σε αυτή τη φάση -και το τονίζω αυτό-, θα μπορούσε να παρεμβάλει εμπόδια στην προσπάθεια της Δικαιοσύνης. Διευκρινίζω, όμως, για πολλοστή φορά και προς κάθε κατεύθυνση: Δεν θα μείνει, ιδίως στην υπόθεση αυτή, καμία σκιά. Τα πάντα θα ερευνηθούν, ως την τελευταία λεπτομέρεια. Γιατί είναι θέμα διαφάνειας του δημόσιου βίου. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι, πάνω απ' όλα, αυτό είναι θέμα τιμής του πολιτικού κόσμου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι πέντε μαθητές και μαθήτριες και πέντε συνοδοί-δασκάλοι, καθώς και είκοσι ένας γονείς από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Κομοτηνής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κύριε Πρωθυπουργέ, κάνετε κυριολεκτικά κατάχρηση του όρου «λαϊκισμός» και εσείς και ο Υπουργός Παιδείας.

Θέλω να ξεκαθαρίσω το εξής ζήτημα όσον αφορά εμάς. Εμείς θεωρούμε ότι κεφάλαιο σ' αυτόν τον τόπο είναι οι εργαζόμενοι και όχι το κεφάλαιο. Αυτή είναι η διαφορά μας. Επομένως δεν μπορείτε να μας πείτε ότι κάνουμε λαϊκισμό όταν λέμε σύνταξη στα εξήντα και στα πενήντα πέντε τεκμηριωμένα με βάση την παραγωγικότητα της εργασίας. Δεν μπορεί να λέτε ότι κάνουμε λαϊκισμό όταν υποστηρίζουμε τη σταθερή δουλειά, το επτάωρο που αύριο μπορεί να γίνει εξάωρο αν η παραγωγικότητα αυξηθεί και όταν απορρίπτουμε τα «STAGE», τη μερική απασχόληση, τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις, την «ενοικίαση» εργαζομένων κ.λπ. Δεν είναι λαϊκισμός αυτό. Αυτό είναι το πιστεύω μας. Με συγχωρείτε, κύριε Πρωθυπουργέ, αυτό είναι το πιστεύω μας και θεωρούμε ύβρη το λαϊκισμό. Λαϊκιστής είναι αυτός ο οποίος υποστηρίζει λαϊκά αιτήματα χωρίς να τα πιστεύει, τα μεταχειρίζεται, τα χρησιμοποιεί. Με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας μπορεί να έχετε τις χίλιες διαφορές και αιτιάσεις, μπορεί να μας θεωρείτε ό,τι μας θεωρείτε, όμως ένα ελάττωμα δεν έχουμε, δεν είμαστε λαϊκιστές. Δεν το δεχόμαστε αυτό. Ξεκινάμε από μία άλλη αφετηρία, ξεκινάμε από το ότι είμαστε πολέμιοι του καπιταλιστικού συστήματος, ξεκινάμε από το θέμα της ταξικής εκμετάλλευσης. Διαφωνείτε αλλά δεν μπορεί απ' αυτό το Βήμα μ' ένα είδος περιφρόνησης ή νομισμοσύνης να μιλάτε για λαϊκισμό. Δεν το δεχόμαστε.

Παραδείγματος χάριν, εμείς απορρίπτουμε την αναχρονιστική διάκριση της ανώτατης παιδείας σε πανεπιστημιακή και τεχνολογική. Αυτό που υπάρχει, που ξεκίνησε βεβαίως επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. και έγινε ανωτατοποίηση τάχα των Τ.Ε.Ι. και έχουμε Τ.Ε.Ι. και Α.Ε.Ι., είναι αναχρονισμός. Εδώ πρέπει να ξεκαθαριστεί ποιο είναι το επιστημονικό αντικείμενο. Όσες σχολές των Τ.Ε.Ι. ανταποκρίνονται στο επιστημονικό αντικείμενο, όχι στα συμφέροντα της α' ή της β' έδρας, θα ενταχθούν στα πανεπι-

στήμια. Όσων το αντικείμενο είναι η επαγγελματική εκπαίδευση, θα γίνουν επαγγελματικές σχολές υψηλού επιπέδου μετά το λύκειο. Αυτό είναι αναχρονισμός. Δεν πάτε να κάνετε χίλιους χάρτες επαγγελματικών δικαιωμάτων! Θα υπάρχουν οι αντιπαράθεσεις και ορισμένες απ' αυτές μπορεί να είναι και συντηχιακές. Πώς θα ξεκαθαρίσετε το ρόλο του μηχανικού σήμερα; Είναι πολλοί οι παράγοντες και σε κάθε περίπτωση ξεκινάει από το αντικείμενο και από τις εξελίξεις που έχει το επαγγελματικό ή το επιστημονικό αντικείμενο.

Εν πάση περιπτώσει, εμείς είμαστε αντίθετοι σ' αυτό που υπονοείτε ως «έξυπνο» σχολείο. Βάλατε έναν τίτλο. Προχωράμε τώρα μάλιστα και βάζουμε στα σχολεία ονόματα, το ένα λέγεται «Καζαντζάκης», το άλλο λέγεται «Στέλιος Καζαντζίδης». Διαλέγουν οι μαθητές και πάμε από τον Καζαντζάκη στον Καζαντζίδα και άντε τώρα να πεις αν πρέπει να είναι έτσι το όνομα του σχολείου ή αλλιώς. Δεν ξέρω. Αυτά -λέει- λέγονται μεταμοτέρνα. Όλα τούτα εδώ κατά τη γνώμη μας είναι επιφανειακά μοντέρνα. Τι να σας πω;

Γιατί να λέγεται ένα σχολείο «Καζαντζάκης» -δεν έχω αντίρρηση- όταν η ελληνική λογοτεχνία και η ξένη στην εκπαίδευση δεν διδάσκονται ουσιαστικά; Έχει περιοριστεί το μάθημα της λογοτεχνίας. Βάζουμε το όνομα «Καζαντζάκης», θα βάλουμε και το όνομα «Ρίτσος» θα βάλουμε και διάφορα άλλα ονόματα και τελικά θα μαθαίνουμε στα παιδιά ότι ο Ρίτσος έγραψε και ένα ποιηματάκι. Καλύτερα να μην τα χρησιμοποιούμε αυτά τα ονόματα και να αυξήσουμε τις ώρες της ελληνικής λογοτεχνίας. Αυτά είναι αναχρονιστικά;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Όσον αφορά τη θρησκεία, είναι μέρος του πολιτισμού. Άλλο αυτό και άλλο να επιβάλλεται η θρησκεία, το θρησκευτικό δόγμα, η θρησκευτική πεποίθηση μέσα στο σχολείο. Είναι διαφορετικό πράγμα. Από αυτό θα μας γλιτώσει ο διαχωρισμός της εκκλησίας από το κράτος. Και δεν είναι μόνο από το κράτος. Είναι και από την παιδεία. Άλλο πράγμα η ιστορία των θρησκειών. Για το σεβασμό στη θρησκεία του καθενός, ούτε συζήτηση. Αλλά και με την υποχρεωτική προσευχή επιβάλλεται η θρησκευτική πεποίθηση. Αυτά όλα εσείς τα λέτε λαϊκίστικα, δεν ξέρω πως τα λέτε, και τα απορρίπτετε. Το κάθε κόμμα, εμείς, διατυπώνουμε ορισμένα αιτήματα. Δεν δεχόμαστε αυτόν τον όρο. Δεν έχουμε κόμπλεξ, αλλά δεν έχετε δικαίωμα. Παλεύουμε.

Και να σας πω και κάτι άλλο: Δεν ερχόμαστε στο Βήμα για να αρχίσουμε να βγάζουμε ομιλίες και να λέμε κάναμε εκείνο, κάναμε το άλλο, κάναμε το τρίτο. Το καθήκον μας κάναμε. Θα πούμε, όμως, τις θέσεις μας και τι προτείνουμε.

Πήρα ένα δελτίο Τύπου αυτή τη στιγμή. «Στον εισαγγελέα πέντε μέλη του προεδρείου της Δ.Ε.Η. για τις διακοπές ρεύματος. Κλήση σε κατάθεση με την ιδιότητα των οπτόππων για τη διάπραξη αδικήματος απέστειλε σε πέντε μέλη του Προεδρείου της ΓΕΝ.Ο.Π.-Δ.Ε.Η.». Μάλιστα λέει ότι αν πρόκειται για παρακώλυση, μετατρέπεται σε κακούργημα. Αυτή είναι η συνδικαλιστική δράση. Εμείς θα υπερασπιστούμε το προεδρείο της ΓΕΝ.Ο.Π.-Δ.Ε.Η. Μπορεί να κάνουμε παρατηρήσεις για τη συνδικαλιστική τακτική, για τα συνθήματα, αλλά θα το υπερασπιστούμε.

Εδώ πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι το όπλο της ανεργίας είναι δικαίωμα, διότι ακούμε το εξής πράγμα κάθε φορά: Σεβαστό το δικαίωμα της απεργίας, αλλά να μην εμποδίζεται ο διπλανός. Μα, υπάρχει απεργιακή κινητοποίηση, μικρή ή μεγάλη, που δεν δημιουργεί κάποιο πρόβλημα; Ο ρόλος της απεργίας είναι πριν από όλα να δημιουργεί μεγάλο πρόβλημα στην κυβέρνηση και στην εργοδοσία. Γι' αυτό γίνεται η απεργία. Είναι θέμα συσχετισμού δύναμης. Δεν γίνεται η απεργία για να εκφράσω μια άποψη. Γίνεται για να παρεμποδίσω, για να ανατρέψω. Δηλαδή, γιατί γίνεται η απεργία; Μόδα είναι η απεργία; Θα κάνουμε αυτό που έκαναν στην Ιαπωνία; Θα βάζουμε λευκό περιβραχιόνιο; Αυτά έχετε πότε μπορούν να γίνουν; Όταν έχετε μια κυβέρνηση ή οποία χρειάζεται ένα ελαφρό σπρώξιμο, χρειάζεται μια υπόμνηση, χρειάζεται να μπει στο φιλότιμο. Τότε, χρειάζονται πραγματικά μαλακές μορφές πάλης. Δεν γίνεται διαφορετικά.

Το όπλο της απεργίας πρέπει να χρησιμοποιείται. Είναι άλλο πράγμα πώς χρησιμοποιείται από συνδικάτα, πώς προετοιμάζονται οι εργαζόμενοι έγκαιρα και όχι στο παρά πέντε. Αυτά είναι άλλα θέματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Σας ξαναλέω ότι οποιαδήποτε κριτική και να κάνουμε στις συνδικαλιστικές ηγεσίες, εμείς θα τις υπερασπιστούμε σε οποιαδήποτε παράταξη και αν είναι, εφόσον διωχθούν. Είναι απαράδεκτο –εγώ το λέω καθαρά- και το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να παρεμποδίσει αυτή την εξέλιξη.

Θέλω να σταθώ και σε ένα άλλο ζήτημα. Άκουσα από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σε ήρεμους τόνους και από τον Πρόεδρο του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. σε πολύ υψηλούς τόνους –ο καθένας μιλάει με τον τρόπο του, δεν ασκώ κριτική σ' αυτό- να καυτηριάζεται η μερική μορφή απασχόλησης, τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, τα «STAGE». Με πάρα πολύ γλαφυρό τρόπο περιγράφηκε τι σημαίνει να δουλεύεις με όρους μερικής απασχόλησης.

Αισθάνεσαι σαν άνθρωπος «μερικός» και μάλιστα όταν είσαι νέος. Εγώ το χάρηκα αυτό. Αλλά αναρωτιέμαι: κάνατε αυτοκριτική για τη στάση που κρατήσατε, όταν ξεκίνησαν αυτά στην Τοπική Αυτοδιοίκηση; Ξέρετε τι μας λέγατε, όταν εμείς καταψηφίζαμε και στους δήμους και στις νομαρχίες, όπου είχαμε δυνάμεις, αυτά τα μέτρα;

Μας έλεγαν ότι δεν παίρνουμε υπ' όψιν ότι μέσα στις σύγχρονες συνθήκες υπάρχουν και αυτές οι μορφές. Εντάξει, δεν είναι και πολύ καλές, αλλά πρέπει να τις στηρίξουμε. Και έλεγαν ότι εμείς προτιμούσαμε την πλήρη ανεργία, για να πάει ο κόσμος στην εξαθλίωση, για να κάνει την επανάσταση, άποψη βεβαίως που ποτέ δεν υιοθετήσαμε, γιατί είναι πάρα πολύ ανόητη, ότι η εξαθλίωση οδηγεί στην επανάσταση.

Αυτά μας έλεγαν. Εμείς τα καταψηφίσαμε αυτά τα μέτρα και στους δήμους και παντού. Ταυτόχρονα όμως παλεύαμε για να υπάρχει ασφάλιση, έστω, στους μερικά απασχολούμενους. Αλλά το ζήτημα είναι ότι δεν είναι απάντηση στην ανεργία, είναι συγκάλυψη της ανεργίας. Είναι χτύπημα του συνδικαλιστικού κινήματος αυτές οι μορφές εργασίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ**)

Και είναι άλλο πράγμα εσείς κι εγώ, άμα έχουμε παιδιά, να πάμε να δουλέψουμε και τετραωρίτες και τριωρίτες. Αλλά ταυτόχρονα πρέπει να παλέψουμε στους δρόμους και με το όπλο της απεργίας, για να δημιουργηθούν προϋποθέσεις κανονικής απασχόλησης.

Θα ήθελα, λοιπόν, απ' αυτό το Βήμα να πω το εξής: για δύο πράγματα –δεν μπορώ να τα απαγορεύσω- θέλω να παρακαλέσω, όχι όμως ζητώντας ελεημοσύνη: δεν μπορεί κάθε φορά να ακούμε ότι έχουμε νωπή εντολή την άλλη μέρα από τις εκλογές και το κόμμα που μόλις έπιασε το 3% έχει δικαίωμα να εγκαλεί την Κυβέρνηση να αλλάξει την πολιτική της.

Και δεύτερο, τα περί λαϊκισμού. Θα απαντάμε κάθε φορά, αλλά δεν είναι λαϊκιστής όποιος διαφωνεί με την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ή διαφωνεί με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ή διαφωνεί με το Συνασπισμό ή με όποιον άλλο. Απλώς διαφωνεί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κύριοι συνάδελφοι, δυο-τρεις απαντήσεις και σκέψεις πάνω σε αυτά που άκουσα από τον κύριο Πρωθυπουργό.

Μας μίλησε για πελατειακές σχέσεις. Θέλω όμως να επισημάνω ότι, ήταν τόσο μεγάλη αυτή η μεταρρύθμιση, για την οποία μιλάει, για το ασφαλιστικό, που πρώτα απ' όλα δεν τόλμησε καθόλου κατά τη διάρκεια της συζήτησης για το νομοσχέδιο του ασφαλιστικού να πάρει το λόγο, να μιλήσει και να υποστηρίξει αυτό το νομοσχέδιο. Μας μίλησε πριν κατατεθεί το νομοσχέδιο και αφού είχε ψηφιστεί το νομοσχέδιο. Τόσο μεγάλη ήταν η εμπιστοσύνη του γι' αυτή τη δουλειά, την οποία κάνει

η Υπουργός του γύρω από το ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Βεβαίως, υπάρχει λόγος. Διότι δεν έχει ουσιαστικά επιχειρήματα. Γενικότητες περί πελατειακών σχέσεων δεν αντιμετωπίζουν την πραγματικότητα αυτού του ασφαλιστικού νομοσχεδίου, όπως το φέρατε, όπως το περάσατε μέσα στη Βουλή, με αυτό τον τρόπο που το περάσατε και προσπαθείτε ακόμη να το περάσετε.

Μιλήσατε για ενοποιήσεις. Βεβαίως, ως λέξη, κι εμείς «ενοποιήσεις» έχουμε πει. Αλλά, στην ουσία, τι κάνετε; Γίνεται καλύτερη η λειτουργία, πιο αντιγραφειοκρατική; Αντιθέτως, δημιουργείτε ένα χάος στη γραφειοκρατία, έτσι όπως κάνετε τις ενοποιήσεις. Θα είναι καλύτερες οι παροχές μέσα από τις ενοποιήσεις αυτές; Αντιθέτως, αφαιρείτε παροχές, όπως για το θέμα της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης. Θα είναι καλύτερες οι συντάξεις; Αντιθέτως, μειώνετε, χτυπάτε τον μεσαίο και χαμηλοσυνταξιούχο.

Γι' αυτό δεν μπορούσατε να έχετε τη συναίνεση της ελληνικής κοινωνίας και αυτό τον κόσμο, που χθες βγήκε και με τα δακρυγόνα τον αντιμετωπίσατε, τον ονομάζετε «προνομιούχα ρετιρέ».

Προνομιούχα ρετιρέ, κύριε Καραμανλή, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι η «ALPHA BANK», στην οποία εσείς χάρισατε 1.000.000.000 ευρώ για το χρέος, το οποίο είχε προς τα ασφαλιστικά ταμεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αυτοί είναι οι προνομιούχοι, οι αναχρονιστικοί και τα πελατειακά συμφέροντα τα οποία υπηρετείτε. Και όχι μόνο αυτό, αλλά πάτε κιόλας να ποινικοποιήσετε ένα δικαίωμα, που είναι δικαίωμα δημοκρατικό, αγαπητοί συνάδελφοι της Δεξιάς, της Νέας Δημοκρατίας, της συντήρησης. Δικαίωμα δημοκρατικό είναι η απεργία, η δυνατότητα του εργαζόμενου, που δεν έχει άλλα μέσα, να μπορεί να αντιδράσει, σε ένα τόσο αντιλαϊκό και αντικοινωνικό νομοσχέδιο, όπως αυτό το οποίο εσείς φέρατε και ψηφίσατε στη Βουλή.

Δεν τιμά καθόλου τη δημοκρατία μας, που σε σχέση και με την κλήση από τον εισαγγελέα των συνδικαλιστών της Δ.Ε.Η., είχαμε -και το καταγγείλαμε ήδη πριν από μία εβδομάδα- τις παρεμβάσεις της Κυβέρνησης και του κ. Σανιδά στη δικαιοσύνη. Καταγγείλαμε έντονα την ποινικοποίηση των αγώνων των εργαζομένων για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο και καταδικάζουμε και εμείς αυτές τις πρακτικές και αυτές τις αντιλήψεις.

Σε ό,τι αφορά δε την ενοποίηση των ταμείων, θα ήθελα να πω ότι το μόνο το οποίο εσείς έχετε καταφέρει με την ενοποίηση, είναι να ενοποιήσετε τα ποσά. Δηλαδή, θα κάνετε διαχείριση των αποθεματικών. Είναι το μόνο αποτέλεσμα, το οποίο εσείς, με το νομοσχέδιό σας, θα έχετε. Τι σημαίνει αυτό; Ξανά, δηλαδή, εσείς θα χρησιμοποιήσετε τη δική σας δυνατότητα, αντί να είναι σκόρπια πολλά ταμεία, όπως είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, να είναι ουσιαστικά λίγα ταμεία, πολύ πιο ελεγχόμενα από τους κομματικούς «ημετέρους» των διοικήσεων αυτών των ταμείων και πολύ πιο εύκολα, θα ξανακάνετε, αυτό το οποίο είδαμε, το οποίο αποκρύπτετε ακόμα, κύριε Καραμανλή, το θέμα των επικίνδυνων ομολόγων. Ξέρετε τι κόστος έχει αυτό για το ασφαλιστικό σύστημα; Ξέρετε ότι ακόμα δεν μας έχετε δώσει τους ισολογισμούς και τις πραγματικές ζημιές για το θέμα αυτό των ομολόγων; Ξέρετε ότι ακόμα δεν μας έχετε πει, τότε θα επιστρέψουν τα χρήματα; Ξέρετε ότι εσείς επενδύσατε στα επικίνδυνα ομόλογα αδιαφανώς, επικίνδυνα ομόλογα που, όταν εμείς τα λέγαμε επικίνδυνα ομόλογα, εσείς λέγατε «μα, έχουν μεγάλες αποδόσεις»; Αυτά για τα οποία λέγατε ότι έχουν μεγάλες αποδόσεις, αυτά τα ομόλογα είναι που έχουν δημιουργήσει τεράστια κρίση στο χρηματοπιστωτικό σύστημα σε όλο τον κόσμο. Εκεί επενδύσατε, εκεί επένδυσε η Κυβέρνησή σας. Πώς θα σας εμπιστευτεί ο ελληνικός λαός, να διαχειριστείτε αυτά τα χρήματα, όταν δεν θέλετε καν διαφάνεια για τις ευθύνες αυτών που ενέχονται στα προβλήματα, σ' αυτό το μεγάλο σκάνδαλο των ομολόγων; Και μετά μου λέτε ότι εσείς θέλετε τη δικαιοσύνη. Τη δικαιοσύνη τη θέλετε στη «SIEMENS», όπως τη θέλατε και στα ομόλογα και στις υποκλοπές. Μόνο κουκούλωμα, δυστυχώς, είναι η απάντησή σας.

Σε ό,τι αφορά το ασφαλιστικό, θέλω να ξανααναφερθώ στη

νέα γενιά. Το ασφαλιστικό, για εμάς, δεν είναι ένα κλειστό σύστημα. Απλώς πληρώνω και παίρνω μετά την εισφορά μου ή τη σύνταξή μου. Είναι ένα σύστημα, το οποίο έχει σχέση με την απασχόληση, με την εργασία, με την ανάπτυξη, με την καλή λειτουργία του φορολογικού συστήματος, με την αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής. Όταν μιλάμε εμείς για τα τέσσερα χρόνια εγγυημένης απασχόλησης, με ασφαλιστικές εισφορές που επιδοτεί το κράτος, δημιουργούμε, πρώτα απ' όλα, κίνητρο πρόσληψης.

Δεύτερον, δημιουργούμε ουσιαστικά μία δυνατότητα περαιτέρω εργασίας, διότι πια θα έχει αποκτήσει μία εμπειρία αυτός ο νέος. Και άρα, λοιπόν, θα έχει περισσότερες εισφορές και μετά από αυτή την τετραετή περίοδο, που θα χρηματοδοτείται από το κράτος, και βεβαίως, εξασφαλίζουμε τις ίδιες τις εισφορές από το ίδιο το κράτος, κατά τη διάρκεια των τεσσάρων αυτών ετών. Άρα, λοιπόν, είναι ένα πολύ συγκεκριμένο μέτρο, το οποίο εμείς προτείνουμε και το οποίο έχει σχέση με τη δίκαιη λειτουργία ενός συστήματος υπέρ της νέας γενιάς.

Το δεύτερο είναι το Ταμείο Αλληλεγγύης των Γενεών. Εσείς ουσιαστικά, θέλετε αυτό να το χρηματοδοτήσετε, διαστρεβλώνοντας τη δική μας πρόταση, χρηματοδοτώντας το από το Φ.Π.Α. και από το 10% των κοινωνικών πόρων.

Αυτό δηλαδή, αντί να αμβλύνει την κοινωνική αδικία, δημιουργεί νέα ανισότητα. Διότι αυτοί που πληρώνουν υπερβολικά και άνισα, θα είναι και πάλι αυτοί που έχουν και τη μεγαλύτερη ανάγκη και τους λιγότερους πόρους, δηλαδή τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα.

Σε ό,τι αφορά τους κοινωνικούς πόρους, όπου θέλετε να βάλετε ουσιαστικά χέρι σε αυτούς, βάζετε πρώτα από όλα μια κοινωνική ομάδα ενάντια στην άλλη, αλλά ουσιαστικά, αυτό που κάνετε είναι, αναδιανομή της φτώχειας και όχι αναδιανομή του πλούτου. Εμείς, μιλάμε για αναδιανομή του πλούτου, μιλάμε να πληρώσουν οι έχοντες και κατέχοντες και όχι απλώς να πληρώσουν μεταξύ τους οι φτωχότεροι ή οι λιγότερο φτωχότεροι τους φτωχότερους. Αυτή είναι η άλλη αντίληψη για την οποία μιλάμε και που έχει, βεβαίως, σχέση με την νέα γενιά. Μία νέα γενιά, που θέλει να ξέρει ότι, στο βάθος του χρόνου, δεν θα έχει πρόβλημα σιγουριάς και ασφάλισης συντάξεων, που είναι βασικό στοιχείο για να μπορεί στην πορεία της ζωής ο νέος να πάρει ρίσκα, να δοκιμάσει, να πάρει πρωτοβουλίες, για να ξέρει ότι έχει κάπου να ακουμπήσει, εκεί όπου υπάρχει πρόβλημα.

Τρίτον, δεν είναι κλειστό σύστημα, διότι μιλάμε και για μία άλλη ανάπτυξη που θα φέρει πόρους. Μία άλλη ανάπτυξη, που επενδύει στον ίδιο τον άνθρωπο, που επενδύει και σε εκείνους οι οποίοι είναι στο περιθώριο αυτή τη στιγμή, όπως τον μετανάστη. Ο μετανάστης, αυτή τη στιγμή, μπορεί να συμβάλει ουσιαστικά, με την ουσιαστική του ένταξη μέσα στην οικονομία, την κοινωνία και την πολιτική ζωή, αντιμετωπίζοντας σημαντικά και τα ελλείμματα των ασφαλιστικών ταμείων. Και βεβαίως, για την αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής, μιλάμε για ένα ενιαίο σύστημα βεβαίωσης και είσπραξης για όλα τα ταμεία, μέσα από το ΚΕ.Π.Υ.Ο., που θα βοηθήσει.

Επίσης, επένδυση στους ελεγκτές, για να υπάρξει ένας ουσιαστικός και αποδοτικός μηχανισμός, για να χτυπήσουμε την εισφοροδιαφυγή.

Και τέλος, να διαμορφώσουμε μία ουσιαστική συναίνεση με τους κοινωνικούς εταίρους, σε ό,τι αφορά την εισφοροδιαφυγή.

Θέλετε να σας πω και κάτι άλλο; Τί είναι η διαφορετική αντίληψη δημοκρατίας, για την οποία μιλάμε; Όταν εσείς μιλάτε για διάλογο, βεβαίως βγάζετε τα Μ.Α.Τ.. Για να χτυπήσουμε την εισφοροδιαφυγή, χρειάζονται βεβαίως και οι μηχανισμοί καταστολής και οι μηχανισμοί ελέγχου, μια σωστή Δημόσια Διοίκηση, χρειάζεται, όμως, να μπορέσουμε να διαμορφώσουμε και μία ευρύτερη κοινωνική συμφωνία των κοινωνικών εταίρων. Τι θα σήμαινε αυτό; Ότι στο βάθος του χρόνου, εφόσον πληρωθούν σωστά οι εισφορές, θα μπορούσε να υπάρξει ακόμη και η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, χωρίς να μειωθούν οι συντάξεις, χωρίς να μειωθεί η ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών. Γιατί; Διότι η μείωση της εισφοροδιαφυγής θα υπερκάλυπτε τις ανάγκες του ασφαλιστικού συστήματος τόσο πολύ, που θα μπορούσαν και να μειωθούν οι εισφορές και, βεβαίως,

με τη μείωση των εισφορών, να υπάρξει και περισσότερη εργασία, περισσότερες προσλήψεις από τους εργοδότες, όπου βεβαίως αυτό θα αύξανε και την ουσιαστική, γενικότερη εισφορά στο οικονομικό σύστημα των ασφαλιστικών ταμείων, στον ισολογισμό των ασφαλιστικών ταμείων.

Σε ό,τι αφορά τώρα τα εκπαιδευτικά θέματα, θα ήθελα απλώς να κάνω δύο – τρεις παρατηρήσεις. Εσείς ποτέ δεν μιλάτε για ποσοστά, μιλάτε για απόλυτους αριθμούς. Βεβαίως, δεν σας βολεύει να μιλήσετε με ποσοστά, διότι μπορεί να συγκρίνει κανείς. Και εάν συγκρίνουμε, βλέπουμε ότι το 2003, το ποσοστό δαπανών στην παιδεία ήταν 3,61% του Α.Ε.Π. και, το 2007, ήταν 3,02% του Α.Ε.Π.. Μία δραματική μείωση της κρατικής χρηματοδότησης προς το εκπαιδευτικό σύστημα.

Σε ό,τι αφορά το κτηριακό, θέλω να θυμίσω ένα στοιχείο, το οποίο ανέφερα και την προηγούμενη φορά που είχαμε συζήτηση στην επίκαιρη ερώτηση για την παιδεία. Επειδή αναφέρατε επιλεκτικά στο παρελθόν και με εύκολο τρόπο διαστρεβλώνετε τους αριθμούς, θέλω να θυμίσω, ότι από την ίδρυση του ελληνικού κράτους μέχρι σήμερα, το 49% της κτηριακής υποδομής για τα σχολεία, έγινε στα δεκαοκτώ χρόνια του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και επειδή μιλήσατε και για τα προ ογδόντα ετών κτήρια, αρχιτεκτονικώς ωραία, να σας θυμίσω ότι είναι κτήρια που κτήστηκαν επί Ελευθερίου Βενιζέλου, με Υπουργό Παιδείας το Γεώργιο Παπανδρέου, στη δεκαετία του 1930.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Μιλάτε για το «έξυπνο» σχολείο. Πράγματι, όπως είπατε και η κ. Παπαρήγα, είναι μία ταμπέλα. Ουσιαστικά, περί τίνος πρόκειται; Φτιάξατε ένα κτήριο με βιοκλιματικές προδιαγραφές. Αυτό είναι όλο το πρόγραμμά σας περί «έξυπνου σχολείου». «Έξυπνο σχολείο» σημαίνει, να υπάρχει καινούργιο περιεχόμενο σπουδών, σωστοί μισθοί για τους εκπαιδευτικούς, καλύτερη φροντίδα για τους μαθητές και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Τότε θα υπάρξει «έξυπνο σχολείο». Όχι μια βιτρίνα ενός σχολείου, που είπατε ότι κάνατε και στην υποδομή του οποίου βάλατε και κάποιες βιοκλιματικές αλλαγές.

Σε ό,τι αφορά τα άτομα με αναπηρία, θυμίζω ότι, σήμερα, είναι η ημέρα για τα άτομα με σύνδρομο DOWN. Και θυμίζω, επίσης, ότι έχετε εγκαταλείψει τα ειδικά σχολεία, από πλευράς προσωπικού και από πλευράς υποδομών. Να πούμε, ότι είναι απλήρωτοι είκοσι επτά χιλιάδες εκπαιδευτικοί τους τελευταίους μήνες; Αυτή είναι η προτεραιότητα, την οποία θέτει ο κύριος Πρωθυπουργός και η Νέα Δημοκρατία για την εκπαίδευση και την επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό.

Όσον αφορά την αξιοκρατία, αναρωτιέμαι, πως διαπαιδαγωγούμε τη νέα γενιά, όταν το 2004, ο κ. Παυλόπουλος, άλλαξε όλους τους διευθυντές στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση και, χωρίς κανένα ακαδημαϊκό κριτήριο, επέβαλε τους δικούς σας κομματικούς εγκάθετους. Δεν λέω, ότι δεν υπάρχουν και εκεί, όπως και σε κάθε παράταξη, αξιόλογα άτομα. Αλλά δεν ήταν όμως το κριτήριο αυτό. Δεν ήταν το κριτήριο η αξία. Είναι αυτό το οποίο εσείς ακολουθείτε, βάζετε τους αρεστούς αντί των άξιων. Και βεβαίως, ήρθατε μετά να νομοθετήσετε, ότι αυτοί οι οποίοι ήταν προσωρινά σ' αυτές τις θέσεις, θα είναι μόνιμοι σ' αυτές. Και στη συνέχεια, ήρθατε με την περιβόητη συνέντευξη, την οποία χρησιμοποιείτε κατά το δοκούν, για να βάζετε ή να βγάζετε όποιον θέλετε, πάλι με κριτήρια κομματικά, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Και σας ερωτώ: Αυτή είναι η αξία με την οποία διαπαιδαγωγείτε τη νέα γενιά της χώρας;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αυτές είναι οι πελατειακές σχέσεις. Εγώ θέλω να σας καταθέσω ένα από τα πολλά στοιχεία που υπάρχουν. Τοποθέτηση διευθυντών σε σχολικές μονάδες και Σ.Ε.Κ. Α' Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Αθηνών. Διαταγή της προεδρεύουσας του Η' Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την οποία διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης των υπ' αριθμ. 116/16.11.2007, 94/2007 και 114/2007 πράξεων Π.Υ.Σ.Δ.Ε. Α' Αθηνών και υπ' αριθμ. Φ32/8981/19.11.2007 απόφασης του Περιφερειακού Διευθυντή Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αττι-

κής. Γιατί; Λόγω της μη αξιοκρατικής επιλογής.
Το καταθέτω στα Πρακτικά, για να υπάρχει.
(Στο σημείο αυτό ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης

και Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεώργιος Παπανδρέου καταθέ-
τει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει
ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Δεν υπήρξε νομός, δεν υπήρξε εκπαιδευτική διεύθυνση, που να μην υπάρξει καταγγελία για κομματική επέλαση στις επιλογές των στελεχών της εκπαίδευσης. Αυτή είναι η πολιτική σας.

Σε ό,τι αφορά για την Γκράβα, θα ήθελα απλώς να σας αναφέρω εδώ ενδεικτικά τα προγράμματα που εκπονήθηκαν, από τοπική πρωτοβουλία. Γι' αυτό, θέλουμε να δώσουμε πρωτοβουλία. Γι' αυτό, μιλάμε για αποκέντρωση. Όχι όπως πολλές φορές ακούω την κυρία Παπαρήγα να λέει, ότι ο δήμαρχος να διοικεί. Αντίθετα, η εκπαιδευτική κοινότητα, με τους γονείς, που έχουν ειδικά, ιδιαίτερα προβλήματα, να παίρνουν πρωτοβουλίες. Δεν θα το αποφασίσει κεντρικά ο Υπουργός Παιδείας. Δεν μπορεί να τα ξέρει. Δεν μπορεί να έχει αυτήν την δυνατότητα. Θα πρέπει να δώσουμε την ευχέρεια στην εκπαιδευτική κοινότητα, με δυνατότητες, να παίρνει αποφάσεις.

Σας λέγω, λοιπόν, τι έκαναν εκεί οι εκπαιδευτικοί.

Ενδεικτικά, αναφέρονται: Πρώτον, τα προγράμματα εναλλακτικών δράσεων που αξιοποιούν τη γλώσσα και τον πολιτισμό όλων των μαθητών. Δεύτερον, η διδασκαλία μητρικής γλώσσας. Τρίτον, η διδασκαλία ελληνικής γλώσσας στους μετανάστες γονείς. Τέταρτον, ενδοσχολική επιμόρφωση για εκπαιδευτικούς και γονείς. Πέμπτον, πολύγλωσσες ανακοινώσεις. Έκτον, διεύρυνση του περιεχομένου των εθνικών και θρησκευτικών εκδηλώσεων.

Τι φοβόσαστε και διώξατε αυτήν τη διεύθυνη; Φοβόσαστε ότι ουσιαστικά, ανέπτυξε ένα πρόγραμμα, που έχει σχέση με τις πραγματικές εξελίξεις, όχι μόνο στη δική μας κοινωνία, αλλά παγκοσμίως; Τη συνάντηση των πολιτισμών; Φοβόσαστε ότι έτσι εντάσσονται πιο αρμονικά οι μετανάστες στην κοινωνία μας; Φοβόσαστε μήπως, για τη μητρική τους γλώσσα; Να σας πω κάτι, από τη δική μου εμπειρία, διότι ως απόδημος, αλλά και ως υπεύθυνος για τον απόδημο Ελληνισμό, είχαμε κάνει μελέτες σε ό,τι αφορά τη μητρική γλώσσα. Η εκπαίδευση στη μητρική γλώσσα δεν παραπέμπει μόνο στη μητέρα-πατρίδα, παραδείγματος χάριν Αλβανία, Ρουμανία, Ρωσία ή κάπου αλλού. Παραπέμπει κατ' αρχάς στην αξιοπρέπεια του ανθρώπου που θέλουμε εμείς να δώσουμε σε όλους τους πολίτες αυτής της χώρας, σε όλους τους κατοίκους αυτής της χώρας, διότι, όταν αισθάνονται αξιοπρέπεια, τότε μπορούν πράγματι να ενταχθούν ουσιαστικά και μέσα στην κοινωνία. Άρα, λοιπόν, γιατί να σταματήσετε αυτά τα προγράμματα;

Φίλες και φίλοι, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, όπως είπα, πρέπει να φύγουμε από την κουλτούρα, τον πολιτισμό του φόβου, του αυταρχισμού, και να πάμε σε έναν πολιτισμό δημοκρατίας, αξιών και δημιουργίας, ελευθερίας, αν θέλετε, με αρχές και με στόχους στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, γενικότερα στη Χώρα μας, αλλά ιδιαίτερα πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, που δίνει τη δυνατότητα να λαμβάνονται πρωτοβουλίες από την εκπαιδευτική κοινότητα, που δίνει τη δυνατότητα στη νέα γενιά να αισθάνεται σίγουρη, δημιουργική, ελεύθερη, να πλάσει, να σκεφθεί, να οραματισθεί. Να μην έχει το φόβο της ελευθερίας, το κομματικό, το εμπόριο, το φόβο των επιλογών, το φόβο του νέου, τον φόβο της καινοτομίας, τον φόβο του μέλλοντος, τον φόβο της νέας τεχνολογίας, τον φόβο της αξιολόγησης, τον φόβο του εύλογου ρίσκου ανθρώπων που επιχειρούν, τον φόβο της ανάληψης ευθυνών, τον φόβο των ανοικτών συνόρων, τον φόβο του δημιουργικού ανταγωνισμού, τον φόβο της ατομικής αυτονομίας και της νέας πλούσιας ατομικότητας, που συναντά μια νέα συλλογικότητα στην κοινωνία μας.

Πρέπει να εξοπλίσουμε το νέο άνθρωπο στο δρόμο του για τη δική του Ιθάκη. Και αυτό λέει το πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτό εγγυάται το πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτό παλεύουμε εμείς και αυτό θα μπορέσουμε να εφαρμόσουμε, αμέσως μετά την εκλογή μας στις επόμενες εκλογές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):

Κύριε Πρωθυπουργέ, χρειάστηκε όλη αυτή η προσπάθεια και οι επανειλημμένες προκλήσεις και προσκλήσεις από το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς ακόμα και σήμερα το πρωί, για να ανοίξετε το στόμα σας γύρω από το ασφαλιστικό. Ακούσαμε μία περίληψη συνοπτική, η οποία περιελάμβανε στα ελάχιστα θέματα που θίγατε -τα οποία έπρεπε να τα θίγατε εκτεταμένα στις χθεσινές, προχθεσινές συνεδριάσεις- ανακρίβειες. Και λέω «ανακρίβειες» και χρησιμοποιώ αυτόν τον όρο και όχι έναν πιο αυστηρό όρο, ακριβώς επειδή είσθε Πρωθυπουργός και δεν θέλω να οξύνω την κατάσταση παραπέρα.

Αναφέρατε για τα επικουρικά ταμεία, ότι το Ι.Κ.Α. στα 100 είναι το *minimum*. Δεν είναι καθόλου έτσι. Το 20% είναι η οροφή και απλώς δίνει τη δυνατότητα στον Υπουργό, χωρίς καν εισήγηση, παρέμβαση του ταμείου, όταν δει ότι ξεχειλίζει το χυτάκι από το ταμείο να ζητήσει ή να αποφασίσει να αυξηθούν κάπως οι επικουρικές συντάξεις.

Αυτό καταργεί πλήρως το αυτοδιοίκητο των ταμείων. Αυτό βάζει οροφή και όχι μίνιμουμ που λέτε εσείς και αφετηρία σχετικά με τα επικουρικά ταμεία και δεν κάνετε καν το αντίδοτο, όχι ότι θα συμφωνούσαμε, έστω το αντίδοτο, να δίνουν τις συντάξεις τα επικουρικά ταμεία και όταν ένας Υπουργός δει ότι ένα ταμείο είναι απλόχερο και το έχει παρακάνει, να ζητήσει εξέταση, μελέτη κ.λπ. για το τι γίνεται. Επομένως, καλό θα είναι ειδικά από τον Πρωθυπουργό να περιμένουμε ακρίβειες και να περιμένουμε κάποια επιχειρήματα, που μπορεί να μην συμφωνούμε, να έχουν όμως μία βάση. Έλεος.

Είπατε: «Θέλουμε μεγάλα ταμεία, ενοποίηση των ταμείων, για να καταπολεμήσουμε την εισφοροδιαφυγή». Μα ποιο είναι το μεγαλύτερο ταμείο σήμερα εδώ; Το μεγαλύτερο ταμείο είναι το ΙΚΑ. Τα ταμεία τα άλλα που θα κάνετε, που ενοποιείτε, θα είναι πολύ μικρότερα από το ΙΚΑ. Πώς καταπολεμάται η εισφοροδιαφυγή από το Ι.Κ.Α.; Με ποιον τρόπο; Και με ποιον τρόπο, αν θέλετε, όλοι και κυρίως οι νέοι είναι απαλλαγμένοι απ' αυτό το φορτίο, το οποίο καταλήγει σε μειωμένα ασφαλιστικά δικαιώματα για τους ίδιους; Το Ι.Κ.Α. έχει τέσσερις χιλιάδες εργαζόμενους έλλειμμα, εν τρίτον. Σκόπιμη επιλογή, όχι δημοσιονομική επιλογή. Είναι επιλογή των κυβερνήσεων να μην έχει το Ι.Κ.Α. ικανότητα ελεγκτικών μηχανισμών. Το Ι.Κ.Α. προβλέπεται να έχει δεκατρία ελεγκτικά κέντρα στην Ελλάδα. Έχει τέσσερα ελεγκτικά κέντρα. Σκόπιμη απόφαση, όχι αμέλεια, όχι δημοσιονομικές πιέσεις. Δεν θέλουμε ελεγκτικά κέντρα. Τα τέσσερα ελεγκτικά κέντρα τα οποία έχει το Ι.Κ.Α., υπολείπονται.

Πριν λίγες ημέρες ήμουν επίσκεψη στο ΙΚΑ του Ηρακλείου, το οποίο είναι στελεχωμένο με το 15% - 20% του δυναμικού που έχει. Στην Κοινοβουλευτική Ομάδα που έκανε ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς πριν λίγες ημέρες, είχαμε καλέσει τον επικεφαλής των ελεγκτικών μηχανισμών του Ι.Κ.Α.. Κύριε Πρωθυπουργέ, δείτε το. Μας λέει: Μέσα στα συρτάρια είναι ογδόντα χιλιάδες υποθέσεις ανασφάλιστης εργασίας από οικοδομές που, επειδή θέλουν την άδεια να λειτουργήσουν, φως κ.λπ., είναι οι πιο εύκολες να πληρωθούν. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Ήταν δέκα χιλιάδες, έγιναν είκοσι, τριάντα και φτάσαμε τις ογδόντα χιλιάδες.

Και νομίζω ότι, μια που μιλάμε για εισφοροδιαφυγή, είναι επιλογή τελικά αυτή, επιλογή να μην χτυπηθεί η εισφοροδιαφυγή, αλλά να έλεγα ότι προσβάλλετε πάρα πολύ τους νέους. Πάρα πολύ προσβάλλετε τους νέους, διότι στο χώρο αυτό, ο οποίος θα έπρεπε να ήταν ιερός, στο χώρο τον ασφαλιστικό της μισθωτής εργασίας στον ιδιωτικό τομέα, έχετε εκατοντάδες και χιλιάδες εργαζόμενους, δήθεν καταρτιζόμενους με τα προγράμματα «STAGE», οι οποίοι είναι ανασφάλιστοι. Αυτά είναι τα προβλήματα και με αυτόν τον τρόπο αντιμετωπίζετε τους εργαζόμενους.

Και θα αναφερθώ σε μία ειδική κατηγορία εργαζομένων σήμερα, επειδή έκαναν τη μεγάλη κινητοποίησή τους και επειδή το προεδρείο τους βρίσκεται σήμερα στα θεώρα, προσκεκλημένο από εμάς, τους δασοφυροσβέστες. Οι άνθρωποι αυτοί είναι πέντε χιλιάδες σε όλη την Ελλάδα. Έχασαν εννιά συναδέλφους τους φέτος, είκοσι δύο τα δύο-τρία τελευταία χρόνια.

Φέτος έχασαν οι πυροσβέστες εννιά ζωές, έχασαν εννιά συναδέλφους τους. Χάθηκαν οι άνθρωποι. Είδαμε όλα τα δάση μας, όλη την Πελοπόννησο να φλέγεται, να καίγεται, την Πάρνηθα να καίγεται και σ' αυτούς τους ανθρώπους δεν δίνετε τη δυνατότητα να έχουν σταθερές εργασιακές σχέσεις ολόκληρο το χρόνο και τους πετάτε τέσσερις μήνες στην ανεργία για να τους κρατάτε στο καθεστώς των συμβασιούχων, για να κάνετε εξοικονομήσεις πόρων. Και ενώ υπόσχεται ο κ. Πολύδωρας ότι θα ικανοποιηθεί το αίτημά τους, έρχεται ο κ. Παυλόπουλος και συνεχίζει την ίδια κατάσταση και λέει: «Το δωδεκάμηνο αποκλείεται».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Λύστε το. Από πίσω σας το σκηνικό που είναι η Νέα Δημοκρατία και οι Υπουργοί και ο Πρωθυπουργός, από πίσω υπάρχουν φλεγόμενες εικόνες που δεν φεύγουν ακόμη από τη μνήμη μας. Δεν μπορείτε αυτούς τους ανθρώπους τέσσερις μήνες να τους πετάτε, όταν μπορούν να κάνουν δουλειά υποδομής για τα ζητήματα τα οποία έχουν σχέση με την προστασία των δασών και όταν με την ίδια τη ζωή τους μάχονται για το κοινωνικό καλό.

Το τρίτο σημείο που θα ήθελα να αναφέρω έχει σχέση με αυτά που είπατε ότι «άλλοι λένε με έργα και άλλοι λένε με λόγια» και ότι «εμείς έχουμε τη στήριξη του ελληνικού λαού σε σχέση με το πρόγραμμά μας».

Αυτό κρίνεται. Εμείς ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς πέρα από την κριτική μας που είναι αυστηρή και πολλές φορές καυστική, προσπαθούμε κάθε φορά να ανταποκριθούμε σε επαφή με τα κινήματα, στις προτάσεις μας. Είχατε το νομοπλαίσιο, όταν ήταν η κ. Γιαννάκου, κύριε Στυλιανίδη. Και το μόνο κόμμα το οποίο κατέθεσε αντινόμο, άρθρο προς άρθρο 42,44 άρθρα, πόσα είχε, ήμασταν εμείς. Έχουμε το ασφαλιστικό. Καταθέσαμε όχι γενικές αρχές. Ειδική συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας με βασικές ρυθμίσεις στα βασικά ζητήματα. Αλλά ας δούμε, κύριε Πρωθυπουργέ. Σας ρώτησα και πριν. Δημοψήφισμα. Κάντε το, να δούμε. Αν είναι σοβαρή ανάγκη και αν υπάρχουν σοβαρά επιχειρήματα. Δεν υποβαθμίζετε τα ασφαλιστικά δικαιώματα, δεν κτυπάτε τη νέα γενιά. Ας το δούμε, ας μετρηθούμε έξω στο λαό, στην κοινωνία, αφού είναι μία δυνατότητα που τη δίνει το Σύνταγμα μία φορά σε κάθε περίοδο. Μη φοβάστε, δεν θα γίνεται σε κάθε νομοσχέδιο. Το άρθρο 44 παράγραφος 2 του Συντάγματος λέει μία φορά σε κάθε περίοδο, γιατί θεωρεί ότι θα ήταν κατάχρηση. Σ' αυτό το θέμα στη μεγάλη σας μεταρρύθμιση, ας το κάνουμε αυτό.

Επίσης, κύριε Πρωθυπουργέ, πρόσεξα κάτι πάρα πολύ ενδιαφέρον από την τοποθέτησή σας. Ξέρετε, παλιά και ίσως ακόμη, ίσως και στο μέλλον, εμείς ως Αριστερά είχαμε ένα μεγάλο πρόβλημα, πώς θα σταθείς απέναντι σε κυβερνήσεις που διαφωνείς με την πολιτική και των δύο. Η μία είναι της Νέας Δημοκρατίας και η άλλη του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Θα κάνεις επιλογή; Θα τους κτυπήσεις το ίδιο; Θα τους κρίνεις με βάση την πολιτική τους, θα τους κρίνεις με βάση τις παραδόσεις, τις αφετηρίες, τις συγγένειες; Δεν μπορώ να σας πω ότι ήταν ευχάριστη η θέση μας. Μας έβαζε σε κάποιες δυσκολίες. Εμείς προσπαθήσαμε να ανταποκριθούμε σ' αυτό το πρόβλημα, λέγοντας ότι η κριτική μας θα είναι στην Κυβέρνηση που έχουμε μπροστά μας. Αυτή είναι ο κεντρικός στόχος της κριτικής μας. Από εκεί και πέρα, εάν δεν συμφωνούμε με κάποιες θέσεις αυτού που είναι αντιπολίτευση, θα κάνουμε την κριτική ή τη διαφοροποίησή μας.

Να σας πω ότι αισθάνομαι μία ανακούφιση που τώρα το πρόβλημα μπαίνει σε σας, διότι σήμερα μας είπατε ουσιαστικά ότι κάνετε λίγο επιλογή αντιπολίτευσης. Είπατε, λαϊκισμός, απατώντας στην κριτική του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και πολιτισμός πολιτικός απαντώντας στην κριτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δική σας τοποθέτηση είναι. Δεν λέω ότι έχει ευθύνες το ΠΑ.ΣΟ.Κ. γι' αυτή την τοποθέτησή σας. Θα σας πω ότι το συναισθάνεστε τώρα. Και πρέπει να καταλάβετε ότι μπαίνουμε σε μία άλλη φάση. Ακριβώς αυτή η νεανική δύναμη -τώρα που μιλάμε για τη νεολαία- αυτή η ριζοσπαστική δύναμη δεν θα είναι πια στο περιθώριο και ότι διεκδικεί να παίξει το ρόλο της εναλλακτικής λύσης.

Αυτό πρέπει να το ξέρετε πολύ καλά εσείς, κύριε Υπουργέ της Παιδείας. Επιλέξατε απ' όλα τα κόμματα να απαντήσετε στο Συνασπισμό της Ριζοσπαστικής Αριστεράς και μας είπατε διάφορα. Μας είπατε, γιατί μιλήσαμε γι' αυτούς που έκαναν τις καταλήψεις και τις συγκεντρώσεις για το άρθρο 16. Θα το δούμε. Όπως παλιά είχαμε της Ε.Π.Ο.Ν., τη γενιά των Λαμπράκηδων, τη γενιά του 114, τη γενιά του Κυπριακού, τη γενιά του Πολυτεχνείου, μπορεί αυτή η γενιά να ειπωθεί η γενιά της Δ.Α.Π., ή μπορεί να ειπωθεί και η γενιά του άρθρου 16. Και εγώ σας λέω ότι είναι η γενιά του άρθρου 16. Ανάμεσα στα άλλα, διότι όχι μόνο υποστήριξε αξίες, όπως είναι η ελευθερία της γνώσης από τα κέρδη και από την εμπορευματοποίηση, αλλά επειδή ήταν μια γενιά η οποία κατάφερε να επηρεάσει αποφασιστικά τις πολιτικές εξελίξεις. Έσπασε τη σύγκλιση αυτή, παρά την κοινή θέση που έχετε μέσα στη Βουλή, ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την Αναθεώρηση του Συντάγματος και για το άρθρο 16. Και είναι επιτυχία αυτής της γενιάς ότι βγαίνετε και σήμερα έστω και την τελευταία στιγμή να εκλιπαρείτε. Ελάτε εδώ όλοι μαζί για να αλλάξουμε το άρθρο 16.

Σε σχέση με την προσευχή, κύριε Υπουργέ.

Η ίδια, αυτή η πουριτανική, η συντηρητική, η ευαγγελική Αμερική, κρατώντας κάποιες από τις καλές αρχές, από τις αρχές του Διαφωτισμού, που υπήρχαν στην αμερικάνικη επανάσταση πριν από δύο και πάνω αιώνες, λέει: «In God we trust», δηλαδή εμπιστευόμαστε το Θεό, δεν λέει ποιο Θεό. Τι θα θέλατε;

Σ' αυτό το σχολείο, στην Γκράβα, το 72% είναι αλλοθρησκοί, αλλοεθνείς και η πολύ μεγάλη τους πλειοψηφία δεν είναι χριστιανοί. Τι θα θέλατε σε αντίστοιχη κατάσταση; Τι θα κάνατε εσείς, αν ήρασαν γονιός σε μια ισλαμική χώρα που το 70% ήταν Έλληνες, χριστιανοί ορθόδοξοι; Τι θα λέγατε; Αφήστε τα σε άλλους γονείς που θα έλεγαν «Πάμε να κάνουμε μία προσευχή στον καλό Θεούλη και όχι στον Μωάμεθ». Τι θα λέγατε εσείς; Να ηγαίνονταν τα κορίτσια με φερετζέ και να προσεύχονταν στον Μωάμεθ;

Δεν το καταλαβαίνετε σε τι κοινωνίες ζούμε; Δεν καταλαβαίνετε ότι χρειάζεται να έχουμε ένα στοιχειώδη σεβασμό; Ξέρετε τις δικές μου απόψεις για τη θρησκεία γενικότερα. Εγώ δεν είπα να μην προσεύχονται. Ας προσεύχονται, όμως, σε κάτι το οποίο, σε κοινωνίες που διασπώνται, που έχουν μίσος, που έχουν ρατσισμό, μπορεί όλους αυτούς να τους ενώνει σε κάποιες κοινές αξίες.

Ψέματα, κύριε Υπουργέ. Μη μας λέτε ότι έγινε διευθύντρια από ένα σχολείο σε άλλο απλώς. Ναι, έγινε διευθύντρια από το 132ο Σχολείο στην Γκράβα, στο οποίο είχε αναπτυχθεί η πολύ σημαντική, η πρότυπη δραστηριότητα και πήγε στο 112ο Σχολείο, στην Γκράβα πάλι, που είναι σε άλλη βάρδια, με συνέπεια όλη η κατάσταση να ανατραπεί και με το κύμα εκφοβισμού που πέρασε σ' όλους τους άλλους δασκάλους και σ' όλους τους άλλους φορείς και στους ξένους, οι οποίοι λένε: «Δεν πειράζει». Ξένοι είναι οι άνθρωποι, φοβούνται. Βάλτε τη στο ίδιο σχολείο. Αυτό να κάνετε.

Αυτό σημαίνει ότι δεχόμαστε έναν εργαζόμενο, ένα στέλεχος της εκπαίδευσης -ας μην είναι γραμμένο στο κόμμα μας- το οποίο προσφέρει, δίνει δυνατότητες μαζί με τους συναδέλφους. Πώς το κάνατε αυτό; Γιατί έχει σημασία. Η διευθύντρια αυτή ήταν τριακοστή πέμπτη στη σειρά με βάση την αντικειμενική μοριοδότηση. Δίνει συνέντευξη και μέσα από την προφορική συνέντευξη πηγαίνει διακοσιοστή τέταρτη.

Η προφορική συνέντευξη είναι το μεγάλο μέσο, ο μεγάλος μηχανισμός που έχει σήμερα και εγκαινιάζει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και η οποία μπορεί να ανατρέπει τα πάντα, να ανατρέπει αντικειμενικά στοιχεία, προσφορά, δουλειά, κόπο, μόχθο, μόνο και μόνο για να περάσει αυτήν την πολιτική. Και στη συγκεκριμένη περίπτωση η πολιτική σας είναι πολιτική σκοταδισμού.

Καταλύνοντας, εγώ θέλω να σας πω ότι είναι μεγάλο το πρόβλημα της νεολαίας, από την πρώτη στιγμή μέχρι την ώρα που βρίσκεται στην έξοδο από την νεολαιίστικη ηλικία. Βγαίνουν -για τα παιδιά της Ελλάδας- οι έρευνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και λένε: «Πρώτα τα Ελληνόπαιδα σε παχυσαρκία». Περνάνε από το σχολείο και βγαίνουν έρευνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

οι οποίες λένε: «Πρώτα τα Ελληνόπουλα σε δουλειά», δηλαδή σε μία υποχρέωση να απομνημονεύουν. Βγαίνουν άλλες έρευνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και λένε: «Πρώτα τα Ελληνόπουλα σε άγχος». Είμαστε πρώτοι στο σχολικό στρες μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεν μπορούν να κάνουν οικογένεια και φτάνουν οι γυναίκες στα σαράντα και να αγωνίζονται πια με την τεχνητή γονιμοποίηση, με το σωλήνα, μήπως και αποκτήσουν παιδί. Πώς μπορούμε να ανεχόμαστε αυτήν την κατάσταση; Εγώ πιστεύω ότι πρέπει να τα ξαναδούμε όλα. Πρέπει να γίνει μια πολύ μεγάλη αλλαγή.

Η ελληνική κοινωνία είναι μία παιδοκεντρική κοινωνία, με τα κακά που έχει η παιδοκεντρική κοινωνία, την εξάρτηση, την επένδυση των γονιών και τη δέσμευση των παιδιών, την ανεπάρκεια, αν θέλετε, πολλές φορές στο σχολείο. Ο παιδοκεντρισμός, όμως, σε μία οικογένεια που έχει ως κέντρο το παιδί και την πρόδοό του, είναι κάτι σημαντικό, αν δεν υπήρχαν όλοι αυτοί οι περιορισμοί.

Εγώ πιστεύω ότι οι περισσότεροι από μας θα χαρούμε πιο πολύ για ένα καλό βαθμό του παιδιού μας, για μια επιτυχία, για το αν θα βρει δουλειά από το αν θα βγούμε στις εκλογές εμείς ή το κόμμα μας. Η πολιτική σας είναι ακριβώς το αντίθετο. Είναι μία πολιτική η οποία στρέφεται ενάντια στη νέα γενιά.

Γι' αυτό είπα κι αυτούς τους στίχους πριν και γι' αυτό πιστεύω ότι πρέπει να γίνει μία μεγάλη αλλαγή. Και χαιρόμαστε και είμαστε περήφανοι ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς γιατί κι εμείς –δεν λέμε «μόνο εμείς» αλλά κι εμείς– συμβάλαμε με επιμονή, με πάθος, όταν μας έλεγαν και «έκνομους», όταν μας έλεγαν «εκτός κοινοβουλευτικού πλαισίου», για να αναπτυχθεί αυτή η αίσθηση συλλογικότητας, αλληλεγγύης, προσδοκίας, οράματος που θα κάνει την Ελλάδα εντελώς διαφορετική τελικά, με τη συμμετοχή της νεολαίας, απ' αυτήν που είναι σήμερα. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ τον Πρόεδρο του ΛΑ.Ο.Σ., κ. Καρατζαφέρη να έρθει στο Βήμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Δεν χωράει καμμία αμφισβήτηση και αμφιβολία ότι είναι πολύ σημαντικό για τα νιάτα, για τα παιδιά, η μόρφωσή τους. Δεν χωράει επίσης καμμία αμφιβολία και αμφισβήτηση ότι είναι πολύ σημαντικός ο χώρος της εργασίας και αύριο η σύνταξή τους. Το σημαντικότερο όμως είναι να κρατήσουμε ζωντανά τα παιδιά. Δολοφονούμε τα παιδιά μας. Έχουμε ειδικούς μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Θα σας πει και ο κ. Άρης Σταθάκης ότι είμαστε πρωταθλητές στην Ευρώπη σε θανάτους νέων ανθρώπων από τροχαία δυστυχήματα. Θα σας πει ο γιατρός, Βαΐσης Αποστολάτος, ότι είμαστε πρώτοι σε θανάτους ναρκωτικών. Πρώτοι! Είμαστε υπερήφανοι;

Πρώτα-πρώτα να κρατήσουμε ζωντανά τα παιδιά. Το να χάνουμε μερικές χιλιάδες παιδιά, επειδή εμείς φροντίζουμε να μην κοιτάζουμε κατάματα τα θέματα ή φοβούμεθα να αναμετρηθούμε, είναι έγκλημα. Και σας ρωτώ, κύριε Πρωθυπουργέ: Πιστεύετε ότι τα δικά μας παιδιά είναι τα πλέον ανίκανα σ' όλη την Ευρώπη στην οδήγηση; Όχι, δεν είναι ανίκανα τα δικά μας παιδιά, είναι όμως η κατάσταση των δρόμων τέτοια που έχουμε ατυχήματα και με μηχανάκια και με αυτοκίνητα. Δεν ξέρετε λοιπόν ότι φταίνε οι δρόμοι; Ποιοι παρέλαβαν τους δρόμους των μεγάλων κατασκευαστών όλα αυτά τα χρόνια; Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Παραλάβετε δρόμους που δεν θα τους παραλάμβανε με τίποτα η Γερμανία. Και σκοτώνονται τα παιδιά.

Και δεν άκουσα τίποτα σήμερα από τόσους λαμπρούς ομιλητές γι' αυτό το θλιβερό πρωταθλητισμό που έχουμε στην Ευρώπη. Χάνουμε πέντε χιλιάδες παιδιά από τις δύο αυτές περιπτώσεις. Κι όταν χάνουμε παιδιά απ' αυτές τις δύο περιπτώσεις, τα ναρκωτικά και τα οδικά ατυχήματα, έρχονται κάποιοι και μας λένε για νομιμοποίηση των ναρκωτικών.

Επαναλαμβάνω τη θέση μου. Δεν είναι ασθενείς. Είναι τραυματίες πολέμου. Υπάρχει ένας ακήρυχτος πόλεμος κι εκεί θυσιαζουμε τα παιδιά μας. Αν δεν το δούμε έτσι έχω την αίσθη-

ση ότι θα συνεχίσουμε να κλαίμε και να πηγαίνουμε στα νεκροταφεία και αντί να βλέπουμε μπροστά στο σταυρό ηλικίες των ογδόντα ετών, θα βλέπουμε των είκοσι, είκοσι δύο, δεκαοκτώ και είκοσι πέντε ετών. Κι αυτό είναι θλιβερό. Γιατί είναι πράγματι άσχημο να θάβει το παιδί τον πατέρα του, όμως νομίζω ότι είναι τραγικό να θάβει ο πατέρας το παιδί του. Και σήμερα μιλάμε για τα νιάτα. Γιατί ίσως να το έχουμε ξεχάσει.

Αντιλαμβάνομαι τη δίνη των ημερών, γιατί το Ασφαλιστικό είναι ένα τεράστιο θέμα και θέλω να ελπίζω ότι θα υπάρξει εκείνη η ευρύτητα να απευθυνθούμε στο λαό, έναν λαό τον οποίο τον αγνοούμε, έναν λαό τον οποίο φοβόμαστε. Δεν τον ρωτήσαμε για να μπει στην Ευρώπη, δεν τον ρωτήσαμε για να του φορτώσουμε την Ο.Ν.Ε. στην πλάτη, δεν τον ρωτάμε τώρα που αλλάζει το Σύνταγμα της Ευρώπης κι έρχεται «καπέλο» σ' αυτό το Σύνταγμα, για το οποίο θα σας πω μετά, κύριε Πρωθυπουργέ. Να τον ρωτήσουμε τώρα για το Ασφαλιστικό, τι θέλει. Να ρωτήσουμε, όπως είπα και πριν, για το άρθρο 16. Το θέλει ή όχι; Ακούω να φωνάζει, να κραυγάζει ο κ. Αλαβάνος και κάποιοι άλλοι για το άρθρο 16. Να πάμε στο λαό, να του πούμε: «αυτά είναι τα υπέρ, αυτά είναι τα κατά». Δεν μπορούμε να είμαστε η μόνη χώρα της Ευρώπης που δεν έχει ιδιωτικά πανεπιστήμια μαζί με την Αλβανία. Είναι δυνατόν;

Και προσέξτε, κύριε Πρωθυπουργέ. Σας την έχουν στημένη οι εκφραστές της Αριστεράς, όπως θέλουν να αυτοαποκαλούνται. Σας την έχουν στημένη. Θα πάνε να σας ψηφίσουν εις το Σύνταγμα ένα ανούσιο άρθρο, για να πάει πέντε χρόνια πίσω η Αναθεώρηση. Άρα λοιπόν από σας εξαρτάται εάν το άρθρο 16, η πολιτική της υγείας και της ευκαιρίας για τους νέους ανθρώπους μέσω εναλλακτικής, αν θέλετε, παιδείας, μέσα από τα πλαίσια και του ελέγχου του κράτους θα υπάρξει από αύριο.

Θα σας πάνε, λοιπόν, να ψηφίσετε ένα ανούσιο άρθρο, για να πάει πέντε χρόνια πίσω η Αναθεώρηση του Συντάγματος. Άλλα πέντε χρόνια καταδίκης των παιδιών με τη μη πρόσβαση σε δυνατότητες ιδιωτικής παιδείας και έρευνας.

Βέβαια, μια και συζητάμε τέτοια θέματα ευρύτερης πολιτικής, κύριε Πρωθυπουργέ, έχω την αίσθηση ότι ακολουθείτε λίγο την τακτική του Γενάρχη της παρατάξεως, του Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Ο μεγάλος Καραμανλής, όταν είχε πάρει εκείνο το 54%, ήξερε ότι είναι πρόσκαιρο. Και επειδή έβλεπε την κατρακύλα –ευφυής άνθρωπος και έμπειρος– τότε λοιπόν αποφάσισε να διαιρέσει στα δύο εκείνη τη πλευρά και ανέβασε τον Ανδρέα Παπανδρέου.

Θυμάστε τις φράσεις από αυτό εδώ ακριβώς το Βήμα: «Η Αριστερά της Αριστεράς...» και «η Αριστερά της Αριστεράς» και ανέβαινε το ΠΑ.ΣΟ.Κ και κατάπιε την Ένωση Κέντρου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

Έχω την αίσθηση ότι ακολουθείτε σήμερα αυτήν την πολιτική, προκειμένου να φέρετε τα δύο κόμματα της Αριστεράς –πέρα από το Κ.Κ.Ε., το οποίο εν πάση περιπτώσει κρατά τη δική του πολιτική– σε μία συζυγία, για να μπορέσετε εσείς με μηδαμινά ποσοστά, δηλαδή της τάξεως του 30% και κάτι, να πάρετε την πλειοψηφία.

Φροντίστε όμως να μπορέσετε να ελέγξετε πιθανούς κινδύνους, κύριε Πρωθυπουργέ, από αυτήν την πολιτική σας γιατί ακούσατε τι είπε ο κ. Αλαβάνος. «Κύριε Καραμανλή, σε εμένα απαντά. Κύριε Καραμανλή, εμένα φτιάχνετε». Προσέξτε λοιπόν! Ακούστηκε ευθέως πλέον μέσα στην Αίθουσα αυτό και ο έμπειρος πολιτικός παρατηρητής βλέπει αυτήν την προσπάθειά σας μειώσεως του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δια της αναδείξεως του ΣΥ.ΡΙΖ.Α..

Βεβαίως και ενδεχομένως να μην είναι ίδια τα μεγέθη εκείνης της εποχής. Ίσως, η ηγεσία του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. να μην είναι ο Ανδρέας Παπανδρέου και ίσως η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μην είναι ο Γεώργιος Μαύρος. Όμως, βλέπω να εφαρμόζεται και άλλη μία φορά αυτή η τακτική.

Καταδικάσατε, κύριε Παπανδρέου –και καλά κάνατε– την πράξη της δικαιοσύνης για τους πέντε συνδικαλιστές. Και είναι μία ευρύτητα πνεύματος. Να σας θυμίσω όμως τους αγρότες και τα τρακτέρ; Ήσασταν Υπουργός εσείς, όταν η δική σας Κυβέρνηση πήγαινε και τους έσκαγε τα λάστιχα στην Εθνική

Οδό το βράδυ! Ήσασαν εσείς Κυβέρνηση, όταν τους στέλνατε κατηγορούμενους όλους τους αγρότες της πεδιάδας της Θεσσαλίας στα δικαστήρια και το ξύλο το οποίο έπεφτε εκείνη την εποχή!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

Εσείς ήσασαν Κυβέρνηση! Εσείς εφαρμόσατε τις μεθόδους. Πάνω στη δική σας ρότα περπατάει η Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή και θα ελέγχεται η δικαιοσύνη από τις εκάστοτε κυβερνήσεις. Αυτά για να τοποθετούμεθα επί των πραγμάτων.

Μιλήσατε για μία χαλαρότητα στην παιδεία. Είμαστε έτοιμοι να τραβήξουμε εκείνο το αυτάκι αυτού που φταίει, των καθηγητών του Πανεπιστημίου; Θέλετε αυτήν τη στιγμή να σας βγάλω έναν κατάλογο εκατόν πενήντα καθηγητών πανεπιστημίου που έχουν να πάνε τέσσερις μήνες στο πανεπιστήμιό τους; Ή δεν το ξέρετε; Το ξέρετε ή δεν το ξέρετε; Από όλα τα κόμματα έχετε καθηγητές. Καθηγητής πανεπιστημίου που έχει να πάει τέσσερις μήνες στο πανεπιστήμιό του και πάνε οι βοηθοί, οι λέκτορες κ.λπ. Γίνεται δουλειά έτσι;

Στριμώξετε τους να πηγαίνουν κάθε μέρα, όπως οι καθηγητές του Γυμνασίου να δείτε πως θα υπάρξει μία απόδοση και μία δουλειά. Όμως, όταν πηγαίνει ο καθηγητής μία φορά στους τέσσερις μήνες και τον έχετε σε πεντακόσιες θέσεις και όταν γίνονται εύκολα οι επιλογές...

Και σήμερα, κύριε Παπανδρέου, κάποιες δικές σας επιλογές βρίσκονται στον Κορυδαλλό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Ποιος;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Ο κ. Μεταξόπουλος. Δική σας επιλογή ήταν. Εσείς τον βάλατε στο Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο και κάποιοι άλλοι...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κύριε Καρατζαφέρη, να το αναφέρετε! Τι εννοείτε, «δική σας επιλογή»;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): ...και κάποιοι άλλοι...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Τι λέτε, κύριε Καρατζαφέρη; Δεν καταλαβαίνω τι λέτε! Πρέπει να το αναφέρετε αυτό!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Δεν ήταν δικό σας;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Δηλαδή τι σημαίνει «δικό σας είναι οι άνθρωποι»; Ο καθένας έχει τη δική του ευθύνη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Ακούστε με. Ο κ. Μεταξόπουλος, κύριε Πρόεδρε του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ήταν Καθηγητής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Τι λέτε τώρα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): ...αλλά στο Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο επελέγη ως αντιπρόεδρος αυτού του υψίστου οργάνου από την τότε κυβέρνηση, τη δική σας!

Επομένως, λοιπόν, να, επιλογές! Να, επιλογές!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Δεν διορίζονται...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Εν πάση περιπτώσει, αν αρνηστείτε τους ανθρώπους που εσείς στηρίζατε, δικαίωμά σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Οι μισοί καθηγητές του Πάντειου Πανεπιστημίου, εν πάση περιπτώσει, βρίσκονται στον Κορυδαλλό! Κάποιοι εξ αυτών, τουλάχιστον, βρίσκονται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κανείς δεν είναι κανενός!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Δεν αλλάζει αυτό. Δεν τους έκλεισα εγώ φυλακή. Κάποιοι καθηγητές! Δεν τους έκλεισα εγώ φυλακή!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, μου

επιτρέπετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Μην ενοχλείστε, είναι η αλήθεια. Θα την ακούσετε! Είναι καθηγητές, οι οποίοι βρίσκονται σήμερα με απόφαση της ελληνικής δικαιοσύνης στον Κορυδαλλό! Μην ενοχλείστε! Αυτό να το καταλάβετε!

Ε, λοιπόν, αν θέλετε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Πρόεδρε του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, επιτρέπετε στον Αρχηγό του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να σας διακόψει;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Παρά τις ιδεολογικές σας καταγωγές, δεν περίμενα να ξεκινήσετε με Μακαρθισμό, κύριε Καρατζαφέρη. Δηλαδή διά της πιθανής, θεωρητικής σχέσης του ενός με το άλλο, ενοχοποιείτε μία ολόκληρη παράταξη! Μακαρθισμός είναι αυτό! Να το αναφέρετε, κύριε Καρατζαφέρη!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Ακούστε, κύριε Πρόεδρε. Δεν μίλησα εγώ για την αξιοσύνη του κ. Μεταξόπουλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Να το αναφέρετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Ακούστε, κύριε Παπανδρέου. Θα τα ακούσετε εδώ μέσα. Εάν περιμένετε να περνάτε άβροχος, θα βραχείτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Μην μου λέτε εσείς για βροχές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Ακούστε. Δεν ήταν δική μου επιλογή. Εγώ δεν σας είπα, κύριε Παπανδρέου, για τον καθηγητή. Σας είπα ότι τον αξιοποιήσατε και τον βάλατε στο ραδιοτηλεοπτικό συμβούλιο. Τέτοιες επιλογές γίνονται.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ποιος τον αξιοποίησε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Περί αυτού σας είπα. Δεν σας είπα Αριστερός ή Δεξιός. Σας είπα για αποτυχημένες συνταγές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

Γιατί αυτοί οι άνθρωποι έκλεβαν και δίδασκαν τα παιδιά μας. Εκτός αν έκανε λάθος η δικαιοσύνη και τους έβαλε φυλακή για είκοσι έως είκοσι πέντε χρόνια. Μπορεί να είναι δικαστικό λάθος, δεν ξέρω, αλλά σήμερα η δικαιοσύνη της χώρας αυτούς στους οποίους είχαμε εμπιστευθεί τα παιδιά μας, τους έχει στον Κορυδαλλό. Αυτό, λοιπόν, δεν μπορεί να αλλάξει. Και μακριά από μένα η οποιαδήποτε έννοια του μακαρθισμού. Δεν με ενδιαφέρει. Δεν μίλησα για τα πολιτικά φρονήματα κανενός εξ αυτών και ποσώς με ενδιαφέρει. Σας λέω, όμως, ποια είναι η πραγματικότητα.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Δεν ήταν ΠΑ.ΣΟ.Κ. ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Αν θέλουμε, λοιπόν, να έχουμε παιδεία, θα έχουμε παιδεία σοβαρή αν μπορέσουμε και δημιουργήσουμε κάποιους κανόνες στοιχειώδους πειθαρχίας. Όχι να έχει τριάντα διαφορετικές θέσεις και να είναι και καθηγητής του Πανεπιστημίου και να μην πηγαίνει ποτέ στο μαθητή και να μην τον ξέρει ο μαθητής. Αυτή είναι μία πραγματικότητα την οποία φοβάστε να δείτε κατά πρόσωπο.

Είπατε επίσης, για τα σχολεία. Και βεβαίως, το καταλαβαίνω και εγώ ότι ο καθένας θέλει να διδάσκεται και να μαθαίνει τη μητρική του γλώσσα και στο παιδί του. Είναι πολύ σωστό. Αλίμονο! Διερωτώμαι, όμως, γιατί καταργήθηκαν επί της δικής σας υπουργίας δεκαοκτώ σχολεία στη Γερμανία που δίδασκαν την ελληνική γλώσσα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

Γιατί τα καταργήσατε; Άρα, ενδιαφέρεστε για τη γλώσσα των Αλβανών -και σωστά κάνετε- αλλά δεν ενδιαφερεθήκατε για τη

γλώσσα των δικών μας παιδιών στη Γερμανία.

Πήγα προχθές στο Λονδίνο, όπως σας είπα και πριν και έπαυσε εκείνο το σχολείο το οποίο είχε φτιάξει ο Κωνσταντίνος για τα παιδιά του. Μεγάλωσαν τα παιδιά του, το πήρε το σχολείο μία άλλη διοίκηση και γίνονται μόνο στα αγγλικά τα μαθήματα. Δεν υπάρχει σχολείο για να γίνουν ελληνικά μαθήματα. Σε όλο το Λονδίνο των είκοσι εκατομμυρίων και των δεκάδων και εκατοντάδων χιλιάδων παιδιών Ελλήνων και Κυπρίων δεν υπάρχει σχολείο για ελληνικά και ελληνικά κάνει η Εκκλησία. Και ευτυχώς που υπάρχει η Εκκλησία και εν πάση περιπτώσει, κάτι κάνει. Και χαίρομαι, γιατί κάποιος πριν, πηγαίνοντας προς την τουαλέτα, περιπακτικά μου είπε: «Ανακάλυψες Καρατζαφέρη το 2008 τον Τσε Γκεβάρα; Του λέω, λοιπόν, ότι κάποιος άλλοι ανακάλυψαν την Ορθοδοξία και το Θεό το 2008.

Και χαίρομαι βεβαίως, γιατί εν πάση περιπτώσει για τη νεολαία ίσως το μόνο καταφύγιο να είναι η Εκκλησία, να είναι οι πνευματικοί. Ίσως. Μία Εκκλησία η οποία δείχνει να περπατάει ένα νέο δρόμο, μία νέα ατραπό, ίσως πιο ανοικτή, ίσως πιο μεγάλης αγκαλιάς. Αλλά εν πάση περιπτώσει, εκεί η νεολαία βρίσκει καταφύγιο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Σε λεωφόρο βαδίζει η Εκκλησία, όχι σε ατραπό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Ατραπός είναι ο δρόμος που οδηγεί προς το καλό ή στο κακό. Και θέλω να ελπίζω ότι είναι καλός ο δρόμος της Εκκλησίας, καλή ατραπός, σε αντίθεση με κάποιες άλλες ατραπούς που ακολούθησε το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα και γι' αυτό βρέθηκε σ' αυτό το δρόμο που βρίσκεται σήμερα.

Άκουσα την κ. Παπαρήγα να εγκυβρίζει τον Πρωθυπουργό για τη λέξη «λαϊκισμός». Δεν πρόκειται, κυρία Παπαρήγα, να τη βγάλει ο κ. Καραμανλής τη λέξη αυτή. Οι άνθρωποι που του γράφουν τους λόγους πάντα έχουν τη λέξη «λαϊκισμός». Αν δούμε τα Πρακτικά όλων των ομιλιών του Πρωθυπουργού από τις 16 Σεπτεμβρίου μέχρι σήμερα, ως και τις απαντήσεις στην ώρα του Πρωθυπουργού, πάντα υπάρχει μέσα η λέξη «λαϊκισμός».

Τι σύνδρομο είναι αυτό, κύριε Πρωθυπουργέ, με τη λέξη «λαϊκισμός». Ο οποιοσδήποτε έχει μία αντίθετη άποψη και υποστηρίζει αυτήν την άποψη είναι λαϊκιστής; Τότε το σύνολο, αν θέλετε, του πολιτικού κόσμου, πέρα από τη Νέα Δημοκρατία, είμαστε λαϊκιστές.

Εν πάση περιπτώσει, χρειάζεται πρότυπα η νεολαία μας. Και τα πρότυπα δεν μπορεί να είναι οι κουμπάροι, τα πρότυπα δεν μπορεί να είναι οι βιντεοκομιστές, τα πρότυπα δεν μπορεί να είναι οι βιντεολήπτες, τα πρότυπα δεν μπορεί να είναι οι γενικοί γραμματείς και οι διοικητές οργανισμών, οι οποίοι οδηγούν και σπρώχνουν τα κορίτσια σε εκπόρνευση, προκειμένου από συμβασίους να τις κάνουν μόνιμες.

Γιατί το ζήσαμε και αυτό στη δικιά σας Κυβέρνηση, κύριε Πρωθυπουργέ. Αυτά δεν μπορεί να είναι μηνύματα για τη νεολαία. Μηνύματα δεν μπορεί να είναι οι μίζες. Δεν μπορεί αυτή τη στιγμή να ζούμε σε μία χώρα, μία Ελλάδα, εμείς, αλλά ιδιαίτερα οι νέοι άνθρωποι, που παρακολουθείται ο Πρωθυπουργός της χώρας και το αποδέχεται παθητικά και δεν ψάχνει να βρει, ποιοι τον παρακολουθούσαν για να τους κλείσει φυλακή. Είναι δυνατόν; Αυτά είναι τα μηνύματα τα οποία παίρνει η νεολαία.

Και εν πάση περιπτώσει, επειδή ο χρόνος είναι αμείλικτος και εγώ δεν θέλω να κάνω κατάχρηση του χρόνου -θέλω να είμαι τυπικός με το χρόνο που μου δίνουν- σας λέω το εξής, κύριε Πρωθυπουργέ.

Πάρτε τουλάχιστον, το κυβερνητικό πρόγραμμα παιδείας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού για να διαπιστώσετε ότι υπάρχουν θέσεις τις οποίες μπορείτε να παρακολουθήσετε, θέσεις που ανεβάζουν και την παιδεία, αλλά και το φρόνημα των νέων ανθρώπων. Καλό θα ήταν να το διαβάσετε. Ελπίζω να σας δοθεί ο χρόνος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η προ Ημερησίας Διατάξεως συζήτηση, η οποία διεξήχθη, σύμφωνα με το άρθρο 143 του

Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκας Παπαρήγα σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, με θέμα «Τα δικαιώματα της νεολαίας στη μόρφωση και τον πολιτισμό» και εισερχόμεθα στη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη νομοθετικής εργασίας: Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις».

Κύριε Παπουτσή, θέλετε το λόγο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαρίστω, κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, χθες το βράδυ η συνεδρίαση ολοκληρώθηκε περί τις 12.45'. Η απόφαση για τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη διενεμήθη μετά την 1.30' πρωινή. Το συναρμολογημένο κείμενο με το νομοσχέδιο και όλες τις τροποποιήσεις και τις αλλαγές οι οποίες έγιναν, τις νομοθετικές βελτιώσεις, διενεμήθη στις 09.00' το πρωί.

Σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 4, χρειάζονται είκοσι τέσσερις ώρες προκειμένου να ψηφιστεί στην Ολομέλεια το σύνολο του σχεδίου νόμου, όταν υπάρχουν αλλαγές και τροποποιήσεις.

Εμείς, με ταχύτητα, το πρωί, αφού παραλάβαμε το κείμενο, διαπιστώσαμε ότι σε πολλές περιπτώσεις, η Κυβέρνηση έχει βαφτίσει «το κρέας ψάρι» και ως εκ τούτου, τμήματα των τροπολογιών που έχουν κατατεθεί και είχαν πάρει αριθμό πρωτοκόλλου από τη Βουλή, περιλαμβάνονται ως νομοθετικές βελτιώσεις και τροποποιήσεις στα άρθρα 148, 147, 144 παράγραφος 2, 137, 132, 133 παράγραφος 1, 125 παράγραφος 3, 84 παράγραφος 3, 85 παράγραφος 3, 81, 72, 51 παράγραφος 4, 31 και 8.

Ως εκ τούτου, κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι κατ' εφαρμογήν του άρθρου 104, παράγραφος 4, η ψηφοφορία επί του συνόλου του σχεδίου νόμου δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί σήμερα και γι' αυτό σας ζητούμε να μεταφέρετε αυτήν την ψηφοφορία για την επόμενη Τετάρτη, όταν ξανά η Βουλή θα συνέλθει με την κανονική της διαδικασία.

Επιπλέον, για τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη, σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής, έχετε βεβαίως το δικαίωμα να την αποφασίσετε και να τη διανεμίετε με βάση το άρθρο 50, παράγραφος 6. Σ' αυτό το άρθρο αναφέρεται σαφώς ότι ο μόνος λόγος για τον οποίο μπορεί να κυκλοφορήσει συμπληρωματική ημερήσια διάταξη είναι οι ανάγκες, των εργασιών της Βουλής. Η Βουλή, όμως, είναι κοινή πεποίθηση όλων των συναδέλφων ότι δεν εξάγει το συμπέρασμα από τη μέχρι τώρα συζήτηση, ημέρα Παρασκευή μεσημέρι, ότι υπάρχουν ανάγκες για να προχωρήσουμε στην ψηφοφορία.

Θεωρώ ότι πίσω απ' αυτήν την πρόταση και απ' αυτήν την κίνηση κρύβεται η πρόθεση της Κυβέρνησης να περάσει άρον-άρον ένα νομοθέτημα το οποίο έχει δημιουργήσει μια τεράστια κοινωνική ένταση, έχει βγάλει όλη την κοινωνία στους δρόμους, κράτησε στη Βουλή επί τόσες ημέρες με αντιπαράθεση σε όλα τα επίπεδα επί της ουσίας και βεβαίως δόθηκε η δυνατότητα σε όλα τα πολιτικά κόμματα να παρουσιάσουν και να ξεδιπλώσουν τις δικές τους πτυχές, τα δικά τους προγράμματα, όπως κι εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για την προγραμματική μεταρρύθμιση.

Ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η εκ των πραγμάτων βοήθεια που ήλθε προς την Κυβέρνηση - άθελά τους, θέλω να ελπίζω πάντοτε- από την απεργία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, στέρησε τη δυνατότητα στον Ελληνικό Λαό να γνωρίζουν επακριβώς τις θέσεις τις οποίες παρουσιάσαμε...

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς φταίμε για την απεργία;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: ...και κυρίως τις κρυφές πλευρές αυτού του νομοσχεδίου, οι οποίες, όπως αποδείχθη από τις επανειλημμένες παρεμβάσεις των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. -εκατόν ογδόντα παρεμβάσεις των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ.-

καθ' όλη τη διάρκεια αυτών των πέντε ημερών, θα προκαλέσουν σημαντικότερες κοινωνικές εντάσεις τα επόμενα χρόνια.

Γι' αυτόν το λόγο, κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι η σπουδή την οποία επιδεικνύει η Κυβέρνηση, δεν συνάδει με τις ανάγκες της δημοκρατικής λειτουργίας του θεσμού και δεν έχει καμμία απολύτως σχέση με τις πραγματικές ανάγκες του Σώματος.

Εμείς επιμένουμε σε μία μετριοπαθή, αν θέλετε, στάση, που είναι η πρότασή μας, προκειμένου μέχρι την επόμενη Τετάρτη, να δοθεί ο χρόνος σ' όλα τα πολιτικά κόμματα, να μελετήσουν στις λεπτομέρειές του το συναρμολογημένο κείμενο, το οποίο μας παραδόθηκε σήμερα το πρωί στις 9.00' η ώρα, και βεβαίως, την Τετάρτη να προσέλθουμε για την ψηφοφορία επί του συνόλου.

Σε κάθε περίπτωση, κύριε Πρόεδρε, επειδή βλέπω ότι η Κυβέρνηση έχει μια εμμονή και επιχειρεί με αυταρχικό, θα έλεγα, τρόπο, σε πολλές περιπτώσεις να περάσει με ταχύτητα τις αποφάσεις της, χωρίς να σέβεται το γράμμα και το πνεύμα του Κανονισμού, γι' αυτόν το λόγο εμείς, καταθέτουμε και αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας ακόμα και σήμερα ή όποτε αποφασίσετε ή την επόμενη Τετάρτη.

Σε κάθε περίπτωση, για λόγους δημοκρατικής και κοινοβουλευτικής τάξης, εμείς επιμένουμε να μεταφέρετε την ημερομηνία της ψηφοφορίας για την επόμενη Τετάρτη, αλλά σε κάθε περίπτωση, καταθέτουμε και το αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο ζήτησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α..

Κύριε Κουβέλη, έχετε το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι προφανές ότι πρόκειται για συναρμολογημένο κείμενο σχεδίου νόμου. Δεν θα επαναλάβω επιχειρήματα τα οποία ήδη έχουν κατατεθεί στη συζήτησή μας. Πρόκειται για ενσωματωμένες τροπολογίες και εάν θέλουμε να σεβόμαστε τον Κανονισμό της Βουλής, η ενσωμάτωση αυτή, αναμφισβήτητα αποτελεί συναρμολόγηση σχεδίου.

Επομένως δεν έχουμε την παρέλευση των είκοσι τεσσάρων ωρών, ώστε να δικαιούσθε να θέσετε σε ψήφιση επί του συνόλου το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Κύριε Πρόεδρε, ερμηνεύω και δεν δικαιολογώ τη σπουδή της Κυβέρνησης να θέλει σήμερα να κλείσει το όλο ζήτημα. Όμως από την άλλη μεριά, υπάρχει και η δημοκρατική λειτουργία της Βουλής, υπάρχει ο Κανονισμός της Βουλής, ο οποίος πρέπει να γίνεται σεβαστός. Σκεφθείτε εάν ακολουθήσετε αυτήν τη διαδικασία σήμερα, τι δύσκολους δρόμους, πάνω στους οποίους είναι εύκολο να διολισθαίνει η Βουλή, ανοίγετε και για το μέλλον. Μην το κάνετε. Θα έχετε ακέραιη την ευθύνη ως Πρόεδρος της Βουλής, εάν θαλήσετε να οδηγήσετε την ερμηνεία του Κανονισμού σε ασφυξία. Δεν έχετε το δικαίωμα να το πράξετε. Πρόκειται προδήλως για συναρμολογημένο κείμενο σχεδίου νόμου.

Κατά συνέπεια, κύριε Πρόεδρε, και ανεξάρτητα από την πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας, πρέπει να αφήσετε να παρέλθουν οι είκοσι τέσσερις ώρες, όπως προβλέπεται από τον Κανονισμό, προκειμένου να δώσετε την άνεση σ' όλους τους Βουλευτές, να μελετήσουν το τελικό κείμενο, όπως αυτό έχει συναρμολογηθεί και επιλέγω τη συγκεκριμένη διατύπωση του Κανονισμού της Βουλής.

Δεν συντρέχουν περαιτέρω ανάγκες της Βουλής, που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την οποιαδήποτε άλλη επιλογή. Αντιθέτως, οι ανάγκες της Βουλής, είναι εκείνες οι οποίες προτρέπουν και επιβάλλουν, να μη γίνει σήμερα η ψήφιση του σχεδίου νόμου στο σύνολό του.

Κύριε Πρόεδρε, ήδη η Κυβέρνηση είναι εξαιρετικά βεβαρημένη, ελεγχόμενη από την ελληνική κοινωνία, για το αντιδημοκρατικό σχέδιο νόμου που έφερε στη Βουλή. Αν θέλει να επιβαρυνθεί περαιτέρω και με μία τέτοια απόφαση, είναι δική της υπόθεση και θα έχει ακέραιη την ευθύνη.

Όμως εγώ, απευθυνόμενος σε σας όχι με την ιδιότητα του μέλους της Κυβέρνησης προφανώς, αλλά με την ιδιότητα του Προέδρου της Βουλής, σας ζητώ να σταθείτε μακριά από τέτοιες σκοπιμότητες και μικροκομματικές επιλογές της Κυβέρνη-

σης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν υπάρχει καμμία βιασύνη, κανένας λόγος να επισπευσθεί όλη αυτή η διαδικασία. Και εμείς, από τη στιγμή που δεν συμπληρώθηκαν οι είκοσι τέσσερις ώρες –και δεν μπαίνουμε στην ουσία του ζητήματος, γιατί έχουμε συζητήσει και για το νόμο και για όλα– θεωρούμε ότι δεν πρέπει να προχωρήσει σήμερα αυτή η διαδικασία.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Παναγιωτόπουλος έχει το λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν αντιλαμβάνομαι τις ενστάσεις των συναδέλφων. Η διαδικασία υπήρξε εξαντλητική. Μόλις ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπουτσής παρεδέχθη, ενώ χθες ακούγαμε καταγγελίες περί φημώσεως των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι παρέβησαν στη συζήτηση εκατόν ογδόντα συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Αποκλείστηκαν οι τριάντα.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Και θα πω ότι η παρέμβασή τους, ανεξαρτήτως της διαφωνίας που μπορούμε να έχουμε –και είναι δημοκρατικό δικαίωμα– ήταν χρήσιμη και συνέβαλε στην ομαλή διεξαγωγή και στην πρόοδο της συζήτησης.

Κατά συνέπεια, η αρχή της δημοκρατίας είναι απλή. Απλούστατη. Είναι και πανίσχυρη. Εδώ υπάρχει ο νόμος της πλειοψηφίας. Χθες το βράδυ, ενώ κατέθεσαν πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας, απεχώρησαν. Εν τη απουσία των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., διεξήχθη, σύμφωνα με τον Κανονισμό, η ονομαστική ψηφοφορία και η Πλειοψηφία απεφάνθη. Τώρα έχουμε μια άλλη ονομαστική ψηφοφορία.

Κύριε Πρόεδρε, να τηρηθεί ο Κανονισμός προς κάθε κατεύθυνση και προς όλους. Αυτό σημαίνει δημοκρατία. Να ισχύσει η αρχή της πλειοψηφίας, που αποτελεί την πάγια αρχή στο δημοκρατικό πολίτευμα.

Μία παρατήρηση μόνο. Αυτοί που μας βλέπουν –ο ελληνικός λαός– και είναι έξω απ' αυτήν την Αίθουσα, υπάρχει κίνδυνος για τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να σχηματίσουν την εντύπωση της τακτικής επιλογής της κωλυσιεργίας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Γιατί σας ενοχλεί τόσο πολύ;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Διότι αλλιώς δεν νοούνται τέτοιου είδους παρεμβάσεις και τέτοιου είδους πρωτοβουλίες. Οι κυβερνήσεις εκλέγονται για να κυβερνούν και να προχωρούν στο έργο τους. Οι νομοθετικές προτάσεις που έχουν και οι πρωτοβουλίες, υφίστανται τη δοκιμασία της κριτικής στο Κοινοβούλιο. Η Πλειοψηφία αποφάσισε. Συζητήσαμε. Νομοθετούμε. Αυτό σημαίνει δημοκρατία!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ο συνάδελφος κ. Βενιζέλος ζήτησε το λόγο.

Ένα λεπτό, κύριε Βενιζέλο. Δεν καλυφθήκατε επαρκώς από τον Κοινοβουλευτικό σας Εκπρόσωπο για την εφαρμογή του Κανονισμού;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Δώστε το λόγο, κύριε Πρόεδρε, στον κ. Βενιζέλο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ. Βεβαίως.

Ορίστε, κύριε Βενιζέλο, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έθεσα χθες το ζήτημα της παραβίασης του άρθρου 104 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής και σπεύσατε να μου απαντήσετε λέγοντας ότι δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής αυτής της διάταξης, γιατί εδώ δεν έγινε δεκτή καμμία τροπολογία, καμμία προσθήκη, δεν έχουμε συναρμολογημένο κείμενο, άρα δεν ισχύει ο

χρονικός περιορισμός των εικοσιτεσσάρων ωρών, που πρέπει να μεσολαβήσουν ανάμεσα στην ψήφιση κατ' άρθρον και την ψήφιση στο σύνολο.

Η Κυβέρνηση, είναι φανερό πως έχει την ψευδαίσθηση πως η ολοκλήρωση της κοινοβουλευτικής διαδικασίας ψήφισης του νομοσχεδίου αυτού, θα είναι και ένα γεγονός που θα λειτουργήσει στη συνείδηση της κοινωνίας, πως η κοινωνία θα συμβιβαστεί και πως θα πάψει να υπάρχει το πολιτικό πρόβλημα, που δημιουργήθηκε μ' αυτήν τη νομοθετική επιλογή της Κυβέρνησης.

Το γεγονός ότι η Κυβέρνηση έχει αυτήν την ψευδαίσθηση, δεν σημαίνει ότι η Βουλή και ο Πρόεδρος της Βουλής πρέπει να παραβιάσουν το Σύνταγμα και τον Κανονισμό. Οι διαδικασίες και ιδίως οι προθεσμίες για την τέλεση του νομοθετικού έργου, δεν είναι απλώς διαδικαστικές. Είναι βαθύτατα ουσιαστικές εγγυήσεις διαφάνειας και ωρίμανσης του πολιτικού διαλόγου, αλλά και του πολιτικού στοχασμού, γύρω από το τι συμβαίνει σ' αυτόν τον τόπο. Όταν υπάρχει κάποια ελάχιστη προθεσμία για τη συντέλεση μιας κοινοβουλευτικής διαδικασίας, υπάρχει ενημέρωση, υπάρχει αντίδραση, υπάρχει συμμετοχή των πολιτών και υπάρχει το περιθώριο, για μια δεύτερη καλύτερη σκέψη, την οποία, δυστυχώς, δεν βλέπω διάθεση να κάνει η Κυβέρνηση.

Άρα, έχουν σημασία αυτές οι προβλέψεις, κατ' αρχάς, του Συντάγματος, γιατί, κύριε Πρόεδρε, το άρθρο 104 του Κανονισμού, εξειδικεύει και εκτελεί το άρθρο 76 παράγραφος 3 του Συντάγματος. Το Σύνταγμα, λοιπόν, στη διάταξη αυτή, κάνει λόγο για τροποποιημένο νομοσχέδιο. Αν το νομοσχέδιο τροποποιηθεί σε σχέση με την έκθεση της αρμόδιας Διαρκούς Επιτροπής, πρέπει να μεσολαβήσουν τουλάχιστον είκοσι τέσσερις ώρες για την ψήφιση στο σύνολο.

Ο Κανονισμός, λοιπόν, αναφερόμενος στο συναρμολογημένο κείμενο, εννοεί, σύμφωνα με το Σύνταγμα, το τροποποιημένο κείμενο της έκθεσης της Διαρκούς Επιτροπής.

Σύμφωνα δε με το άρθρο 88 του Κανονισμού, τροπολογία, δεν είναι μόνο η προσθήκη, είναι και η τροποποίηση κειμένου διάταξης, όπως αυτή αποτυπώνεται στην έκθεση της Διαρκούς Επιτροπής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ολοκληρώστε, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Η τροπολογία δεν χρειάζεται να γίνει καθ' ολοκληρία δεκτή. Μπορεί να ενσωματωθεί στη συζήτηση του αντίστοιχου άρθρου, όπως και έγινε κατά κόρον, σύμφωνα με τα όσα ανέφερε ήδη ο κ. Παπουτσής.

Το γεγονός δε, ότι η Βουλή ανέχεται, οι Υπουργοί να καταθέτουν προφορικές τροπολογίες, παρακάμπτοντας την τυπική διαδικασία κατάθεσης μέσω των υπηρεσιών της Βουλής, δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε τροπολογία.

Έχουμε τροπολογία κατά το άρθρο 88. Έχουμε συναρμολογημένο κείμενο κατά το άρθρο 104 του Κανονισμού και έχουμε τροποποιημένο νομοσχέδιο, κατά το άρθρο 76 παράγραφος 3 του Συντάγματος.

Άρα λοιπόν, σας καλώ και εγώ να εφαρμόσετε με υποδειγματικό τρόπο, όπως αρμόζει στο θεσμικό σας ρόλο, αλλά και την πολιτική σας προσωπικότητα, τις διατάξεις του Συντάγματος και του Κανονισμού. Να κρατήσετε τις θεσμικές αποστάσεις που απαιτείται από μία Κυβέρνηση, που κάνει λάθος πολιτικές εκτιμήσεις για τη συνέχεια της κοινωνικής αντίδρασης. Να αναβάλλετε την ψήφιση του νομοσχεδίου στο σύνολο και να αφήσετε τη Βουλή να λειτουργήσει, σύμφωνα με τον Κανονισμό και άρα, μ' ένα θεσμικά αξιοπρεπή τρόπο, γιατί εάν από κάτι έχει ανάγκη ο τόπος και αν κάτι ζητούν οι πολίτες απ' όλους μας, είναι να είμαστε και προσωπικά και θεσμικά αξιοπρεπείς, για να είμαστε και αξιόπιστοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ο κ. Ροντούλης έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εάν δούμε ποια είναι η ουσία της διαδικασίας ψήφισης επί του συνόλου, θα αντιληφθούμε όλοι ότι είναι μία. Εάν έχουμε "ένα κείμενο που έχει μεταλλαχθεί, θα πρέπει να το δούμε εκ νέου. Εδώ πρόκειται για ένα μεταλλαγμένο εμφανώς κείμενο, ένα κείμενο τροποποιημένο.

Άρα, λοιπόν, τόσα χρόνια περιμέναμε να γίνει μία «μεταρρύθμιση» στο ασφαλιστικό. Υποστηρίζετε ότι έχετε κάνει ως Κυβέρνηση αυτήν την μεταρρύθμιση. Ποια η χρεία, η ανάγκη, να τρέξουμε τόσο γρήγορα και να μην αφήσουμε να έλθει η Τετάρτη, να ξαναδούμε πλέον όλο το μεταλλαγμένο νομοσχέδιο και με ηρεμία, με ψυχραιμία, να μπορέσουμε να κρίνουμε τις διατάξεις του.

Όμως υπάρχει ένα μείζον πολιτικό ζήτημα, κύριε Πρόεδρε. Έχει ξεσηκωθεί μέρες τώρα, εβδομάδες ολόκληρη η κοινωνία. Οι νεολαίοι είναι στο πεζοδρόμιο, οι γυναίκες είναι στο πεζοδρόμιο με πικετοφορίες. Άρα, ποια η χρεία και ποια η ανάγκη ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Επί του συγκεκριμένου θέματος σας παρακαλώ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας παρακαλώ.

Άρα δεν κατανοούμε τη μεγάλη ανάγκη που υπάρχει, για να γίνουν όλα σήμερα. Υποστηρίζουμε ότι πρέπει να ψηφιστεί την Τετάρτη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώς.

Κυρία Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε να προηγηθώ, γιατί όλες οι αναφορές, αφορούν τον Πρόεδρο του Σώματος σε πρώτη εκτίμηση και στη συνέχεια την Κυβέρνηση.

Θα ξεκινήσω από τη συνετή και σώφρονα τοποθέτηση την οποία έκανε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος αλλά και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Και της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Θα μου επιτρέψετε; Κύριε Τραγάκη, μερικές φορές δικαιώνετε τον κ. Κακλαμάνη, με το να βιάζεσθε σ' αυτά τα οποία λέτε με τις παρεμβάσεις που κάνετε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Έχει μεπρεδέψει το ρόλο του με τον παλιό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Έλεγα για την παρέμβαση την οποία έκανε ο διακεκριμένος νομικός, ο κ. Βενιζέλος. Και δεν ρώτησα τυχαία, γιατί χρειάστηκε να συμπληρώσει τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του κόμματός του. Και βέβαια και η Αίθουσα και ο ίδιος προσωπικά, αυτό το μάθημα του κοινοβουλευτικού και του συνταγματικού δικαίου, θα ήμουν ο τελευταίος που θα το χρειαζόμουν, κύριε Βενιζέλο, για ένα λόγο. Γιατί το άρθρο 104 του Κανονισμού της Βουλής είναι σαφές, σαφές-στατο και μιλάει για τροπολογίες και όχι για τροποποιήσεις.

Οι αναφορές σ' όλα τα άρθρα του Κανονισμού της Βουλής και του Συντάγματος, δεν χρειάζονταν να τις κάνετε, γιατί πιθανώς ο Κανονισμός δεν μιλάει για συναρμολόγηση και πιθανώς δεν μιλάει ότι οι τροποποιήσεις είναι τροπολογίες. Και το λέω αυτό για έναν πρόσθετο λόγο: Ότι το Σώμα ενημερώθηκε -και μάλιστα έγκαιρα- από τη Διάσκεψη των Προέδρων ότι πρόκειται να ψηφιστεί το νομοσχέδιο σήμερα. Είχατε, λοιπόν, όλο το χρόνο να ενημερωθείτε μέχρι και τις 19.30' και να με ενημερώσετε για την ένσταση αυτή την οποία προβάλλετε.

Συμφωνώ, όμως, ως Πρόεδρος του Σώματος -διότι αντιλαμβάνομαι ότι το επιθυμείτε- η ψηφοφορία στο σύνολο αυτού του νομοθετήματος, να γίνει την ερχόμενη Τετάρτη. Και θα ήμουν ο τελευταίος, που θα ηρνούμην ένα τέτοιο αίτημα από την Αντιπολίτευση στο σύνολό της.

Και θα απευθυνθώ προς την Κυβέρνηση -άλλωστε ο Κοινοβουλευτικός της Εκπρόσωπος κ. Παναγιωτόπουλος, έκανε σαφή αναφορά γύρω από αυτό το θέμα- στο γεγονός ότι ο Πρόεδρος του Σώματος, λειτουργεί για θέματα τα οποία αφορούν τα *interna corporis* της Βουλής -και το έχω αποδείξει αυτό- με βάση τον Κανονισμό και όχι τη συνεννόηση με την Κυβέρνηση -και αυτό θέλω να γίνει σαφές προς όλες τις πλευρές- και θα τη ρωτήσω: Έχετε λόγο να μην ψηφιστεί σήμερα το νομοσχέδιο, κύριε Παυλόπουλε, και, κυρία Πετραλιά και να ψηφιστεί την Τετάρτη;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ -ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Έχουν, γιατί δεν έχουν τους

συναδέλφους της Πλειοψηφίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν έχουν την πλειοψηφία εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Πρόεδρε, να ολοκληρώσω και θα σας δώσω την απάντηση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουμε ολοκληρώσει τη διαδικασία.

Επομένως αναβάλλεται η ψηφοφορία στο σύνολο, ύστερα από το αίτημα που υποβλήθηκε, όχι για εφαρμογή του άρθρου 104 του Κανονισμού της Βουλής, αλλά διότι δεν υπάρχει ούτε πίεση νομοθετικού έργου, ούτε η Κυβέρνηση άσκησε πίεση στον Πρόεδρο του Σώματος, για να ψηφίσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο σήμερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και επίσης, κύριε Κακλαμάνη, επειδή σας βλέπω να χαμογελάτε, ξέρετε πολύ καλά ότι ο Πρόεδρος της Βουλής, αν ήθελε να συντρέξει την Κυβέρνηση και γινόταν η ψηφοφορία, θα μπορούσε με το άρθρο 72 του Συντάγματος, αλλά δεν τα κάνω εγώ αυτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τον Υπουργό ρωτήστε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Έχουμε τελειώσει, κύριε Κακλαμάνη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Το έκανε χθες το βράδυ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κύριε Πρόεδρε, δεν θέλω να καθυστερήσω τη συζήτηση περισσότερο, αλλά είναι ανάγκη -επειδή οι πρακτικές δημιουργούν προηγούμενα- για δύο λεπτά, να εξηγήσω από πλευράς Κυβέρνησης -εξηγήθηκε μια χαρά και από τον κ. Παναγιωτόπουλο- σε απάντηση των όσων είπε ο κ. Βενιζέλος, για ποιο λόγο η ερμηνεία που δόθηκε στο άρθρο 104 από την Αξιωματική Αντιπολίτευση ιδίως, είναι θεσμικώς εσφαλμένη και πολιτικά έκθετη. Όταν ο Κανονισμός της Βουλής, -το άρθρο 88 που επικαλέστηκε ο κ. Βενιζέλος- μιλάει για τροπολογίες, εξαρτάται πώς έχουμε εφαρμόσει την έννοια της τροπολογίας μέχρι σήμερα, από την εποχή των ημερών του κ. Κακλαμάνη. Έχουμε δεχθεί, για την καλύτερη οργάνωση του νομοθετικού έργου και για να μην υπάρχουν γραφειοκρατικά εμπόδια, ότι ήσσονος σημασίας μεταβολές σε διάφορες διατάξεις και ιδίως βελτιωτικές δεν κατατίθενται, ούτε συζητούνται, με την έννοια της τροπολογίας του άρθρου 88, γι' αυτό και γίνονται δεκτές με προφορική και μόνο δήλωση Υπουργού. Έτσι το κάναμε πάντοτε, έτσι το μάθαμε. Εγώ είμαι από το 1996 σ' αυτήν την Αίθουσα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Άρα, λοιπόν, όταν μιλάμε για τροπολογίες, εννοούμε τροπολογίες που κατατίθενται και συζητούνται, σύμφωνα με το άρθρο 88. Καμμία τέτοια τροπολογία, πολύ περισσότερο κανένα πρόσθετο άρθρο, δεν υπήρξε. Αν πάμε, λοιπόν, στο άρθρο 104, που μιλάει για «συναρμολόγηση» κειμένου και από κει και πέρα, μιλάει για εικοσιτετράωρη παρεμβολή από τότε που συζητήθηκε μέχρι να ψηφιστεί, θα έπρεπε να έχουμε ή πρόσθετο άρθρο -που δεν έχουμε- ή θα έπρεπε να έχουμε τροπολογία με τη διαδικασία του άρθρου 88. Αν είχε αντίρρηση η Αντιπολίτευση, ας μη δεχόταν τις απόψεις της κ. Πετραλιά. Η Αντιπολίτευση όμως, ιδίως η Αξιωματική -και εδώ είναι το δεύτερο σκέλος- είναι πολιτικά έκθετη γι' αυτό το οποίο λέει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κ. Πετραλιά, από την αρχή τόνιζε κάθε φορά τι αλλάζει, ήσσονος σημασίας και βελτιωτικό. Γιατί εκείνη την ώρα, δεν γινόταν δεκτό εκείνο το οποίο έλεγε με τη μορφή τροπολογίας; Επομένως αφού το εδέχτο η Βουλή ή δεν αντέτασσε κάτι τέτοιο, από κει και πέρα θέμα εφαρμογής του άρθρου 104 ως προς την παρεμβολή εικοσιτετράωρου δεν τίθεται.

Να σας πω και κάτι άλλο πολύ απλό, γιατί εδώ πρέπει να είμαστε ειλικρινείς και δεν μπορεί να καθόμαστε να συζητάμε επί νομικών όταν μας βολεύουν. Γιατί ζητάει η Αξιωματική Αντιπο-

λίτευση την παρεμβολή του εικοσιτετράωρου; Η κ. Πετραλιά, εγκαίρως είχε πει τι κάνει. Όλοι ήταν εδώ, το άκουσαν. Μήπως πρόκειται να αλλάξει γνώμη αν το διαβάσει καλύτερα και έλθει να ψηφίσει κάποιο άρθρο και δεν το ξέρουμε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εδώ κατέθεσε ονομαστική ψηφοφορία, διότι θέλει να αναδείξει την αντίρρησή της. Να καταλάβετε δηλαδή το μέγεθος της αντίφασης -δεν θέλω να χρησιμοποιήσω άλλη λέξη- που υπάρχει ανάμεσα σ' εκείνο που λέει να ενημερωθούν οι Βουλευτές και εκείνο που πράττει. Δηλαδή από τώρα, έχει καταδικάσει -και το καταδίκασε ακόμα και σήμερα μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα- το νομοσχέδιο συλλήβδην και από την άλλη πλευρά, ζητάει να ενημερωθεί για το εικοσιτετράωρο, μετρώντας τις ώρες, για ένα κείμενο το οποίο έχει υποστεί ελάχιστες μεταβολές. Το γνωρίζετε αυτό το πράγμα.

Κατόπιν τούτου, κύριε Πρόεδρε, θα εφαρμόσουμε το άρθρο 104, όπως το κάναμε μέχρι σήμερα από την παλιότερη εποχή, για να διευκολύνουμε και το νομοθετικό έργο. Και όπου η Αντιπολίτευση ή άλλος συνάδελφος έχει αντίρρηση γι' αυτό που λέει ο Υπουργός όταν αλλάζει ένα άρθρο και θεωρεί ότι πρέπει να πάμε με τη διαδικασία του άρθρου 88, να το λέει. Όταν δεν το λέει, το αποδέχεται.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο. Αναφέρθηκε σε μένα ο κ. Παυλόπουλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Θα πάρετε σε λίγο το λόγο, κύριοι συνάδελφοι.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ -ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, κυρία Υπουργέ.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ - ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, παίρνω το λόγο, για να ξεκαθαρίσω ότι υπάρχουν μόνο νομοτεχνικές βελτιώσεις και διευκρινίσεις, όπως είπα και προηγουμένως. Χρησιμοποίησα κατά κόρον τη λέξη «διευκρινίσεις» αυτό το τετραήμερο των συζητήσεων. Σε κάθε περίπτωση, οσάκις έκανα δεκτές προτάσεις των συναδέλφων για βελτίωση ή διευκρίνιση, ξέρετε πολύ καλά ότι στην αρχή της συζήτησης της κάθε ενότητας τις κατέθετα και τις ανακοίνωνα προς το Σώμα. Άρα, λοιπόν, ποτέ δεν μίλησα περί των τροπολογιών, με την έννοια ότι ποτέ δεν συζητήθηκαν τροπολογίες.

Άλλωστε οι τροπολογίες, δεν θα μπορούσαν να συζητηθούν, κύριε Πρόεδρε και γιατί η πλειοψηφία τους αναφέρεται σε συνταξιοδοτικά δικαιώματα, τα οποία όπως πολύ καλά γνωρίζουν οι κυρίες και οι κύριοι συνάδελφοι, είναι αντικείμενο ειδικού νόμου, ο οποίος χρειάζεται γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το είπατε και χθες αυτό, κυρία Υπουργέ.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ -ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Το επαναλαμβάνω και για τους συναδέλφους, που δεν ήταν χθες εδώ.

Άρα, λοιπόν, θεωρώ ότι το νομοσχέδιο, στο κείμενο που θα ψηφιστεί περιλαμβάνονται μόνο νομοτεχνικές βελτιώσεις και διευκρινίσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Πριν δώσω το λόγο στον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, θα ήθελα μετά τον κόσμο, τον πολιτισμένο και τον υπεύθυνο τρόπο με τον οποίο πραγματοποιήθηκε η συζήτηση, αλλά και για την ακρίβεια των πραγμάτων, να καταθέσω στα Πρακτικά περιπτώσεις, στις οποίες ψηφίστηκαν νομοσχέδια την Πέμπτη και την Παρασκευή ήλθαν για συζήτηση ή την επόμενη μέρα στην Ολομέλεια. Ήταν νομοσχέδια ιδιαίτερα σοβαρά, ακριβώς γιατί δεν είχαν το περιεχόμενο το οποίο περιεγράφη πριν από λίγο.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ο κ. Καρατζαφέρης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, άκουσα τον κύριο Υπουργό. Βέβαια δεν αντιλαμβάνομαι σε τι χρειαζόταν η επιπλέον κουβέντα, όταν είχε αποφασίσει το Σώμα να πάμε την Τετάρτη. Όμως, με την τροπολογία ή τροποποίηση, έχουμε αλλαγή του αρχικού κειμένου. Τα τριάντα επτά χρόνια, δεν υπήρχαν σ' αυτό το κείμενο το οποίο επεξεργάστηκε η επιτροπή. Άρα, λοιπόν, έχουμε αλλαγή.

Μου θυμίζει, κύριε Πρόεδρε του Σώματος το 1985 –εσείς ήσασταν στην Αίθουσα, εγώ δεν ήμουν- όταν τότε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ήθελε να περάσει με το ζόρι τη ψηφοφορία για το Σαρτζετάκη, τα ομοιόμορφα και τα ομοιόχρωμα. Έλεγε, λοιπόν, «ομοιόμορφα, όχι ομοιόχρωμα» και βρήκε τα διαφορετικά ψηφοδέλτια, για να μπορέσει να περάσει το αποτέλεσμα.

Τώρα, λοιπόν, έχουμε τροπολογία-τροποποίηση. Αλλαγή του κειμένου είναι εν πάση περιπτώσει. Χαίρομαι που βρήκαμε τη λύση να πάμε την Τετάρτη. Νομίζω ότι μετά από τέσσερα χρόνια καθυστέρησης, για να φέρετε ένα νομοσχέδιο, τέσσερις μέρες δεν βλάπτουν. Πιο ώριμες σκέψεις μπορεί να επικρατήσουν.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Κακλαμάνης έχει ζητήσει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω πάρα πολλές φορές διατυπώσει αυτήν την άποψη, την έχω εισηγηθεί και την έχει αποδεχθεί η Βουλή και επ' αυτής θέλω να επιμείνω. Τον Κανονισμό από αρχής μέχρι τέλους, τα κόμματα, τις τελείες, τα πάντα, πρέπει να τα σεβόμαστε. Από εκεί και πέρα, όταν υπάρχει ομοφωνία στην Αίθουσα, προφανώς γιατί κρίνουμε ότι σε κάποιο ζήτημα, είτε λόγω επείγοντος χαρακτήρα είτε για οποιοδήποτε άλλο λόγο, δεν υφίσταται θέμα φαλκίδευσης αυτής της διαδικασίας, οφείλουμε ως κόρη οφθαλμού, να τη σεβόμαστε και να τη διαφυλάσσουμε.

Ήμουν πάντα αντίθετος στη λογική ότι η Πλειοψηφία έχει τον έλεγχο των πάντων. Σας έχω πει πολλές φορές ότι εγώ διδάχτηκα από το Γεώργιο Παπανδρέου ότι μόνο στη δημοκρατία υπάρχει αντιπολίτευση. Όλες οι χώρες λένε ότι είναι δημοκρατίες. Όπου υπάρχει αντιπολίτευση, εκεί, πράγματι, υπάρχει και δημοκρατία. Η έννοια της πλειοψηφίας, έχει σημασία για να λαμβάνονται αποφάσεις με δημοκρατικό τρόπο, διότι, πράγματι, η Πλειοψηφία αποφασίζει, κυβερνά και η Μειοψηφία ελέγχει.

Έτσι έλεγε εκείνη η μεγάλη μορφή του πολιτικού κόσμου, της δημοκρατίας και του έθνους, διότι μπορεί να σπιλώθηκε, όταν μόνος εκείνος βρέθηκε αντιμέτωπος σ' ένα ολόκληρο κοσμοϊστορικό ρεύμα, που τώρα μπορεί να είναι στα ερείπια, όταν άλλοι έφευγαν από εδώ και από κει, όμως άφησε παρακαταθήκες, τις οποίες εγώ σέβομαι, λατρεύω κυριολεκτικά.

Και θύμισα χθες το βράδυ στον Πρόεδρο κ. Σιούφα, την περίπτωση –αναγκάζομαι να αναφέρω και τα ονόματα- του κ. Κεδίκογλου, του κ. Γικόνολου, που ενώ εισηγούμην να συμφωνήσουμε περιορισμό του χρόνου από τα δέκα λεπτά στα οκτώ, ένας εξ εκείνων, έλεγε όχι και δεν μπορούσαμε να κάνουμε τίποτε άλλο, παρά λέγαμε «Εντάξει, αυτός ο συνάδελφος θα μιλήσει για δέκα λεπτά».

Κύριε Πρόεδρε, επειδή σήμερα θέλω να είμαι δίκαιος μαζί σας και όταν σας κάνω κριτική, με αίσθημα δικαίου το κάνω, θέλω να πω ότι κάνατε κάτι σωστό, σε αντίθεση με ορισμένα που κάνατε χθες το βράδυ. Σήμερα, το τονίζω, κάνατε κάτι σωστό, σ' ό,τι σας αφορά. Σ' ό,τι αφορά τη Κυβέρνηση, δυστυχώς συμφώνησε, διότι δεν είχε εδώ τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Τέλος και κλείνω, προς την αγαπητή συνάδελφο στη Β' Περιφέρεια Αθηνών και Υπουργό κ. Πετραλιά, θέλω να πω ότι χρειάζεται καλή πίστη ανάμεσά μας. Μου λέτε για διευκρινίσεις.

Ωραία. Είναι διευκρίνιση όταν γράφετε: «Ο διαχωρισμός των πόρων της κινητής και ακίνητης περιουσίας των κλάδων πρόνοιας και ασθένειας του Ταμείου Πρόνοιας Δικηγόρων Αθηνών, γίνεται με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας μετά από οικονομική μελέτη και συντάσσεται εντός τριών μηνών από τη Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με βάση την τελευταία αναλογιστική μελέτη του ταμείου, εφαρμοζόμενων των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 31 του παρόντος»;

Αυτό είναι ολόκληρη διάταξη, με την οποία εγώ σας λέγω προσωπικά ότι συμφωνώ. Αλλά αυτό δεν σημαίνει, κυρία Υπουργέ, και, κύριε Πρόεδρε, –αυτό πρέπει να το κατανοήσουμε- ότι κάποιος άλλος δεν μπορεί να διαφωνεί, διαβάζοντάς το τώρα.

Το ίδιο και για την επόμενη διάταξη και για την επόμενη και ιδού φωτογραφικώς, για να μη σας τρώω άλλο χρόνο, έχουμε ολόκληρη σελίδα, που οι προσθήκες είναι περισσότερες από το κείμενο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Πρόεδρε, να ολοκληρώσετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Λοιπόν, κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ νομίζω ότι σήμερα κάναμε μια καλή αρχή και ελπίζω από δω και πέρα, να μην έχουμε προβλήματα που να δημιουργούν δυσκολίες, διότι η λειτουργία του Κοινοβουλίου, όπως ξέρετε άριστα, γιατί συμβάλατε σ' αυτό, στο παρελθόν, είναι υπόθεση όλων. Και χρειάζεται πνεύμα συνεργασίας όλων, διότι αν κάποιος κάποια στιγμή, θεωρεί ότι επειδή έχει το πάνω χέρι, θα κάνει ό,τι θέλει, καταλαβαίνετε ότι δημιουργείται πλέον άλλη αντίληψη, άλλο κλίμα και υποχρεώνονται οι άλλες πλευρές, να ακολουθήσουν άλλες οδούς, όπως θα έλεγα στον κ. Καρατζαφέρη, και όχι άλλες ατραπούς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία τη συνεδρίαση παρακολουθούν, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, είκοσι τρεις μαθητές και τρεις συνοδοί-δάσκαλοι από το 6ο Δημοτικό Σχολείο Σερρών, καθώς και επτά αθλητές από τον Γυμναστικό Σύλλογο Χανίων «Ελευθέριος Βενιζέλος» με πέντε συνοδούς.

Η Βουλή καλωσορίζει και τους μαθητές και τους αθλητές.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας ενημερώσω ότι η ψηφοφορία για το σύνολο του νομοσχεδίου, θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη 26 Μαρτίου στις 13.00'. Σας ενημερώνω έγκαιρα.

Επίσης θα ήθελα να πω στον Πρόεδρο κ. Κακλαμάνη, που είπε ότι εκ των πραγμάτων η Κυβέρνηση οδηγήθηκε στο να γίνει η εξέλιξη αυτή, ότι ως Πρόεδρος του Σώματος, είχα τη δυνατότητα να βγάλω την Κυβέρνηση από τη δύσκολη θέση και αν έτσι ήταν τα πράγματα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μπράβο. Αυτός είναι ο ρόλος σας, να διευκολύνετε την Κυβέρνηση στα πολύ δύσκολα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.58', λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Τετάρτη 26 Μαρτίου 2008 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασίων του Σώματος νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που θα διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

